

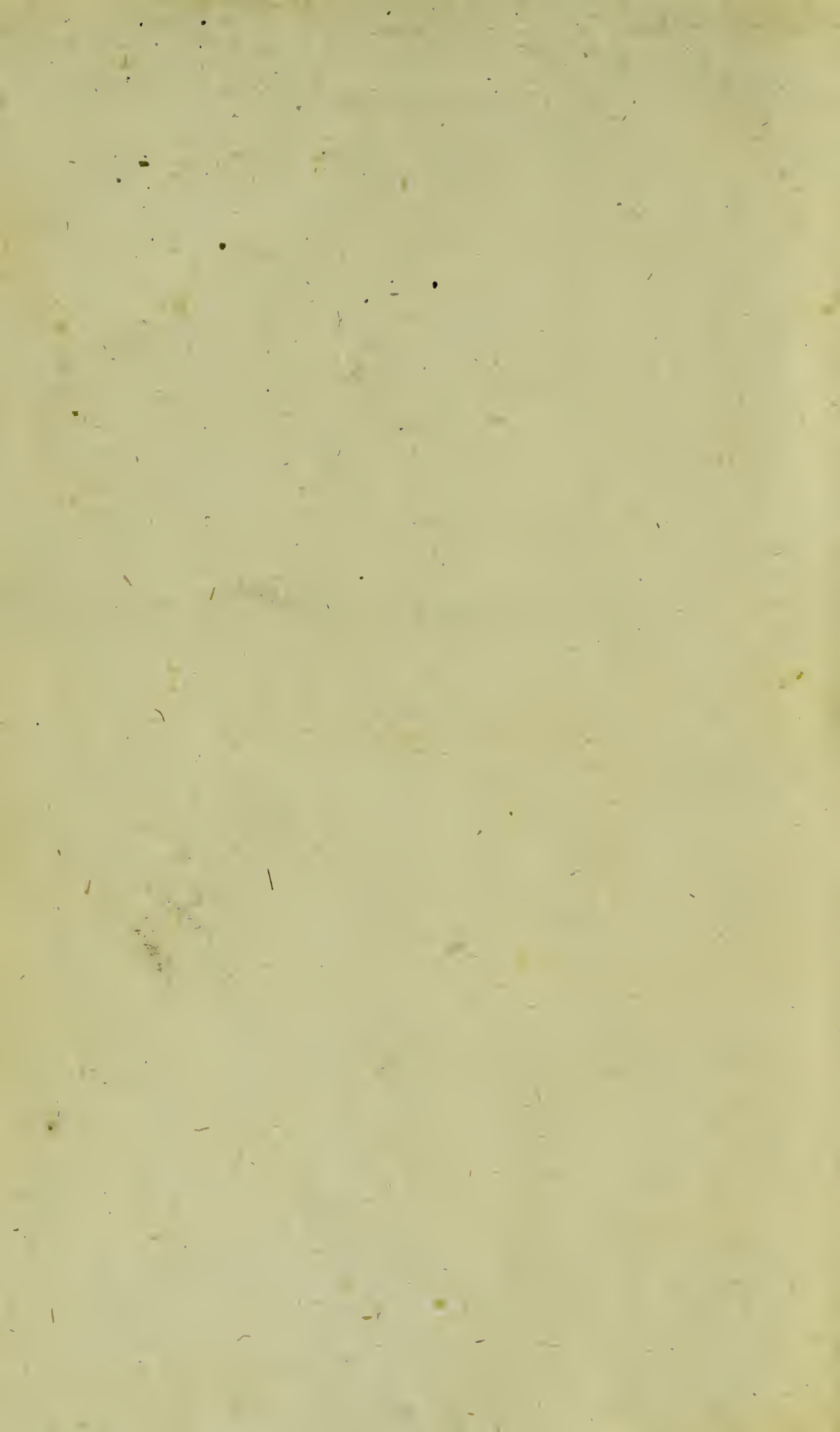
No 642

661

8-1.33 5r/6

240700

SELECTA DIARII

NOSOCOMII REGII FRIDERICIANI HAFNIENSIS

TOMUS PRIMUS

ANNOS 1782. 1783. 1784. CCNTINENS

AUCTORE

FRIDERICO LUDOVICO BANG

NOSOCOMII HUIUS MEDICO PRIMARIO, MEDICINÆ
DOCTORE ET PROFESSORE UNIVERSITATIS
HAFNIENSIS

HAFNIÆ, MDCCLXXXIX

LITERIS SIMMELKIÆRIANIS

MEMORANDUM

TO THE HONORABLE SECRETARY OF THE INTERIOR

FROM THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE

SUBJECT: LANDS BELONGING TO THE UNITED STATES

IN RESPONSE TO A RESOLUTION OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

PASSED MAY 10, 1874

AND TO A RESOLUTION OF THE SENATE

PASSED MAY 10, 1874

RELATIVE TO THE LANDS BELONGING TO THE UNITED STATES

AND TO THE PROCEEDINGS THEREON

AND TO THE REPORTS THEREON

AND TO THE PROCEEDINGS THEREON

AND TO THE REPORTS THEREON

L e c t u r o !

*F*actorum circa ægrotos cognitio scientiæ medicæ
verum fundamentum sistit; quod futurum sit,
quodque faciendum, noxium evitandum, & utile eli-
gendum, haud alio modo, quam e factis concludere
licet, & oportet.

*V*erum ut factorum cognitioni respondeat ratio-
cinium inde deductum, per se intelligitur; errantibus
præmissis, errat conclusio, & ut hæc iusta sit, illarum
requiritur veritas.

*D*octrinam ideo, qualis medico opus est, facto-
rum si fidam sola exhibere potest exquisita observatio,
quæ amplam & sufficientem observandi occasionem,
attentam considerationem, veri utilisque amorem, atque
exercitatum iudicium involvit; pauca enim videre in-
finitorum, sit venia verbis, studenti medico non sufficit.
& pluries videre ad convictionem opus habet erroris

facilis capax, & ipse conscius homō. Multitudo est tanta & obscuritas rerum, quæ fuerunt, sunt, & fiunt in ægrotis, ut fugax minime, sedulus oculus difficillime satagat. Et verum velle ad genuinam obvenientium indolem & nexum cognoscendum requiritur; non modo negligentia, sed quoque præjudicia varia observantem confundere & a veritatis tramite abducere queunt; maxime theoria præoptata, & remedium præcæmatum faciunt, ut apparentia pro veris sumantur, imo scriptis divulgantur. Arduum demum ipsum observationis opus: phænomena ægrotorum rite explorare & detegere, morbosum a sano, essentialia ab accidentalibus, complicatum a simplici, situ utilia ab indifferentibus discernere, quæcunque debitis definire gradibus, & e justis eruere fontibus promptum & exquisitum judicium, crebro exercitio tantum acquirendum desiderat: Has cunctas, quæ observantem medicum, & observationum descriptorem decent, quasque modo rarus casus conjungere valet, dotes considerans, vix mirabitur, artem medicam, licet generi humano ad omne ævum utilissimam, licet opera dignissimam stabili tamen fundamento, observationibus puto fidis aptisque destitutam fuisse, & adhuc indigere.

Enim vero faustior incremento hujus scientiæ dies elucescit, postquam afflictis publicas ædes donaverint magnanimi principes; amplissimus per illas paratus est

eruditionis campus, & discipulis & magistris formandis æque inserviens; innumeros hic videre & rursus videre casus, observandis agris assiduo & commodè adesse, observata mox litteris mandare, tentamina instituire & horum effectum cognoscere certum; atque demum conditas morborum causas sectione cadaverum detegere; hisce, inquam, omnibus genuinis doctrinæ salutiferæ fontibus nosocomia præ privata praxi optatissimum aditum largiuntur. Nec defuerunt viri, qui fatigante labore non fatigati & tædiofi studii non pertæsi talibus subsidiis tam ad propriam instructionem, quam ad alios dein edocendos usi sunt. Horum exemplo monitus, eorumque profectibus compulsus memet ipsum obligatum sensi, ut, quæ nosocomii, quod curo, optime instituti occasio discenda, scituque digna obtulerat, publici juris facerem.

Unicum scopum, veram artis perfectionem semper aspiciens utilium modò delectum facere, illaque commodissima proponere methodo annisus sum. Non omnes, qui in nosocomio obvenerunt morbos descripsi; ægritudines leviores, per se etiam curabiles, quarumque cognitio & cura jamjam satis definitæ & divulgatæ erant, attingere superfluum & tædio plenum duxi opus; epidemias autem cunctas memoravi, & earum delineationem partim ex individualibus casibus abstractam exhibui, & partim exemplis ipsis ratione

indolis, gravitatis vel curationis singularem mentionem merentibus dilucidavi. Æquo jure describendos habui sporadicos, vel chronicos morbos, qui novi aliquid aut certius medicinae imprimis practicæ suppeditare mihi videbantur. Extispicia, hunc athiologiæ pathologicæ primarium fontem, quibus non modo curiositatis gratia progressi morbi vera sedes, & origo in defunctis manifestantur, sed quonam mediante auxilio etiam in viventium similibus casibus ad præsentis morbi naturam eruendam analogica conclusione adducimur, maximi feci, raroque igitur sub data occasione, quotiesque morbi funesti indoles vitium sensibile pro causa suspectum reddidit, insituere omisi.

De apto scriptoris modo sollicitum esse scriptor itidem incumbit; multa, quæ scopo utili non congrua, non necessaria perspiciuntur, dicere, magnaque volumina, quæ aut lucri amor, aut vana ambitio, ac si multa verba sapientem prodere, aut nexus rerum haud debite perspectus crearunt, me judice damnosissimam & disciplinis omnibus, & discipulis prolixitatem produxerunt. Perfectiorem credidi methodum, quæ sciendi cupiditati facillime satisfacit, & instructioni tamen sufficit; difficilius sane, sed longe utilioris negotii est, dicendorum copiam imprimis in re medica adeo amplam paucis exprimere, & ad essentialia contentum reducere, quam facta, eorumque circumstan-

tias

tias & minutias foeminarum more enarrare absque discretionem illorum, quæ tanquam utilia proferre, vel ut aliena & inutilia silentio præterire oportet. Nihil tandem majoris, quam relatorum veritatem habui; observationes quandoque, quas ipse minus completas deprehendi, publicæ reprehensioni submittere malui, quam defectus celare fictis additamentis.

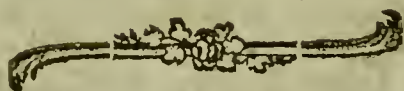
Dimidium vero facti tantum habet medicus observator, ni simul historias in usum trahat & applicet; quicquid igitur descripti casus præxi medicæ utile & ad causas, signa, curationesque morborum docendum, determinandum & confirmandum inserviens continebant, pensitavi, extraxi & tanquam conscriptaria sub finem observati proposui, itaque principia artis ipsius experientiæ testimonio superstruere studui.

Ut demum utilius s. usui aptius redderetur opus, indicem adjunxi alphabeticum, cujus ope contentæ materies, & omnes, & singulari proposito desideratæ mox sciri & in locis suis inveniri possunt; ratio autem, quare contra morem solitum non pagine sed annus, mensis & numerus indicantur, fuit applicatio hujus diarii nondum prælo subjecti ideoque paginis non designati ad systema nostrum medico-practicum.

Medicamina præparata & composita, de quibus observationes mentionem faciunt in pharmacopœa nosocomii Fridericiani descripta inveniuntur.

*En benevole Lector! Et metam labori nostro
propositam, Et vias, quibus ad illam properare conatus
sum, qualis fuerit, quantusque progressus! propria
te doceat investigatio. Diarium ad primum annum
pertinens, quod ingenue fateor, autorem in observando
Et dijudicando minus exercitatum prodit, verum etiam
in reliquis homo sum Et nihil humanum a me alie-
num puto.*

DESCRIPTION

NOSOCOMII REGII FRIDERICIANI HAFNIENSIS.

Nosocomium hujus tituli anno millesimo, septingentesimo, quingvagesimo sexto fundatum est. Regium dicitur, & regium est opus, sive eminentem Fundatoris personam, sive scopum, compositionem, & sustentationem Instituti, aspiciamus. Autor ipse fuit divus Daniæ Rex *Fridericus Quintus*. Non proprium erat nomen, cui monumentum honoris magnus ille princeps erigere studuit; longe nobiliores sunt rationes, quibus Fundatio hæc ortum debet. Regia erat clementia, misericordia, pronitas in miseros; Erat verus regis animus, nihilo magis quam felicitate subditorum gaudens, qui summam hominum calamitatem; morbos puto pauperum, scire nequibat, quin efficacissimo modo auxilium & leva-

men egentibus afferret; quid! quod! plus quam amor erga subditos, erat enim erectissimus hominum sensus gratusque erga deum, qui animum regis ad sacrificium summæ pietatis regi omnium regum offerendum commovit. Sicuti pii olim patres altaria in gratam memoriam beneficii singularis cujusdam divini posuerunt, plenus ita sensu multorum erga semet ipsum & populum suum Dei benefactorum optimus patriæ pater condidit non mortuum, e lapidibus structum altare, sed benignissimum, sed vivum gratitudinis monumentum; refugium nempe, solamen & auxilium perpetuum pro miseris permultis, quorum supplicans suffimentum, preces gratesque indefinenter celestem ascendunt Benefactorem, largasque deferunt remunerationes in domum illam regiam, quæ pauperibus vagis domus adeo commodas, vexatisque opem adeo beneficam largitur. Verba ipsius regis, quæ præfamen ad leges hujus Foundationis pertinens exhibet, semper recolenda nobilissima, quæ laudavi, rationes & scopos optime testantur; sc:

" Gratissime recordantes clementissimam curam &
" defensionem, quam providentia divina nobis ipsis,
" regnis atque regionibus nostris præstitit, nec non
" benedictionem multiplicem divinam, qua imperium nostrum decennio jam completo floruit in
" emolumenta & felicitatem subditorum nostrorum;

" Singularem itidem benignitatem, misericordiam, atque
 " clementissimam pronitatem erga omnes pauperes & ca-
 " lamitate pressos ducti animadvertimus, multos in
 " metropoli nostra dari homines utriusque sexus,
 " pueros & adultos, prorsus inopes, a nemine ad-
 " jutos, atque ope, quam alia hucusque instituta
 " pauperum refugia tam publica quam privata por-
 " rigunt, carentes; quique ideo sub morbis acci-
 " dentibus non modo laboris ad vitam sustentandam
 " necessarii incapaces redduntur, sed etiam in edela ad
 " restitutionem possibilem requisita destituti sunt.
 " Hisce pauperibus, auxilii inopibus, miserisque de-
 " bitam curam, medelam, sustentationem suppeditare
 " clementissime consultum duximus, donec
 " sanati sint, & ut, qui inter hos obeunt, rito
 " modo sepeliantur. Tales ob rationes in gloriam
 " Dei & auxilium pauperum ægrotantium nobis pro-
 " posuimus, proprium exstruere & componere vale-
 " rudinarium, quod nosocomium Fridericianum vo-
 " catum volumus. "

Regium quoque est, & dicitur hoc Institutum non modo, quia sumptibus regis ædificatum & dispositum est, sed quia iisdem fere solis sustentatur. Paternam hanc Fundationem Clementissimus Rex Christianus Septimus haud minus paterno animo tuetur. Tanta quoque cura miserorum hoc refugium

amplexus est magna regnorum Spes, 'amatissimus regni hæres Princeps Fridericus, ut sine hac restitutione non diu existeret.

Regio demum titulo nostrum nosocomium dignum reddunt perfecta illius institutio, legesque ita stabilitæ, ut scopus benefactoris regii convenientissimo modo promoveatur. Venerandus senex olim reipublicæ tractandæ conciliarius Adamus Gotlob Comes de Moltke, primus nosocomii precator, per illustris Archiater Johannes Justus de Berger, nec non iam beati, celebres apud Danos Chirurgi, Vohler, & Krüger, grates nunquam obliviscendas, laudesque merentur, ceu viri, qui jubente rege ordinem, regulasque hujus instituti statuerunt adeo sapientes, ut illas mutandi, vel perficiendi nulla hætenus data sit ratio, nec posteris forsan daretur.

Situs Nosocomii Fridericiani est in extrema parte urbis Hafniensis boream & orientem spectante, in spatio aliis ædificiis haud adeo circumdato, quin liber aëris aditus undecunque haberi possit.

Ædificia ad Nosocomium pertinentia sunt:

I. Membra s. projecturæ quatuor, duo orientem, & duo occidentem versus posita. Singula tabulatum duplex continent, illaque latitudine gaudent, ut cubicula duplicem efficiant seriem. Occidentalium aliud constituit pharmacopolium nosocomio præprimis,

mis, nec non civibus urbis hafniensis inserviens, alterum quoad tabulatum inferius complectitur habitacula medici nosocomii, balneatoris, & quæ ad balneationem pertinent; tabulatum superius in minora divisum est cubicula, quorum nonnulla candidatis nosocomii medicinæ & chirurgiæ habitantur, alia separata infirmaria s. singulis ægrotis accommodata efficiunt. Orientalium unum continet habitacula Inspectoris nosocomii, medici obstetricantis, atque conclavia duo, conventui Directorum nosocomii destinata, alterum pastori nosocomii hospitium præbet, apparatusque ad lavationem nosocomii pertinentem complectitur, reliqua conclavia puerperis antea inserviebant, cum vero jam nova domus obstetricia extra nosocomium Fridericianum constructa sit, illa in valetudinaria, partim separata, partim communia disposita sunt. Horum aliquot ita sunt comparata, ut honoratioribus ægrotis convenient.

2. Medium ædium, quod intra & inter quatuor allata membra continetur, principalem, & ut ita dicam, essentialem nosocomii partem efficit. Illius figura sistit quadratum, cujus duo latera longiora boream & austrum, & alia duo breviora orientem & occidentem spectant. Horum ultimorum singula quoad mediam tertiam partem elatiora duplex tabulatum continent, in reliquis depressa tabulato simpli-

ci gaudentia. Latus occidentale culinam, habitacula oeconomi, chirurgi, antigrapharii complectitur. Latus orientale olim pro parte templum, impræfenti potiffimum valetudinaria, operatorium chirurgicum includit. Latera longiora in simplex tabularum structa sunt, e folis receptaculis ægrotantium composita, quorum duplex est series longitudinaliter mediante pariete sibi annexa; ad finem eorum quolibet parva culina, & latrina adfunt, nec non ambulacrum, quale etiam via transversa in media circiter parte receptacula ista intercedit. Horum laterum boreale interne ægrotantibus, & australe externis morbis laborantibus recipiendis infervit.

3. Areae s. intervalla & spatia ad partes nosocomii pertinentia. a) Duæ aulæ sc. orientalis & occidentalis, versus plateas sepimento ferreo, ad latera membris, & a tergo medio ædium circum scriptæ. b) Areola cuivis membro ædificii propria. c) Area magna medio ædium inclusa, ubi plures arbores plantatæ sunt in gratas convalescentium ambulationes. d) Duæ areolæ averfæ ad latera longiora medii ædium, harum borealis maxima continet stabulum, receptacula pro lignis aridis, aliaque materia, & aliquot secessus. e) Hortus olitorius in usum ægrotantum & in vicinia nosocomii situs.

Receptacula ipsa ægrotum:

1. Divisio eorundem: quædam parva singulis personis accommodata; plurima communia ubi plures ægroti decumbunt, horum alia foeminis, alia viris destinata sunt, ita tamen, ut in usum cujusque sexus mutari queant, prout major alterutrius numerus illud desiderat; quædam morbis contagiosis, ut feбри putridæ, & dysenterię propria sunt, & pro necessitate talia redduntur. Huc referendum est balnearium, ubi adsunt spatium sat magnum marmore inclusum pro balneatione plurimum personarum, nec non vasa & machinæ requisita ad balneum vaporis, stillitium atque infusionis. Huc quoque receptaculum medicaminum sc. in nosocomio maxime usitatorum, præparatione non nimis artificiosa, aut coctione non indigentium, quæque distribuere candidatis nosocomii competit; nec non conclave electrificationi adaptatum.

2. Ambitus illorum, omnia eadem altitudine sc. ulnarum sex, nec non eadem latitudine ulnarum nempe undecim gaudent; quoad longitudinem differunt, plurima ad ulnas viginti duas extenduntur, pauca duplum hujus mensuræ habent. Nonnulla modo haud adeo stricto conveniunt.

3. Constitutio & ordo eorundem cum rebus eò pertinentibus. Quodlibet receptaculum certa littera

simplici vel duplici in janua scripta, designatum, tabulato gypsato & parietibus dealbatis præditum, continet spatium asseribus inclusum, pro usu famulæ; æstuarium unum, vel duplex laquearis cum annexa valvula quæ pro necessitate claudî & aperiri potest; quatuor, vel quinque mensas ligneas, totque sellas, duas tresve latrinas portatiles, setulam pediluvio adaptatam, machinam motoriam, tria fenestrarum paria duplicis altitudinis, laternam magnam vitream in medio receptaculi pendentem, fornacem ferream, battillum cupreum, ahenum cupreum cum foco ferreo; lebetem minorem ex orichalco paratum, vas alvo in lecto deponendæ accommodatum, tria minora vasa sputantibus commoda, hydriam, ollam infusioni & potui thee parandis apta, cantharum medicum, quinque patellas medicas, duo cochlearia medica, omnia e stanno confecta; præterea ad quemque lectum pertinentia adfunt matula, catilus, patera, cyathus, cochleare majus, etiam stannea, culter & fulcra bicornis. Adfunt etiam statera, mediante qua pondus panis & carnis ab œconomo porrecti examinare ægrotis licet; nec non urinaria partim vitrea, partim cuprea, curonamenta ægris, si opus sit, substernenda e pilis crispis pelle involutis formata, Thermometrum pro caloris gradu determinando, cistula, in qua famulae res sibi commissas servat. Januis affixæ sunt schedulæ;

typis exscriptæ, & quæ nutritum ex œconomo porrigendum monstrant, & quæ regulas morum tam famulis quam ægrotis incumbentes coram oculis sistunt. Quodlibet receptaculum unam ministrantem famulam habet; receptacula allatis duplo majora inventarium duplex & duas famulas habent.

Lecti ægrotorum: capacitas illorum uni personæ quadrat; numerus in mediocri conclavi octo, vel decem complectitur, in majoribus duplo major est. Situs illorum talis, ut uno sine parietem, altero medium cubiculi attingat, quo modo liber est aditus ad utrumque lecti latus. In singulis receptaculis duplex adest series lectorum, quarum intermedia distantia tres ulnas continet; intervalla autem lectorum lateralia duas ulnas habent. Apparatum cujusve lecti constituunt faccus stramineus infime positus, culcita aut plumea aut e pilis crispis facta, cervicalia duo, toralia duo alba lintea, instratum plumeum, vel laneum; etiam alia stragula ad manum sunt, ægrotis pro necessitate substernenda. Omnes lecti velis pro lubitu seducendis circumdati sunt. Cuilibet lecto affixa sunt, numerus certus designans, tabula nigra, ubi diæta ægroti notatur, nec non schedula nomen & statum ægroti monstrans.

Vestitus ægrotis a nosocomio suppeditatus: femoralia, tibialia, tunicæ, lintea sc. pro æstivo &

lanea pro hyemali tempore; amicula cubicularia e panno viridi parata, nec non indusia, cōllaria, calantica, muccinia, mantilia, mappæ; linamenta octiduo quovis mutantur & renovantur. Ægroti in nosocomio admissi hisce vestimentis mox induuntur; propria autem emundantur, & collecta, certoque signæ distincta servantur, donec ægroti nosocomium relinqvant.

Numerus ægrotorum in nosocomio solito præsentium ducentas septuaginta vel octoginta personas complectitur. Horum centum septuaginta sumtibus regis curantur, quæ gratia donata & destinata est incolis egentibus civitatis Hafniensis omnis religionis, nec non aliis pauperibus, qui negotii cujusdam ergo Hafniæ morantes morbis corripiuntur. Integro anno sexcenti vel septingenti pauperes cura nosocomii fruuntur; Triginta milites in nosocomio suscipere permissum est, non alia facta pensitatione, quam mercede solita militari, cujus tamen dimidia pars ægrotorum, qui nupti sunt, uxoribus redditur. Triginta qui novem marcas per hebdomades solvunt, locus est, quod beneficium modo incolis Hafniensibus competit. Cultum optimum, in receptaculis communibus octodecim marcis, & in separatis viginti una constantem solventes ad incertum numerum, & quotquot illud desiderant, admittuntur.

Alumni exercitus terrestris valetudinarium, certo annuo stipendio solutum, sibi proprium in hoc nosocomio habent. Vir quidam generosus tres ægros in nosocomio sustentat, certamque pecuniæ vim ad hoc beneficium continuandum legavit. Alia societas Hafniensis, Harmonica dicta, duobus ægris curandis sumtus expedit.

Annuntiatio ægrotorum. Sine hac præmissa nemo in nosocomio suscipitur; illa proponitur apud Inspectorem nosocomii, indicans petentis ægroti nomen, ætatem, statum, domum, nec non modum, quo in nosocomio admitti cupit s. locum, quem petit, solventis, vel pauperis. Petenti Inspector tradit schedulam typis exscriptam, quæ nomen, & statum ægroti exhibet cum annexo, vel prædicato paupertatis, quam subscriptione dictæ schedulæ herus, & præfectus tribus attestari debent, vel solvendo pretio, qualem schedulam vir opulentus sponforis nomine subscribit; Scheda sic absoluta redditur Inspectori, qui minorem schedulam, inscriptionis dicendam, litteris scriptam, omnesque allatas ægri conditiones, atque exactum annuntiationis tempus memorantem tradit Antigaphario nosocomii, qui dein curam habet de exploratione, & admissione ægroti, vel statim facienda, vel illo temporis ordine, quo æger annuntiatus est.

Exploratio ægrotorum, anteqvam in nosocomio admittantur. Qvoad indolem morbi excluduntur, venerei, mere scabiosi variolosi, maniacy, epileptici, absolute letales, & incurabiles. Ut certum reddatur, annuntiatos ægros nullo dictorum morborum laborare, imperata & opus est præmittenda exploratio, quæ statim post annunciationem instituitur qvoad ægrôtes, qvi optimam curam nosocomii solvunt, verum qvoad reliquos certo numero limitatos qvandoqve uno alterove die cunctandum est, donec locus reddatur vacuus. Explorantes ordinarii sunt medicinæ, vel chirurgiæ candidati, prout morbus sub annuntiatione internus aut externus indicatus fuerit. Hi ducente scheda inscriptionis domus ægrotorum, quærunt, eorumqve statum disquirunt, & admittendum, vel excludendum cognoscunt; in posteriori casu prohibita susceptio ægrotis mox indicatur; in priori autem scheda inscriptionis Antigraphario redditur, qvi statim ægrotum ad nosocomium adduci curat; ægrotis etiam, si valeant, explorationis ergo nosocomium petere permissum est. Si explorantes Candidati in dijudicando ægrotorum statu dubii hæreant, medicus primarius sibi ipsi explorationem suscipit.

Adductio ægrotorum ad nosocomium absolutis, quæ memoravimus, annuntiatione & exploratione

mox

mox efficitur; attamen sine hisce præmissis notabili læsione per violentiam externam afflicti mox arcesuntur & admittuntur. Meatus ad nosocomium vel ab ipsis ægrotis, si lubeat, curatur, vel mediante lætica nosocomii, cui portandæ certi gestatores in nosocomio adsunt. Admisso ita ægroto receptaculum & lectum convenientem antigrapharius ostendit.

Viæctus ægrotorum in nosocomio ab ejusdem oeconomio porrigitur juxta certam imperatam regulam, viæctus hic duplex est sc. minor illis, qui aut sumtibus regis curantur, aut modo novem marcas per hebdomades solvunt; major s. melior illis, qui octodecim vel viginti unam marcas singulis hebdomadibus dependunt. Regula viæctus minoris seqvens est: Mane hora septima, & postmeridiem hora tertia aqua calida pro conficiendo infuso thee vel alio; Hora undecima antemeridiem prandium constans pro singulis ex jusculeo carneo ad libram & dimidiam cum admixtis granis contusis cerealibus varii generis & olusculeo, carnis, bovinæ vel agninæ bene coctæ unciis quatuor, panis secalini e farina cribrata parati vel similaginei libra dimidia, & cerevisiæ libra. Hora sexta vespertina cœna, continens quatuor septimanæ vesperis pultem e granis frumenti contusis cum aqua paratam, aliis tribus decoctum avenæ vel ex aliis granis cerealibus confectum, præterea omni vespera

dimidiam libram panis supra memorati cum uncia dimidia butyri, & libram cerevisiæ; Decoctum avenæ & jusculum carneum omni tempore a culina postulari & arcessi possunt; & si medicus jubeat, ægrotis etiam lac, decoctum cerasorum, ova porrigere æconomo incumbit. Regula victus melioris: Pro prandio circa horam primam postmeridiem: Die dominica jusculum carneum cum pastillis carneis, caro tosta, bovina, vitulina, vel agnina, placenta. Die lunæ jusculum carneum cum incoctis granis rotundi frumenti contusi, & frixum e carne, vitulina vel agnina. Die martis jusculum cum pane fricto, & piscis assatus vel coctis. Die mercurii jusculum cum oryza, & caro cocta cum oleribus mollibus. Die jovis jusculum cum pastillis farinaceis, & caro carbonibus tosta. Die veneris jusculum cum oleribus coctum vel pane fricto & caro bovina cocta cum liqvamene & raphano rusticano. Die saturni puls tenuis ex oryza cum lacte parata, & piscis aut caro tosta. Pro cæna hora septima vespertina sumenda: aut puls bis per hebdomadem, aut decoctum avenæ cum pane fricto & passis bis septimana, alias decoctum cerasorum, vel cum oryza & vino paratum; panis præterea sufficiens quantitas, cui vespera butyrum additur, & cerevisia. Omni mane panis biscoctus & lactis libra pro jentaculo porriguntur, singulisque septimanis

manis uncia thee congo dictæ, & sachari albi libra dimidia. Loco allati victus, a medicis præscribi possunt jusculum e carne vitulina paratum, decoctum ceraforum, pultes, olera omnis generis, ova, pomæ, & pruni cocta. Sub diætâ intelligitur ordinata a medico abstinentia a carne, butyro & lacte.

Curatio ægrotorum medica, & chirurgica. Medicantes duplici vice quotidie officium administrant: mane hora septima vel hyeme octava, & vesperi hora quinta; quilibet admissus æger a medico primario exactissime quoad indolem morbi exploratur, morbiqve historia chartæ cuique ægro propriæ mandatur. Visitatione matutina singuli ægroti e novo explorantur, mutatio morbi observatur, & dictante medico primario a candidatis s. studiosis medicinæ assistentibus litteris conscribitur in nexum cum historia prima. Auxilia diætetica & remedia simul annotantur; famulæ ægrotorum comparænti, quomodo singuli curandi sunt, præscribitur, quæque & quali ratione adhibenda sunt medicamenta; horum formulæ famulis traduntur, quæ juxta illas medicamina a pharmacopœa, vel receptaculo nosocomii illis conservandis destinato accipiunt, & ægrotis propinant; victus ægrotis conveniens in tabula nigra lectis affixa notatur pro indicio & famulis & œconomo. Visitatione pomeridiana medicantes iterum explorant, &

observant ægros, quibus hac repetitione opus est; famulasque, num aliquid novi circa reliquos ægrotos acciderit, disquirunt. Præter has visitationes ordinarias quocunque alio tempore requisitam opem ægrotis afferre medicantibus incumbit.

Exitus curatorum e nosocomio ad duas hebdomadis dies sc. mercurii, & saturni determinatus est. Dies prægressæ sc. martis, & veneris exscriptioni dicatæ sunt; tunc nimirum medicantes curatis indicant, quod insequenti die nosocomium relinquere possint, & debeant, illudque notum reddunt antigraphario, ut hic mox curam ageret de exploratione aliorum ægrotorum, qui loca egressorum petierunt; & quorum susceptio hoc modo quam citissime promovetur. Die martis medici directores in nosocomio adfunt, & egressuros disquirunt, num revera sanati sint, & num cura quoad omnia puncta debita & imperata tractati fuerint.

Defuncti curante Inspectore communiter e nosocomio ad humationem efferuntur, & quidem pauperes sumtibus ipsius instituti & sine ceremoniis, solventium sepultura sumtu propinqvorum vel sponso-
ris facienda est, & pro horum lubitu cum vel sine ceremoniis funeralibus; si defuncti morbus haud contagiosus fuerit, illum ad domum urbis transportare, indeque sepulturam curare licitum est. Sectio cada-

verum in nosocomio demortuorum, si hanc tanquam utilem instituere medicis placeat; etiam permissa est.

Directores nosocomii sunt: Præful civitatis Hafniensis, Præfectus militaris urbis; Archiatri; Professor medicinæ universitatis Hafniensis; Director generalis chirurgiæ; Chirurgus aulicus. Commissus ærarii, Duo senatores urbis.

Commune Directorum munus est: 1. Reditibus nosocomii & capitis conservationi invigilare. 2. De ædium & inventarii integritate & reparatione curam agere. 3. Usum Instituti, scopo ejusdem, positisque legibus convenientem custodire. Ad hos fines promovendos initio omnis mensis Directores in nosocomio conveniunt, statum ejusdem mediante Inspectore explorant, & de illo consilia conferunt. Si quid alio, tempore deliberationem illorum requirere acciderit hoc per litteras Inspector illis notum reddit; singuli tunc æstimationem suam scriptam proponit; e plurimorum sententiis Inspector valens deducit & conficit decretum, quod iterum novæ eorum probationi submittitur eademque confirmatur.

Directoribus medicis & chirurgicis præter allata privatim incumbunt alia officia sc. 1. singulis hebdomadibus die martis adesse in nosocomio, egressuros supra dicto modo quærere, receptacula omnia noso-

comii invifere, & num rita fiat tractatio, explorare, nec non confilia, fi opus fit, cum medicantibus nofocomii ordinariis de ægrotis conferre. 2. Difpungere rationes medicaminum a pharmacopœa in ufum nofocomii traditorum, & num hæc formulis medicorum nofocomii, atqve præfinitæ taxæ convenient, difquirere

Miniftri nofocomii funt: Infpector, Antigra-pharius, Oeconomus, Sacerdos, Medicus primus, medicus affiftens, tres candidati f. ftudiofi medicinæ; Chirurgus primus, chirurgus affiftens, tres chirurgiæ candidati; Balneator, Hofpitiolum inqvisitor, Nuntius, Vigil, duo Janitores; famulæ.

Infpectoris eft: 1. Annuntiationem ægrotorum, quæ nofocomium petunt, accipere & huc attinentia teftimonia, & fatidata procurare, atqve demortuorum fepulturam efficere, hujusque rei ordinem literis perfcribere. 2. Reditus & expenfa nofocomii rationibus referre. 3. Acta in confeffu Directorum confignare, & literarum commercium abfolvere. 4. Ædes & inventarium omnis generis tueri, atqve illorum debitæ reparationi præeffe. 5. Reliquos miniftros attendere, ut quisque partes officii fui rite obeat.

Antigrapharii munus eft: 1. Ægrotorum ad-miffionem & apportationem debito & fupra dicto ordine

ordine & modo expedire; illosque quoad tempus aditus & abitus ad acta referre. 2. Res proprias ægrotorum, quas ad nosocomium secum ducunt, accipere, illarum custodiam mediante œconomo, & redditionem discedentibus ægrotis procurare. 3. Quavis hebdomade in usum directorum componere tabulam numerum exhibentem ægrotorum, qui admissi, egressi, demortui, præsentisque sunt, quotque eorum sunt pauperes, solventes, quot sub medico, & quot sub chirurgo decumbunt, quotque annunciati, & ob loci defectum haud admissi sunt. 3. Rationes omnes Inspectoris & œconomi dispungere & attestari.

Oeconomus nosocomii pro certo, quod juxta singulos ægros & dies computatum solvitur, pretio victum secundum regulam supra memoratam, calefactionem, candelas, lavationem suppeditat: omnia vestimenta, lintea, & reliqua ad receptacula ægrotorum pertinentia illius custodiæ & inspectioni tradita sunt. Ejus itidem est, expurgationem in areis nosocomii efficere, nec non apporationem ægrotorum mediantibus lecticis & gestatoribus nosocomii.

Sacerdos in nosocomio adest, ut in spiritualibus ægrotis assistat, & sacram cœnam administret.

Medici officii est: 1. ad duas vices quotidie horis sc. supra definitis, & sæpius, si opus sit, ægrotos nosocomii visitare, illisque convenientem diætam & medicaminum usum præscribere. 2. Historias morborum quoad singulos ægrotos, horum statum & ante adventum sollicite quærendo, & in nosocomio observando componere, & literis mandare. 3. Annunciatos ægros explorare, quoties candidati medicinæ eorum statum dijudicare non valent. 4. Sectionibus quæ in demortuis instituuntur, adesse, easdemque describere. 5. Studiosis medicinæ, ut visitationi ægrotorum adsint, veniam dare, illosque praxin clinicam edocere non modo proprio actu, sed quoque exercendo illos in tractatione ad ægros pertinente.

Candidati 1. studiosi medicinæ nosocomio fervientes debent 1. adesse medico primò ægrotos visitanti, literisque consignare, omne quod hic observat, dictat, & præscribit. 2. annunciatos ægrotos ante admissionem explorare. 3. medicamenta distribuere e réceptaculo nosocomii illis conservandis destinato. 4. relationem contractam conscribere de morbis eorum, qui singulis hebdomadibus nosocomium adeunt relinquunt, & in eo moriuntur, directoribus medicis die martis tradendam. Præsentis medici assistentis
haud

haud aliud est munus, quam ægrotorum curam sub morbo ipsius medici primi agere.

Chirurgus primus, & candidati chirurgiæ iisdem officii partibus quoad ægròs externis morbis laborantes, obstricti sunt. Chirurgi assistentis est, annunciatos ægros explorare.

Balneator illam, quam medicus vel chirurgus ægrotis præscribit, balneationem absolvit, cucurbitas & hirudines applicat, & semel hebdomade ægrotos tondet.

Famulæ ægrotorum, quibus certum per hebdomades stipendium datur, eliguntur potissimum viduæ, conditionis civilis, modestæ, sobriæ, mediæ ætatis. Quamlibet circiter octo ægrotis inservire oportet. Illarum est: ægris præscripta medicamina porrigere, statum eorundem medicis tempore, quo hi absunt, observatum referre, alimenta, & potus ægrotis adferre, eosdemque vestire, & lectos sternere, & in cunctis reliquis, quæ occasio desiderat, ægris assistere, & imprimis de munditie & puritate aëris curam habere. Huc pertinent feminæ excubantes, quæ nocturno tempore vices famularum subeunt.

Janitores ad portas nosocomii positos oportet attendere & excludere personas suspectas, simulque cavere, ne victus ægrotis ex urbe adferatur. Ho-

spitiorum

spitiorum inquisitor, & nuncius serviunt ad pecunias, quas solventes ægroti nosocomio debent, exigendas; ad explorandum & confirmandum testimonia ægrorum, qui paupertatis nomine in nosocomio admissi sunt, atque ad mandatis aliis, nosocomium attinentibus fungendum.

INDEX CONTENTORUM

UTRIUSQUE TOMI.

Alvi obstipatio habitualis morborum sat fecunda mater
1787. Martii 3.

Anæsthesia s. privatio tactus quoad totam fere cutem demum
sanata 85. Junii 8.

Apoplexia

e sero circa cerebrum effuso 82. Mart. 9. & 83. Febr. 7.
& 85. Mart. 11. & 86. Febr. 4. & 87. Julii 7. post
tumorem crurum retrōgressum — cum hemiplegia la-
teris dextri ex effuso sero in latere cerebri sinistro 83.
Octobr. 10. post delirium accedens e sero spisso circa
cerebrum producta, 85. Febr. 10. — putridæ febris
supervenientis cum multo sero in cavitate cranii, 85.
Maj. 7. & Junii 11.

e sanguine circa cerebrum extravasato 83. Octobr. 9. &
84 Mart. 9. & Sept. 14. & 86. Febr. 5. — cum hemi-
plexia lateris sinistri e sanguine largo extravasato in ven-
triculo dextro 82. April 6. similis e sanguine supra ce-
rebrum

rebrum effuso 83. Mart. 9., morbo pectoris superveniens cum extravasato sanguinis sero in basi cranii 82. Jul. 6. e plenitudine vasorum substantiam cerebri medullarem penetrantium, 84. Sept. 15.

ex abscessu & dissolutione substantiæ cerebri in latere dextro cum hemiplegia lateris sinistri, 82. Jul. 4, itidem ex abscessu notabili cerebri, 84. Maj. 9, cum hemiplegia & tremore alterius lateris e duplici abscessu majore & minore cerebri, 84. Aug. 13.

Apoplexia lethalis absque cerebri reperto vitio, 85. Mart. 10. & April. 9.

Apoplexiam insecuta singularis auditus hallucinatio & deinde obauditio, 84. Sept. 10.

Apoplexia post letargum orta per erysipelatosum tumorem faciei notabilem soluta, 85. April. 5.

Ardor primarum viarum post intermittentem ortus quodammodo periodicus eccoproticis sublatus, 86. Junii 2.

Ardor cutaneus molestus chronicus demum antiscorbuticis sanatus, 85. Jul. 4.

Arthritis

sanata per solutionem gummi gvajaci aquosam, 82. Junii 2. & 83. Mart. 5, similis sub usu hujus remedii atque largo feri fluxu e naribus juvata, 84. Sept. 13, alternans cum expansione molesta supra umbilicalis regionis etiam sanata, 84. April. 3, plura exempla gvajaco aut sanata aut non sanata, 86. Aug. 8.

inveterata demum larga per mercurium salivatione sanata, 83. Dec. 6.

sudore spontaneo largo diu durante sanata, 87. Oct. 6.

post fomiculos consolidatos orta tandem salivatione mercuriali curata, 85. Aug. 3, post herpetem siccatum

- tum aggressa per balneum tepidum juvata, 84. Nov. 7, ex ulcere cruris inveterato exsiccato post hujus suppurationem revocatam juvata, 87. Nov. 6, symptomatice et resorpta purulenta materia, 84. Nov. 8.
- Arthriticus tremor sanatus, 83. April. 3.
- Arthritis nervosa dicenda, 83. Jul. 3. & 87. Oct. 6.
- Arthritis anomala maculosa sanata, 83. Julii 3. & 85. Nov. 3.
- Arthritica dyspnœa gvajaco sanata, 83. April. 5, eodem remedio juvata cephalalgia arthritica, 87. Febr. 4. & cardialgia, 87. Aug. 5, & hepatalgia, 87. Febr. 5.
- Arthritidis cum scorbuto complicata singularia symptomata, 84. Sept. 7. & 86. Jan. 2.
- Arthriticæ materiæ ad internas partes conversæ letalis effectus, 84. Jan. 8. & 86. April. 14.
- Arthriticus tumor genu pertinax tandem per suppurationem diuturnam in fura cantharidibus effectam sanatus, 84. Aug. 6. alius venæsectione repetita fugatus, 85. Aug. 6. alter superstes post dolores arthriticos salivatione fugatos per cataplasma saturninum abactus, 87. Jan. 5.
- Arthriticus dolor & rigiditas pedum post intermittentem febrem superstes vesicatoriis in affecto loco sanata, 86. Jan. 2.
- Arthritis ischii s. malum ischiaticum
inveterata sub usu gvajaci in vehementem morbum febrilem mutata & dein sanata, 82. Dec. 6.
per vesicatorium infra genu ejusdem lateris, indeque suppurationem protractam sanata, 84. Jan. & Febr. 4.
in corruptionem funestam partis affectæ terminata, 83. Febr. 9. & 87. Jan. 11. in monstruosam massam cartilagineam cum insequenti morte, 84. Febr. 8.

XXXIV INDEX CONTENTORUM

in paralyſin femoris poſt inunctionem ſpiritus vini camphorati converſa, 84. Sept. 9.

Aſthma

grave e retrogreſſa ſolita puſtuloſa faciei effloreſcentia & hac ſponte redeunte ceſſans, 82. Febr. 3.

continuum e ſuſpecta cauſa arthritica ſolutione gvaſaci aqvoſa ſanatum, 82. Aug. 3.

ſimile abſqve ſignis hydrothoracis ex obſtructione pulmonum univerſali in minimis letale, 84. Jul. 11.

ſimile cum palpitatione cordis decubitu tolerabili in omni plaga ſubito funeſtum ex oſſificatis valvulis cordis mitralibus, 85. Jul. 15.

ſimile poſt febrem putridam ortum demum ut ſymptoma ſcorbuti cognitum & curatum, 86. Maj. 1.

ſimile e volumine hepatis enormi. 86. Aug. 15.

Aſthma rheumaticum liquore nervino ſanatum, 86. Sept. 4.

Aſthma ſibilans e curſu violento ortum & ſanatum, 86. Julii 5.

Aſthma periodicum cum ſignis obſtructi hepatis medela huic convenienti juvatum, 84. Nov. 2.

ſimile poſt hydropem aſcitem ſanatum oboriens & curatum, 83. Jul. 6.

alterum ex arthritide ortum trahens in hydrothoracem letalem finitum, 87. Nov. 6.

ſimile pluribus annis durans eodem modo terminatum, ſcirrum hepatis conjunctum habens, 82. Sept. 3.

Cacochymia biliola ex infarctu viſcerum abdominalium ſenſim letalis & modus, quo hic effectus producitur, 85. April. 8.

Cancer uteri poſt mortem inventus, 82. Sept. 4. & ſimile hepatis, 86. Nov. 19.

Carditis vivente ægroto haud cognita, post obitum detecta

83 Febr. 4. & 84. Octobr. 6. 7.

Carditis sanata 86. Jul. 5.

Cephalalgia

nervosa demum periodica & sanata 82. Octobr. 3. chronica gravativa vertiginosa epithemate frigido & pediluviiis juvata 82. Novbr. 3.

chronica tensiva, enormis tandem per vesicatorium capiti derafo applicitum sanata 83. Maj. 14. molestissima diuturna e cruditatibus primarum viarum; harumque expurgatione sanata 85. Febr. 3. Arthritica molestissima diuturna per vesicatoria in brachiis diu suppurantia juvata 86. Octobr. 3. --- similis per solutionem gummi gva-jaci aqvosam persanata 87. Febr. 4.

post scabiem retröpullsam orta per vesicatoria in brachiis diu suppurantia juvata, 86. Jul. 4.

funesta sc. inveterata cum vertigine per mortem placidam finita e sanguine & fero circa cerebrum effuso, 82.

Jul. 5. — superstes post putridam febrem cum fatuitate, demum enormis subitoque letalis ex eadem causa, 83.

Nov. 7. chronica in lethargum sensim incrementem & mortem finita e sanguine extravasato inter duram matrem & cerebrum, 83. Maj. 7. similis e fero circa cerebrum effusa, 84. April. 7. enormis demum funesta ex eadem causa, 84. Junii 6. similis diuturna juncta cum virium decremento sensim majori tandem letalis e copiosissimo fero in cerebro extravasato, 86. April. 15.

Diuturna demum per apoplexiam finita ex abscessibus cerebri. 84. April. 8.

XXXVI INDEX CONTENTORUM

Chorea Sti viti e retropulsa scabie sanata, 83. Octbr. 5.
similis notabilis mirissima ex ignota causa sanata, 87.
Junii 10.

Colica

Hysterica ex impuritate primarum viarum, earumque
evacuatione juvata, 84. Aug. 3. & 85. Febr. 5. simili-
lis sine dubio indolis cum debilitate artuum paralytica,
86. Octbr. 6.

Arthritica vel rheumatica naturæ, 84. Mart. 5. &
Jul. 4. & Aug. 4. & 5. & 86. Mart. 8. & 87. Maj. 5.

Spasmodica, 82. Sept. 2. & 83. Aug. 8. & Nov. 5. 6.
& 85. Jul. 12. similis e retrogressa scabie, 85. Aug. 4.

Inflammatoriam referens ex tumore crurum evanido, &
hoc reverso sanata, 83. Oct. 3. alia partim inflammato-
ria partim spasmodica, ibidem 6.

Periodica febrem intermittentem cortice fugatam secuta
per animam rheii sanata, 87. Junii 2.

Contractura femoris singularis cum prolapsu lingvæ e
scabie & vermibus sanata, 84. Jan. 7.

Cordis polypus insignis, 83. Sept. 12. adhuc notabilior
sine dubio causa mortis, 85. Nov. 6.

Cordis enormis expansio circulationis impeditæ forsan causa,
86. April. 13. & Mart. 10.

Cor magnum pallidum sine dubio motus vitalis incapax,
86. Julii 11.

Cordis palpitatio e valvulis mitralibus officatis, 85. Jul. 15.
& e mole hepatis, 86. Aug. 15.

Convulsio e causa arthritica, 84. Oct. 3. & siccata efflore-
scentia capitis orta & hac iterum expulsa sanata, 86. Febr. 3.

Convulsio frequentissima sanata, 85. Nov. 4.

Delirium furiosum largissima sanguinis missione fugatum

85. Maj. 5. & 87. Febr. 10.

Diabeti similis fluxus urinæ e calculo vesicæ productus, 87.

Maj. 4.

Diarrhœa

inveterata pulvere radiceis gei urbani sanata, 82. Nov. 2.

& 83. Aug. 3. & 84. Oct. 5. & 85. April. 4. & 86.

Mart. 7. & Dec. 3. & 87. Junii 6.

similis alio modo sanata, 85. Febr. 8. & Jul. 7. & Nov. 5.

& 86. April. 5. similis minutis ipecacuannæ dosibus

sanata, 84. Jan. 6. ex retenta materia scabiosa, ejus-
que efflorescentia juvata, 84. Jul. 3.

cum suspecta phlogosi intestinali per antiphlogistica sa-
nata, 82. Nov. 4. similis, 87. Sept. 1.

chronica letalis ex infarctu glandularum mesenterii, 82.

Oct. 9. & 83. Jan. 7. & 84. Mart. 13. & 86. Mart. 9.

& Jul. 13.

similis ex obstructione viscerum abdominalium, 84. Dec. 6.

& 85. April. 8.

similis torminosa cum exulceratione intestinorum, 87.

Jan. 12.

similis per tabem finita cum enormi pingvedine omenti

& mesenterii, 87. Nov. 9.

alia cum notabili hydropo mesenterii, 86. April. 10.

Dysenteria gravis post evacuationes permanens cum singul-

tu per mucilaginem gummi arabici & jusculum secalinum

sanata, 86. Jul. 6. plura exempla per ipecacuannam &

rheum sanata ibidem.

Dysentericæ sectio, 86. Jul. 14.

Dysenteria vernalis levis, 86. Mart. 2. Accidentalis per

acre clysmâ inducâ & oleosis juvata, 86. Maj. 5.

XXXVIII INDEX CONTENTORUM

- Dysenteriae varia exempla, ubi antiphlogistica methodus proficit, ubi ipecacuanna & rheum juvarunt, ubi electuariū antidyfentericum nocuit, ubi nil profuit, 86. Aug. 9. alia exempla antiphlogisticis juvata, 86. Sept. 4. ipecacuannæ repetitus usus sub dysenteria protracta tamen proficiuus, 86. Sept. 3.
- Dysenteria fere desperata per mixturam e spiritu vitrioli paratam persanata, 86. Oct. 4. & Nov. 6. & 87. Oct. 4.
- Dysphagia singularis periodica sanata, 87. Dec. 4.
- Empyema letale, 85. Mart. 9. metastaticum post febrem putridam, 82. Mart. 5. sanguineum cum consumptione pulmonis. 82. April. 3.
- Epilepsia in fatuitatem, paralyfin & mortem terminata cum extravasato sero circa cerebrum, 83. Maj. 8. alia periodica funesta, 83. Jul. 7.
- Exanthema inveteratum simplici artificio juvatum, 84. Jun. 4. tuberculosum partim febrile, 85. Sept. 7. aliud non febrile sub frigore proveniens, calore disparsens, 83. Oct. 8. aliud singularis indolis antimonio juvata, 86. Oct. 8.
- Exanthema urens molestissimum cum singularibus symptomatibus, 84. Sept. 11.
- Excrefcentia lippomatosa inter ventriculum & lienem, 83. Febr. 6. similis cystica in mesenterio, 83. Mart. 10.
- Exostosis mercurio non cedens, antiscorbuticis & cataplasmate saturnino juvata, 84. Jan. 5.
- Febris aphtosa ex œdemate crurum evanido putridæ similis, Jul. 2.
- Febris catarrhalis epidemica, 82. April. 3. & Maj. 2.

Febris bilioso-inflammatoria ex animi pathemate gravi exorta singularis forsan habenda species & singulari modo tractanda, exemplum hujus letale, 86. Maj. 7.

Febris biliosa & putrida

orta e tumore crurum retropulso, 86. Sept. 1. & 87.

Febr. 1. e scabie & sudore pedum suppressis, 86. Aug. 1.

e gravi pedum refrigerio, 86. Jul. 1. reproducta per resorptionem depositæ materiæ, 87. Aug. 1.

benigna quoad conditionem & sanandi modum, 83.

Dec. 1. & 84. Dec. 1. & 85. Julii 1. & Nov. 1.

Metastaticæ indolis, 83. Junii 1. & 84. Oct. 1.

Lento & insolito modo procedentis exemplum, 84. Jul. 1.

Depuratoria & salutaris contra varia mala chronica, 86. Jul. 1.

Maxime putridæ exemplum cum singularibus symptomatibus letale, 87. Aug. 1.

Inflammatoriam mentiens letalis, 86. Mart. 1.

Febris bilioso-putridæ notabiliora symptomata:

Congestio gravis ad caput epithemate frigido & hirudinibus in temporali regione applicitis præsertim coercenda, 82. Jun. 1. & Jul. 1. & 84. Jun. 1. & Sept. 1. &c.

Frigus frequens sub vigore morbi per emeticum fugatum, 82. Jun. 1.

Paroxysmi incidentes exstasi similes liqore nervino abacti, 82. Junii 1. & 83. Febr. 1. & 86. Dec. 1.

Hepatitis adjuncta, 83. Jun. 1.

Dolor artuum initio annexum sub progressu cessans, 83. Aug. 1.

Dolor pleuritidem mentiens adjunctus ab initio, 85. Dec. 1. similis, 87. Nov. 1.

Dolor vere pleuriticus sub progressu & vigore morbi accedens, 84. Jul. 1. & 86. Mart. 3. — ab initio talis, 86. Jul. 1. & Oct. 1.

Dolor faucium cum deglutione impedita, 84. Sept. 1. & 85. Jun. 1. & 86. Febr. 1. Huc febres biliosæ & anginosæ junctæ, 87. Nov. 2.

Rheumatismus singulari modo diagnosin difficilem reddens, 85. Nov. 1. — Alter rheumatismus, 86. Febr. 1.

Singultus sub morbo jam protracto per emeticum sublatus, 85. Dec. 1.

Larga hæmorrhagia narium junctaque diarrhœa per mixturam acidam domita, 84. Oct. 1.

Obauditio notabilis post effectum emetici mox sublata, 87. Maj. 1.

Alvi laxitas modica salutaris toleranda, vires dejiciens præsertim per decoctum chinæ cum liqore nervino debellanda, 83. Febr. 1. & 85. Nov. 1. & 87. Jan. 1. & Sept. 1. Fluxus dysentericus annexus, 83. Julii 1. & Oct. 1. Metheorismus frequens, 83. Oct. 1.

Aphthæ frequentes criticæ, 85. Jul. 1.

Sputum s. expectoratio manifeste biliosæ indolis, 85. Maj. 1.

Sputum criticum fauces obturans suffocationem minans per injectionem solutum, 82. Mart. 1.

Sputum semper deglutitum emesi bis repetita evacuatum & æger ita salvatus, 85. April. 1.

Salivatio critica, 84. Oct. 2. & 85. Sept. 1. & Nov. 1.

Singularis sensibilitas ventriculi & inde vomitus omnium ingestorum per minuta præbia blandi potus juvata, 85. Jul. 1. & 86. Jul. 1. Morbus maculoso-hæmorrhagicus annexus, 85. Sept. 1. & 87. Sept. 1.

Tertiana maligna adjuncta, 84. Sept. I. Milliares sub decremento morbi apparentes, 86. Aug. I.

Febris putridæ metastases variæ

Abcessus capitis, 86. Febr. I. — Glandularum sub maxillarium cum prægressa salivatione, 84. Oct. I. similis in Gena, 86. Febr. I. & Maj. I. subito formatus notabilis in brachio, 87. Mart. I.

Abcessus metastaticus sphacelosus letalis genu. 84. Oct. I. Parotis duplex sæpe letalis, 83. Sept. I. April. I. Jun. I. & 84. Oct. I. simplex post suppurationem letalis, 87. Febr. I.

Parotis tam duplex quam simplex impune & fauste dissipatæ, 82. Nov. I. & 85. Sept. I. & Oct. I. & 86. Jun. I. & Dec. I. & 87. Mart. I. & Dec. I.

Parotidis orientis modus notabilis, 87. Aug. I.

Parotis recrudescentes, 84. Jan. I.

Parotidis tumor post suppurationem superstes cataplasmate emoliente dissipatus, 85. Junii I.

Expectoratio puriformis metastatica vel critica sæpe obveniens uti, 83. Mart. April. Junii I. & 86. Jan. April. Julii I.

Pectoris inflammatio metastatica, 83. Oct. I. & 85. Aug. I. & 86. April. I. & Dec. I.

Pulmonis metastatica suppuratio letalis, 82. Mart. 5. & 84. Nov. 9.

Hepatis metastaticus dolor sanatus, 83. Sept. I. in alio exemplo letalis, 84. April. I.

Diarrhœa metastatica dolorifica antiphlogisticis juvata, 84. Jul. I. & Oct. I. alia similis ad intestina letalis facta metastasis, 84. Oct. I. & 85. Jan. I.

Metastasis diversi loci primum ad lumbos, dein ad pectus mortem minans, tandem in scabiem salutarem finita, 87. Jul. 1.

Similis plura successive loca occupans tandem letalis, 83. April. 1. & 87. Jul. 1.

Tumores crurum metastatici, simplices œdematosi vel scorbutici vel cum abscessibus vel cum circumscripta duritie tamen absque suppuratione dissipata, 83. Febr. 1. & Nov. 1. & Dec. 1. & 86. Oct. 1. & Nov. 1.

Tumor metastaticus notabilis unius cruris cataplasmate emolliente fere dissipatus & febrem reproducens putridam deinceps devictam, 84. Oct. 1.

Tumor durus metastaticus ad cristam ossis tibiæ unguento neapolitano dissipatus in duplo exemplo, 85. Oct. 1.

Febris putridæ aliæ letales terminationes sic:

Apoplexia uti 82. Jan. 1. & 83. Febr. 1. & Julii 1. & 85. Jan. 1.

Congestio summa humorum ad caput, 83. Mart. 1. & August. 1. & 85. Jul. 1. Aug. 1. Sept. 1. &c.

Diarrhæa non compescenda, 82. Nov. 1.

Sangvifluxus e pectore, 83 April — e pectore & ano simul, 82. April. 1. — multiplex, 87. Maj. 1. — per

anum cum fluxu purulento per aurem ibidem — profuvium largissimum ex utero, 85. Sept. 1. & 86. Oct.

1. expectoratio impedita, 83. Octbr. & Sept. 1. & lputum semper deglutitum, 84. Decbr. 1. & 85. April. 1.

serum in pericardio effusum citam & inopinatam mortem producens, 87. Sept. 5.

Sphacelus externus non corrigendus, 83. Maj. 1. & Sept. 1. & Decbr. 1. — genæ unius ad cavitatem oris

pene-

penetrans, 86. Octobr. 1. — similis utriusque genæ, 86. Novbr. 1.

Debilitas summa, 83. Jul. 1. & Aug. 1. & 85. Aug. 1.

Febris putridæ reliquiæ:

Vifus obnubilatio, 84 Mart. 1. & 86. Octobr. 1.

Vertiginosus status per vesicatorium in nucha specifico quasi modo sanatus. 85. Jun. Aug. Septbr. 1. vesania eodem modo juvata, 85. Jul. & Aug. 1. paralyfis unius brachii, 86. April. 1. & utriusque brachii 87. Maj. 1. sanata.

In Febre putrida:

Venæsectio haud ob diminutam sanguinis massam potius ob promotam resorptionem nocua, 84. August. 5. — quater repetita, tamen non letifera, 87. Maj. 1.

Mosci salutaris efficacia manifesto demonstrata, 85. Dec. 1. & 86. Jan. 1.

Febris cholERICA epidemica, 87. mensibus augusto & reliquis insequentibus ad anni finem; cujus descriptionem e casibus abstractam continet decembris diarium.

Febris intermittens:

Ortum trahens e continua evacuantibus tractata, 82 Apr. 2. & 83. Mart. 2. & August. 2. & Septbr. 2. protheiformis epidemica alternans cum aliis morbis & sub earum forma celata, 83. Maj. 2. August. 2. Septbr. 2. & Oct. 2. — epidemiæ intermittentium alii morbi sæpe confortes fiunt, 87. Mart. 2.

Alternans cum hydrope 84. Mart. 3. & 85. Jun. 1. — cum tumore œdematoso crurum, 87. Mart. 2. — cum scabie ibidem cum convulsionibus periodicis, 86. April. 2.

Succedens infarctui hepatis resolutio, 84. Mart. 3. & 86. Maj. 2.

Mutata quotidiana duplex per resolventia in simplicem 85. Jun. 2. tertianæ resolventium usu in quotidianas ibidem.

Proficua vertigini inveteratæ, 85. Jun. 2. oppRESSIONI pectoris & dyspnœæ gravi, 87. Octbr. 3.

Conjuncta:

Cum signis obstructi hepatis, 82. Maj. 3. & 83. Maj. 3. & 85. April. 2. & 86. Jun. 2. & 87. Mart. 2. cum hysteria cujus euratio & corticem & assam fœtidam desiderabat, 82. April. 2.

Cum pleuritide prægressa & concomitante, 83. Octbr. 2. — similis nexus, 86. April. 2. & 87. April. 2.

Cum tumore notabili crurum, ubi cortex nil effecit, succus recens taraxaci utrumque malum sustulit, 86. April. 2.

— similis tumor per corticem simul cum febre abactus, 84. Jul. 2.

Cum summa debilitate & apud alterum enormis capitis affectione, 83. Novbr. 3.

Cum diarrhœa, qua per geum sanata supereat febris cortice sedata, 84. Febr. 2. & 85. April. 2. cum dolore artuum post febrem sanatam remanente & sudore spontaneo alternis noctibus recurrente juvato 87. April. 2.

Cum hæmorrhagia larga narium paroxysmos comitante, 87. April. 2.

Cum hemicrania etiam extra paroxysmus continuante, cui ut ipsi feбри cortex profuit, 85. Jun. 2.

Sanationis ejusdem notabiliores casus:

Quartanæ tempore hyemali difficulter vel prorsus non sanabiles, 83. Dec. 2. & 84. Jan. 2.

Quartana inveterata per scabiem soluta, 84. Jul. 2. alia cum infarctu hepatis simili ratione juvata, 85. Jul. 2.

Quotidianæ salinis & evacuantibus facili cedentes tertianæ cortice magis indigentes 85. Mart. 3. & April. 2.

Quotidiana per tumorem parotidum finita 85. April. 2, per sudorem continuum spontaneum, 87. Maj. 2. tertiana inveterata omni medicinæ resistens tandem per abscessum inguinalem soluta, 84. August. 2.

Cortici peruviano resistens febris post repetitam emesin illius vi cedit. 83. August. 2. & Octobr. 2. & 84. Mart. 3.

Succo recenti taraxaci sanata inveterata febris 82. Januar. 2.

per succum citri aliis frustra adhibitis juvata, 84. Jan. 2. — cum scorbuto juncta febris corticis vi superior, addito succo citri juvata 86. Jul. 2.

Per pulverem febrifugum de Frescarode pertinax juvata febris, 87. Mart. 2. & April. 2. & Maj. 2.

Febri adjunctus hydrops ob defectum sudoris sub paroxysmis, quo per pulverem camphoratum æstus stadio ingestum promotum uterque tollitur morbus 87. April. 2.

Letalis. Quotidiana per metastasin ad pectus, 85. April. 2. similis duplex ex & cum suppuratione uteri, 87. Maj. 8. in inflammatoriam mutata cum generato pure absque phlogosi locali, 87. August. 7. — pluries per diem recurrens periodica febris e celata suppuratione demum letali, 86. Jul. 12.

Reliquiæ & effectus consecutivi

Dolor artuum succo herbarum recenti juvatus, 84. Mart. 3. similis per succum citri sanatus, 84. April. 2.

Dorsum

XLVI INDEX CONTENTORUM.

Dorsi frigus continuum vesicatorio sublatum, 82. Jan. 2. — ejusdem dolor f. lumbago eadem medela juvata, 87. Decbr. 1.

Sudor nocturnus cortice fanatus, 86. August. 2. Frigus abdominis periodicum tandem diarrhœa spontanea fugatum, 86. April. 2.

Hephatalgia febris sponte cessanti succedens, 86. Maj. 2. — similitis post febrêm cortice tractatam, 86. Jul. 2. & iderus 86. April. 2.

Ardor internus ecoproticis fugatus, 86. Jun. 2.

Pulsatio vasorum capitis vesicatorio in nucha profligata, 86. Maj. 2.

Tussis molestissima per vesicatorium inter scapulas fugata, 85. Inn. 2.

Febris continua cum miliaribus albis per apoplexiam funesta e ruptura sinuum & sanguine effuso, 83. Decbr. 15.

Febris puerperalis funesta cum sectione cadaverum, 82. Jan. 5. & Mart. 7. & 8. & Jul. 2. & 84. Novbr. 10. lenta leta cum suppuratione notabili abdominis, 86.

April. 9. — methodo Doulceti sanata, 86. Sept. 3. & Octbr. 10. — plures demortuæ cum inflammatione partium ad uterum pertinentium ibidem 11. — duæ sanatæ, plures defunctæ partim ob inflammationem abdominalem partim ob depositionem ad caput vel pectus, 86. Novbr. 8. — alii casus inflammatoriæ indolis ibidem Decbr. 6.

Febris scarlatina simplex, 87. August. 3. & Sept. 2. & Octbr. 2. — putrida 87. April. 4. & August. 2. — per apoplexiam letalis, 87. Febr. 2. & August. 3.

Genu cavitatem penetrans abscessus sanatus absque læsione articuli, 86. August. 11.

Glandularum tumor e scabie ficcata, hac redeunte cessans, 87. Jan. 10.

Hæmoptoe frequens e retentis menstruis & horum per animi pathema restitutio, 87. August. 7. Hæmoptoe alia sanata 86. Febr. 2.

Hæmorrhagia uteri e laxitate, 84. Sepr. 8. & alia similis æstiva, 86. August. 7.

Hæmorrhoidalis fluxus suppressus cum insequenti arthritide, quæ illo reverso cessabat, 85. Jan. 4.

Hæmorrhoidales tumores molesti e plenitudine vasorum mesorecti & infarctu hepatis sectione cadaveris repertis, 84. Octbr. 6.

Hemicrania pertinax cum visu obnubilato tandem quoad originem siphyliticam cognita & mercurio sanata, 87. Decbr. 2. — alia similis tantummodo per opium levanda 84. Jun. 5.

Hemiplegia cum aphonia sanata, 82. Octbr. 5. & 86. Jan. 3. & Jul. 8. ubi emetici virtus indubitato comparuit.

Hepatitis letalis, 83. Febr. 5. & 86. April. 8. similis post retrogressum tumorem crurum, 84. August. 12. — & ex haustu frigido orta cum incipiente suppuratione, 83. April. 7. — similis cum enormi hepatis mole, 86. Mart. 10.

Hepatitis ictERICA sanata sub transitu in febrem intermittente, 83. Febr. 2.

Hepatis magnitudo enormis cum substantia friabili & hydrope letali, 86 April. 12. — similis cum insigni expansione cordis ibidem 13.

Hepatis abscessus cum tussi sicca pessimum foetorem edente, 83. Jan. 8. — cum vomitu & diarrhœa purulenta 84. Maj. 10. — alter 84. Octbr. 8. & 87. April. 11.

incipiens letalis 85. Jun. 7. alter in cavitate abdominis ruptus cum enteritide gangranosa — alter valde notabilis pus per alvum, expectorationem & vulnus incisum effundens, 85. Sept. 2.

Hepatis cancer verus dolentissimus, 86. Novbr. 10.

Hepatis steatomatosa affectio letalis, 83. Mart. 10. & Sept. 8. — similis 86. Jun. 9.

Hepatis calculosus infarctus, 86. Jul. 10.

Hepatis induratio & cartilaginosa degeneratio, 83. Dec. 4.

Hepatalgia infarctus sanata, 83. Jun. 3. & Septbr. 6. & 84. Sept. 12. & Decbr. 5. & 85. April. 3. post abscessum hepatis superstes, 83. August. 5. pertinax sine dubio metastatica; 87. Jun. 2. — post inflammationem hepatis orta cautius tractanda, 85. Febr. 6. — similis inflammationem secuta cum tumore notabiliter prominente, 83. Jun. 3.

Hepatalgia ex acrimoniis — rheumatica, 86 Decbr. 4. & 87. Febr. 8. similis vel arthritica 87. Febr. 5. & 6. — ex materia scabiosa, 87. Febr. 7.

Hepar in tres lobos modo non morbofo divisum, 84. Jun. 7.

Hydrops sanatus, 82. August. 4. & 83. Febr. 3. & Mart. 4. & Jul. 6. ubi plura sanationis exempla exstant, & 84. Febr. 6. & Novbr. 4. & 85. Septbr. 6. & 86. Decbr. 5. — hydrops acutus sanatus, 86 Jun. 6. — per vesicatoria imprimis sanatus, 83. Octobr. 7. — per sudorem spontaneum diuturnum sanatus, 84.

Januar. 3. — sub omnibus excretionibus vi propria naturæ adauctis, 85. Mart. 6. post refrigerium ortus & sanatus, 84. Jul. 7. & Aug. 9. — cum diarrhœa per pulverem radicis gei urbani sanatus, 84. Octbr. 4. & 86. Jun. 5. — post retropulsam scabiem ortus & hac redeunte sanatus, 86. April. 6. — post ulcera crurum consolidata exurgens & ruptura spontanea earundem præsertim sanatus, 86. April 7. — sub decremento apoplexiam secum ducens, dein recidivans cum gravi affectione pectoris demum sanatus, 84. August. 11. Hydropis curatio promota per gangranam supervenientem, 87. Jun. 8.

Hydrops ascites per & post paracentesin sanatus, 83. Jan. 3. & Jul. 6. & 85. Jun. 4.

Hydrothoracis suspecti exempla sanata, 83. Maj. 3. & Jul. 6. & 84. Novbr. 5. & 86. Jun. 7. & Aug. 15.

Hydropicis maxime proficiuus calor lecti continuus, 83. Jnl. 6. & 85. Decbr. 3. & 87. April. 5. & Jun. 7.

Hydrops ascites letalis — biennis e degeneratis ovariiis, 82. Jan. 4. — ex ovario dextro in steatoma caput infantile æqvans degenerato cito letalis ob aggressam post paracentesin enteritidem, 84. Jul. 12. — ex hepate indurato & post paracentesin inflammatione simili exortâ, 85. Decbr. 4. — similis, 84. Nov. 11. — post œdema crurum valida purgatione sublatus ortus cum tuberculis mesenterii & simili inflammatione peritonei, 85. Maj. 9. — ex omento notabiliter degenerato, 83. Jun. 6. & 86. Aug. 12. — ex mesenterio & omento degeneratis tuberculosis, 82. Octbr. 8. & 83. Jul. 10. — ex hepate & liene induratis, 86. Aug. 13. — absque fluctuatione præsens & letalis, 85. Octbr. 7.

L INDEX CONTENTORUM

1.

Hydrothorax letalis

valde frequens, 83. Decbr. 8. & 86. Decbr. 7. pectoris dextri cum tumore notabili extremitatum ejusdem lateris, 83. Decbr. 12. e largo potu frigido sub incallescencia corporis ingesto, 86. Jul. 9.

post venæsectionem crebram subito exortus letalis. 84. Maj. 8.

cum palpitatione cordis insigni & hydropè pericardii, 84. Jan. 9. — cum concrezione cordis & pericardii atque prægressa palpitatione, 83. Decbr. 8. cum cæditide 83. Decbr. 13. — alter cum hydropè pericardii, 86. April. 12.

cum enormi volumine hepatis, 82. Octobr. 10. & Decbr. 7.

cum sero purulento & pulmone scirroso & suppurato, 82. Febr. 7. & Decbr. 8. — cum suppurato pulmone, 82. Decbr. 7. — cum pulmone maxime compresso, 83. Febr. 8. sub peripneumonia ortus, letalis, 83. Mart. 7. & 8. & 84. Maj. 5.

Metastaticus post febrem putridam, 82. Febr. 8. — post febrem quartanam sponte evanidam, 82. Jun. 3. — post febrem quotidianam, pleuritidem mentiens, 85. April. 7. — post intermittentem non sudoriferam, 83. Novbr. 8.

Hydrops capsulæ mesocoli notabilis, 86. Maj. 8.

Hydropicus status omnium cavitatum letalis e defectu motus post febrem acutam, 83. Jul. 9.

Inflammationes

Phrenitis largissima venæsectione sanata, 85. Febr. 2. — similis pleuritidi succedens eodem modo juvata, 85. Mart. 2. — alia lente oborta, 85. Jun. 3.

Angina inflammatoria gravissima, 86. Maj. 3.

Paraphrenitis letalis absque symptomate pectoris post mortem cognita, 87. Maj. 9.

Pleuritis: etiam sera venæsectione juvanda, 82. Maj. 2. & 85. Octbr. 2. & 86. Maj. 3. & 87. Octbr. 3. — periodicum morbum mentiens, 83. Novbr. 2. — rheumatica indolis, 85. Jan. 3. & Jun. 3. & 86. August. 4. — cum sputo bilioso, 85. Jun. 3. — die vigesimo primo per sudorem protractum judicata, 84. Maj. 2. —

cum

cum expectoratione largissima diuturna roborantibus fistenda, 83. August. 9. — neglecta per sputum purulentum finita apud alterum die 21mo, 87. April. 3. in alio die 23tio ibidem, Octbr. 3. in alia demum post sex hebdomades ibidem, Septbr. 3. pleuriticum sputum parenchymati pulmonum simile letale, 82. August. 2. vesicatorio non nimis citò tractanda, 86. Novbr. 3. & 87. Maj. 1.

Enteritis sanata: probabiliter superficialis in tunica villosa, 83. Octbr. 6. & 85. Mart. 7. — alia post usum rhei recidivans tamen sanata, 83. August. 7. & Novbr. 3. — quandoque clyfina desiderans. 86. Decbr. 2. — post clyfina recidivans, 87. Jul. 3. — post menstruationem suppressam orta, 86. August. 8. & 87. Jun. 3. rheumaticæ indolis, 86. August. 5. & Novbr. 4. — lenta, 87. Novbr. 4. — Ambigua complicata, 83. August. 8. — alia ambigua, 87. April. 3. — inflammatorio-nervosa, 83. Nov. 6.

Enteritis diuturna ilei speciem præ se ferens propria naturæ vi sanata, 83. Jan. 5.

Enteritis per suppurationem funesta, 82. Oct. 7. & Nov. 7. & 83. Nov. 9. — similis notabilis, 87. Julii 3.

Enteritis gangranosa letalis, 84. April. 4. — similis cum ileo morbo, 83. Nov. 10. — alia cum effusis excrementis in cavitate abdominis, 85. Sept. 9. — alia post restitutum alvi fluxum tamen letalis, 83. Sept. 9 & 10. — alia post sanatam arthritidem orta, 85. Junii 12. — alia e levato gravi pondere orta citissime letalis, 84. April. 5. — alia fere absque prægresso incommodo abdominis orta & funesta, 82. Dec. 3. & 83. Jan. 6. & 87. April. 8. — cum depositione generati puris ad pectus, 83. Jan. 11. & 84. Mart. 10.

Enteritis conversa in tumorem durum extra peritoneum, dein suppuratum musculos psoas in utroque latere occupantem, 85. Dec. 6.

Enteritis cum inflammatione vesicæ felleæ intra triduum letalis, 84. Jul. 13.

Enteritis ipuria e perversa figura ventriculi ejusdemque situ, 86. April. 11.

- Inflammatiō ventriculi lenta, 87. Sept. 3. eandem insecuta enormis ventriculi angustatio, 87. Sept. 7.
- Peritonei inflammatiō alvi fluxu illaeso & aliis signis cognita letalis & sectione probata, 86. Sept. 6.
- Ovarii lenta inflammatiō sanata, 84. Sept. 4. & 85. Jul. 3.
- Uteri inflammatiō post profluvium sanguinis illius diuturnum sedatum orta & sanata, 86. Maj. 3. vesicæ urinariæ levis inflammatiō sanata, 82. Jan. 4.
- Inflammatiōnis vis communicativa per sectiones demonstrata, 83. Febr. 5. & 84. Mart. 11.
- Intestina singulari modo varicosa, 86. Maj. 8. & Jun. 8.
- Ischuria cum adjuncta enuresi, 85. Sept. 11.
- Lactis e mammis retrogressi multiplex effectus morbosus, 85. Maj. 4. — Similis casus cum pertinaci dolore brachii unguento neapolitano tandem & præsertim devicto, 87. Febr. 11. — Crura exinde œdematosa reddita & demum per abscessum genu penetrantem sanata, 86. Aug. 11. — Alter ex eadem causa ortus genu abscessus cum stabilita regula: lac mammarum tempore cujusdam febris non dispellere, 87. Oct. 5. — Lactis depositi effectus in pectore & abdomine, 86. Nov. 7.
- Lethargus letalis e sero largo crebrali, 83. Oct. 5.
- Lienis suppuratio notabilis letalis, 87. Dec. 5.
- Lipothymia frequentissima sexagenarii sanata, 82. April. 4. — Alia arthritica sanata, 82. Dec. 6. — & alia convulsiva, ibid. 5.
- Menstruus fluxus suppressus demum per emeticum restitutus, 85. Jan. 6. — Hæmorrhagias inducens per animi pathema revocatus, 85. Aug. 7. — Multas molestias creans per clyisma crebrum ex assa fetida rediens, 86. Oct. 7. — Mirissimi ex eadem causa effectus sub reverso fluxu sublati, 85. Jun. 5.
- Mesenterii degeneratio in massam tuberculosam, 83. Jul. 10. — Insignis glandularum obstructio, 86. Maj. 8. — illius nec non aliarum glandularum universalis infarctus excepto pancreate cum varicoso intestinorum statu, 86. Jul. 13. — Ejusd. glandulæ nigrescentes, 86. Jun. 9. — & illud œdematosum, 86. April. 10.
- Morbus maculoso hæmorrhagicus sanatus, 83. Jan. 4. & Mart. 6.

Mortis subitanæ & inopinatæ exempla: e concretionē universali contentorum pectoris, 82. Jul. 7. — E simili causa cum extravasato sero in pectore, 82. Nov. 5. — E conjunctis pectoris & capitis vitiis, 82. Sept. 5. — ex hæmorrhagiā interna pectoris, 83. Maj. 5. & 86. Aug. 14. — e polypo cordis, 85. Nov. 6. — e sero sine dubio arthriticæ indolis circa cerebrum effuso, 86. April. 14.

Nystagmos inveteratus simplici remedio juvatus, 85. Mart. 8.

Omenti scirrhosus tumor notabilis per enteritidem demum letalis, 84. Mart. 11. — Induratio, 86. Nov. 9. — Sebacea, 86. Aug. 12. — Consumptio plenaria, 84. Mart. 12. — Contenta copiosa corpuscula nigra, 86. Jun. 9.

Ovarium enorme scirrhosum per inflammationem letale, 84. Nov. 12.

Pancreatis infarctus cum salivatione diuturna hæctica, 82. August. 5. — ejusdem induratio & tumor enormis in hypochondrio sinistro prominens, 87. Decbr. 6. — suspectus infarctus cum salivatione insigni solventibus sanatus, 87. Mart. 5.

Paralyfes sanatæ: unius manus completa, 83. Septbr. 3. — unius brachii post inebriationem orta, 85. Febr. 4. — per sudorem spontaneum juvata, 84. Jul. 8. — post apoplexiæ & vertiginis insultus orta, 82. Mart. 3. & 86. Mart. 6. & 87. Mart. 4. post colicam spasmodicam orta, 82. Mart. 4. & 85. Jan. 7. & Jul. 12. & 87. Jan. 6. — post epilepsiam & lipothymiam exsurgens, 83. Jan. 2. & 87. Jun. 8. arthritidi succedens, 82. April. 5.

Paraplegia sanata, 83. Decbr. 5. — inconstans cum retentis menstruis sub horum restituto fluxu juvata, 85. Jun. 5. — e lapsu in dorsum & læsis vertebris per cataplasma saturninum curata, 87. Jan. 4.

Paraplegia funesta, 83. Mart. 11. — similis cum adjunctis ischuria & enuresi, 85. Sept. 11. — alia e causa arthritica letalis cum cariosis vertebris, 83. Jun. 7. e puris larga copia ad thecam vertebrarum deposita, 84. April. 6.

Pedum dolor pertinax ex suppressio eorundem sudore solito demum & præsertim per involutionem in linteo cerato, itaque revocatum sudorem juvatus, 86. Jun. 4.

Phthifica contabescencia: oleo asphalti sanata, 82. Febr. 5. & 83. Jun. 4. & Decbr. 4. & 85. Jul. 11. — calculosa cum hydropo sanata, 84. Febr. 6. — in itinere maritimo contracta & sanata, 84. Jul. 5. — per supervenientem scabiem juvata, 85. Jul. 10. e materia scabiosa orta & sanata, 86. Sept. 5. & 87. Novbr. 5. — ex abscessu femoris ortum habens letalis, 83. Jul. 11. — ex ulcere externo consolidato producta, 84. Mart. 8. — e pulmone schirroso, 87. August. 8.

Pleurodyne letalis e metastasi purulenta, 86. Jan. 6. — diuturna & arthritis nervosa ex onanismo, 82. Maj. 5. — scorbutica, 84. Febr. 5. — scabiosa cum debilitate paralytica artuum, 84. Mart. 6.

Pulmo integer in pus mutatus, 83. Maj. 5. & Jul. 8. & 84. Novbr. 9. — disruptus, 85. Jul. 16. — mediante corpore peregrino cartilagineæ indolis cum pleura coactus, 82. Octbr. 6.

Raucedo diuturna cum deglutitione impedita excreato frusto puris sanata, 83. Septbr. 7. — pertinax post febrem scarlatinam laxantibus devicta, 87. Jan. 9.

Renalis suppuratio ab ictu externo, 82. Febr. 6. & 84. Jan. 10. — cum insigni tumore extremitatis lateris affecti, 85. Octbr. 6. — rheumatismus talis lithiasin mentiens, 87. Septbr. 3.

Salivatio rheumatica pertinax demum sanata, 87. April. 6.

Scabies epidemica, ejusdemque materiæ retrogressæ vel retentæ efficacia ad producendum morbos omnis generis, 85. Mart. 4. & April. 6. & Maj. 3. & Jul. 8 & 9. — retropulsæ ejusdem letalis per multiplicem læsionem viscerum effectus, 84. Oct. 6. — e simili causa producta diarrhœa & phthisis letalis, 87. Maj. 7. — exinde producta epilepsia funesta, 86. Mart. 11. — in herpetem mutata & hujus curatio, 85. Sept. 8.

Scelotyrbe s. mirus morbus convulsivus sanatus, 87. Jun. 10.

Scorbutus epidemicus semper sanabilis & sanatus quoad modum & curam descriptus, 86. April. 3. & Maj. 4. & præsertim, Jun. 3. — cum diarrhœa junctus certa & fin.

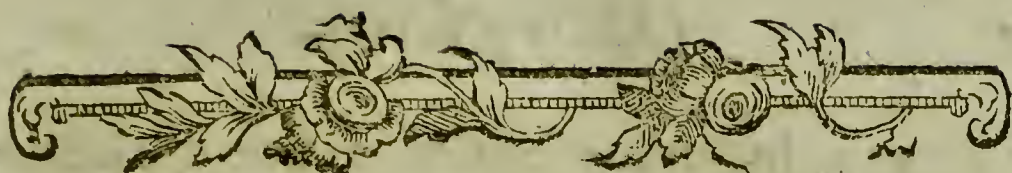
- singulari ratione sanandus, 86. Jan. 1. & Mart. 5. & Jun. 4. — cum sangvinis effluxu per cutem, 86. April. 3. — phthisi superveniens salutaris, ibidem — signis essentialibus non omnibus gaudens, 86. Jul. 3.
- Singultus inere nervosus, 85. Sept. 3. & 86. Oct. 9.
- Spasmus singularis digitorum, 85. Sept. 4. & abdominis, 86. Oct. 5.
- Splenalgia hysterica, 83. Aug. 4. — spuria ex obstipatione alvi, 83. Aug. 6.
- Stranguria diuturna molestissima cum symptomatibus hæmorrhoidalibus sanata, 83. Jul. 5. — cum urinæ sedimento puriformi sanata, 84. Nov. 3.
- Strepitus pectoris apud pleuriticum non letalis, 86. Sept. 2. — demum post quatuor dies letalis, 87. Maj. 3.
- Tæniæ singularia symptomata, 83. Jun. 5.
- Testiculi & abdominis enormis excrescentia letalis, 82. Sept. 6.
- Tetanus post odontalgiam ortus, gravis, sanatus, 87. Jun. 9. — alter cum febre acuta letalis, 85. Jun. 6.
- Trismus post mortem durans, 83. Sept. 12.
- Tumor genu notabilis superstes post arthritidem, quam siphyliticam suspicabar, salivatione sanatam per cataplasma saturninum imprimis sanatus, 87. Jan. 5.
- Tumor abdominis: notabilis ex vesicæ repletionem sub præfente licet diuresi larga involuntaria, 85. Sept. 11. — Universalis non hydropicus non sonans sanatus, 84. Nov. 6. — Alius elasticus post eruptionem scabiei evanescens, 87. Aug. 6. — Similis ex affectione peritonei derivatus, 85. Sept. 5. — Insignis regionis supraumbilicalis pertinax demum sanatus, 85. Aug. 5. — Circumscriptus durus extra peritoneum sedem habens in suppurationem letalem finitus, 85. Dec. 5.
- Tumor œdematosus insignis unius extremitatis inferioris in femina lac præbente ortus lente sanatus, 86. April. 4. — Ex ulceribus inveteratis consolidatis ortus, 86. Jul. 7.
- Tumor hydropicus e resolutione sangvinis manifesta ortus, 87. Sept. 1.
- Tussis convulsiva, 84. Dec. 4. rheumatica periodica, 87. Nov. 1.
- Vertigo pertinax e sudore pedum solito suppresso, 84. Jul. 9. — similis sanata, 87. Dec. 3. — per ulcera capitis pro tempore juvata, dein recidivans fonticulis

LVI INDEX CONT. UTRIUSQVE TOMI.

- culis abacta, 85 Jul. 6. — caduca cum spasmo faciei ab ulcere cruris consolidato, demum hoc recrudescente sanata, 84. Aug. 7. — inveterata demum per apoplexiam finita e sero circa cerebrum effuso, 84. Jul. 10.
- Volvulus, 84. Nov. 10. — similis maxime notabilis cum concretione partium, 85. Sept. 10.
- Vomica letalis ex neglecta pleuritide, 87. Oct. 7.
- Vomitus: diuturnus verminosus, 85. Jul. 5. — stercoreus sponte sanatus, 83. Jan. 5. — biliosus cum febre pleuritica complicatus e calculis vesicæ felleæ, 85. Oct. 4. — post ischuriam ortus emetico tandem sanatus, 86. Maj. 3. — habitualis e debilitate ventriculi, 84. Sept. 5. & 6. — cruentus niger ex induratione insigni ventriculi & pylori, 84. Mart. 13. & 86. Jan. 5. — similis a læsione lienis non sanatus, 87. Dec. 5. & sanatus, 87. Dec. 5. & sanatus, 87. Jul. 5. — chronicus e sensibilitate ventriculi per obstipationem alvi ad actum provocatus & juvatus, 87. Nov. 4. — forsan similis assa fetida tandem juvatus. 87. Maj. 6. — Vomitus hæcticus propter angustationem pylori letalis, 82. Jan. 6. & 85. Maj. 6. — e degenerata substantia ventriculi, 87. Mart. 6. — e ventriculo maxime expanso & schirroso, 87. Sept. 6. — e stomacho, omento & hepate scirrosis, 87. Aug. 9. — vomitus enormis brevi letalis, 87. Nov. 7. — vomitus simulatus difficulter dignoscendus, 87. Febr. 13.
- Uterus enormis voluminis schirrosus graviditatis speciem habens, Maj. 8. — suppuratus post hæmorrhagiam ejusdem injectione frigida sedatam, 87. Maj. 8. — inflammatus cum letali eventu ex eadem causa, 87. Dec. 1.
- Urina purulenta e suppurato pulmone, 85. Oct. 4.
- Uvula naturaliter bipartita absque noxa deglutitionis aut locutionis, 86. Oct. 2.

JANUARIUS, 1782.

1. **F**ebres putridæ nec adeo numerosæ nec malignæ, e 34 ægrotis tres moriebantur, duo igitur morbi die apoplexia funesta tacti, tertius cum signis inflammationis intestinalis.

Pleuritides nonnullæ curatu faciles.

2. Intermittenti febre trimestri per corticem peruvianum sanata restitit frigus continuum dorsi sine alio symptomate febrili, quod vesicatorio ibidem applicito diu suppurante tollebatur. Alter tota hyerne mox tertiana mox quotidiana afflictus nec cortice licet copiosissime ingesto sanabilis verno tempore per succum herbarum recentium sanabatur.

3. Inflammationem vesicæ urinariæ, quæ aliàs raro occurrit, mihi contigit videre in juvene 18 ann. regio hypogastrica dolens, tumensque figuram vesicæ repletæ habuit, urinæ fluxus prorsus impeditus erat, pulsus durus; septem diebus duravit morbus intereaque venæsectione septupla, emulsionibus camphoratis, clysmate emolliente, catheterismo tractatus fuit, octavo die sponte sed guttatim effluxit urina, nono die melius & decimo naturaliter, quo sanum se sentiit æger.

SECTIONES:

4. Tumor asciticus biennii spatio in foemina jam 31 annorum ad notabilem magnitudinem increverat & ultimo tempore sibi junctum habuit tumorem oedematofum crurum & femorum; in nosocomio quatuor mensibus commorata fuit, intereaque variis diureticiis incassum usa nec non paracentesi ter instituta, quæ multum educebatur serum, ultimis vitæ diebus febre & insigni dyspnœa vexata fuit. Cadaveris ventre inciso magna feri sangvinolenti copia effluxit; omnia intestina tenuia ære valde expensa erant; glandulæ mesenterii & pancreas admodum indurata, ambo ovaria figura vesicæ inflatæ & magnitudine capitis humani circiter prædita

dita sub incisione serum limpidum effundebant; membrana vero continens erat admodum tenuis peritoneo similis.

5. Febre puerperali tertio post partum die corripiebatur fœmina 29 annorum; dolebat abdomen cum expansione notabili, alvus initio erat laxa dein sicca, lochia largiter fluxerunt, sexto morbi die exspiravit ægrotæ. E cavitate aperti abdominis largum effluxit serum & cum illo duo sat magna frusta puris condensati, peritoneum erat crusta purulenta obductum; omentum parvum sphacelosum, ejusque pars inferior suppuratione consumpta; intestina tenuia passim inflammata, uterus etiam quoad superficiem anteriorem inflammatus.

6. Vir 48 annorum mœrore diuturno ob infidam uxorem afflictus aliquot mensibus dolore hypochondrii sinistri cum intolerantia ingestorum laboraverat, intereaque valde emaciatus erat. Hic morbus in nosocomio adhuc tres menses implevit quotidie pejor redditus cum dolore totius abdominis, vomitu omnium ingestorum, haud tamen statim post assumptionem, eructatione frequenti acida, alvo obstipata, summaque demum funesta debilitate. Demortui abdomine dissecto apparuerunt omnia intestina tam tenuia quam crassa admodum coarctata imprimis colon transversum, cujus

interna capacitas vix diametrum calami scriptorii superabat, ventriculus valde expansus, ejusque extremitas dextra versus pylorum crassas admodum tunicas habuit, pylorus ipse erat insignis magnitudinis atque naturæ cartilaginosa, unde contentorum descensus fere prorsus impediiebatur, glandulæ mesentericæ, pancreas, lien indurata.

7. Juvenis 25 annorum phthisi pulmonali afflictus tribus ante mortem hebdomadibus singulari laborabat rigiditate dorsi & colli, ita ut corpus antrorsum flectere nequiverit. Demortui pectore perlustrato pulmo dexter ubique & firmiter costis accretus erat, in cavitate thoracis sinistra serum largum, & pulmo hujus lateris in postica parte inflammatus & multis tuberculis scirrosis obsitus inveniebatur.

8. Alter juvenis 21 annorum a febre rheumatica fere sanatus sc. absque ullis remediis retropellentibus subito corripiebatur dolore abdominis totius cum pulsu celeritense, diarrhœa, cephalalgia; venæ sectiones, camphorata, mucilaginosâ ne minime quidem morbum minuebant; decimo morbi die spina dorsi rigida cum impotentia corpus antrorsum flectendi reddebatur; undecimo die moriebatur æger. Cranio aperto in ventriculo laterali dextro paucum, in basi cranii multum serum invenimus, cujus copia

notabilis etiam in cavitate pectoris aderat; ambo pulmones in postica parte inflammati erant, in cavitate abdominis etiam largum serum extravasatum, intestinum ileum in parva portione inflammatum, hepar in superficie tam convexa quam concava lividum & pancreas induratum detegimus. Nullus dubitet, quin materia antea artubus inhærens sponte sua, nam repellente medela nunquam in tali casu utor, interiores corporis partes occupaverit, ibidemque tam extravasando, quam inflammando letales effectus produxerit, unde vero singularis dorsi rigiditas mihi sane rarum imo novum symptoma in hisce ambobus ægrotis derivandum est? Utrum in utroque ab eadem causa sc. inflammatorio tumore posticæ pulmonum partis, quo forsan nervi dorsales comprimi aut irritari possent?

FEBRUARIUS.

I. **F**ebres putridæ hoc mense grassantes insignis erant gradus, in nonnullis molesta pectoris affectio punctoria v. opprimens simul adfuit quandoque mox ab initio morbi quandoque sub progressu ejusdem accedens, in

quibusdam expectoratio puriformis crisin constituit, apud alios devicto morbo successit scorbutus; quendam memoria dignum puto, in quo enormis dyspnœa tamen absque dolore pectoris cum lingua sicciissima & pulsu irregulari me dubium ratione eligendæ medelæ reddidit, præmissa vero evacuatione per emeticum soli mixturæ acido-camphoratae omni hora exhibitæ confidi & voto potitus fui. E 36 ægrotis quinque moriebantur, tres sub expectoratione impedita suffocati, quartus apoplexiam ante febrem putridam passus, illa redeunte, exstinguebatur, empyema metastaticum necavit quintum, cujus historia inter dissectos memoranda venit.

2. Tussēs multæ quandoque cum febre sine dolore pectoris, quandoque utroque symptomate stipatæ, interdum neutrum adfuit, quatenus etiam mox antiphlogisticam medelam & venæ sectionem desiderabant, mox nihil præter convenientem diætam; diutius protractæ phthiseos suspicionem habentes optime iusculo secalino sanabantur.

3. Astmā sex hebdomadum, cui demum junctus fuit tumor oedematosus crurum, apud virum 46 annorum multis remediis incassum tentatis sponte demum evanuit sub proveniente efflorescentia pustulosa rubra faciei, quæ per viginti annos sanitatis inseparabilis fuerat comes, & jam per aliquod tempus abfuerat.

4. A doloribus arthriticis inveteratis quidam solutione aqvosa gummi gvajaci tribus hebdomadibus adhibita liberatur; pluries vero nullam efficaciam hujus remedii comperi.

5. Post peripneumoniam finitio neglecta foemina quædam expectoravit pus valde foetidum variis adhibitis remediis haud corrigendum; porrectis ideo olei asphalti guttis octo mane & vespera foetor sputi paucis diebus evanuit, tussis sensim decrevit & ægra prorsus restituta fuit.

SECTIONES:

6. Dolore hypochondrii dextri præsertim verò lumbaris regionis, qui antea per intervalla afflixerat, graviter demum & constanter corripitur foemina 42 annorum cum intercurrente vomitu & singultu; venæ sectio initio morbi quinqvies adhibita, camphorata, clysmata dolorem quidem levabant, non tollebant, urina simul reddebatur purulenta demum foetida, aqua calcis & decoctum corticis peruviani nullam morbi mutationem produxerunt; ultimis vitæ diebus distinctam fluctuationem in latere sinistro sentiit ægrota, & post decem circiter hebdomadas consumpta expiravit. Venter demortuæ apertus aliqualem feri clari copiam

continebat, glandulæ meferaicæ paffim induratae, pancreas valde durum, fubftantia hepatis incifa parvis tuberculis obfita fuit; ren dexter; dum leviter antrorfum movebatur, per exiguum foramen pus effundebat, extrinsecus atrum habuit colorem, intus excavatus pure omnino repletus.

7. Vir 37 annorum femestri fpatio febre intermittente mox tertiana mox quartana afflictus demum cum tumore œdematofocrurum & colore faciei cachectico poft ufum pulveris falino-digestivi e cremore tartari fale amoniaco & radice rhei tribus feptimanis continuatum a febre liberabatur, fuccedente autem tuffi molefta ficca & increfcente tumore crurum; nunc pillulas refolventes e gummi ammoniaco, extracto cicutæ, floribus fulphuris & herme minerali confectas propinavi; harum vi tumor crurum notabiliter decrevit, ejus locum vero fubiit gravis dolor pectoris finiftri, qui cito fugabatur per venæ fectionem & veficatoria crurum, unde tumor eorundem revocatus fuit; tuffis autem pergebat, & jungebatur dolor hypochondrii dextri, fub cujus preffione etiam doluit pectus & fufcitata fuit tuffis; nonnulla adhuc tentabantur refolventia absque levamine agroti, qui poft decem hebdomades ab introitu in nofocomium exspiravit. In cavitate abdominis defuncti nullum vifcerum dete-

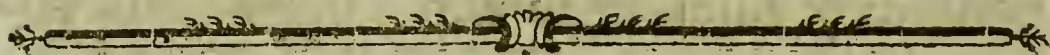
gimus vitium; in cavitate verò pectoris dextri larga aderat copia fluidi cinerei seroso-purulenti; pulmo dexter insignis voluminis & solito durior continebat tubercula multa sub incisione pus fundentia, pericardium copiosum serum inclusit cor magnum sangvine grumoso plenum, pulmo sinister parvus compressus.

Non prorsus constat, utrum febris læsionem pulmonis in ægro nostro præsentem metastatico modo generavit, an potius suppuratio pulmonum Purisque in sangvinis massam absorptio febrem produxerit? Neque hoc unicum fuit dubium in dijudicatione hujus casus, profiteor enim, me ante mortem magis suspectum habuisse vitium hepatis quam pulmonis, utpote illud frequentius quam hoc intermittentibus febribus annectitur; licet autem diagnosi similium casuum incerta sit, error tamen in medendo haud adeo difficulter evitatur ab artis perito, qui remedia utriusque possibili & suspecto morbo convenientia eligere novit.

8. È febre putrida trium hebdomadum vir 35 annorum ad aspectum convalescens subito tussi afficiebatur molesta initio sicca, dein cum sputo purulento, opportunis licet huic febris statui porrectis auxiliis perdurabat tamen tussis, decrescebant vires, jungebatur dyspnœa sensim major cum diure si mox im-

pedita, mox libera, alvoque naturali; demum post mensis spatium ab initio hujus metastataseos moriebatur æger. Secto cada-veris ventre sangvinolentum serum effluxit; lobus hepatis dexter tam quoad superficiem convexam quam concavam lividi coloris erat, ejusque substantia debito friabilior; intestinum colon pro parte nigrescebat; in utraque cavitate pectoris imprimis dextra largum serum sangvinolentum aderat; ambo pulmones in parte postica inflammati; liquor pericardii copiosus. Non rarò observavi & antea indicavi, materiem morbificam in febribus putridis scorbuticæ esse indolis, quæ in uno alterove membro externo deposita tumorem cum maculis lividis scorbuticis produxit; probabile est materiam metastaticam in nostro ægroto ejusdem fuisse naturæ, quæ verò ad viscera nobilia conjecta læsiones illorum funestas generavit.

M A R T I U S.

I. **F**ebres putridæ complebant numerum 41, quorum quatuor moriebantur, quidam maculis petechialibus obsitus, hæmorrhagia narium frequenti laborans & sine dubio simili extra-
va-

vasatione sanguinis in encephalo necatus, alter mox post introitum ob tussis vehementiam suffocatus, tertia vetula circiter septuagenaria nullam medicinam admittens, quartus ob metastasin ad pectus, cujus historia inter sectiones describenda venit. In multis sub progressu morbi expectoratio puriformis salutaris fuit, raro ab initio pectus afficiebatur & tunc per emeticum levabatur; quidam sub tali statu critico in nosocomium adductus fere suffocatus videbatur cum deglutitione & loquela prorsus impeditis, manibus frigidis, pulsu vix sensibili, injectione mox in fauces facta & repetita mucus quidam solutus & ejectus fuit, unde loquela & deglutitio redierunt; solutione dein tartari amietici per cochlearia porrecta expectoratio puriformis promovebatur cum levamine adhuc majore, ita ut curatio remediis appropriatis roborantibus & expectorantibus junctis perfecta fuerit. Quædam omnes gradus atque reliquias febris putridæ percurrebat, in primo stadio summum stuporem, diarrhœam, debilitatem, dein tussim cum expectoratione puriformi, postea scorbutum, & demum animi diuturnam morositatem & amentiam, sub qua nemini interroganti respondit, nullum sanum verbum protulit, sponte autem cantavit, saltavit & post longum tempus demum resipuit.

2. Febres pleuriticae nonnullae, e 17
aegrotis quatuor moriebantur, quorum cura
initio neglecta fuit; eidem causae tribuendum
est, quod in quibusdam suppuratione termi-
natus fuerit morbus, hi tamen praecipue ob
efficaciam jusculi secalini sanabantur.

3. Paraplexia mihi occurrit in foemina
44 annorum, quae post insultum apoplecti-
cum oborta quatuor jam mensibus durave-
rat, omnia prorsus membra infra caput, tam
extremitates, quam dorsum paralytica erant,
ita ut sese movere aut corpus erigere omnino
haud valuerit aegrotata; loquela etiam valde
impedita; alvus vero & appetitus naturalia;
vesicatoria artubus applicita nullum percep-
tibilem effectum produxerunt, sub usu au-
tem liquoris nervini ad guttas triginta ter
indies, simul & diligenter adhibitis cucurbitis
ficcis, frictionibus & balneo vaporis, nam
stillatio balneo membra rigidiora fiebant,
mobilitas membrorum omnium intra quatuor
menses restituta fuit exceptis digitis pedum,
qui flexionis & extensionis haud debito capa-
ces fieri potuerunt.

4. Similis paralytica debilitas, sed tan-
tum artuum superiorum in altera foemina
juniori post colicam hystericae orta fuit &
allatis remediis sanata.

SECTIONES:

5. Febris putrida insignis gradus apud juvenem 26 annorum jamjam in decremento erat, cum subito decimo septimo die supervenerit insignis dolor punctorius pectoris dextricum tussi, expectoratione mucoso-sanguinea, dyspnœa enormi, pulsu duro, genis rubescentibus; post triplam venæsectionem, vesicatorium pectori applicitum, emulsionem camphorata dolor mitescebat, dyspnœa autem continuabat cum intercurrente vomitu, incrementa debilitate, tussi, quæ tamen ultimis vitæ diebus siluit; decimo quarto die post aggressos dolores pectoris expirabat æger. In aperto cadaveris abdomine nil præternaturale erat, nisi situs hepatis, qui justò magis depressus erat; inciso pectore dextro effluxit enormis copia ad aliquot mensuras fluidi purulenti, quod totam cavitatem pectoris dextri implere reperimus, ita ut modò minima pars pulmonis superstes fuerit.

6. Juvenis 23 annorum, sanata per corticem quotidiana bimestri, levem scorbuti gradum patiebatur, præscriptis huic morbo aptatis remediis inopinatò aggressa fuit oppressio pectoris enormis intra paucas horas letalis. Aperti thoraci cavitas dextra largam, sinistra minorem feri copiam continuit, pulmo dexter superius cum pleura coalitus erat, per-

pericardium etiam multum serum cum corde magno includebat, hepar & lien magnitudinis enormis erant.

7. Fœmina 25 annorum mox post partum doluit abdomine cum expansione ejusdem, diarrhœa, vomitu; septimo die in dicto statu ad nos venit & decimo die moriebatur. In cadaveris abdomine multum aderat liqvidum flavescent pure denso intestinis passim adherente commixtum, omentum majus mesocolon, uterus, tubæ fallopii, ovaria rubro-nigrescentem colorem habuerunt.

8. Altera 26 annorum sex diebus ante partum febre laboraverat, symptomatibus solitis putridis stipata, tunc fœtum vivum enixa fuit & insequenti die ad nos delata, mox emeticum exhibitum fuit cum largo effectu sursum & deorsum lochia bene fluxerunt; nono morbi die aliqualem dolorem abdominis cum ejusdem expansione quærebatur ægra; nunc antiphlogistica medela adhibita fuit, symptomata verò perdurabant & duodecimo die per mortem terminabantur. In aperto abdomine paucum aderat serum, ventriculus erat enormis tam quoad longitudinem quam expansionem intus ære plenus; pars uteri sinistra nec non tuba fallopii & ovarium ejusdem lateris omnino colorem nigrum habuerunt.

9. Apud sexagenarium, qui post insultum apoplecticum reddebatur mutus debilis, stupidus cum deglutitione vix possibili & intra quatuordecim dies moriebatur, dissecto cranio invenimus cerebri substantiam valde mollem nec non serum limpidum extravasatum inter piam matrem & cerebrum atque in omnibus ventriculis & basi cranii.

A P R I L I S.

1. **F**ebres putridæ numerosæ sc. 50 fere omnes quoad gradum & durationem graves sæpe cum petechiis non raro combinatæ cum tussi incrementi morbo adjuncta atque sputo mucoso crebrius puriformi; sex ægroti moriebantur, tres cum stupore enormi septimo aut nono die, unus ob sphacelum lumborum & femorum; quinta ob impeditam expectationem & sputum deglutitum; ultimus, qui etiam tussi cum sputo impedito laborabat, postremo vitæ die largum sanguinem grumosum e pectore ejecit & mox moriebatur; post mortem larga quoque sanguinis copia ex ano illius profluxit.

2. Febres intermittentes nonnullæ; quædam tertiana laborans simul hysterica fuit
extra

extra paroxysmos febriles cardialgia, splenalgia, singultu, spasmis crurum irregulariter vexata; præmissis digestivis dabatur cortex in substantia, febris verò exinde augebatur imò continua reddebatur; hinc pulveris loco porrectum decoctum corticis febris typum reprodixit, eundemqve mitigavit, haud vero fugavit; simul ideo propinatis pillulis ex assa foetida mane & vespera & interdiu decocto corticis adhibito restituta fuit ægrotans. Quartana quatuor mensium cortice solo haud sanabilis adjuncto simul succo herbarum recentium fugabatur.

3. Febres catarrhales mediocri numero, indolis epidemicæ cum coryza, raucedine, cephalalgia, quandoqve vertigine tussique paucis diebus sponte transeuntes imprimis sub diata transpirationem modice promoven-
te. Hisce rarò adjuncta fuit pectoris inflammatio, qua duo moriebantur, alter horum septem diebus jam ægrotans querebatur dolorem totius pectoris oppressorium, contra quem v. Stio. vesicatorium antiphlogistica & expectorantia initio levamen attulerunt & sputum promoverunt puriforme, quod dein magis impeditum reddebatur & demum per mortem 27mo die incidentem cessabat. Inciso pectore prosiluit merus sanguis, qui ablato sternò ad enormem copiam aderat in cavitate pectoris dextro cum intermixto pure
nec

nec non substantia quadam cellulosa indolis quæ sine dubio erat residua pars pulmonis hujus lateris, utpote nullum aliud illius vestigium aderat.

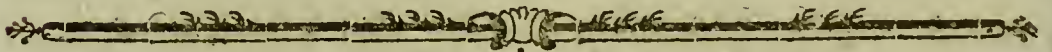
4. Lipothymico morbo singulari ægravavit sexagenarius: omni circiter hora & sæpius recurrebat lipothymia insultus initio cum pallore dein rubore faciei & tantum minuto secundo durans, triduo ita afflictus ad nos ducebatur cum alvo segni, pulsu admodum exili & insigniter intermittente; porrectum mox emeticum evacuationem largam sursum & deorsum produxit, simul verò accessit singultus; tribus diebus incassum adhibui hiru-dines temporibus applicitas, vesicatorium nuchæ, & liqvozem nervinum alternatim cum cremore tartari, sexto morbi die exhibui mixturam camphorata acidam cujus unciis sex apposita erant moschi grana quatuor, ad cochlearia duo bihorio nec non mane & vespera cochleare minus pulveris compositi e cremoris tartari partibus duabus, radicis rhei parte una; primo abhinc die rarius revenit lipothymia insultus & dein sensim intra paucos dies sub continuatione allatæ medelæ prorsus disparuit.

5. Dolores arthritici in juvene 21 annorum post duos menses sponte terminabantur in plenariam immobilitatem haud dolentem omnium artuum absque tumore, ita ut nul-

lum prorsus membrum æger movere valuerit; vesicatoria omnibus artubus successive appo-
sita fuerunt absque effectu; sensim autem sub
usu balnei tepidi totius corporis ter, quavis
septimana adhibiti, cucurbitis siccis frequen-
ter applicitis nec non liqvore nervino ad gut-
tas triginta ter per diem porrecto quatuor
mensibus sanabatur æger. Transitus talis ar-
thritidis in paralyfin ob raritatem memora-
bilis est.

6. Vir 37 annorum sub insultu apoplec-
tico perdidit vim loqvendi & movendi extre-
mitates lateris sinistri atque post quatuorde-
cim dies exspiravit. Dissecto cranio demor-
tui invenimus ventriculum lateralem dex-
trum insigni copia sanguinis atrii spissi reple-
tum & dilatatum, sinistrum verò tam a san-
guine quam a sero prorsus vacuum, quod
confirmat rem aliàs sæpius probatam sc. ner-
vos unius lateris corporis e parte cerebri
oppositi lateris vim suam recipere.

M A J U S.

I. **F**ebres putridæ rarioreæ modò ad nume-
rum viginti quatuor; plurimis juncta fuit tus-
sis cum dolente affectione pectoris sine dubio
per

per influxum a febre catarrhali hoc mense epidemica, in multis expectoratio purulenta terminabat morbum, quatuor moriebantur, quidam apoplecticus, cæteri sub debilitate & stupore enormi.

2. Febres catarrhales frequentissimæ fuerunt; multæ simplices cum coryza, tussi nonnulla, dolore tensivo pectoris & capitis, quandoque raucedine intra paucos dies solo regimine diapnoico sanabantur; plurimis simul juncta fuit inflammatio pectoris, quæ venæsectionem repetitam desideravit; parvi feci tempus morbi quoad phlebotomiam instituendam, quandoque octo, interdum quatuordecim diebus duraverat pectoris dolor in agrotis ad nos ductis, & nilominus e pulsus viribus & gravitate doloris faustum indicium mittendi sanguinis deduxi: in paucis expectoratio purulenta morbum terminans diu satis protracta feliciter tamen præsertim ope jusculi fecalini superata fuit: E triginta agrotis unicuique tantum sexagenarius tussi inveterata ante hunc morbum vexatus morte succubuit. In inflammationibus bona quidem est regula quocitius, eo melius secare venam, morboque diutius protracto non adeo tutam & efficacem medelam esse sanguinis missionem simul a medicis receptum est; verum quia ægroti haud initio morbi sed fere semper sub progressu ejusdem ad nosocomium feruntur, neces-

fitas me coëgit, venæsectionis terminum haud adeo stricto circumscribere tempore, indeqve capta experientia me docuit, satius esse in inflammationibus qvamvis jam protractis phlebotomiam instituere qvam omittere, dummodo robur pulsus dolorisque vehementia persistunt, & dein repetitionem hujus medelæ ex illius effectu determinare, nec ideo metuenda est venæsectio tanqvam inutilis vel noxia, qvod inflammatio provecta jamjam ad finem suum suppurationem vel alium tendat; multiplice enim casu comper- tum habeo, tempus transitus inflammationis in alium corporis statum haud adeo fixum esse ac vulgo creditur & ab auctoribus, traditur, qvod præsertim valet de inflammatione rheumatica qvæ toties in pectore obvenit, diuqve sine mutatione aut transitu in alium morbum subsistere valet.

3. Febres intermittentes nonnullæ varii typi; qvidam 25 annorum biennio mox tertia mox qvartana, demum qvotidiana ægrotabat cum tussi, oppressione cardiæ, colore faciei cachectico, frustra tentato pulvere e cremore tartari, sale ammoniaco, radice rhei, decoctum graminis & taraxaci in usum vocabatur, & mensis spatium continuatum sanavit febrem; duo alii etiam febre diuturna afflicti & spiritu vini cum pipere contuso usi simili resolvente remedio sanabantur.

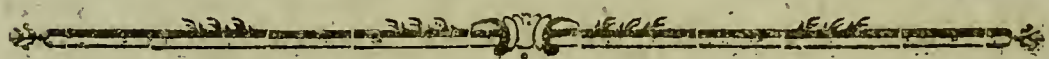
4. Diarrhœa habituali trium mensium laboravit fœmina 26 annorum quandoque cum, interdum absque dolore abdominis cum insigni debilitate & emaciatione corporis; incassum adhibitis variis, sc. rheo, decocto albo, lysimachia rubra, demum observatæ fuerunt maculæ lividæ crurum cum rigiditate eorundem notabili; hinc succus herbarum recentium cum continuatione decocti albi & mixtura composita ex essentia cascarillæ, rhei vinosæ ana uncia dimidia, liqvoris anodini mineralis drachma ad guttas sexaginta ter indies porrectas, quibus intra tres hebdomades e morbo utroque liberata fuit ægrota.

Nonne hæc diarrhœa scorbuticæ nomen meretur?

5. Juvenis 21 annorum queritur dolorem pectoris sinistri undecim septimanis durantem, rarò remittentem, sub motu corporis ingra-vescentem, sextiduo proximo adauctum cum adjuncta tussi sicca & intercurrente paroxysmo lipothymico convulsivo, pulsus erat tensus; triduo primo sanguis missus & naturalis inventus fuit; etiam camphoram adhibui, alvum subduxi; dolore pectoris hinc parum mitigato accessit aliqualis dolor in crure sinistro; ideo arthritidem suspicans vesicatoria suris applicui; postea dolor pectoris vagus reddebatur pulsatorius quandoque caput occupans; jam pallidus & extenuatus

agri vultus mihi ansam dedit interrogandi alumnum hunc militem, num onanismo deditus fuisset? Quo confesso præscripsi merum corticis peruviani pulverem bis quotidie sumendum & liqvozem nervinum bis adhibendum nec non abstinentioniam a mala consuetudine; hisce paucas intra hebdomades convaluit. Exemplum hoc fuit arthritidis stricte nerveæ dicendæ sc. a nervorum teneritudine & nimia ad dolorem dispositione derivandæ.

J U N I U S.

Febres putridæ frequentes & gradu notabiles; commune & grave symptoma illis annexum erat sanguinis summa congestio ad caput cum enormi cephalalgia, rubedine & ardore faciei atque oculorum, summoque stupore; licet hoc malum sine dubio e sorditate primarum viarum potissimum derivandum esset, rarò tamen emetica & laxantia ad illud debellandum suffecerunt; hirudines verò temporibus semel vel sæpius applicitæ & præsertim epithema frigidum sc. linteum aceto & aqua frigidis madefactum & capiti derafo omni hora impositum maximo & evidenti emolumento erant. Quidam initio

tiō morbi rite evacuatus dein sub usu corticis & camphoræ convaluit, vigesimo autem die e novo absque externa causa supervenerunt signa impuritatum primarum viarum sc. lingua sordida, sapor malus, defectus appetitus, dolor vagus abdominis, repetitum emeticum dicta symptomata tollebat, & paucis dein diebus sanabatur æger; In altero, qvi initio morbi debite evacuat⁹ cortice & camphora utebatur, alvumqve parum laxam habebat, nono die hora tertia matutina oriebatur frigus hora quinta reveniens, decima nocte hora 3½ idem frigus cum inseqventi sudore, post meridiem eadem hora simile frigus; undecimo die idem recurrebat frigus; cum cortex absque effectu datus fuit, alvus erat laxa & lingua sordida, radicis ipecacuannæ drachmam dimidiam porrexi, unde multus vomitus producebatur & frigora cessabant, morbusqve dein continuatis cortice & camphora curabatur. Apud alterum febris putrida sub allata medela transit in quotidianam, quæ sumto emetico statim fugabatur. Juvenis 22 annorum decimo morbi die requisita evacuatione jam instituta incidit in paroxysmum quasi exstasin cum impeditis deglutitione & loqvela, qvi post aliquot horas sponte cessavit, undecimo die similis revenit paroxysmus, sapor oris erat pessimus, hinc repetii emeticum cum

largo effectū, duodecimo die iteratus fuit idem insultus non verò eadem hora: ac die prægresso, nunc dedi liqvoris nervini guttas viginti bihorio, posteaqve symptoma hoc singulare cessavit, sensimqve æger convaleuit. Exempla hæc memoravi præsertim, quia demonstrant utilitatem & innocentiam emeticorum, non modo incipiente febre putrida, sed etiam postquam notabilem fecit progressum & roborantia remedia adhibita sunt quando sc. signa impuritatis primarum viarum resurgunt: numerus ægrotorum sexaginta sex complectebatur, quorum decem moriebantur, quidam apoplectici, alii ob metastasin ad pectus cum sputo purulento demum impedito.

2. Foemina 48 annorum arthritide tam capitis quam omnium artuum ultra dimidium annum misere affligebatur, ita ut nec sese movere nec dormire potuerit; remedia omnis generis antarthritica adhibuit, imo ipsam salivationem per mercurium verum incassum, demum solutio aqvosa resinæ gvajaci in usum vocabatur vi cuius duobus mensibus ingestæ sanabatur ægra, & adhuc bene valens munere famulæ in nosocomio fungitur.

3. Vir 38 annorum post quartanam febrem integri anni sponte evanidam mox corripitur oppressione pectoris, dyspnoea, tussis sicca, insomnia, nonnullo oedemate crurum,
diuresi

diuresi parca, quoniam status jam modo octiduo duraverat; scilliticis & aliis resolventibus adhibitis die undecimo post introitum in nosocomium moriebatur. Aperto cadavere omne vitium in pectore inveniebatur, cujus utraque cavitas sero sanguinolento repleta erat, pulmones in parte superiore & anteriore cum pleura coaliti erant; nullum est dubium quin hæc extravasatio fuerit metastatica depositio materiæ febrificæ a sanguinis massa separatæ & in pectore collectæ.

JULIUS.

I. **F**ebres putridæ adhuc frequentes & graves; e numero ægrotorum quadraginta octo moriebantur quinque; confluxus sanguinis ad caput in epidemia prægressi mensis notatus in præsentī adhuc major videbatur; dissolutio sanguinis per frequentem narium hæmorrhagiam etiam indicabatur; methodus refrigerandi caput continua affusione aquæ vel aceti frigidi mire respondebat voto avertendi hanc congestionem ejusque timendas sequelas, adeo ut non possim non satis laudare & adoptare hanc medelam in putridis febribus præsertim quotiescunque sanguis versus

caput solito magis determinatur; nec sola experientia innititur hæc praxeos regula, sed etiam theoriæ apprime convenit, quodnam remedium valentius & penetrabilius tam ad sanguinem in vasis cerebri collectum & rarefactum condensandum quam ad vasa debilia & dilatata roboranda & constringenda quam frigus cogitari potest; nonne huic auxilio præcipue fidendum est ad præcavendam apoplexiam, quæ in febribus putridis non rarò obvenit sine dubio ob sanguinem nimis in cerebro collectum, rarefactum & forsan extravasatum. Juveni 19 annorum supervenit similis ac mense prægresso allata faucium constrictio deglutitionem & loquelam horæ spatio impediens, quæ autem, adhibito liqore nervino, non postea revenit. Apud nonnullos accessit in statu morbi sputum sanguineum quandoque merum quandoque muco mixtum vel paucum vel largum vel cum vel sine oppressione pectoris; dissolutionis effectum hoc symptoma putavi & decocto chinæ cum spiritu vitrioli compefcui. Puella admodum stupida sub vigore morbi affecta fuit debilitate paralytica extremitatum lateris sinistri, quæ febre devicta superstitit; & dein usu vesicantium, intusque adhibito liqore nervino posteaque essentia stibii cum spiritu lavendulæ composita intra mensis spatium prorsus sanata fuit.

SECTIONES:

2. Foemina 31 annorum mox post partum corripiebatur febre cum expansione dolente abdominis, lumbagine, diarrhoea, siti insigni; ad nos ducta jamjam habuit extrema sudore frigido madentia pulsumque celerem debilem; altero die obiit. Cadaveris secti ventriculus & intestina aëre insigniter expansa, in cavitate pelvis serum largum flavum purulentum, superficies anterior uteri crusta purulenta obducta, tubæ Fallopii & ovaria inflammata.

3. Altera secundo post partum die eodem morbo affecta fuit, qui quatuor dies durans singultu, vomitu, diarrhoea, dolore abdominis, pulsuque celeri duro stipatus erat & sexto die in mortem transiit. In abdomine cadaveris serum multum flavum cum flocculis purulentis; uterus ad magnitudinem capitis infantilis dilatatus sangvinem grumosum includens; ambo ovaria & tubæ fallopii inflammata, magna, dura.

4. Vir tactus apoplexia, cujus effectus erat hemiplexia lateris sinistri cum insigni stupore & debilitate, post mensis spatium exspiravit. Aperto cranio aliquale serum inter tunicam arachnoideam & duram matrem; ventriculus lateris dextri largissimum serum continebat nec non abscessum notabilis magnitudinis.

nitudinis; hæmisphærium dextrum excepta tertia parte antica in massam mollem adeo fluidam dissolutum erat, ut sub declivi capitis situ uno cum sero in ventriculo contento efflueret; posterior pars thalamorum optimorum æque erat mollis & fluida.

5. Vir 35 annorum quatuor mensibus laboraverat cephalalgia admodum gravi irregulariter recurrente per dimidiam horam circiter durante, ante quem morbum vertigine vexatus esse soluit; altero die post introitum subito & placide sine ullo prægresso aut concomitante molesto symptomate expiravit. Inter auferendum cadaveris calvariam mox insignis copia liquidi sanguinis e cavitate cranii effluxit; nullum tamen vestigium disrupti vasis invenimus; dura autem mater erat admodum tenuis quam maxime supra cerebrum tensa, ita ut vix sine læsione cerebri incidi posset; omnia vasa & sinus a plenitudine sanguinis turgescabant & nigrescebant; E ventriculis lateralibus largissimum, quantum hactenus haud vidi, serum effluxit, cujus magna copia in basi cranii aderat. Subitanea hæc mors merito derivatur ex enormi effusione sanguinis circa cerebrum, morbus vero ipse collectioni insolitæ feri in ventriculis, qua partes sensiles cranii ultra modum distendebantur, adscribendus est; quare autem hæc cephalalgia.

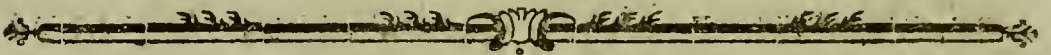
gia periodica fuit; dum causa efficiens constans fuisse videtur, occultus quidem hic naturæ subest agendi modus haud tamen alius quam in febribus intermittentibus.

6. Puella 30 annorum dimidio anno haud menstruata sex diebus laborabat febre continua cum dolore & tumore omnium artuum, siti, cephalalgia, præterea dolor mediæ pectoris aderat superstes post hæmoptœen ante sex hebdomadas prægressam, camphorata adhibui & ter sanguinem misi phlogisticum, dolores artium hinc mitescebant; die verò undecimo dolor pectoris notabiliter ad-auctus adhuc venæsectionem desideravit postquam aliquot horis elapsis apoplexia mox letalis supervenit. Aperto thorace cadaveris cavitas pectoris sinistri dimidiam circiter mensuram feri limpidi continuit, pulmo sinister valde inflammatus plures parvos abscessus inclusit, pericardium sero flavo plenum erat; cor parvum crusta puriformi obductum; in basi cranii duæ circiter unciaë feri sanguinolenti aderant. An singularis laxitas vasorum aut insignis attenuatio sanguinis, aut utraqve conditio læsa causa fuit extravasationis morbi-ficæ & demum lethiferæ?

7. Vir 45 annorum febre tertiana quatuor mensibus laborans cum oppressione nonnulla pectoris octiduo post introitum in nosocomium subito concidit mortuus. Aperto
de-

demortui thorace omnia ejus contenta ubique & fortiter tam cum costis quam inter se invicem erant concreta, ita ut unicam massam repræsentarent & singulorum separatio impossibilis esset; maxima tamen difficultate parva portio pleuræ dextræ a pulmone separata fuit, quo facto pars pulmonum subjacens crusta purulenta obducta esse videbatur.

AUGUSTUS.

1. **F**ebres putridæ ejusdem generis ac mense prægresso regnabant; inter 51 ægrotos sex moriebantur. Pectoris inflammationes nonnullæ; quidam hoc morbo jam quatuordecim diebus laborans cum sputo sanguineo ad nosocomium ducebatur & die vigesimo expectoravit plura frustra sat magna ad aspectum parenchymatosæ pulmonum substantiæ pertinentia & ab eadem vi morbi soluta, quæque e vesiculis cellulosis ærem continentibus compositæ erant; die vigesimo secundo moriebatur æger.

2. Vomitu hectico cum dolore dorsi & hypochondrii dextri foemina 56 annorum ultra tres menses cruciata, emaciata & demum necata fuit. Aperto cadavere inventus fuit
scir-

scirrosus tumor ad magnitudinem capitis infantilis in extremitate dextra ventriculi prope pylorum locum habens, vi cuius transitus contentorum e ventriculo in duodenum impediabatur; in superficie convexa hepatis nec non in substantia ejusdem plura tubercula scirrosa aderant, pancreas etiam induratum.

3. Oppressione cardiæ & medii pectoris dimidio anno magis magisque adaucta laborabat puella 26 annorum jam cum tanta dyspnœa, ut ne minimum quidem corporis motum nec situm erectum tolerare valeret sed semper in dorso decumbere coacta esset, alvus erat segnis, appetitus prostratus, crura tumida, facies cachectica, sed nulla tussis, nec ullus perceptibilis tumor aut durities præcordiorum, menstrua regularia. Vix aliam cogitare potui causam quam obstructionem hepatis; remedia ideo resolventia elegi, ut salina cum rheo, decoctum graminis & taraxaci, pillulas saponaceas cum radice squillæ & kermine minerali nec non laxantia pro necessitate; duobus fere mensibus sub hac medela & sine mutatione morbi consumptis dolores vagos capitis quandoque cum dolore crurum alternantes querebatur ægra, simulque retulit, sese ante hunc morbum doloribus arthriticis vexatam fuisse; suspicionem hinc nactus fui de arthritica indole morbi, ideoque præscripsi solutionem resinæ gvajaci aquosam ad cochleare

are majus ter indies sumendam, mensis spatio hæc medicina adhibita notabile levamen dyspnœæ attulit simulque alvum quotidie modice subduxit; verum dolores vagi artuum increverunt, quapropter adhuc per mensem continuata gvajacina solutio ægrotam prorsus sanabat.

4. Hydropem notabilem febris acutæ seqvelam & quatuor jam mensibus durantem sanavit mixtura composita e cremoris tartari solubilis uncia, spiritus salis dulcis drachmis duabus aqvæ petroselini unciis sex, cujus cochlearia duo bihorio vel trihorio sumebantur, quamnam curationem mentione eo digniorem habeo, quia talem efficaciam, aliis frustra tentatis, hæc medicina exseruit.

5. Vir 50 annorum aliquot mensibus laborabat dolore medii abdominis pressorio prope dorsum cum pyrosi molesta, vi cujus insignis copia salivæ continuo ex ore excernebatur, crurum demum accessit tumor, alvus erat segnis, corpus emaciatum, facies cachectica, tentavi resolventia ut tincturam rhei, salina, saponacea, decoctum graminis & taraxaci, quibus nec levamen nec juvamen afferebatur; solum palliativum ad pyrosin mitigandam & alvum subducendam erat magnesia alba aliquoties per diem sumta, aliàs æger sensim reddebatur debiliior & demum post tres menses marasmo obiit; aperto
ca-

cadaveris abdomine invenimus quod suspicatus fui, sc. pancreas admodum induratum; omnia præterea intestina tenuia valde erant angustata colore livido-rubro notata, splen parvus, ventriculus contractus.

S E P T E M B E R.

1. **F**ebres putridæ adhuc numerosæ, enormis congestio sanguinis ad caput prægressis mensibus epidemiam putridam concomitans hoc mense multo minor fuit; E 70 ægrotis octo moriebantur & inter hos juvenis ob metastaticum tumorem utriusque parotidis, altera mediante paroxysmo apoplectico cum insequente hemiplexia.

2. Plures pictores colica saturnina laborantes in nosocomio curabantur methodo diu apud nos contra hunc morbum recepta & fere nunquam fallente sc. remediis laxantibus oleo mixtis, enematis oleosis, cataplasmatibus emollientibus abdomini applicitis. Inter hos ægrotos juvenis solito gravius decubuit sex sc. diebus cum dolore insigni constrictorio abdominis, nec non dolore crurum & femorum, obstipatione alvi, vomitu, singultu, pulsuque duro non celeri; simul nonnulla

odontalgia & cephalalgia accesserant; clyisma oleosum mox largiter evacuavit alvum; cataplasma abdomini appositum & intus potio laxans in hoc casu efficax composita e mannæ calabrinæ unciis duabus salis anglici uncia dimidia solutis in aquæ fervidæ unciis quatuor & adjectis olei lini unciis duabus propinata fuit, symptomata tamen æque gravia cum vomitu omnium ingestorum perdurabant; hinc laudani liqvidi Sydenhami guttas octo omni hora mox post ingestum laxans sumendas præscripsi nec non repetendum clyisma; his factis post aliquot horas omnia illa gravia symptomata cessabant, subito autem paroxysmus quasi epilepticus oriebatur, qui mox instituta venæsectione fugabatur relicta vertigine cum visu obnubilato, quænam symptomata adhuc repetita phlebotomia & bis applicitis hirudinibus ad tempora solvebantur; sanationem colicæ dein complevit solutio manata per aliquot dies continuata. Nonne epileptici modus laudano liqvido ad triginta circiter guttas paucarum horarum spatio assumpto adscribendi sunt? Saltem ego hanc causam suspicor, ideoque illud remedium in posterum cautius, si unquam, propinabo in hac colicæ specie præsertim, quia multiplex experientia illam esse sanabilem absque usu opiatorum me docuit.

SECTIONES.

3. Buccinator 48 annorum strenuus potator astmate periodico cum intercurrente vomitu aliquot annis afflictus sex proximis mensibus ante introitum in nosocomium continuaangebatur dyspnœa cum somnoturbulento imo sub decubitu in dorso impossibili; hisce demum tumor crurum accesserat; mensis spatio varia diuretica incassum adhibebat, quapropter illum admonui ut ad subitanam moxque instantem mortem esset præparatus, cui præsagio respondit eventus. Apertum cadaveris abdomen insignem feri copiam effundebat, omentum erat sphacelatum, quamvis nullum dolorem abdominis sub morbo questus fuisset, tubercula scirrhusa totam superficiem convexam hepatis obtegebant; cavitas utraque thoracis sero plena erat, nec non pericardium, cor ipsum insignem habebat magnitudinem.

4. Fœmina 34 annorum olim matrona prostratæ pudicitiae quatuor mensibus patitur dolorem insignem regionis hypogastricæ & lumborum cum fluore albo continuo foetido quandoque sanguineo nec non dolore & tumore utriusque cruris; scirrhum uteri mox suspicans a nullo medicamine juvamen speravi, attamen, quid radix gei valeret, tentaturus, eandem ægrotæ, quamdiu vixit, sc.

mensis spatio adhibendam præscripsi. Aperto abdomine defunctæ utroque exciso invenimus collum illius sanguine foetido coagulato repletum atque in pagina illius inferiore tumorem durum scirrhum, tota præterea colli circumferentia exulcerata & quasi lacerata apparuit.

5. Vir 59 annorum bimestri spatio laborans tussi dyspnœa, nec non dolore oppressorio cardiæ ab ingestis adaucto, tumore œdematoso crurum urina parca, paucis post introitum relapsis diebus subito exspiravit. Dissecto cranio vasa meningum & cerebri sanguinis plenitudine turgescabant, ambo ventriculi laterales largum serum limpidum continebant; in basi cranii aderat insignis copia sanguinis extravasati, utraqve cavitas pectoris erat sero pellucido impleta & ambo pulmones in postica parte cum costis coaliti.

6. Vir 28 annorum querebatur dolorem lumborum & infra costas spurias dextras, qui duobus quidem annis mitior & intermittens fuerat, jam verò per aliquot menses gravior & demum proximis quatuordecim diebus fixus redditus, testiculus dexter etiam naturali mensura parum major & justo durior erat. Initio vena aliquoties secabatur sine levamine, camphorata & dein deobstruentia varia incassum tentabantur, dolor enim augebatur, testiculus magnitudine & duritie increfcebat; extirpa-

pationem illius tanquam inutilem imo cito funestam denegavit Chirurgus; sibi ideo relictus morbus tertio & ultimo mense, quo æger in nosocomio commorabatur, miserimos secum duxit abdominis cruciatus nec non tumorem & dolorem femoris & cruris dextri atque vomitum omnium ingestorum. Aperto cadaveris ventre mox nobis in conspectum venit sanguis extravasatus niger coagulatus; in medio abdominis prominebat tumor notabilis, qui pone peritoneum situs erat atque versus regionem lumbarem dextram propagatus, ubi maximus & tantus erat, ut hepar sursum versus sub diaphragmate compulisset; examinatus hic tumor inveniebatur esse ren dexter, qui superstitie modò exigua parte naturalis substantiæ degeneratus erat in allatam enormem massam capitis volumen superantem, quæ incisa continuit materiem spissam quasi steatomatosam aut pus coagulatum partim album partim rubrum sanguine mixtum; funiculus spermaticus ab hoc tumore ortum traxit ad volumen antibrachii modici dilatatus e membranis admodum crassis compositus intus continens materiem illi, quæ in tumore abdominali aderat, similem, atque finitus in testiculum dextrum, qui caput infantile referens organisatione naturali orbatus erat intusque materia densa steatomatosa plenus.

O C T O B E R.

1. **F**ebres putridæ regnare pergebant; plurimos ægrotos restituit expurgatio primarum viarum partim per artem sc. emetica & laxantia initio morbi porrecta partim sub progressu morbi per vim ipsius naturæ remediis solitis roborantibus juvata & sustentata; in nonnullis metastasis decimo quarto circiter die ad pectus facta fuit, cum insequentis sputo puriformi. E septuaginta ægrotis octo moriebantur.

2. Febre pleuritica undecim decubuerunt, quorum unus ob suppurationem inflammationi succedentem e medio tollebatur.

3. Cephalalgia enormis puellam post menstrua nimis larga invadebat constans cum summa inquietudine ad delirium fere usque; vena secta fuit, vesicatoria brachiis applicita, hirudines temporibus, camphorata intus, omnia incassum; demum exhibui pulveris refrigerantis uncam cum admixtis moschi orientalis granis quatuor, unde cochleare minus bihorio sumebatur; sensim hinc diminuta fuit cephalalgia, ita ut primò remittens dein intermittens omni nocte recurrens redderetur; pulvis corticis peruviani nunc in usum vocatus

tus ut in febribus intermittentibus demum mensis spatio indefinenter adhibitus sustulit morbum.

4. Juvenis 25 annorum post febrem acutam singulari afficitur v. corripitur hydrope solius præputii, quod in tota circumferentia notabiliter œdematose intumuit glandemque haud parum compressit; aqua vegeto minerclis sæpe applicita nullius emolumenti erat; dein instituta fuit scarificatio, qua serum superfluum effluxit, simul autem jungebatur exulceratio diu a chirurgis deligata & demum consolidata; superstite autem crassa admodum & callosa intumescencia præputii, unde sterilitas timenda erat.

5. Vir 31 annorum jam quatuordecim diebus laborabat hemiplexia lateris sinistri post insultum apoplecticum superstite cum impedita loquela, cephalalgia vertiginosa; mox hirudines temporibus appliciti fuere nec non vesicatoria brachiis, & laxans intus porrectum; hisce primo biduo sine notabili levamine porrectis auxiliis propinavi liqvoris nervini guttas viginti trihorio nec non pulveris e cremoris tartari partibus duabus radicis rhei parte una compositi cochleare minus omni vespera & mane, sub quorum usu indeque producta modica & quotidiana alvi subductione omnia in melius vertebantur & spatio quatuordecim dierum prorsus restitutus fuit æger.

SECTIONES:

6. Vir 44 annorum dolore sub costis spuriiis dextris ad dorsum propagato cum tussi sicca, dysnoea praesertim sub situ horizontali affligebatur, facies erat cachectica, corpus emaciatum, crura tumida, alvus segnis; obstructionem viscerum imprimis hepatis suspicans varia resolventia frustra exhibui, alvus demum reddebatur laxa & peractis tribus mensibus debilitatis summum fastigium mortemque attigit æger. Ex aperto cadaveris abdomine serum paucum effluebat, tunica hepatis corrugata quasi cocta apparuit, omnia intestina naturaliter magis rubescebant; perlustrato thorace pulmo dexter erat tam ad costas quam ad diaphragma adeo firmiter accretus ut ab his partibus nec manu nec cultro chirurgi sine læsione separari potuerit, factaque incisione inveniebatur corpus intermedium allatis partibus pulmonem annectens album compactum naturæ cartilagineæ, crassitiem dimidii digiti habens; substantia ipsius pulmonis nigra in materiam tenuem resoluta; versus columnam vertebrarum pulmo hic liber erat, ibidemque sat magna copia feri aderat; parva portio ipsius cordis prope auriculam sinistram pericardio accreta erat.

7. Vir 66 annorum querebatur dolorem sub costis spuriiis sinistris jam quatuor septi-

ma-

manis durantem fixum ab attactu increfcentem cum aliquali intumefcentia nec non vomitu omnium ingeftorum alvoqve laxa; subito altero poft introitum die exspiravit. Aperto abdomine fuprema pars intestini Sromani dicti peritoneo & aliis intestinis proxime fitis accreta erat, ibidemqve formabatur receptaculum fat magnum, e quo incifo magna copia feri opaci proveniebat, cui flocculi purulenti innabant; Sromanum ipsum atri coloris erat, cruftaqve purulenta obductum; intestina reliqua paffim inflammata.

8. Fœmina 50 annorum dimidio anno cruciata fuit dolore cardiæ constanti & hypochondrii utriusqve nec non tumore totius abdominis, quænam malà dein magis magisque increverunt cum intolerantia ingeftorum, colore icterico, alvo laxa, decremento virium; quibus in nosocomio tres menses durantibus miferiis finem impofuit optata mors. Secto demortuæ ventre effluxit ferum largum faturate aurantium; omenti magni nullum adfuit vestigium, fed ejus loco in toto tractu coli transversî ubi hoc aliàs inferitur, aderat corpus album durum scirrhofum ad crassitiem duorum circiter pollicum; tota curvatura ventriculi minor notabilem formabat tumorem scirrosum; ductus cysticus & choledochus etiam duri scirrofi erant, totum mesenterium degeneratum erat in corpus durum, homo-

geneum cartilagini simile, quo omnia intestina ad columnam vertebrarum admodum stricte alligata erant atque in solito plures, sed simul minores gyros convoluta.

9. Diarrhœa colliquativa non torminosa ad omnia remedia imo ipsam radicem gei urbani, insanabili quatuor mensium spatio consumebatur foemina 45 annorum. Pro causa morbi mortisque invenimus in ventre cadaveris glandulas totius mesenterii induratas, quasdam minus, alias ad magnitudinem nucis avellanæ, intestinum jejunum lividi coloris, intestinum ileum pro parte sphacelofum, ex altera parte admodum contractum.

10. Vir 30 annorum decem mensibus hydrope tam anasarca quam pectoris per summam dyspnœam præsertim sub situ horizontali indicato demum moriebatur. Cadaveris abdomen incisum serum flavum effundebat; hepar erat insignis magnitudinis sub incisione etiam sanguinem effundens, glandulæ mesenterii & pancreas indurata; cavitas thoracis dextra sero prorsus repleta, sinistra minus feri continuit; cor magnum.

N O V E M B E R.

1. **F**ebre putrida 63 ægrotabant, quorum sex moriebantur; duo sc. cum morbo admodum

dum provento luctantes debilissimi altero post introitum die exspirabant, tertius ob metastasin ad pectus cum impedita expectoratione; in duobus venæ sectio bis instituta ob dolorem pectoris fixum initio morbi adjunctum sine dubio tantam induxit debilitatem, ut vires dein ad morbum vincendum haud suffecerint; ultimus ob diarrhœam enormem nullis remediis nequidem radice gei urbani compescendam sensim exstinguebatur. Vir 42 annorum convalescens e febre putrida, corripitur paroxysmis quotidianæ cum sapore malo lingua fordida; præmissis emetico exhibui pulverem corticis peruviani, cui verò ob alvum laxam mox substitutum fuit decoctum corticis cum apposita mucilagine gummi arabici, perdurante nilominus diarrhœa cum excretionem ipsius sanguinis & dolore abdominis in auxilium vocabatur pulvis radice gei omni hora ingestus; sensim hinc & notabiliter minuebantur & intra sex dies cessabant allata symptomata; alvus verò obstipata reddebatur, quapropter ægrotum jam securum credens loco gei præscripsi decoctum corticis peruviani ad debilitatem superstitem debellendam, alvus quidem tunc aperiebatur; febris verò mox rediit iterum quotidie imo post paucos dies sub continuato decocto corticis reddebatur continua cum sapore malo, aliquali diarrhœa æstuque insigni, repetii emeticum cum effectu

fectu sed absque levamine, lingua manebat for-
dida cum sapore putrido, pulsu admodum
celeri, æstu urenti, jam recurrebam ad pul-
verem gei, qui omni hora porrectus intra tres
dies omnia allata symptomata compescuit,
ægotumque periculo liberavit, atque dein par-
cius quatuordecim diebus adhibitus prorsus re-
stituit remanente quidem aliquali tussi cum
spuito puriformi, quæ jusculo fecalino impri-
mis juvabatur. Nulla est dubitandi ratio,
quin vita nostri ægroti vix sine radice gei
servata fuerit, indeque deducendum est, dari
casus, ubi non juvante cortice opportunum
est dictum medicamen; datur enim, ut ita
dicam, singularis amicitia & inimicitia ægro-
rum cum certis medicamentis, vi cujus effica-
cissima aliàs remedia nullum, & mediocria
insigne præstant emolumentum; talis sine du-
bio ægroti nostri fuit sympathia cum geo &
antipathia contra corticem; verum e tali idio-
syncrasia generalis praxeos regula inferri haud
debet. Vir 27 annorum decem diebus febre
putrida decumbens querebatur cephalalgiam,
vertiginem, insignem debilitatem cum lingua
sicca, alvo laxa, abdomine tenso subsultu ten-
dinum; dedi mixturæ acido-camphoratae,
cujus unciiis sex opposita erant grana tria mo-
schi orientalis, cochlearia duo majora omni
hora alternatim cum cochleari minore electu-
arii e pulvere corticis peruviani uncia dimidia
atque

atque radicis rhei drachma dimidia compositi; die undecima abdomen minus expansum, alvusque minus laxa; die duodecimo parotis utraque intumescebat; nullum vidi ægrotum, cui ambæ parotides in suppurationem vertebantur absque letali eventu; hinc ancipitem & novam medicationem certæ morti præferendam judicavi; loco sc. auxilii suppurationem promoventis omni modo inflammationem dissipare conabar; hirudines tumentibus partibus applicui nec non vesicatoria brachiis & insequentibus die furis, omni que hora linimento volatili inungebantur parotides; decimo quarto die parotis æque magna videbatur, nunc loco electuarii propinavi cochleare minus pulveris e corticis peruviani partibus duabus radicis rhei parte una compositi; decimo quinto die parotides minores erant, alvus quotidie allata medicina modice laxabatur; die decimo sexto tumor parotidis cessavit, abdomen simul detumuit, quibus factis sensim sub usu decocti corticis peruviani convaluit & prorsus restitutus fuit æger. Necessitas me coëgit in hoc casu medelam prorsus oppositam illi, quæ hætenus a medicis recepta est, adhibere, quippequæ docet, tumorem parotidum tanquam metastaticum conservandum & ad maturationem promovendum; quod si factum fuisset, ægrotus noster certo interiisset; nonne hoc exemplum pro regula agendi in

posterum inserviret? Saltem hoc valet de utriusque parotidis tumore forsan etiam si alterutra tantummodo affecta sit; ubi enim parotides in putridis formantur, jamjam nimia adest sanguinis congestio ad caput, quæ sub incremento parotidum, imprimis, dum ars emollientia simul applicat, magis augetur, unde ægroti redduntur inquieti, delirantes & demum funesta apoplexia succumbentes.

2. Juvenis 22 annorum quatuor hebdomadis diarrhœa laborat ita ut omnia ingesta præterlapsa circiter hora post assumptionem iterum evacuata fuerint, tamen absque ullo dolore abdominis, virium notabile decrementum & corporis emaciatio hujus morbi erant effectus, huic casui congruum judicavi pulverem radice gei urbani, qui proinde ad cochleare minus omni hora porrectus intra tres dies alvi fluxum sedavit, rarius deinceps ad curam perficiendam & relapsum avertendum per aliquot dies adhibitus fuit.

2. Vir 50 annorum spirituosus valde abusus, capite magno & sapientia parva præditus post insultum ut retulit lipothymicum, verius forsan apoplecticum affligebatur insigni vertigine, gravitate capitis, debilitate crurum tanta, ut ambulare vix potuerit; hirudines bis temporibus applicitæ vesicantia, laxantia vix notabilem effectum produxerunt, manifestum autem levamen & demum restitutionem

nem ægroto conciliavit epithema frigidum capiti deraſo frequenter tam ſub uſu pediluvii ſinapini qvā extra illud applicitum.

4. Vir 43 annorum corripitur diarrhœa ſeptem hebdomadum initio cum aliquali ſanguinis excretionē, qvæ poſtea mucoſa fuit & jam ſtercorea eſt, nec non dolore medii abdominis ſenſim adaucto atqve conſtanti, defectu appetitus ſapore amaro, pulſu celeritate; aliqualem inflammatorium ſtatum inteſtini in hære ſupicans ter ſanguinem, qui phlogiſticus erat, mitti curavi, atqve emulſionem camphorata alternatim cum decocto albo porrexi; dolor abdominis hinc evanuit, diarrhœa aliquot diebus ſiluit, dein autem recurrit absqve dolore ventris; nunc dedi tincturam rhei aquoſam cum liquore anodino minerali, verum ſine effectū; illi ideo ſubſtitui pulveris radicis gei cochleare minus trihorio, diarrhœa tamen continuat cum adjuncto dolore vago abdominis & vomitu intercurrente, ſepoſito geo ob ſuſpicionem cruditatum vomitum citavi per radicem ipecacuannæ, quo bis repetito ceſſavit diarrhœa haud poſtea rediens.

SECTIONES.

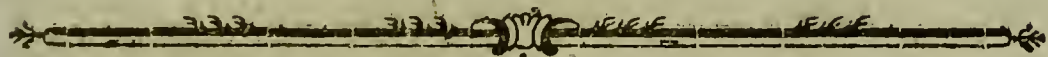
5. Vir 38 annorum qvatuor diebus ſentiit dolorem fixum ſub coſtis ſpuriis utriusque late-

lateris cum obstipatione alvi, tussî nullius momenti, cephalalgia levi, lingua erat pura & sapor bonus; vena jam secta fuit; sanguis iterum mittebatur phlogisticus & clyσμα applicitum cum effectu; quinto die repetebatur venæsectio cum sanguine eodem, unde dolor fere evanescebat; insequenti autem nocte recruduit dolor cum enormi dyspnoea mortem & ægro & mihi inopinatam inducente. Aperto abdomine intestinum jejunum videbatur aëre valde expansum exceptis tribus parvis portionibus intermediis, quæ insigniter coarctatæ transitum fere prorsus occludebant; aliàs nullum abdominis vitium; in cavitate verò sinistra thoracis aderat serum sat largum sangvinolentum; pulmo dexter ubique & firmiter pleuræ erat accretus & pro parte inflammatus. Probabile est subitanæ rupturæ vasis cujusdam pulmonalis indeque factam extravasationem & compressionem citæ mortis fuisse causam.

6. Fœmina 48 annorum hydrope anasarca, ascite & quod ob summam dyspnoeam suspicatus fui, hydrothorace afflicta post decem hebdomades exspiravit. In aperto abdomine multum serum limpidum, pancreas induratum, reliqua viscera abdominis sana; in thoracis cavitate utraqve nec non in pericardio larga copia feri inveniebatur.

7. Juvenis 20 annorum ad nos ductus jam quatuor diebus laborabat dolore enormi abdominis cum obstipatione alvi, vomitu omnium ingestorum mox post assumptionem, pulsus erat calerrimus, extremitates frigidae; prædixi ægroto, citam instare mortem, quæ etiam post aliquot horas supervenit. Ex aperto abdomine serum largum spissum frustula multa purulenta continens effluxit, omentum cum peritoneo & intestinis mediante crusta purulenta agglutinatum atque inflammatum imo quoad inferiorem partem sphacelosum, omnia quoque intestina erant inflammata ubique crusta purulenta obducta & mediante illa inter sese concreta.

D E C E M B E R.

1. **F**ebres putridæ quamvis frequentes tamen benignæ erant indolis sine notabili congestione ad partes corporis nobiles caput aut pectus, hinc fere omnes expurgatione convenienti primarum viarum sanabantur; quidam diarrhœa sub hoc morbo nimia & nimis protracta detentus exhibito pulvere radiceis gei urbani se melius habuit, ideoque illius usu continuato restitutus fuit; e 57 ægrotis qua-

D

tuor

tuor moriebantur, duo ob enormem debilitatem, tertius apoplexia tactus, quartus ob metastasin ad pectus lethalem.

2. Ob enormem & singularem symptomatum vehementiam sequentem casum mentione dignum puto. Vir 48 annorum post potum frigidum incalescente corpore haustum mox corripitur febre continua cum frigore & æstu secum invicem alternantibus, dolore cardiæ & hypochondrii dextri attactum haud ferente, tussi nonnulla vomitu quandoque viridi, cephalalgia insigni, delirio fugaci, debilitate notabili, alvo parum laxa, tam symptomata quam causam morbi perpendens nil magis quam inflammationem hepatis suspicabar, missus ideo fuit sanguis, qui prorsus resolutus inveniebatur cum crusta gelatinosa & mixturam camphorata exhibui, die 6to nox prægressa insomnis cum alvo bis aperta, delirium continuat, circa meridiem vomitus viridis iterum adest, alvus bis liquide fluit, sanguis mittitur idem ac die præcedenti, & vesicatorium loco dolenti applicatur; die 7mo status ægroti idem, delirium fortius, pulsus admodum celer, hirudines temporibus admoventur; die 8vo nox prægressa admodum inquieta cum excrementis liquidis in lecto, invenimus hoc mane ægrotum immobilem, loqui non valentem pallidum cum facie collapsa, sudore pingvi pulsu debilissimo

celerrimo, ita ut omnibus adstantibus agonizare videretur; circa meridiem verò subito sese in lecto erigit & famulam acclamat; ab hoc tempore pulsus notabiliter retardatus percipiebatur, & tantum debilitas supererat, quæ sub usu mixturæ camphoratae cum pauxillo moschi brevi sanata fuit. Absque dubio est, allatam apud ægrotum nostrum mortis imaginem pro causa habuisse turbas sic dictas criticas, quales autem adeò violentas haud antea observavi.

3. Febres nonnullæ pleuriticae benigni moris omnes sanationem admittentes.

4. Phthificus apparuit vir 40 annorum spiritus fortis amator dimidio anno afflictus astmate continuo cum voce rauca, tussi sibilatoria, sputo autem paucò mucoso, sub quibus corpus valde emaciatum viresque consumptæ erant; nullam licet sperans sanationem dedi tamen tentaminis ergo syrupum compositum ex oxymellis scillitici, syrupi altheæ ana unciiis duabus essentia enulæ uncia dimidia, cujus cochlearia duo minora bihorio sumebantur, nec non jusculum secalinum omni mane, quibus per septem hebdomadas adhibitis prorsus restitutus fuit æger.

5. Puer 14 annorum decem hebdomadis laboravit vomitu frequenti ingestorum, cui quatuordecim diebus junctus erat singultus quandoque in lipothymiam transiens mo-

tibus convulsivis stipatam, & secum ducens dolorem hypochondrii sinistri, sapor erat malus, lingua pura, alvus naturalis, pulsus irregularis; nulli vermes evacuati erant, quamvis anthelmintica adhibita fuissent; potu antemetico riverii citò sedabatur vomitus, motus autem convulsivi sæpius per diem redierunt similes illis, quos fortis electrificatio suscitare solet; jam propinavi liqvoris cornu cervi succinati guttas quindecim bis indies, hinc motus electrici quinque diebus siluerunt, dein autem redeuntes adaucta licet dosi laudati liqvoris non minuebantur; moschus etiam tentatus fuit verum absque effectū; demum olei animalis dippelii guttæ sex bis per diem dabantur, unde morbus brevi cessavit nec postea revenit.

6. Ischiade lateris sinistri cum immobilitate fere plenaria absque fluxu menstrui defectu quinque mensibus laboravit foemina 22 annorum; mox vesicatorium dolenti loco applicitum fuit, & intus propinata solutio aqvosa resinæ gvajaci; absoluto mensis spatio ischiadi sublevatæ successit dolor omnium artuum & pectoris; venæsectio instituta pectus sanavit, reliquus autem dolor manebat idem & sibi junctos habebat motus febriles, æstum cum frigore alternantem, vertiginem, debilitatem; mixtura camphorata, vesicatoria furis apposita nil boni effecerunt, reliquis vero

vero accessit oppressio cardiæ cum vomitione, anorexia, sapore malo, emeticum ideo exhibitum movit largum vomitum, qui postea integro die durabat ad omnia ingesta reveniens & demum liqvoire nervino sedatus; perstitit tamen dolor cardiæ notabilis cum diarrhœa & æstu vago insigni, emulsio camphorata & inunctio olei volatilis in cardia sine fructu adhibita fuerunt, imo post duos dies supervenit lipothymia post se relinqvens motus convulsivos mox junius mox alterius brachii sæpe recurrentes; sangvis nunc, qui phlogisticus erat, mittebatur, & moschi orientalis granum cum sacharo tritum omni hora propinabatur, altero die siluerunt spasmi, cardiæ itidem dolor & diarrhœa insigniter minuebantur; periculo ita devicto repetii mixturam camphoratam sub cujus usu paucos intra dies rediit dolor ischii, qui sub allatis & fere funestis turbis evanuerat, junctus jam cum tumore œedematoso crurum, modicus adeo, ut aliis remediis antarthriticis mensis spatio sanatus fuerit. Transitus doloris ischiatici in descripta symptomata nervoso-febrilia sat probabile reddit, materiam arthriticam ischio inhærentem vi resinæ gvajaci solutam & in massam sangvinis introductam fuisse indeque febrem, aliaque mala procreata; verum ipsa demum sanatio periculoso huic gummi gvajaci effectui adscribenda est; vix enim alio

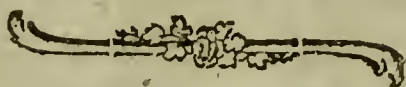
modo efficienda esset resolutio materiæ vasis tam diu impactæ.

SECTIONES:

7. Vir 30 annorum tribus circiter mensibus magis magisque agrotabat tussi sicca, dyspnœa insigni, quæ omnis fere somnus, nec non decubitus in dorso & latere sinistro impediebatur, & demum tumore œdematoso crurum; tribus hebdomadibus in nosocomio decubuit & post varia diuretica incassum adhibita exspiravit. Apertum cadaveris abdomen serum aurantium effundebat, hepar erat voluminis solito majoris alias simul cum cæteris visceribus sanum; pulmo dexter in superficie anteriore costis accretus reperiebatur, posterius verò pectoris cavitas dextra largum serum continebat, pulmo sinister ubique erat coloris atro-rubescens & incisus materiem purulentam tenuem effundebat.

8. Vir 37 annorum quinque mensibus afflictus erat dyspnœa, tussi sicca, dolore oppressorio pectoris, decubitu in latere sinistro intolerabili; symptomata hæc sensim sensimque increverant & post mensis spatium sibi junctam habuerunt diarrhœam haud terminosam nullis remediis nequidem pulvere radicis gei urbani compescendam; debilitas hinc indies major surgebat demum cum scorbu.

butico tumore crurum, quibus cita mors finem imposuit. Secto abdomine serum aliquale effluxit, totum omentum comparuit sphacelofum & lieni præternaturaliter annexum, intestina tenuia etiam passim inflammata imo gangrænosa; glandulæ mesenterii & pancreas notabiliter indurata; in thorace ambo pulmones costis ubiqve & firmiter accreti videbantur, substantia totius fere pulmonis dextri erat admodum scirrhusa & quasi carcinomatosa, pulmo hic posterius & inferius liber, in quo spatium larga aderat copia feri sangvinolenti, pericardium itidem serum multum limpidum includebat. Nulla est dubitandi ratio, quin constitutio inflammatoria sphacelosa intestinorum & præsertim omenti vivente adhuc ægroto producta & præsens fuerit; cum verò nulla signa indicativa talis inflammationis sub morbo exstiterint, probabiliter concluditur, dari inflammationes abdominales, quæ ob lentam generationem aut ob certam dispositionem partium fluidarum vel solidarum absque dolore aliisve solitis signis exoriri & summum fastigium ad mortem usque attingere possunt.

A N N U S 1 7 8 3.

MENSIS JANUARIUS.

1. **F**ebriles morbi erant indolis bilio-
putridæ, attamen benigni, nec con-
gestionem, nec putrescentiæ, aut debilitatis gra-
du periculosi. Ægrotantium, quorum nu-
merus 46 complectebatur, dimidia pars mo-
dico laboravit morbo, cujus materia non ultra
primas vias extensa videbatur ideoque evacu-
atione sola breviqve tempore auferebatur;
cæteri quidem gravius & diuturnius decum-
bentes fauste evaserunt exceptis tribus, quo-
rum duo metastasi ad pectus facta, tertius
inexpectata apoplexia necati fuerunt.

2. Paralyfi membrorum tam superiorum
quam inferiorum illæsa tamen eorum senti-
endi vi post epilepsiam aliquoties reversam
affecta fuit puella 26 annorum rite menstruata;
tantæ debilitatis plenaria tamen fuit sanatio,
quamvis ad eandem perficiendam integer an-
nus excurreret; remedia in usum tracta erant
vesi-

vesicatoria initio membris resolutis apposita, aliàs liqvoris nervini guttæ triginta ter indies, cucurbitæ siccæ, frictio, urticatio; auxiliis diutissime resistens erat laxitas juncturarum pedum, qva flexio eorundem impedita & ambulatio difficilis vacillans reddebatur, hunc roboris defectum sensim restaurabat frigidorum topicus usus sc. lavatio & instillatio aquæ frigidæ nec non epithema ex aqua vegeto minerali & spiritu vini camphorato conjunctis paratum.

3. Hydrops & anasarca & ascites, dyspnœa, tussis sicca in itinere maritimo contracta & ut nobis relatum fuit, scorbuti pedissequa juvenem 25 annorum jam aliquot septimanis lecto affixerant; variis diureticis nec non scarificatione crurum & femorum frustra adhibitis paracentesis abdominis instituta fuit, illaque duodecim mensuræ seri clari citrini eductæ, qvo facto diuresis antea nullo modo movenda simplici medicina sc. aceti squillitici & spiritus salis dulcis ana guttis 60 ter die ingestis notabiliter, & adeo augebatur, ut brevi tempore tumor omnis evanuerit, & reliqua sanitas completa fuerit. Aliqvoties pariter ac in præsentî casu paracentesin inveni utilem non modo ad levandum sed qvoqve ad curandum morbum, vel si mavis & forsan rectius ad viam aliis curatoriiis remediis parandam, qvatenus sic, ut certa experientia con-

stat, superfluo abdominis sero educto urinæ fluxus complurimum liberior redditur, itaque diureticorum vi magis obtemporans.

4. Morbus maculoso-hæmorrhagicus in juvene 25 annorum sequenti modo sese ostendit: post 8 dies dolore genuum sponte diminuto, mox ex ore & quidem ut ægro videbatur e palato sanguis merus nec foetidus nec male sapidus indefinenter effluit; simul cum hac hæmorrhagia apparuerunt maculæ copiosæ lividæ majores petechiis, primum in locis corporis tectis, dein tertio circiter die in facie & manibus; in reliquis se bene habens æger venam semel secari curaverat & spiritu vitrioli largiter usus fuerat; 2do morbi die in nosocomio susceptus fuit sub descripto statu, pulsusque haud celerem sed elevatum invenimus; mox exhibui. quod in simili casu præ aliis proficuum comperi, sc. decocti corticis peruviani uncias duodecim, spiritus vitrioli drachmas duas ad patellam dimidiam omni hora sumendam, nec non aquam frigidam sæpius in ore tenendam; tertio die hæmorrhagia oris valde minuta, quarto die sanguifluxus prorsus cessavit & maculæ brunni coloris reddebantur; nunc decoctum modò trihorio sumsit; die octavo maculæ disparuerunt & æger prorsus sanatus erat.

5. Incomprehensibilis mihi videbatur ægritudo abdominalis cujusdam fœminæ 28
an-

annorum die primo Januarii in nosocomio admissæ. Valetudinaria hæc tribus mensibus fuerat ob constantem dolorem abdominis cum alvo irregulariter fluente & vomitu frequenti; missio ter sangvine aliquatenus phlogistico & exhibitis partim mixtura salina riverii, partim camphoratis remediis symptomata sensim decrescebant & versus 23 Januarii fere cessabant; tunc subito redibat vomitus omnium ingestorum & medicaminum cum singultu, pertinaci obstipatione alvi, pulsu debili haud celeri, absque ullo herniæ signo; missio sanguinis, qui phlogisticus erat, quantum vires permittebant, sc. quater repetita, linimentum volatile, cataplasma emolliens, vesicatorium successive abdomini apposita, varia remedia interna nec non oleum ricini, quæ omnia mox evomuit, clysmata oleosa ne minimam quidem mutationem morbi produxerunt, nilominus enim vomitus tam spontaneus biliosus quam ingestorum, singultus & obstipatio alvi continuabant ad 29 Januarii, quo per clyisma oleosum repetitum schybala nonnulla duriora evacuata fuerunt, nunc mulsum cerevisiæ appetiit & retinuit per duos dies, dein verò evomuit, & reliquus status pejor reddebatur cum dolore & expansione abdominis, invincibili obstructione alvi & vomitu manifeste stercoreo; 8vo Februarii per clyisma quidem parce aperiebatur alvus,

verum absque ullo decremento symptomatum, quæ eodem gradu permanebant ad diem 14um Februarii, quo alvus contra omnium medicantium spem & citra aliam ac naturæ opem solvebatur illo cum effectu, ut vomitus haud amplius stercoreus fuërit, cæterorum tamen status idem durabat ad 25 Februarii, dum clysmā oleosum largam alvi aperturam effecit; postea vomitus prorsus cessabat, sensimque per sola enemata oleosa alternis diebus exhibita integra abdominis & sanitatis restitutio versus medium mensis Martii producebatur. Non fuit indoles allati morbi, quam adeo dubiam æstimavi, symptomatum enim præsentium & sanguinis missi conditio vix alterius morbi quam inflammationis intestinalis indicium esse potuit, non obstantibus diuturnitate ægritudinis pulsque non febrili, utpote quæ aliis inflammationibus quidem aliena phenomena, in phlogosi tamen intestinorum non rarò obveniunt; verum mirabar & nondum comprehendo miras solius naturæ vires in medendo tanto morbo, cujus curabilitatem plures illustres medici mecum desperabant; non quod ars sed quod natura valeat, exinde deduci & ad prognosin similium casuum inservire potest.

SECTIONES:

6. Fœmina 25 annorum pluribus mensibus tussi dyspnœa, defectu fluxus menstrui laborans sedecim ultimis vitæ diebus in nosocomio decubuit, præter allata simul qverens dolorem cardiæ atqve hypochondrii dextri; alvus debito erat aperta, nullus aderat abdominis dolor, pulsus adeo debilis, ut sanguis tantum semel missus & naturalis inventus fuerit. Aperto cadaveris abdomine hepar vidimus enormis magnitudinis umbilicum attingens, omnia intestina ab hepate magno profunde in infimâ ventre & cavo pelvis depressa, jejunum & ileum per totum fere tractum inflammata & passim sphacelosa, glandulas mesentericas induratas; in thorace ambo pulmones costis fere ubiqve accreti aliàs admodum rubri & tuberculis scirrhosis repleti erant. Nonne inflammatoria constitutio intestinorum fuit effectus circulationis impeditæ per hepatis enormem molem? Nonne absentia doloris sub hac intestinorum affectione lente paulatimqve generatæ & incrementi sanguinis accumulationi adscribi potest?

7. Diarrhœa habituali quatuor menses durante necata fuit puella 23 annorum; in aperto cadaveris abdomine glandulæ totius mesenterii induratæ inveniebantur.

8. Hepatis præsertim cardiæ dolor cum adjuncta febre apud foeminam 36 annorum initio venæsectione multiplici, camphoratis, vesicatorio parti affectæ applicito & demum inunctione mercuriali frustra tractabatur; dolor cardiæ tamen permanebat attactum haud ferens, post ingesta adauctus cum vomitu frequenti, tussi sicca, tumore demum notabili partis dolentis, versus vitæ finem extremitas inferior dextra œdematose tumuit, & foetor insignis sub tussi absque alia expectoratione provenit; post sex hebdomades morbus in mortem terminatus fuit. Aperto abdomine ventriculus in regione umbilicali situs & peritoneo accretus erat, colon transversum in regione hypogastrica & reliqua intestina tenuia pro maxima parte in cavitate pelvis depressa erant; tota substantia lobi sinistri hepatis in saccum magnum pus continentem degenerata erat atque inferius cum ventriculo, superius cum diaphragmate agglutinata, glandulæ mesenterii erant induratae.

9. Puerpera quinto die post partum corripiebatur dolore abdominis, qui jam quinque dies duraverat demum junctus cum anxietate enormi, respiratione admodum curta, pulsu celerrimo debili, sub quibus quarta post introitum in nosocomium relapsa hora moriebatur. In cadaveris abdomine intestinum cœcum & colon ascendens aëre ad
in-

insigne volumen erant expansa & prope umbilicum sita, prima portio coli transversa etiam valde dilatata, reliquum vero colon tam transversum quam descendens ad diametrum digiti contracta, omentum valde pingue ad sinistrum abdominis latus translatum ibidemque inter intestina involutum, intestina tenuia passim inflammata & ileum pro parte haud exigua sphacelatum, uterus adhuc dilatatus alias sanus. Nonne nimia omenti pinguedo occasionem præbuit dislocationi ejusdem? Et nonne hæc inæqualiter comprimendo intestina atque illorum vasa causa inflammationis haberi potuit?

10. Tussi sicca, dyspnœa, diarrhœa parum dolorosa quatuordecim hebdomadis vexata & emaciata erat fœmina 45 annorum; pulvere radices gei urt. ni. quodammodo sedabatur alvi fluxus, reliqua verò permangebant, augebantur cum decubitu intolerabili in dorso ad mortem usque, quæ quintus morbi mensis terminatus fuit. Aperto abdomine largum serum aurantii coloris effundebatur, intestina tenuia passim erant inflammata; totum mesenterium obsitum erat innumeris corpusculis albidis graniformibus; hepatis lobus dexter diaphragmati accretus indeque separatus varia corpuscula allatis similia sibi annexa habebat, in utraque cavitate thoracis largissimum aderat serum, pericardium

quoque sero plenum. Probabile est obstructionem vasorum minimorum mesenterii absorptioni sanguinis & succi intestinalis obstisse, illoque modo tam alvi fluxum quam accumulationem inflammatoriam produxisse.

II. Dolor abdominis constans, cephalalgia vertiginosa, sapor malus, diarrhoea, vomitus tam spontaneus biliosus quam omnium ingestorum aderant in juvene 24 annorum qui simul quamvis tantum quatridduo ægrotans, extremitates jam frigidas & pulsum vix sensibilem habebat; liquoris nervini guttæ viginti bihorio porrigebantur, die quinto vomitus & dolor abdominis minuti & alvus rarius aperta; septimo die vomitus & dolor abdominis cessabant; die octavo gravis dolor totius dorsi invasit pulsus jam magis elevatus, hinc missus fuit sanguis in una patella prorsus resolutus in altera densus cum crusta membranosa, post meridiem dolor insignis pectoris sinistri cum tussi & dyspnœa notabili, sanguis hinc iterum missus densus cum crusta gelatinosa, die nono dolenti adhuc pectori vesicatorium applicitum & alvus segnis clysmate aperta fuit, die decimo dolor pectoris multo minor, die 12mo stupor notabilis, alvus laxa; porrecto pulvere radice rhei alvi laxitas cessavit, debilitas verò increvit ad diem 15tum, quo subito exspiravit. Aperto thorace & elevato sterno magna copia materiæ puræ.

purulentæ albæ densæ in conspectum venit mediastinum, pericardium, pulmonem sinistrum, qui simul erat inflammatus, obtegens. Notabilia in hoc casu mihi videntur: 1) Tanti sphaceli tam longa sine letali effectū duratio, quæ forsan a quarto saltem a septimo morbi die ad decimum quintum sc. mortis diem putari debet, utpote status intermedius inter symptomata inflammationis evanescencia & gangrænam insequentem adesse aut cogitari nequit; sicuti intestina præsertim inflammationis lentæ capacia sunt, nonne hoc exemplo etiam discimus, gangrænam lentam in illis esse possibilem? 2) Potentia intestinorum functiones solitas quodammodo exercendi sc. ingesta excipiendi, retinendi & evacuandi, postquam funesta eorum corruptio incepit, num integritas tunicæ muscularis sub destructione aliarum membranarum, quarum functio sensus est, hujus phenomeni causa fuit? 3) Metastatica ad pectus depositio materiæ purulentæ, quæ absque omni dubio in vasis inflammationis abdominis generata fuit.

FEBRUARIUS.

1. **F**ebbris bilioso - putrida si homines afflixit; apud viginti materia morbi tantum

tum in primis viis hærens solis evacuantibus debellata fuit. Inter 27 gravius decumbentes septem metastasi ad pectus affecti attamen fauste sanati fuerunt: quidam per abscessum prope os zygonaticum intus in ore ruptum morbo liberatus fuit; in altero febrem terminavit depositio ad extremitatem inferiorem sinistram, in qua surrexit tumor notabilis demum dissipatus post duos menses per diuretica parce adhibita, ne præmature materies in sanguinis massam reduceretur; quidam diarrhœa gravi sub progressu morbi laborans pulvere radices gei urbani alternatim cum decocto chinæ cum liquore nervino maritato juvabatur; quatuor moriebantur, duo ob metastasin ad pectus & expectorationem impeditam, tertius ut videbatur, per apoplexiam, quartus debilissimus brevi post introitum expiravit. Præ cæteris memorabilis fuit juvenis 15 annorum gravi morbo cum petechiis decumbens, initio solitis evacuantibus purgatus & dein sub incrementa debilitate cortice peruviano, camphora, moscho, vesicatoriis usus usque ad 21mum diem, quo melius se habuit, die 22do hora meridiana supervenit insignis constrictio faucium cum impeditis deglutatione & loquela breviter durans, die 23tio hora septima vespertina revenit paroxysmus allatus, mixtura camphorata cum moscho, hirudines circa laryngem vesicatoria in brachiis in usum

vocabantur, die 24to hora nona vespertina reversus fuit paroxysmus per horam durans, tempore intercalari se bene habuit æger, hinc decoctum corticis peruviani largiter propinatum fuit, die 25to hora meridiana rediit paroxysmus prægressis levior, die 27mo continuato licet cortice revenit paroxysmus hora octava vespertina, die 28vo bis accessit malum sc. hora meridiana nec non hora sexta vespertina; hinc cortici substitui liqvoris nervini guttas quindecim omni hora sumendas, unde reversio mali impedita fuit. Hic in memoriam revocandi sunt nonnulli casus similes antea in diario nostro allati, quorum sanatio eodem remedio producta fuit.

2. Hepatitis cum ictero apud sexagenarium venæsectione pluries instituta, camphoratis, vesicatorio dolenti loco appposito post quatuordecim dies notabiliter decrevit sub frequenter recurrente horrore & insequenti sudore, unde dein regularis intermittentis febris paroxysmus binis continuis diebus & eodem tempore rediens exsurgebat, adhibitis hinc pulvere radice rhei cum sale medio nupto, nec non decocto graminis & taraxaci & ultra mensem pro omni obstructione hepatis eradicanda continuatis, absque regressu febris æger prorsus convaluit. Vix alia saltem haud probabilior causa motuum febrilium apud ægrotum nostrum cogitari potest, quam re-

tuta bilis secretio ejusdemque excretio & irritatio in intestinis, quæ per evacuantia sublata cessavit febris; merito igitur referenda est hæc successio ad demonstrandam vim bilis, quatenus causæ materialis febrium intermittentium.

3. Fœminam hydrope anasarca sex hebdomadibus contracto & adaucto cum dyspnœa nec non tussi, quæ inveterata tolerabilis erat cum sputo purulento, laborantem diuresin notabiliter augendo sanavit mixtura composita e cremoris tartari solubilis uncia, spiritus salis dulcis drachmis duabus, aquæ petroselinī unciis sex, cujus uncia ter per diem sumebatur; sub evanescente tumore oriebatur efflorescentia rubra sensim totum corpus occupans scarlatinæ ad instar; undecim diebus absolutis rubedo hæc evanuit; apud plures eundem effectum produxit usus cremoris tartari solubilis; nonne inde vis resolvens boracis deducenda est? Nonne laudatum remedium ob singularem analogiam aptum est ad exanthema scarlatinosum, revocandum vel in cute figendum, quando vagum vel retrogressum periculo, quod interdum observatur, ægrotos subjicit?

SECTIONES.

4. Fœminam 26 annorum febre continua jam octiduo laborantem cum oppressione
me-

medii pectoris, tussi, sputo quandoque sanguineo, dyspnœa insigni, pulsuque tenso curare studui quinque mittendo sanguinem, qui erat phlogisticus, camphoratis, vesicatorio in pectore; morbus tamen increvit cum intolerabili situ in dorso; & demum biduo ante mortem, quæ diem morbi decimum octavum finivit, reliquis symptomatibus junctus erat dolor pectoris sinistri. Aperto abdomine, cujus dolor haud adfuerat, invenimus intestina tenuia passim inflammata & glandulas mesenterii induratas; ambæ thoracis cavitates largam feri copiam continebant, pulmo sinister erat inflammatus; ventriculus cordis sinistri etiam inflammatione læsus videbatur, dexter autem crusta alba puriformi obductus. Cardititem hanc vivente ægrota me ignorasse nec quidem suspicatum fuisse sponte profiteor, vix tamen ideo rita neglecta fuit medela, utpote quæ magis gradui quam sedi inflammationis accommodari debet. Collectum in pectore serum meritò inflammationis effectus habendum est partim ex irritatione & constrictione vasorum resorbentium, vel forsan potius ex impedita sanguinis circulatione in vasis inflammatis, ejusdemque ideo majori affluxu ad vasa exhalantia derivandum.

5. Vir 33 annorum sex diebus ægrota-verat frigore & æstu secum alternantibus nec non aliquali tumore & dolore hypochondrii

dextri attactum ægre ferente atque diarrhœa haud dolorifica quandoque sangvineâ, mox per venam bis eductus fuit sanguis phlogisticus; septima autem die pulsus debilissimus ulteriorem venæsectionem prohibuit, atque delirium superveniens cum extremitatum frigore inutilitatem medicaminum mortemque, quæ nono die accessit, prænuntiavit. Dissecti cadaveris hepar diaphragmati ubique & firmiter accretum inveniebatur, mediante membrana, quasi cocta crassa & filamentis purulentis obsita; in anteriore incisura hepatis circa ligamentum suspensorium magna copia pingvedinis densæ aderat, extremitas inferior pulmonis dextri diaphragmati adeo firmiter adhæsit, ut vix separatio eorundem possibilis fuerit, inflammata simul erat hæc pulmonis pars ut & ipsum diaphragma in utraque superficie magis quam naturaliter rubescens. Num omnes inflammatae partes hepar, diaphragma, pulmo eodem tempore ex eadem causa affectæ fuerunt, aut potius una primo accensa cæteris vicinis ignem communicavit? Eodem jure statuitur talis vis communicativa inflammationis in visceribus internis ac in externis, ubi evidens experientia illam probat.

6. Vir 50 annorum tribus septimanis afflictus fuerat dolore fixo sub costis spuris sinistris attactum haud ferente cum vomitu
om-

omnium fere ingestorum alvoque segni, spiritum vini, cujus amator esse videbatur, etiam contra hunc morbum sed solito fortius sc. pipere contuso mixtum adhibuerat verum cum incremento mali, pulsum deprehendi celerem tensum; e vena aliquoties missus sanguis phlogisticus, vesicatorium lateri applicitum & camphorata dolorem lateris tolerabilem reddebant & vomitum sedabant, tussis autem surrexit initio sicca dein cum sputo partim mucoso partim purulento, vi cujus praesertim aegroti mortem post morbum quinque hebdomadam adscribebam. In abdomine cadaveris omentum inveniebatur valde pingve sursum & versus latus sinistrum retractum, ibique inter gyros intestinorum involutum; inter ventriculum & lienem aderat globus adipis firmitatem sebi & magnitudinem ovi gallinacei habens; lien ipse insignis voluminis alias uti reliqua abdominis viscera, sanus; omnes costarum cartilaginee ossificatae reclusioni pectoris obstiterunt; inferioribus tamen costis lateris sinistri violenta manu fractis digiti in hac parte pectoris perscrutantes multum adipem circa diaphragma, alias nullum vitium invenerunt.

7. Vir 41 annorum spirituosus valde deditus subito apoplexia necabatur. Dissecto cranio ambo ventriculi laterales & basis cranii

largam admodum copiam feri limpidi continebant.

8. Vir 46 annorum hydrope universali aliquot mensium tussi, dyspnæa, diarrhœa, vomitu intercurrente post varia in nosocomio per mensem adhibita remedia obiit. In abdomine demortui largum serum alias nullum vitium invenimus; cavitationem thoracis dextram implebat feri magna copia, pulmo vero infra quartam partem solitæ magnitudinis minutus, in cavitate pectoris sinistra & pericardii similis abundantia aquæ aderat.

9. Malo ischiatico lateris sinistri cum plenaria immobilitate articuli femoris afflictus juvenis 24 annorum initio venæsectione tripla & dein in nosocomio omni cogitabili medicina absque levamine usus fuit, post tres circiter menses tota extremitas superior femoris æqvabiliter intumuit cum aliquali duritie, dolor autem ipse in acetabulo potissimum hærebat, ultimo spatio biministri simul jungebatur tussis sicca cum dyspnœa, sub qua magis magisque corpus emaciatur, & demum cruciatus septem mensium per mortem finiti erant. Incisis musculis glutæis lateris sinistri interstitia fibrarum muscularium humore spisso quasi gelatinoso impleta reperiiebantur, transcissis dein musculis acetabulo vicinis, simul & semel magna copia ad quatuor circiter uncias humoris initio tenuis & limpidi, dein spissi,
&

& frustis puriformibus intermixti effluebat, digito tunc articulationem perscrutanti occurrebant multæ spinæ & asperitates tam in collo & capite ossis femoris quam in cavitate ipsa acetabuli; in abdomine nonnullum serum extravasatum & glandulæ mesenterii solito majores; aperto thorace cavitas ejusdem sinistra serum sangvinolentum includebat, pulmo hic totus tuberculis multis scirrhis repletus & pro parte superiore costis accretus, pulmo dexter itidem nodosus cum costis ubique coactilis. Notari simul debet, ægrotum nostrum haud ab ulla violentia externa morbum contraxisse; adeo ut soli materiæ arthriticæ vel si mavis rheumaticæ adscribenda sit non modò læsio juncturæ femoris, sed etiam probabiliter pulmonum induratio per resorptionem materiæ in femore generatæ ejusque depositionem in pectore producta.

MARTIUS.

I. **F**ebre bilioso-putrida 47 laborabant, mitius, 21 gravius 19 ægrotantes, apud hos quandoque scorbutus, quandoque expectoratio purulenta terminationem febris constituebat. 7 moriebantur partim ob summam

debilitatem partim ob metastasin ad pectus & expectorationem demum impossibilem; quidam sub gravi delirio die 15ta exspiravit; cujus cranio dissecto duram matrem intense rubram, vasa cerebri sanguine valde repleta & in ventriculis lateralibus insignem quantitatem extravasati feri invenimus.

2. Febres intermittentes nonnullæ aut tertianæ aut quotidianæ in genere ortum trahentes a febre continua biliosa, quæ sponte aut post evacuantium usum periodicæ reddebantur.

3. Febres peripneumoniacæ paucae cum letali eventu apud duos, quorum historia & sectio infra memorandæ veniunt.

4. Hydrope anasarca, cujus durationem quidem longam haud verò definitam æger recordari potuit, cum tussi, dyspnœa, oppressionem mediæ pectoris vir 49 annorum molestus erat; tumorem quinque dierum spatium sub urina & sudore largiter fluentibus dispulit emulsio ammoniacalis sc. gi ammoniaci puri drachmæ duæ solutæ in aquæ hyssopi uncis sex cum oxymellis scillitici uncia; cujus uncia omni bihorio sumebatur; restitit verò sensus constans frigoris atque pressorius in regione cardiæ; qui tribus septimanis debellatus & prorsus sanatus fuit tincturæ rhei aquosæ, solutionis tartari tartarifati ana guttis 60 ter indies sumtis, nec non omni vespere in-

stis granis duodecim pillularum ad hydropicos, quæ e saponis venetæ drachmis duabus, olei juniperi, pulveris squillæ compositi ana drachma, mercurii dulcis, hermis mineralis ana drachma dimidia, balsami indici albi qv. s. compositæ sunt.

5. Arthritide quatuor mensium initio vaga dein fixa in juncturis manuum & malleolorum puella 21 annorum afflictæ remedia multa frustra tentavit & demum per solutionem gummi gvajaci aqvofam, cujus uncia media bihorio sumebatur, mensis spatio prorsus sanata fuit, quamvis nulla alia excretio, quam diuresis sub illius remedii usu adaucta fuerit. Alter arthriticus eandem utilitatem ex hac medicina tantum bis per diem sumta percepit.

6. Morbus maculoso hæmorrhagicus apud juvenem 21 annorum alterius morbi progenies fuit; utriusque igitur tam primariæ quam secundariæ ægritudinis mentio opus est: Die 24to Martii nosocomium advenit æger ictero jam decem diebus tinctus cum debilitate magis magisque adaucta; hisce triduo proximo junctus erat status febrilis initio cum frigore transitorio, dein cephalalgia, siti, anorexia, æstu, alvus quodammodo erat naturalis, lingua sordida, nullus autem dolor cardiæ aut hypochondrii dextri, cremor tartari bihorio porrectus fuit; die 25to alvus laxa
cum

cum aliquali dolore abdominis, dedi ideo tincturam rhei aqvofam omni hora alternatim cum mixtura camphorata acida; die 26 alvus minus laxa, surrexit dolor cardiæ fixus tuffi & inspiratione increfcens, e vena bis mittebatur fangvis densus cum crufta gelatinofa craffa, veficatorium cardiæ dolenti applicabatur, pulfus erat celer & tensus; die 27mo phantafiæ sub fomno, alvus adhuc parum laxa, urina crocea, pulfus idem, dolor parum minor in cardia, debilitas fat insignis, adhuc bis vena fefta fuit, femel grumus refolutus, altera vice densus fed ambabus vicibus crufta gelatinofa tectus erat; die 28vo nox folito qvietior, dolor hepatis multo minor alvus parum laxa; die 29no noctu fomnus bonus, dolor cardiæ fublatus, alvus naturalis; debilitas autem notabilis & vertigo sub fitu erecto; die 30mo nil præter fitim accusabatur cum aliquali fufurru capitis, alvoqve parum fegni, folus nunc dabatur cremor tartari aliquoties per diem, atqve fanitati indies propior videbatur ægri ftatus ufqve ad diem 6tum Aprilis, qvo tuffis fupervenit cum fputo fangvineo, qvapropter emulfio camphorata exhibita fuit, in feqventi nocte accedit fimul hæmorrhagia partim oris partim narium, die 7mo Aprilis fluxus fangvinis continuat, maculæ lividæ paffim in corpore haud verò in facie apparent, nullibi adest dolor & reliqua
om.

omnia, alvus & appetitus erant naturalia, præscripti decocti corticis peruviani uncias sex, spiritus vitrioli drachmam, cujus patella dimidia omni hora sumebantur, nec non diætā frigidam; die 8vo hæmorrhagia perdurat sub motu corporis increfcens, semel etiam vomitus materiæ brunneæ quasi sanguineæ adfuit, alvus segnis, quæ pulvere rhei cum nitro solvebatur, epithema ex aqua frigida sæpius capiti apponebatur; die 9no hæmorrhagia oris & nasi eadem, maculæ jam etiam in facie apparent, nunc præter decoctum allatum etiam potus omnis spiritu vitrioli mixtus fuit, die 10mo sanguis adhuc ex ore & naribus fluit semper, uti prægressis diebus, fluidus nullius saporis aut odoris, alvus aperta, die 11mo noctu somnus bonus, hæmorrhagia prorsus silet; die 12mo status idem, maculæ jam brunneæ fiunt; posthæc decoctum corticis trihorio tantum ingestum fuit, sub cujus usu maculæ sensim disparuerunt, vires & caro prorsus perditæ magis magisque restitutæ fuerunt & faciei color pallido flavescens naturalis redditus, ita ut die 26 Aprilis sanatus æger nosocomio valedixerit. Cujusnam indolis censenda est causa singularis hujus & aliàs rari maculosi morbi? Nimius sanguinis impetus oscula vasorum dilatans & aperiens propter absentiam febris accusari nequit; nec enormis solidorum laxitas sub reliquis sanitatis func-

functionibus tam bene procedentibus pro origine mali habenda est; vis igitur sangvinem dissolvens ejusque grumofam partem aqvofo principio intermiscens, tanquam unica efficiens ratio cogitari potest, essentialiter tamen diversa ab illa sangvinis conditione, quæ in scorbuto & febre putrida attenuationem efficit, utpote plurima horum morborum symptomata cachexiam hæmorrhagicam non comitantur; eatenus tamen conveniunt ut eidem remedio cedant sc. decocto corticis peruviani cum spiritu vitrioli maritato, quod fere specificum in nostro morbo, cito & certo curans, nuncupare audeo.

SECTIONES.

7. Febre peripneumoniaca gravissima cum oppressione totius pectoris & cardiæ, decubitu intolerabili in dorso, diarrhœa, vomitu frequenti, debilitate, pulsu depressio, delirio intercurrente vir 26 annorum tertio post ingressum in nosocomium & nono morbi die suffocatus fuit. In abdomine cadaveris intestina tenuia & cœcum flatu valde distenta, colon verò per totum tractum ad dimidium naturalis voluminis & quibusdam in locis calami scriptorii contractum inveniebantur, in reliquis nullum vitium, thoracis autem cavitas sinistra continuit insignem
qvan-

quantitatem feri turbidi frustis purulentis mixti, pulmo ipse sinister erat parvus in universum inflammatus & ubiqve crusta purulenta crassa obductus.

8. Alter sub simili morbo quinque diebus patiebatur dolorem partim pungentem & oppressorium totius pectoris sinistri cum insigni dyspnœa, tussi sicca, raucedine, bis jam vena secta fuerat, dein quater tusa, camphorata intus præterea & vesicatorium dolenti loco applicita fuerunt; diē 14to tussis reddebatur humida cum sputo purulento, qualis expectoratio mox facilior mox difficilior cum alvo quodammodo laxa, urina parca stranguiosa, imo aliquoties impedita ad diē 25tum morte terminabatur. Aperti pectoris cavitas sinistra largissimum serum turbidum frustis purulentis mixtum effundebat, pulmo ipse ultra dimidiam partem pure erat consumptus, atqve eodem quoad superficiem externam ubiqve obductus, in abdomine recluso vesicæ urinariæ loco aderat corpusculum flaccidum dimidiam magnitudinem uteri virginei vix habens, aliàs nullum in hac cavitate vitium. An contractio enormis vesicæ adscribenda est nimiae acrimoniæ urinæ, quæ a sanguine per pus resorbtum corrupto derivari potest?

9. Hemiplexia lateris sinistri trium hebdomadam affectus vir 48 annorum adhuc octo diebus vixit, sed prorsus mutus, soporeqve

con-

continuo oppressus, & demum subito expiravit. Sub dissectione cranii, quæ dura mater improvisò lædebatur, magna copia sanguinis pro parte grumosi effluebat, ablata dura matre inter hanc & piam meningem, quatenus hemisphærium dextrum obtegit, notabilis copia sanguinis coagulati in conspectum venit, remota etiam pia matre hemisphærium ipsum apparuit insigniter quasi integræ manu pressum imo parumper concavatum; serum præterea nonnullum in ventriculis lateralibus & basi cranii aderat. Probabile est quantitatem extravasati sanguinis initio minorem tantum hemiplexiam produxisse, dein vero adauctam pro effectû soporem & demum æternum somnum habuisse.

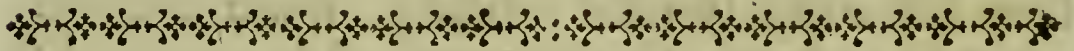
10. Vir 55 annorum sub transportatione in nosocomium delirio correptus fuit, adeo ut nil de morbo præter dolorem infra costas lateris dextri relatum fuerit; altero die demortui abdomen perlustratum fuit & in conspectum venit in regione lumbari sinistra tumor cysticus albus elasticus ad magnitudinem capitis neonati, basi lata gaudens, & mesenterio affixus, membrana hujus tumoris extima erat crassa compacta & quasi duplex, in illius cavo continebantur partim serum, partim aliæ membranæ minores in sero libere fluctuantes crassæ variæ magnitudinis & naturæ, quædam gelatinosæ, aliæ cartilagineæ indolis.

lis nec non minores cystides, omnia intestina modo haud describendo erant dislocata & ob coalitionem plurium vel pauciorum gyro-
rum in varia glomera distributa. In hepate multa tubercula steatomatosa quædam notabilis magnitudinis.

II. Vir 33 annorum tribus septimanis afflictus erat paraplexia sc. paralyfi extremitatum inferiorum, quæ initium ceperat a dolore sub costis spuriiis sinistris, hunc exceperat dolor obtusus lumborum, sub quo æger animadverterat vires extremitatum magis magisque & jam adeo diminutas, ut easdem prorsus movere nequiret, integra tamen manente sentiendi vi, alvus & urina in scio ægroto fluunt, quandoque sensus constrictorius abdominis supervenit, qui juxta perceptionem ægroti descendendo in crura dissipari solet; sub hoc allato statu adhuc tribus septimanis in nosocomio vixit æger venæsectione aliquoties & variis contra paralyfin congruis remediis usus, alvus non nisi laxantibus solvebatur, urina nunquam sponte fluens sed semper cathetereeducta partim sanguine partim pure mixta fuit, vires & massa corporis indies consumebantur & ultimis vitæ diebus abdomen moleste dolebat. Cadaveris abdomine examinato superficies hepatis concava livida apparuit, reliqua viscera naturalia præter vesicam urinariam, quæ extus nigrescens

continuit multam urinam sangvineam, ecras-
 sis admodum tunicis composita erat & qvoad
 superficiem internam exulcerata & purè ob-
 sita videbatur; spina vertebrarum sollicitè
 inqvifita nil præternaturale habuit ni excipe-
 rem primam lumborum vertebra, cujus
 corpus debito magis compressum & concavum
 apparuit.

A P R I L I S.

I. **F**ebre bilioso-putrida 54 ægrotabant,
 pauci circiter 15 leviori morbo evacuantibus
 sanato, 30 autem graviter decubuerunt multi
 metastasin ad pectus cum sputo purulento
 passi tardeqve sanati; novem autem gravissi-
 me afflicti moriebantur, horum qvatuor jam-
 jam sub introitu in nosocomium ad summum
 morbi fastigium absqve sui conscientia pro-
 vecti paucis diebus interibant, apud cæte-
 ros infausta metastasis vitam finivit; tribus
 nempe sub progressu morbi & dum ille de-
 crescens apparebat, supervenit sputum san-
 gvineum largum apud duos aptissimis reme-
 diis non inhibendum, sed funestum; in tertio
 qvidem suppressum superstitite autem tussi sicca,
 sub qva æger placide moriebatur. Juvenis 23

an-

annorum quinque diebus ægrotabat tam solitis symptomatibus putridis, quam tumore phlegmonoso sat lato circa claviculam sinistram, quapropter vena semel erat secta; mox hirudines tumori applicabantur, 6to die emeticum cum largo effectu propinatum fuit, eodem die parotis dextra intumuit, die 7mo laxans exhibitum fuit cum largo effectu, parotis notabiliter increvit, ibidemque hirudines apponebantur; die octavo phlegmone pectoris evanuerat, jam simul tumescebat parotis sinistra, cui etiam hirudines applicabantur, præterea inunctio diligens per oleum volatile instituebatur in utraque parotide & vesicatorium magnum inter scapulas affigebatur, intus mixtura e moscho & camphora parata exhibebatur; notandum simul est, urinam initio morbi turbidam crassam sub allata ineunte metastasi claram fuisse; die 10mo parotides notabiliter increverunt cum pulsu celeri debili & sudore frigido, jam decoctum chinæ cum elixirio vitrioli & mixtura supra allata alternatim sumebantur; die 12mo parotidibus dissipationi prorsus obstantibus cataplasma emolliens applicabatur, urina manebat clara, alvus semper clysmate vel eccoprocticis remediis bene aperta tenebatur; die 15to tumor parotidum mollior incisus pus largum effudit, similis verò materia per nares & ex pectore per tussim effluxit, jungebantur dein dolor dorsi, singultus, spu-

tum sanguineum, urina semper clara, debilitas enormis, sub quibus die 19no placida advenit mors; nobis simul relatum fuit, ægrotum mensis circiter spatio ante aggressum huius morbi scabiem externis mediis retropulisse; probabile est, materiam scabiosam phlegmonosi tumoris fuisse causam & dein vi singularis genii putridæ febris ad parotides directam illarumque provocasse abscessum, qui alias in acutis morbis quotalibus haud adeo cito exsurgit. Apud alterum ægrotum gravissimus morbus die 21mo decrescere videbatur sub accedentibus dolore brachii dextri & tumore œdematoso crurum maculis lividis notato, die 24to simul parumper intumuit parotis sinistra & largus sudor adfuit post aliquot horas cessans, die 25to sudor idem paulo serius quam prægresso die recurrebat, parotis sponte decrescebat. Decoctum corticis peruviani largissime ingerebatur, die 26 tumor tam parotidis quam crurum prorsus disparebat, abdomen notabiliter expandebatur, sudor uti præcedente die sed serius redibat & continuabat cum insigni stupore, ignorantia sui ipsius, motibus convulsivis brachiorum & labiorum, pulsu celeri molli elevato usque ad 28vum diem morte terminatum. Propulsus in allato casu hostis duplicatis rediit viribus, & victoriam reportavit, materia morbifica e massa sanguinis separata & ad loca minus nobilia

bilia fugata attamen forsan, quia sibi haud satis apta depositionis receptacula invenit, vel quia natura debilis ad complendam expulsiōnem haud suffecit, pristinam repetiit sedem & interiorum destructionem produxit.

2. Febres intermittentes nonnullæ; quidam præter quotidianam etiam diarrhœa & tussi phthifica laborans frustra adhibito cortice peruviano per pulverem radice gei urbani, quantum potis erat sc. excepta tussi consuetata tolerabili, sanabatur.

3. Tremore omnium artuum atque dolore vago per dimidium annum afflictus erat miles 43 annorum cum facie tumida rubescenti, per aliquod tempus cæteris juncta fuerunt dolor vagus pectoris & capitis nec non dyspnœa. Pro origine morbi arthriticam judicavi materiem ipsis nervis inhærentem, ideoque medicationis opus fore fomitis nocivi sufficientem propulsiōnem & derivatiōnem ad corporis externas partes; vesicatoria suris applicita fuerunt, indeque orta suppuratio per unguentum basilicum pulvere cantharidum commistum quatuordecim diebus sustentata, intus autem mixtura camphorata exhibita, quorum virtute æger prorsus sanabatur.

4. Diarrhœa non torminosa quatuor mensium cum tussi initio sicca dein & jam pus expectorante, appetitu bono, corpore tamen valde

emaciato, voce clara, pulsu haud celeri, nullo adhuc sudore nocturno in viro 25 annorum debellata fuit pulvere radice gei urbani ad cochleare minus bihorio porrecto; quinque elapsis diebus diarrhœa cessabat superstitē tussi, cujus gratia jusculum secalinum omni mane & ad præcavendam diarrhœam pulvis gei ter indies præbebantur, itaque post tres hebdomades nos sanus reliquit æger.

5. E doloribus arthriticis ortam & partim cum iisdem adhuc nexam notabilem jam bimestrem dyspnœam cum vomitione vel vomitu frequenti, tumore œdematoso crurum, facie cachectica, alvo segni, defectu fluxus menstrui in puella viginti & quod excurrit, annos nata oppugnavi solutione resinæ gvajaci aquosa ad cochleare majus trihorio; nec alvus, nec urina nec sudor ultra modum naturalem augebantur, attamen omnia morbi symptomata sensim decreverunt & spatio duorum mensium restitutio fuit completa.

SECTIONES:

6. Diarrhœa torminosa quatuordecim dierum initio cum excretionē sanguinis dein absque illa in viro 37 annorum sextiduo juncta erat cum vomitu tam spontaneo bilioso quam omnium ingestorum, sapore malo,
do-

dolore cardiæ; ob summam pulsus debilitatem tantum semel missus fuit sanguis, qui naturalis erat, aliàs tinctura rhei aquosa alternatim cum emulsione camphorata exhibita fuit, symptomata tamen permanebant, ut & vomitus frequens viridescens bilis, die 18vo singultus accessit cum insequenti morte. Aperto cadaveris abdomine intestina tenuia inflammatione & passim sphacelo correpta inveniebantur, glandulæ mesenterii induratae, bilis larga vesicam replens & vicina viscera tingens, pylorus solito crassior. Non immerito adundantiæ bilis adscribitur enormis intestinorum irritatio, indeque producta vomitus biliosus, fluxus alvi dysentericus, inflammatio, sphacelus, mors.

7. Dolor abdominis fixus mox post potum frigidum multum, incalescente corpore haustum in viro 32 annorum ortus jam septem dies duraverat, & magis magisque increverat junctus initio cum diarrhœa dein evanescente, aliàs difficili urinæ fluxu, intercurrente vomitu, pulsu celeri tenso, modò semel venam secaverat; mox sanguis bis mittebatur, insequenti sc. 8vo morbi die status manebat idem, urinæ fluxus impediabatur, & summa superveniens dyspnœa vitæ finem imponebat. Recluso abdomine cadaveris intestinum ileum passim contractum apparuit,

testinum rectum & S romanum peritoneo & vesicæ urinariæ accreta post separationem colorem rubrum & tunicas valde crassas habere videbantur; vesica urinaria admodum exigua e tunicis valde crassis composita, totum hepar inflammatum maculis albis purulentis copiosissimis notatum, imprimis lobus sinister, cujus substantia incisa similes maculas monstrabat. Constitutio allata hepatis luculenter mihi videtur demonstrare terminationem inflammationis per exsudationem & mediante hac in suppurationem completam, maculæ enim purulentæ tam in superficie quam in substantia hepatis conspectæ meritò haberi possunt pro exsudante materia, quæ tractu temporis, ni gradus morbi mortem acceleraverat, solutionem & colliquationem visceris sensim majorem & demum massam puris notabilem efficeret.

8. Cephalalgiam jam aliquot hebdomadam a tractu aëris frigidi, cui communiter propter officium suum expositus fuerat, surrexisse credidit æger 28 annos natus; dolor hic vagus mox unam mox alteram capitis partem, imprimis tamen diutissimeque mediam frontem occupabat; octiduo exacerbatum malum debilitatem paralyticam extremitatum lateris sinistri, nec non levem & inconstantem aberrationem mentis secum duxit; venæ
sectio

sectio jam aliquoties instituta & vesicatoria in brachiis cum diu continuata suppuratione nullum levamen adtulerant. Ita se habens æger die 27 Aprilis in nosocomio susceptus fuit; evacuantia jam, derivantia, antarthritica remedia rationali ordine, indefesso & sollicitè suppeditabam; venæsectio frequens, hirudines pluries temporibus appositæ, cucurbitæ cruentæ in nucha & dorso, arteriotomia temporalis, pediluvia, epithema frigidum capiti, vesicatoria tam artubus quàm calvariæ derafæ applicita, demum fonticuli brachiis & setaceum nuchæ, intus moschus, camphora, flores arnicæ, gummi gvajacum, laxantia efficacia cæteris remediis crebro interpolata; omnia verò incassum usitabantur; dolor potius ingravescebat constantior in regione frontis & temporum, junctusque cum vertigine sensim majore, & gravitate capitis demum tanta, ut illud propria ægroti vi erectum teneri nequeat; ratio quoque crebrius & memoria præsertim vacillabat; die 20mo Junii superveniens insultus apoplecticus statum ægri reddebat pejorem, ita ut posthac vomitus frequens advenerit cum excrementis involuntariis, visu utriusque oculi obscurato & dein prorsus deperdito, nec non frequenti convulsione extremitatum lateris dextri; die 27mo Julii reversa apoplexia ægrotum è vivis sustulit. Cerebri perlustrati vasa sanguine

F 5

valde

valde turgida inveniebantur; in utroque ventriculo laterali serum multum sangvinolentum, & præterea in sinistro abscessus posteriorem partem cerebri occupans pus manifestum effundens; in ventriculo autem dextro etiam abscessus plus sanguinis grumosi quam puris continens ipsum thalamum nervorum opticorum hujus lateris pro maxima parte consumferat; crista galli sc. prominentia interna cranii os frontis dividens solito major & admodum acuta tangebatur. An prima origo hujus morbi habenda est materia arthritica sive perspirabilis suppressa, quæ intimas cerebri partes petiit, eosdemque irritando inflammavit? Cum hac sententia stare videtur penetrabilis materiæ arthriticæ indoles aliis multis sat probata exemplis; utrum dolor externis capitis effectus fuit potentiæ nocivæ ipsis dolentibus partibus inhaerentis, an potius sympathica passio producta e læsione originis nervorum in encephalo? Saltem in progressu morbi posterior causa locum habuisse mihi videtur, partim quia remedia in arthritide capitis efficacissima & vix unquam fallentia apud nostrum ægrotum nequidem levamen doloris adtulerunt, partim quia alii casus similem nexum inter affectionem internam cerebri & dolorem externum capitis docuerunt.

M A J U S.

1. **F**ebre bilioso-putrida 40 ægrotabant, 17 modico, 21 majori, 4 funesto gradu, quidam ob metastasin ad caput cum tumore parotidis & fluxu auris purulento, duo ob metastasin ad pectus cum sputo puris foetidi & morte hectica, quartus ob ulcus metastaticum femoris demum sphacelum nullo modo corrigendum secum ducens obierunt.

2. Febres intermittentes nonnullæ partim tertianæ partim quotidianæ. Quidam loco & tempore febris solam vertiginem passus post sumtum emeticum cortice peruviano sanabatur. Vir 35 annorum quotidia septem hebdomadam afflictus ter spiritum frumenti pipere contuso mixtum frustra adhibuerat, dein consumserat uncias duas pulveris radicis gei urbani; febris hinc parum decreverat, verum simul ortus erat tumor dolens hypochondrii dextri jam tribus septimanis durans cum tumore œdematoso crurum & femorum, dyspnœa, facie tumida cachectica; primò ad noxia quævis ingesta educenda laxans exhibui, dein ad effectum ingestorum sc. infarctum hepatis, quem merito

ritò suspicabar, tollendum præscripsi decoc-
tum radiceis graminis & taraxaci nec non tinc-
turam rhei aqvofam cum solutione tartari tar-
tarifati nuptam; hisce per tres septimanas ad-
hibitis tumor corporis & dolor hypochondrii
notabiliter minuebantur, febris autem perge-
bat, medicinæ resolventi nunc substitui pul-
verem corticis peruviani, cujus uncia salis
ammoniaci drachmæ duæ & radiceis rhei drach-
ma apponebantur, qvi febre licet fugata ad-
huc per qvatuordecim dies ad reversum illius
præcavendum sumebatur, verùm perstitit
nonnullus tumor & durities hepatis cum inter-
currente illius dolore & œdemate crurum,
igitur prophylaxi febris absoluta deobstruen-
tia validiora repetere innoxium & consul-
tum duxi, e novo tinctura rhei supra allata,
nec non pillulæ ad hydropicos ad grana duo-
decim omni vespera atqve tenuis inunctio
affecti hypochondrii per unguentum neapo-
litanum semel per diem in usum vocabantur.
Mensis spatio administrata hæc medela ægro-
tum restituebat, sub illa qvidem aliquot leves
paroxysmi qvartanæ adfuerunt, qvi tamen
nilominus continuatis dictis resolventibus
evanuerunt.

3. Hydropis ad primum aspectum peri-
culosissimi tamen fausta fuit curatio in puella
23 annorum, qvæ post statum valetudinarium
se-

semestrem cum dolore artuum & defectu fluxus menstrui afflicta fuit tumore œdematoso omnium artuum, faciei, & abdominis per quatuordecim dies durante & insigniter ad-aucto cum tussi sicca tantaque dyspnœa, ut situm horizontalem prorsus haud sufferre & difficulter loqui potuerit. In rerum tanta angustia tanquam validissimum diureticum exhibui mixturam e cremoris tartari solubilis uncia, aquæ petroselini unciis sex, spiritus falis dulcis drachmis duabus compositam ad unciam ter quaterve indies; alvo verò mox admodum laxa reddita & diuresi non promota, loco mixturæ spiritum falis dulcem solum propinavi & vesicatoria furis apposui respectu sc. habito ad dolores arthriticos prægressos, alvus hinc post aliquot dies naturalis reddebatur, quapropter mixturam supra laudatam repetii simul cum linctu e mucilagine gummi arabici & oxymelle scillitico ad levandam tussim. Diuresis nunc statim post effectum vesicatoriorum parumper adaucta notabiliter promovebatur cum insigni decremento dyspnœæ atque tumoris, adeo ut conditio hepatis antea ob crassitiem integumentorum haud detegenda jam explorari ejusque intumescencia ab attactu dolens percipi posset; devicto igitur periculo e feri abundantia, radicali medelæ per resolventia simul ac evacuationi convenienti adverti animum, præscribens tinc-

tingturam rhei aqvofam, folutioni tartari tartarifati admixtam ter indies, pillulas ad hydropicos fc. grana decem omni vefpera, nec non linctum allatum & oleum volatile tummenti hepatis inungendum; qvatuor ita feptimanis ab introitu in nofocomium elapsis hydropicus tumor ubiqve evanuit & ægra extra lectum fe tenere & ambulare potuit; tuffis autem moleftior fecum ducebat fputum fanguinis & aliqualem pectoris dolorem, ad qvæ tollenda tanqvam maximi monenti mala cæteris feponitis venæfectio, emulfio camphorata, jufculum fecalinum in ufum trahebantur, felici exinde abfoluto effectû iterum pro fuperftite oppreffione cardiæ eradicauda fupra laudata tinctura & pillulæ repetebantur, qvibus morbus hic graviffimus trimëftris in plenariam fanitatem finiebatur.

4. Cephalalgia per integrum annum fæpius & irregulariter juvenem 24 annorum moleftaverat, prænuntium folitum habens appetitum debito majorem; triduo, anteqvam ad nos venit, pejus redditum fuit hoc malum cum vertigine fere caduca nec non dolore tenfivo manuum & pectoris, pulfus non erat febrilis, & reliqvæ fanitatis functiones naturales; a die introitus 15to Maji ad 12mum Junii tentabantur venæfectio aliquoties inftituta fanguinem fempè naturalem monftans,

strans, sangvisugium temporale per hirudines pluries repetitum arteriotomia temporalis, suppuratio per vesicatoria tam in nucha quam brachiis diu sustentata, epithema frigidum capiti, pediluvia; intus autem emetica laxantia, mosthus, camphora, nitrum, imo quia dolor quandoque notabiliter remittebat, cortex peruvianus tanquam in intermittentibus; sub hisce tamen capitis dolor ad gradum summum increfcebat fere fixus in utraque regione supraorbitali cum visu obnubilato; demum capiti toti derafo applicitum fuit vesicatorium, post cujus effectum pertinax morbus prorsus tollebatur.

SECTIONES:

5. Tussi phthisica diu vexatus & consumtus vir 40 annorum subito sub dolore pectoris sinistri & levi convulsione exspiravit. Thorace cadaveris recluso cavitas ejusdem sinistra sanguine extravasato coagulato prorsus plena inveniebatur, & ipsius pulmonis modò exigua pars non consumta supererat. In hoc casu suppuratio phthisica mediante solutione & ruptura vasis majoris produxerat in ipso cavo pectoris funestam sanguinis effusionem, quæ aliàs crebrius per tracheam & sub sputo sese exserit.

6. Febrem tertianam trium hebdomadam bibendo juxta consilium vetulae propriam urinam, indeque citatum vomitum fugabat puella 19 annorum, postea vero surrexit dolor artuum tam superiorum quam inferiorum jam 14 diebus durans cum tumore œdematoso crurum, alvus, appetitus, lingua erant naturales; per cremorem tartari sat brevi tempore tumor sublatus fuit superstito dolore artuum imprimis brachii dextri; die 19no Junii accessit dolor pectoris dextri, qui instituta licet frequenti venæsectione; adhibitis camphoratis & vesicatorio tamen persistit eodem gradu ad 30m Junii, quo simul supervenit insignis & angens pectoris oppressio & ægrotam die imo Julii suffocans. Perlustrato cadaveris pectore pulmo dexter inveniebatur costis dextris accretus atque integer in saccum pure tenui flavescenti plenum eo usque transmutatus, ut nullum aliud illius vestigium præter membranam continentem superesset; cavitas pectoris sinistra nonnullum serum continebat, sed pulmo ipse sanus erat; in cavitate abdominis præter serum aliquale effusum nullum aderat vitium. Non rarò vidi intermittentes febres finitas per œdema crurum metastaticum, quod sponte vel remediis cito nimis fugatum febrem regeneravit, probabile est, similem materiam in nostra ægrota ab artubus ad pectus conversam
tam

tam feri collecti, quam inflammationis, illamque secutæ celeris & copiosæ suppurationis fuisse causam.

7. Cephalalgia constans præsertim frontalis & occipitalis sex hebdomadum spatio virum quadragenarium molestaverat nuperque sibi junctos habuit vomitum & singultum frequentem, alvus semper fuerat segnis, ægrum præterea invenimus valde stupidum sui ipsius haud conscium, ejusque somnum debito longiorem & profundiores; laxantia fortiora, hirudines temporales, vesicatoria nullius fuerunt effectus, somnus citò increvit in verum lethargum cum pulsu tardo, excrementisque involuntariis, qui die 12mo post introitum in nosocomium morte terminabatur. Aperto cranio demortui in tota circumferentia utriusque hemisphærii cerebri invenimus multum sanguinem extravasatum condensatum inter piam & duram matrem, prior itidem rubedine per deterfionem non auferenda erat tincta; in utroque hemisphærio notabilis impressio a dicto extravasato producta comparuit; vasa cerebri ubique sanguine repletissima conspiciebantur, ventriculi sero multo abundabant. Ab uxore demortui mihi quoque relatum fuit, morbum hunc post vehementem corporis motum & incalescentiam surrexisse, posteaque magis

magisque increvisse; probabile est, statim sub allata causa factam fuisse rupturam vasculi prope cerebrum sangviferi, unde sangvis effluxerat sensim, tantaque copia adauctus, ut per gradus distensionis & pressionis dolorem, somnum lethargum & demum ipsam mortem intulisset.

8. Post nonnullos epilepsiæ insultus puella decem annorum reddebatur fatua cum paralyfi extremitatum lateris sinistri; trimestri spatio varia tentavit remedia attamen stupida manens, quandoque epileptica, sæpe dolorem gravem capitis inculans, excrementa semper involuntario dejiciens, appetitu enormi gaudens, cum alvo segni & expanso abdomine, & demum delirans moriebatur. Perlustrato cadaveris cranio ventriculus lateralis sinister insigni copia seri clari erat repleta, in cæteris nullum serum, nec aliud cerebri vitium, nec in pectore aliquid præter naturam invenimus; in abdomine convexa hepatis superficies diaphragmati ubique erat accreta, omnia intestina aëre valde expansa, glandulæ mesenterii induratae. Quoad originem morbi indicatum fuit, matrem demortuæ multo crudo indigestibili victu semper filiam suam replevisse, nonne exinde derivare licet appetitum ingentem tanquam consuetudinis effectum, induratas mesenterii glandulas chylo crasso ob-

obstructas, expansa intestina per repletionem & dilatationem continuam vi contractili magis magisque orbata, coalitum hepatis enormi intestinorum volumine nimis & continuo ad diaphragma appressi, epilepsiam, quæ non rarò apud infantes a repletionem nimia exoritur; ex hac autem læsio ipsius cerebri, fatuitas, extravasatio seri demum letalis probabiliter surrexerunt, nec dubitandum est sub absentia alterius causæ, quin colluvies serosa ventriculi sinistri cerebri paralyfin sinistri lateris generaverit, quamvis in plurimis læsio in uno cerebri latere effectum suum in opposito corporis latere exserat.

JUNIU S.

I. **F**ebres putridæ haud crebræ sed eo gravioris momenti erant; 35 ægrotantium tantum septem modice laborabant, viginti unus periculose decumbabant, plurimi non per crisin servati sed difficulter per metastasim variam partim ad pectus cum expectoratione pulenta, partim ad fauces cum aphthis copiosis, partim ad corporis partes externas cum abscessibus & exulceratione lumborum; quidam simul cum putrida febre patiebatur hepatiti-

dem, quæ venæsectione initio ter instituta tollebatur, superstes dein putrida febris solutis illi accommodatis remediis tractatus post longam durationem expectoratione critica sanabatur; septem moriebantur, quidam ob parotidem duplicem, alter ob metastasin ad hepar, tertia ob depositionem similem ad pectus, reliqui sub enormi & invincibili stupore atque delirio probabiliter ob conversionem materiæ morbificæ ad ipsum encephalum.

2. Obstructione lobi minoris hepatis sc. dolore pressorio regionis cardiæ post ingestos cibos adaucto per dimidium annum laboraverat, intereaque valde emaciata fuerat fœmina 40 circiter annorum; durities affecti loci, cum ad nos venit ægrotâ, notabilis & perceptibilis erat, alvus tamen quodammodo naturalis; tincturæ rhei aquosæ solutionis tartari tartarifati ana guttæ 60 ter indies sumtæ, pillulæ e saponis venetæ, gummi ammoniaci puri, extracti cicutæ ana confectæ ad grana quindecim mane & vespera ingestæ, nec non unguentum neapolitanum omni vespera cardiæ illitum trium hebdomadum spatio ægrotam restituebant.

3. Dolore fixo sub costis spuriiis sinistris versus cardiâ ab actu crescente, nec
non

non intercurrente singultu, & alvo liquida octo jam diebus vir 38 annorum laboraverat intereaque nullam medelam adhibuerat, pulsus erat fortis, nonnulla tussis nuper accesserat; post sangvinem phlogisticum septies missum, adhibita camphorata & vesicatorium dolenti loco applicitum demum decimo quinto die morbi in loco affecto exsurgens observatus fuit tumor notabilis durus, pressionem non tolerans, intra octo sequentes dies ultra pugni magnitudinem adauctus, inclinationi corporis obstans, cum vomitu frequenti; horripilatio verò suppurationis metuendæ indicium non adfuit; pillulas resolventes quidem præscripsi, quas verò æger deglutire nequibat, hinc tincturam in casu mox antecedente laudatam propinavi, ut & unguentum neapolitanum omni vespera tumori illinendum; post decem dies vomitus cessabat & tumor adeo minuebatur, ut corpus antrorsum & ad omnes plagas flecti potuerit; salivatio dein accessit per quatuordecim dies durans, qua finita nullum amplius tumoris vestigium, nec a nobis nec ab ipso ægroto percipi potuit, qui recuperatis demum viribus cum plenaria valetudine nosocomium reliquit.

4. Phthificos tres jam satis emaciatos cum sputo manifesto puris in duobus sanguinis sputationem secuto sanabant olei asphalti

guttæ octo mane & vesperi sumtæ nec non jusculum fecalinum jejuno ventriculo ingestum; mitis tamen æstivi aëris temperies non parvam symbolam contulit medelæ hujus morbi, qvi aliis anni statibus & sponte increscit & remediis obstat.

5. Symptomata a Tænia, cujus frustra quandoque per alvum evacuabantur, mihi valde singularia videbantur ideoque mentione haud indigna. Puella 36 annorum per annum afflicta erat tremore involuntario maxillæ inferioris, qvi irregulariter recurrebat interdum aliquot horis, interdum integris diebus durans loquelam tamen non impediens cum vel absque præcedente cardialgia; quandoque tensiones omnium membrorum, & transitoria abdominis expansio molestant, interdum crura œdematose tumescebant iterumque sponte & cito detumescebant; menstruus fluxus, appetitus & alvus naturali modo se habuerunt, nec ægra aliam morbi causam indicare, nec ego indagare potuimus, quam tæniam in ventre hospitantem; emeticum, dein purgantia jalappina mercurio dulci juncta, alias vermifuga solita & præter illa florum zinci grana tria ter per diem dedi; tentamina hæc cum levamine quidem sed absque evacuatione vermium tantum 18 diebus facta fuerunt, utpote tempus ulterius non vacavit ægrota, quæ

quæ minuto morbo contenta atque excepto illo maxillæ tremore ad solita negotia perficienda satis apta nobis valedixit. Quamvis multifaria phenomena e titillatione nervorum per vermes intestinales derivari & observari solent, allata tamen ut rarissima atque novum documentum mirabilis nervorum consensus haud superflue adjicienda putavi. In simili casu non omnis mali culpa in irritationem vermium conferenda est, conspirat simul singularis ipsorum nervorum dispositio atque sensibilitas, quapropter medicantis est, non modo evacuationi vermium sed etiam alterationi accommodare curam, ut si non utriusque, tamen alterutrius voti compos fieri, itaque morbum frangere valeat.

S E C T I O N E S.

6. Hydrope ascite cum manifesta abdominis fluctuatione, nec non œdemate notabili extremitatum inferiorum atque dolore aliquali hypochondrii sinistri per aliquot hebdomades afflicta erat foemina 40 annos nata; paracentesi bis instituta variisque remediis promota diuresi abundans serum e corpore quidem educebatur, sub progressu verò morbi surrexit & tactui manifeste se opposuit corpus peregrinum a costis spuriiis lateris sinistri ad os ileum extensum & e pluribus minori-

bus tumoribus duris pressione haud dolentibus compositum, vomitus interea frequens fuit, & consumptio virium atque carnis indies major morbum quatuor mensium morte finivit. Aperto abdomine omenti majoris loco inveniebatur massa alienæ naturæ, totum latus abdominis sinistrum & partem supremam lateris dextri occupans, scilicet a flexura coli dextra & colo transverso ortum trahens, admodum crassa, compacta præsertim in sinistro latere, ubi crassitiem circiter quatuor pollicum habuit, quoad substantiam lipomatosa, aliàs verò ubique corporibus rotundis diversæ magnitudinis vel nigris vel flavescens ad similitudinem uvarum obsita; omentum minus eodem modo degeneratum erat; processui vermiformi similis excrescentia ad pugni magnitudinem adhæsit.

7. Vir 32 annorum die 7mo Junii 1782 in nosocomio susceptus nil aliud querebatur quam dolorem hypochondrii utriusque absque tussi jam tribus septimanis durantem cum alvo, appetitu, pulsuque naturalibus; vena jam tersecta fuerat, phlebotomia tamen adhuc triplavice ob sanguinis phlogisticam indolem repetita fuit; postea dolor vagabatur præsertim in trunco ejusque omnibus regionibus mox in alterutro pectore, mox in dorso, mox in lumbis mox in ischiis, aliquoties crura petebat

bat cum levamine reliqui corporis; post diem nonum mensis Augusti crura haud amplius doluerunt, sed tantum trunci partes, modò abdomen cum molesta expansione, modò pectus cum dyspnœa & tussi sicca; versus finem Septembris dolor reddebatur fixus osteocôpus in costis lateris sinistri & dorso simul aliquatenus rigido & flexioni corporis obstante, rarò remittens & tunc quasi toti trunco inharens, atqve dyspnœam sibi junctam habens; mense Februario dolor dorsi constans insignis cum incurvatione corporis magis magisque adaucta, ita ut ab initio Martii æger horizontaliter decumbere aut ad ullam plagam truncum movere haud potuerit, sed continuo in eodem situ sc. curvato antrorsum corpore in lecto se tenere coactus fuerit; tussis quoque duobus ultimis vitæ mensibus valde molestavit cum sputo quandoque sangvino quandoque purulento, sex ante mortem diebus extremitates inferiores prorsus paralyticæ & quoad sensum & quoad motum reddebantur & vesica urinaria vim sese exonerandi perdebat; exhaustis demum magis magisque vitæ viribus & ad summum fastigium proVectis cruciatibus die iimo Aprilis optatissima mors finem imposuit; sub toto fere morbi decursu enormis aderat sudor, appetitus quodammodo bonus, somnus verò paucus ultimis mensibus prorsus impeditus; om-

nia, quæ excogitare poteram, auxilia in usum tracta fuerunt indoli, progressui, mutationi & pertinaciæ morbi accomodata; initio camphorata, aliàs balnea varia, vesicatoria, fonticuli suris appositi, antimonialia, gummi gvajacum, extractum aconiti, mercúrialia, decoctum corticis mezerei, verum absque levamine. Aperto cadaveris abdomine viscera invenimus naturalia præter intestinum colon maculis nigris passim notatum, nec non vesicam urinariam enormiter distentam & repletam; in pectore pulmo dexter scirrhusus deprehendebatur, præcipua autem mali sedes erat vertebra septima dorsi, cujus corpus notabiliter prominens penitioris examine inveniebatur carie prorsus destructum, ita ut solis digitis macerari & ad medullam spinalem usque frustatim auferri posset; corpus vertebrae octavae etiam pro parte ad septimam vergente similis læsionis particeps erat. Inter plura, quæ tractavi, miserorum millia neminem allato ægroto miseriorem vidi, sive durationem, sive gradum calamitatum illius recogitam; dubitare nequeo, quin materia arthritica forsan intensioris acrimoniæ, quæ initio vaga omniqve artis conamine corrigente, eliminante, derivante superior fuit, sese demum fixerit in vertebra supra descripta illamqve destruxerit, unde simul & vicini nervi irritati fuerunt atqve dolor in
va-

variis regionibus dorsi obortus, & demum ipsa medullæ spinalis læsio atque compressio producta fuit, cui paralytis extremitatum inferiorum & vesicæ urinariæ adscribi debet; quod verò materia arthritica talem vim ossæam substantiam solvendi habeat, demonstrat similis illius efficacia apud nonnullos ischiade afflictos, quibus demum caput ossis femoris cariosum redditur. Recurrente tali quem descripsi, casu, quid medico agendum est? Repetere, quæ ego tentavi, remedia infelix dissuadet eventus, nonne aliquid boni ex opii magna sensimque adaucta dosi sperandum est? Haud adeo improbabilis mihi videtur conclusio ab eximia opii virtute in debellanda corruptione partium mollium earumque exulceratione per alia remedia invincibili ad similem illius vim corrigendi dissolutionem partium ossæarum; in ancipiti morbo, qualis noster merito æstimatur anceps permittitur remedium, imprimis tale, quod non juvans tamen crudelem ægritudinem levat.

JULIUS.

I. **F**ebre bilioso-putrida 54 ægrotabant, octodecim modice triginta sex gravius decum-

cumbentes; apud duos declinantem morbum comitabatur æstus exacerbatio manifeste periodica, ideoque largius porrecto corticis decocto tollebatur; quatuor e morbo liberabat metastaticus crurum tumor, in duobus scorbuticis maculis notatus, in tertio plures abscessus minores vel majores diu suppuratos secum ducens, in quarto autem simplex œdematosus. Cuidam e gravissima & diuturna putrida febre convalescenti dejectio alvi frequentissima dysenterica supervenit; pulvis radice gei urbani bihorio, quamdiu hoc experimentum ob morbi vehementiam tutum fuit, exhibitus nullam sanationis spem dedit, porrectum ideo electuarium antidyentericum antea in his actis descriptum ægrotum mox levavit & prorsus sanavit; alteri autem similem periculosam morborum successionem patienti contrarius evenit medicaminum effectus; electuario enim per aliquot dies incassum adhibito substitutus fuit pulvis gei, qui votis respondebat. Quinque moriebantur, unus ob metastasin ad pectus cum sputo purulento, demum impedito, duos interemit morbus ad caput delatus, unum mediante apoplexiâ, alterum vero inducendo summum stuporem aurisque purulentum fluxum, qui simul læsionem cerebri suspectam reddidit, alios duos sola debilitas virium e vivis sustulit.

2. Febre intermittente partim quotidia-
na partim tertiana tredecim afflicti atque
sanati fuerunt.

Cholera morbo sc. vomitu & diarrhoea
nec non molestis crampto similibus artuum
tensionibus duo laborarunt, liquoris nervini
guttis viginti bihorio sumtis restituti.

3. Ab animi pathemate vir 25 anno-
rum oriri sentiit dolorem inter scapulas initio
extensum ad ambo brachia, cum eorundem
immobilitate nonnulla junctum; remedia
quædam externa adhibita morbum ita muta-
bant, ut modò brachium dextrum maneret
afflictum dolore constanti juxta tractum bici-
pitis nec non debilitate præsertim pollicis
ejusdem lateris tanta, ut æger factor negotio
suo prorsus esset ineptus; infirmitas hæc jam
per plures menses protracta inunctione un-
gyenti nervini, cucurbitis siccis, balneo va-
poris, quod initio adhibitum dolorem bra-
chii fugavit, & dein balneo stillatitio, quo
pollicem præsertim juvari comperimus, sex
circiter hebdomadam spatio sublata fuit. Ar-
thritidis nervosæ exemplum casus hic tradere
videtur.

4. Arthritis maculosa anomala se-
quens casus nuncupari meretur: in milite 39

annorum quatuordecim diebus adfuerant maculæ planæ lividæ petechiis tamen latiores, prurientes, non suppurantes, artus tam superiores quam inferiores obtegentes, vagæ, interdum evanescentes sub dolore redeuntēs: Hisce octiduo junctus erat dolor in articulis extremitatum fere omnibus cum aliquali tumore & rigiditate eorundem, appetitus paucis diebus prostratus fuit cum lingua sordida, dolore oppressorio cardiæ, alvus naturalis, pulsus vix febrilis, nec ulla scorbuti signa reperiēbantur. Cremor tartari mox exhibitus fuit, insequenti nocte & die magis doluit cardiā cum vomitu frequenti bilioso, crurum verò dolor minuebatur, vesicatoria ideo suris applicita & liqvoris nervini guttæ viginti bihorio porrecta erant; sic post quatuor dies abdomen sub adaucto artuum dolore restituebatur; consolidatis autem vesicatoriis artuum afflictio e novo mitescebat, ejusque loco resurgebant tormina abdominis cum diarrhœa; mixtura camphorata alternatim cum anima rhei, nec non renovata vesicatoria in suris, ubi suppuratio diu promota fuit, demum post quatuordecim dies convertendo & figendo dolorem in artubus ventris statum reddebant naturalem; verum finita fere suppuratione crurum, adhuc tertia vice versus abdomen directus morbus vomitum & diarrhœam dolorificam produxit. Exhibitæ nunc liqvoris ner-

nervini guttæ viginti omni hora paucis diebus abdomen & artus simul sanabant; maculæ supra allatæ toto morbi tempore sc. sex hebdomadum non cessarunt, sed mox in uno mox in altero membro clarius apparuerunt, demum versus finem morbi evanescentes. Tales ideo maculæ non scorbuticæ putentur, nec prohibeant vesicatoria, sine quibus æger noster vix servaretur.

5. Stranguria quædam forsan hæmorrhoidalis dicenda inter rariores & memoria retinendos casus numeranda est: Vir nobilis ⁴² annorum e Norvegia Hafniam profectus allati morbi gratia per plures annos hæmorrhoidibus cæcis laboraverat, indeque ante annum & dimidium passus fuerat sangvifluxum largum vi validi corporis motus citatum, & quatuordecim diebus protractum; trimestri spatio abhinc præterlapso invasit stranguria aliquot septimanis durans, motuque corporis frequenti absque medicamentis fugata. Mense Novembri 1782 recurrebat illa stranguria, primo mense modica tantum nocturna, postea increscens, etiam diurna; multis eapropter adhibitis laxantibus remediis stranguria reddebatur pejor per plures horas continuas diu noctuque ægrum ad mingendum cogens, rarò intermittens, somnumque non nisi per pauca minuta concedens, emissæ
uri-

urina ut plurimum pauca, aquosa, interdum turbida decocti hordei ad instar erat, dolores lancinantes penem quandoque molestabant, hic & scrotum semper contracta, frigida inveniebantur, tenesmus stranguriam comitabatur molestissimus cum excretionem multa mucosa interdum parum sanguinea; appetitus semper bonus fuerat, alvusque potius ad laxitatem quam obstipationem prona. Ita per octo menses cruciatus æger nosocomium advenit allatas miseras enarrans & adhuc patiens; mihi calculos inquirienti indicatum fuit, illorum vestigia aut signa nunquam adfuisse; nec chirurgi sollicita exploratione aliquid peregrinum aut præter naturam in vesica & intestino recto inveniri potuit. Initio venæsectionem & emulsiones camphoratas adhibui sine levamine, hirudines circa anum cum mitigatione temporaria, semicupia absque emolumento, clysmata emollientia alternis diebus cum brevi utilitate, laudanum liquidum sydenhami absque fructu; hisce frustra tentatis aqua pyrmontana in usum vocabatur solita quantitate omni mane exhibita, intra aliquot dies se meliorem sentiit æger, & consumtis viginti octo hujus aquæ lagenis stranguria reddebatur notabiliter tolerabilis, diu intermittens, somno aliquot horarum non obstans, tenesmus molestus fere cessabat, dejectio alvi naturalis haud mucosa fiebat,

pu-

puḋenda naturalem recipiebant statum; ut optabilem adeo mutationem morbi conservarem & forsan perficerem, analogia ductus consvasi usum aquæ frigidæ loco omnis alterius potus, atqve epithema sc. linteum aqua frigida humectatum bis terve quotidie partibus genitalibus applicandum; & interdum clyisma ex vini albi uncia & dimidia, extracti opii grano uno & dimidio injiciendum, quibus factum fuit, ut æger, etiamsi non prorsus sanatus, tamen maxima votorum parte potitus & hilaris patriam reversus sit; postea litteris mihi notum fecit, statum morbi magis magisque in meliorem converti, quod potissimum largo usui aquæ frigidæ adscribendum esse credit. Quoad medicacionem hujus morbi notare prodest, tum quod & qualia remedia inutilia fuerunt, ne ad similes casus similia tentando tempus & operam perdamus atqve ægroti levamen differamus, tum illa, quæ sibi proficua sentiit æger, auxilia; vix alia hanc laudem merebantur, quam usus aquæ frigidæ primò pyrmontanæ dein simplicis, enema opiatum, cujus leniens effectus ad duos vel tres dies in genere duravit, & hirudines circa intestinum rectum. Qvale veò fuit internum partium vitium, cui productio & progressio adeo molesti symptomatis tribui debet? Non immerito mihi videor pro prima causa suspicari mucum

acrem, quem dicunt hæmorrhoidalem, in recto abundantem, qui absorptus & mediante vasorum consensu in vesica urinaria depositus fuit; peregrinus hic stimulus non poterat non vesicam irritare, ejusdemque evacuandis nimis frequentem, validum & molestum excitare, tanquam consequentes spasticæ hujus contractionis effectus cogitare licet separationem & excretionem muci naturalis vesicam obtegentis, indeque hujus sensibilitatem nimiam quæ novam micturitionis molestæ causam sisteret. Hæc theoria apte explicat non modò ipsa symptomata, sed quoque difficultatem iisdem medendi, & demum finem illorum ultimum possibilem, scilicet e dolore inflammationem, ex hac verò vesicæ suppurationem post diuturnos & vehementes cruciatus demum funestam.

6. Hydropis ad notabilem gradum pro-
vecti apud quinque ægros felix fuit sanatio.

Virum 66 annorum, qui e platea ad nosocomium portabatur, somno profundo inveni obrutum cum tumore œdematoso totius corporis, tussi puriformia expectorante, atque excrementis involuntariis, spe licet exigua sanationis superstite, emulsionis ammoniacalis unciam bihorio tamen præbui, alvus hinc laxabatur, mens redibat & intra quatuor

tuor dies tumor pro maxima parte disparebat; verum nonnulla observabatur paralytica debilitas extremitatum lateris dextri; cujus causa liqvoris nervini guttæ triginta ter de die, nec non cochleare minus cremoris tartari partis duplæ, rhei partis unius in usum trahebantur; membris ita post tres hebdomadas restitutis resurgebat crurum tumor cum dyspnæa quandoque tanta, ut lectum deferere cogeretur æger, repetita igitur fuit allata emulsio, quæ diuresin insigniter augendo ægrotum sanavit.

Alter 48 annorum hydrope notabili extremitatum inferiorum alvoque laxa per quatuordecim dies affectus primò adhibuit tincturam rhei aqvosam, in hacce complicatione præstantem, cum infuso juniperino; diuresis quidem notabiliter increvit, verum absque decremento tumoris; quinimo abdomen etiam intumuit, dyspnæa accessit; squillitica, ut pilulæ ad hydropicos, acetum scilliticum cum spiritu salis dulci, in usum vocata nequidem avertere poterunt augmentum morbi adeo incrementis, ut summa dyspnæa ægroto suffocationem minaretur; arrepta tunc emulsio ammoniacalis & omni hora porrecta brevi tempore periculum avertit, urinæ alviqve fluxum largum promovit, & morbum intra quatuordecim dies perfecte sanavit.

Apud alium 42 annos natum febris intermittens bimestris post se reliquerat hydropem, qui jam per decem hebdomades durans totum occupabat corpus cum insigni abdominis expansione tamen non fluctuante, dyspnœa, tussi sicca, siti, anorexia, urina parca, alvoque interdum laxa; emulsio laudata etiam hic exhibita alvum mox laxam & diuresin largam efficiebat, expectoratio puriformis simul bene procedebat, quæ excretiones octidui tantum spatio tumorem atque dyspnœam fugabant; expansio quidem nonnulla abdominis supererat, quam flatulentia & laxitati intestinorum adscripsi & per acetum scilliticum cum spiritu salis dulci junctum citò curavi.

Quinqvagenarius tribus septimanis ægro-
tans tumore hydropico universali, abdomine
expansio non fluctuante, dyspnœa modica,
alvoque segni primò adhibuit cremorem tar-
tari, qui mox urinæ fluxum augebat, dein
verò alvum laxabat cum minuta diuresi; hinc
non decrescente tumore alterius loco dedi
animæ rhei guttas 60 ter de die, qua alvus
naturalis & diuresis adeo adaucta fuit, ut tu-
mor omnis intra quatuordecim dies evanue-
rit; successit quidem cephalalgia vertiginosa,
quam e serosa colluvie in capite derivabam,
ideoque vesicatorio nuchæ, indeque orta
sup-

suppuratione aliquot diebus conservata tollebam.

Vir 43 ascite sex hebdomadam magis magisque adaucto laboraverat cum fluctuatione manifesta abdominis, nec non tumore œdematoso extremitatum inferiorum; ab initio & adhuc dolebat cardia, quandoque sponte, aliàs post ingestos cibos & ab attactu, alvus quodammodo erat naturalis. Animæ rheï & solutionis tartari tartarifati ana guttæ 60 ter de die, pilulæ ad hydropicos no. 5 omni vespera & infusum juniperinum exhibita fuerunt, verum non diuresis, sed abdominis tumor increvit; paracentesi ideo educabantur feri limpidi mensuræ duodecim; scrotum etiam valde tumidum scarificatum fuit; tam ex hoc loco quam e vulnere abdominis per octo dies largum effluxit serum cum detumescencia notabili utriusque partis; repetitis dein allatis remediis internis sub diuresi haud bene procedente e novo crescebat abdominis & extremitatum tumor; præter interna ideo præscripsi olei olivarum uncias duas, olei therebinthinæ drachmam ad abdomen & lumbos bis die inungendum, postea urina admodum larga fluxit, & intra tres circiter hebdomadas tumor omnis evanuit; verum enimverò novus insurgebat morbus priori vix minor, sc. tussis sicca cum aliquali

dyspnœa constanti, cui jungebantur paroxysmi astmatici irregulariter redeuntes, aliquot horis durantes adeoque graves, ut suffocationem instantem minarentur; spatio 20 dierum quinqvies hoc metu mortisangebatur æger, intereaque kerme minerali, emulsione ammoniacali, & radice ipecacuannhæ utebatur, quibus remediis aliquoties vomitus nec non expectoratio mucosa cum levamine promovebatur; post ultimum verò astmatis insultum repetii ipecacuannham & dein vesicatorium magnum pectori applicui, nec ultra recurrebat astma, sed æger prorsus sanatus nosocomium reliquit.

Fausta horum ægrotorum curatio non solis artis auxiliis tribuenda est; illi enim haud parum conduxit æstiva & imprimis hoc anno benigna aëris temperies, & constans calor, qui laxando & solvendo vasa reddit ampliora magisque pervia, humores autem tenuiores ad resorptionem & excretionem magis idoneos; contrarium in tales morbos influxum exserit opposita & frigida aëris constitutio sc. vasa constringendo & fluida condensando; theoriam hanc contestatur experientia, adeo ut credere audeam, forsan nullum e nostris ægrotis sanatum fuisse, si morbus illorum in tempus hyemale incidisset.

SECTIONES.

7. Vir 45 annorum colica octiduo durante inflammatoria per venæsectionem & camphorata intra paucos dies liberatus post grave animi pathema reddebatur admodum inquietus, gestus delirantis agens cum tremore continuo artuum. Hirudines temporibus impositæ, liquor nervinus, moschus, vesicatoria, & venæsectio morbum haud diminuerunt, quinimo post octo dies vera epilepsia aggrediebatur & memoratum tremorem tollebat; insultus hujus morbi initio irregulares, dein omni tertia hora recurrebant cum stupore notabili, mentisque aberratione adaucta; talis periodi ergo propinabatur decoctum corticis peruviani larga dosi, quod paroxysmos primò rariores reddidit & demum abegit, quo facto tremor artuum cum nonnullo singultu redibat; verum quatuordecim exactis diebus, licet continuatus fuerit corticis usus, iterum invasit epilepsia bis terve repetita, post se relinquens gravius delirium, stuporem insignem, debilitatem, alvum laxam, somnumque multum profundum, quæ, variis remediis frustra tentatis, demum post mensem mortem attulerunt. Perlustratis in defuncto tam cavitate abdominis, quam cerebro, nil aliud præter naturam invenimus, quam serum in ventriculo laterali dextro extravasatum. Notatu digna in hoc casu mihi videtur: 1) Pe-

riodica & singularis epilepsiæ reversio, quæ forsan characteri nervorum febrili cum causa epilepsiæ conspiranti tribuenda est. 2) Sublatio ejusdem per corticem peruvianum ad tempus durans, donec sc. vitium cerebri epilepsiam faciens gradum vi corticis superiorem attigisset. 3) Alterna successio epilepsiæ & tremoris rara & vix explicabilis, ni statuere liceat, nervos valido epilepsiæ motu illam, quæ ad tremorem pertinet, mobilitatem perdidisse; & demum 4) quod maxime mirabar, mors sine detecta sufficienti mortis causa, paucum enim in ventriculo cerebri inventum ferum vi quantitatis vix æstimari debet letiferum, quia multiplice constat experientia, longe majorem talis extravasati copiam colligi & requiri, antequam funestum exferat effectum; nonne verò occulta peregrini humoris acrimonia eandem valet inferre noxam, quam notabilior accumulatio apud alios producit?

8. Fœmina 32 annos nata jamjam nono die ægrotans dolore pectoris sinistri fixo, tussis prorsus sicca, dyspnœa notabili & decubitu intolerabili in dorso & latere dextro, sexto post introitum sc. decimo quinto morbi die moriebatur. Aperto cadaveris thorace totus pulmo sinister absque minimo parenchymatis vestigio degeneratus erat in sacculum magnum pus includentem, & mediante

te-

tenui membrana costis firmiter accretum, pulmo autem dexter sanus apparuit.

9. Sartor gibbosus 35 annorum pallidus, hebes, tardiloquus, leves motus febri-les biliosæ indolis patiens intra paucos dies evacuantium usu adeo convalescere videbatur, ut extra lectum se teneret; tunc subito lypothymia partim epileptica ter reversa corripiebatur, cujus alia causa quam situs corporis erectus ob debilitatem nimis protractus detegi nequibat; quiete & roborantibus adhibitis remediis illud malum haud postea redibat; verum æger pigerrimus erat nullo modo ad corporis exercitia cogendus, ob quam sine dubio causam sensim surrexit dyspnœa cum tumore œdematoso crurum & gingyvis cruentis; antiscorbutica nunc optima in usum vocabantur; die autem 27 Septembris supervenit anxietas præcordialis enormis cum cephalalgia & nonnullo delirio post breve tempus evanescencia, alternis dein diebus simile rediit malum, pulsus semper manebat etiam in paroxysmis naturalis, alvus vero laxa cum dolore abdominis; electuarium corticis peruviani cum rheo porrectum morbum haud diminuit; quinimo post quintum Octobrem febris reddebatur continua cum cephalalgia & delirio non intermittentibus, alviqve fluxu torminoso demum involuntario, quibus die

14 Octobris vita exstincta fuit. Dissecto cranio tam inter meminges ipsas quam inter has & cerebrum inveniebatur serum extravasatum, quo etiam pleni erant ventriculi laterales; in thorace ambo pulmones costis anterieus erant accreti, in pericardio autem enormis copia serosi liquidi inclusa; in imo ventre humor nonnullus turbidus, omentum sphacelosum, intestina tenuia partim inflammata partim sphacelo correpta, glandulæ mesenterii induratae, hepar ubique diaphragmati accretum, deprehensa fuerunt. Quanta sanitatis noxa e defectu corporei motus timenda sit, imprimis cum laxitas solidorum naturalis & debilitas post devictos morbos superstes conspirant, ex allato casu deducere licet; vix enim ulla est dubitandi ratio, quin serum in cavitatibus ægroti nostri repertum, quodque vi acrimoniæ & copię suæ varias imo letales læsiones partibus internis induxerat, effectus fuerit retardatæ circulationis indeque impeditæ tam resorptionis quam excretionis humorum.

10. Nauta 30 annorum triduo, ut retulit, post insignem terrorem mortisque metum incidit in tumorem hydropicum extremitatum & abdominis jam notabilem deprehensum cum obscura fluctuatione, siti, urina parca, alvo verò naturali; tertio post introitum die
subi-

subitò moriebatur æger; ex aperto defuncti abdomine largissimum effluxit flavum serum, omentum integrum inveni crassum, durum, compositum ex innumeris tuberculis rubris rotundis glandulas referentibus, idem erat status mesenterii, mesocoli, mesorecti, atque appendicum pingvium coli nec non ipsius & totius hepatis. Notum atque indubitatum est, animi ingrata pathemata imprimis terrorem scirrhi cancrique frequentem esse causam, haud ideo improbabile quamvis mirum est statuere, summum ægroti nostri terrorem adeo amplam effecisse scirrhosam obstructionem, per quam impeditus refluxus dein hydropem generabat.

II. Juvenis 21 annorum quatuordecim diebus laboraverat dolore ossis ilei, ischii & genu lateris sinistri, nullamque læsionem externam passus fuerat, excepta valida constrictione per ligamentum tenue, quo ad sustinendas braccas uti solebat; brevi post introitum ad marginem ossis ilei detectus fuit tumor suppuratus, qui per incisionem mensuram puris densi effundebant; ulcere dein a chirurgis tractato & intus adhibito cortice peruviano, hæctica tamen accessit febris cum tussi, sputoque purulento, post mensem letalis. In cadavere explorato magna portio cristæ anterioris ossis ilei ad spinam anteriorem inferio-

feriorem usque partibus mollibus denudata erat & carie admodum corrosa; ulcus tamen in cavitatem abdominis non penetraverat; peritoneum enim prorsus integrum & illæsum in loco affecto reperiiebatur.

AUGUSTUS.

I. **F**ebre bilioso-putrida 56 laborarunt, viginti modice, triginta sex graviter afflicti; singularis dolor artuum inferiorum initio morbi sæpe junctus, sub progressu ejusdem evanuit. Solito plures fauces habebant affectas cum molesta deglutitione, quod symptoma medicaminum ingestionem impediens eventum morbi funestum promovebat; octo moriebantur partim ob summam debilitatem partim vi congestionis humorum ad encephalum.

2. Febres intermittentes quoad numerum, symptomatum indolem minus solitam, atque alternationem cum aliis morbis notabiles erant. Viginti octo morbus hic tenebat, ut plurimum typi quotidiani, & molestam vertiginem secum ducens. Apud quindecim continuam febrem pro matre habuit illa
in-

intermittens. Quidam loco paroxysmi patiebatur vertiginem cum dolore & susurru auris sinistrae, in altero tanta erat hæc vertigo, ut hirudinum temporalium usus ad avertendam apoplexiam necessarius esset, ambo tamen cortice sanabantur; quidam devicta continua febre incidebat in gravem cephalalgiam omni nocte revertentem, quæ exhibitis digestivis, emetico & dein cortice peruviano non cedebat, verum repetito emetico & subjunctis digestivis absque cortice sanabatur. Apud alium vertigo periodica cortici post eccoprotica & emeticum porrecto prorsus resistebat, e novo sumtum emeticum posteaque repetitus cortex haud majoris efficaciam fuerunt, demum, post emesin tertia vice institutam corticis vi inferior reddebatur febris. Vir 37 annorum post plurima febris biliosæ symptomata evacuantibus fugata adhuc vexabatur cephalalgia insigni constanti; vesicatorio nuchæ applicito dolor ille transibat in hemicraniam lateris dextri continuam, tamen per intervalla irregularia, præsertim sub minimo capitis motu vel tussi incrementem; eccoprotica, hirudines, vesicatorium nuchæ renovatum cum supuratione diu promota tantum effecerunt, ut dolor minus constans, sed tamen irregulariter cum pulsatione insigni & tremore maxillæ inferioris recurreret: Ob metum vitii localis quater missus fuit sanguis crusta gelatinosa
crassa

crassa obductus verum absque mutatione morbi, demum dolenti capitis loco derafo vesicatorium fuit applicitum, post hujus effectum integro sequenti nycthemero silebat capitis dolor; tunc verò surrexit notabile corpus frigus sesquihoram durans, & secum ducens insignem cephalalgiam tamen non ultra frigus protractam; statim ideo arreptus cortex & largiter ingestus cephalalgiam illam rebellem sensim quidem, ita ut illius vestigium aliquoties sed irregulariter adesset, atque plene fugavit. Alter 26 annorum a febre quotidiana per salina & emeticum liberatus dolorem querebatur constantem scapulæ utriusque & nuchæ, huic primò, dein brachiis admota vesicatoria dolorem allatum convertebant in febrem, quæ iterum præbito emetico mox evanuit, succedente dolore constanti pone aures in utroque processu mastoideo, qui dolor per applicitas in locis affectis hirudines absque reversione febris cessavit; attamen ob linguam ægroti albam & faciem cachecticam timebam febris recursum, ad quem prævertendum cortex per aliquod tempus in usum trahebatur. Conveniunt hi casus ad docendum fallacem intermittentium sese ostendendi modum sc., ut dicunt, proteiformem indolem, vi cujus non tantum pro parte sc. periodo quidem retenta, sed alterius morbi symptomatibus & forma indutæ celantur, sed etiam
abs-

absqve omni periodo sub specie peregrini morbi apparent.

3. Diarrhœa habitualis plurum mensium ipecacuannha & rheo non sanabilis pulvere radicis gei urbani bihōrio sumto sedabatur.

4. Splenalgia fœminam 48 annorum novem mensibus misere afflixerat omni tempore promeridiano recurrens, antemeridie silens; proximo tamen mense tantummodo remittebat hic dolor, verum promeridie exacerbatus, lancinans, incipiens a regione lienis indeqve extensus ad reliqvas omnes abdominis plagas & dorsum; hypochondrium affectum, nec tumorem nec duritiem perceptibilem habebat, attactum tamen ægre ferebat, menstrua erant regularia, appetitus bonus, alvus segnis. Ungventum neapolitanum lateri dolenti omni vespera illitum & pilulæ e saponis venetæ drachmis duabus gummi ammoniaci, assa fœtidæ, extracti chamomillæ ana drachma, aloes gummosi drachma dimidia compositæ & ad grana quindecim ter indies porrectæ sex hebdomadum spatio ægrotam sanabant.

5. Hepatalgia in viro quadragenario ante dimidium annum per ejectionem sanguineo-purulentam sursum & deorsum factam

tam terminata fuit; postea tamen status permanebat valetudinarius cum sensu pressorio ab ingestis, vomitu frequenti, pyrosi molesta, eructatione acida, alvo segni, debilitato & emaciato corpore; tentata rhabarbarina & magnesia alba vomitum quidem sedabant; reliquis autem non mutatis exhibui pillulas mox supra descriptas verum absque assa foetida, nec non aquam calcis pro potu; undecim posthac diebus exactis, dolor lancinans vagus in regione cardiæ sentiebatur, quem resolutioni vi pilularum incipienti adscripsi; præscribebam simul inunctionem cardiæ quotidianam per unguentum mercuriale, & sic post mensis spatium sanitas integra fuit restituta.

6. Splenalgiaë spuriaë nomen me iudice merebatur dolor, qui infra costas spurias sinistras residens trimestri spatio puellam 26 annorum afflixit per intervalla exacerbatus cum vomitu frequenti imo sanguineo, singultu, cardialgia, expansione molesta abdominis alvoque segni, menstruis verò regularibus; multa antihysterica, resolventia, clysmata absque ullo effectû adhibita fuerunt, demum dedi mixturam compositam e salis mirabilis glauberi unciiis duabus, aquæ menthaë unciiis octo, tincturaë rhei aquosæ uncia dimidia, cujus cochlearia duo omni hora sumta alvum
lar.

largiter purgabant, itaqve intra biduum omne malum simul cum suspicione obstructionis lienis tollebant; morbus enim si verus fuisset infarctus, haud adeo citò curatus foret: Probabile autem est, fordes colo, adhæsissè tenaces, quæ transitum minus magisque impediendo abdominis expansioni, lienis compressioni, aliisque inde pendentibus molestiis ansam dederunt. Ad praxin itidem utile monitum suppeditat hæc observatio, ut in simili casu allatam causam suspicari rectaque via debellare valeamus.

7. Ex enteritide revalescenti juveni 20 annorum, ita ut jam alvus sponte aperta fuerit, ob linguam sordidam porrectus fuit pulveris rhei, temperantis salini camphorati ana scrupulus, unde alvus bis laxabatur; insequenti die nil mali sentiit æger, tertio autem dolor in loco antea affecto mox supra umbilicum recrudit brevi tempore ad summum fastigium proventus cum intercurrente vomitu, singultu, plena obstipatione alvi & flatuum, dolore molesto testiculorum, qui tamen ad aspectum sani erant, urina aurantia turbida; octies missus sanguis non phlogisticus nullius momenti levamen attulit, camphorata initio tolerabilia, demum vomitum excitabant; die octavo morbi eodem gradu desperati emulsionis communis Fullerii un-

cias sex, moschi orientalis grana sex ad cochleare majus omni hora propinavi, quæ medicina, ægroto non inimica, symptomata morbi mox levabat, sensumque spatio octo dierum prorsus fugabat, interea etiam clyisma oleosum ter injectum alvum bene & cum levamine subduxerat. Medicamen, licet aliquoties absque noxa imo cum utilitate porrectum, semel verò nocens intuitum censeretur & prorsus rejici debet, si securior datur medendi via; ad tale judicium de rhei usu mox post sublatam intestinalem inflammationem ferendum me movet allatus casus; idem confirmat, quod plures experientiæ me jam-jam docuerunt, virtutem moschi antiphlogisticam, quæ non modo camphoræ vim in casibus periculosis exaltare, sed etiam illius vices, si opus est, sola supplere valet. Merito inflammatis intestinis enemata pro adminiculo minus certo, quandoque pernicioso habentur, dantur tamen casus, qualis noster fuit, ubi proficua, secuta, imo necessaria sunt; fugato sc. omni dolore, abeuntibus flatibus, & alvi tamen apertura post unum alterumve diem non subsequente, tonum intestinorum nimis debilem ad evacuationem promovendam suspicari, illumque ideo modica clysmatis vi commovere fas est, ne sordes, stimulo per retentionem diuturnam incre-

cre-

crescente, novam atque majorem irritationem inferant.

8. Dolor abdominis constrictorius continuus pictorem 24 annorum novem diebus afflixerat cum vomitu tam spontaneo bilioso quam omnium ingestorum, vel statim, vel dimidia hora post assumptionem, nec non obstipatione alvi modò semel sub morbo ante quinque dies per clyisma apertæ; singultus biduo aderat, cephalalgia progredienti morbo adjuncta magis magisque jam ad insignem gradum increverat; faciem inveni inflatam pallidam, oculos flavescentes, linguam albam, pulsumque lentum; remedia colicæ saturninæ congrua applicabam; clysmate alvus evacuabatur, abdomen oleo lini inungi, & intus solationem oleoso-mannatam sumi curabam, eademque vespera ob vehementiam symptomatum sanguinem, qui non phlogisticus erat, e vena mitti; decimo die ob statum eundem adhuc bis eductus fuit similis sanguis, emulsio camphorata sumpta & cataplasma emolliens abdomini impositum fuit; hinc symptomata abdominalia sensim cessabant & alvus fluebat, verum enormis cephalalgia superstes demum post hirudines temporales & vesicatoria brachiis applicita tollerabatur, & æger in omnibus se bene habuit; biduo autem præterlapso redibant & cepha-

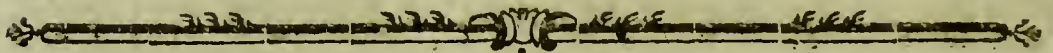

lalgia enormis & abdominis dolor cum vomitu atqve obstipatione, ter missus sanguis phlogisticus atqve camphorata cito abdomen restituebant, verum cephalalgia continuabat sanguisugio hirudinum repetito haud mitigata, sed vesicatoriis e novo in brachiis applicitis, quorum suppuratio cantharidum pulvere diu promota fuit, demum atqve plene fugata. Morbum hunc propter ejusdem indolem & dubiam & complicatam notatu dignum aestimaui; ipsa enim symptomata potissimum spasmodicam arguebant colicam, medicationis autem illi convenientis inutilitas, atqve salutaris antiphlogisticorum effectus gravius argumentum pro inflammatoria origine præbuerunt; in casibus ita ambiguis ad defectum signorum supplendum convenit observatio, quo citior eo melior juvantium & non juvantium, e quibus concludendum est, num medicina uni morbo accommodata, coeptaqve continuari, aut ejus loco alteri simul possibili morbo quadrans medela eligi debeat. Verum casus noster etiam fuit complicatus, plura, quam ex uno fonte derivanda, mala complexus, cephalalgiam puto enormem, nec nervosam, nec inflammatoriam colicam quatali pertinentem; probabile est, arthriticum aliquid simul adjunctum capitis nervos aggressum fuisse, quod demum diuturna suppuratione derivatum & evacuatum erat.

9. Peripneumonia jam novem diebus durante juvenis 22 annorum afflictus erat cum dolore constanti totius pectoris dextri, dyspnœa notabili, tussi sicca, alvoqve laxa; bis sub morbo secta fuit vena; adhuc duabus vicibus sangvinem misi, emulsionem camphorata, kermes minerale dedi, vesicatorium dolenti lateri applicavi, demum 15to morbi die pauca puriformis incepit expectoratio, quæ sub continuato expectorantium usu, sc. partim decocti senecæ, præsertim kermis mineralis & jusculi secalini magis magisque adaucta per quatuordecim dies durabat, tunc verò sputum reddebatur copiosissimum brunnum sangvine mixtum & alvus simul valde laxa; loco igitur expectorantium elegi fistentia sc. decoctum corticis peruviani omni hora alternatim cum pulvere radiceis gei urbani, verum sputum permanebat idem brunni coloris atqve ad duas saltem mensuras quotidie per octo dies ejectum; ad laxitatem pulmonum adeo enormem atqve periculosam debellandam præscripsi electuarium e corticis peruviani uncia dimidia, cascarillæ, boli armenæ ana drachmis duabus, nitri puri drachma, conservæ rosarum uncia & syrupi diacodii qv. s. ad cochleare minus omni hora sumendum, vi cujus allata expectoratio sensum decrevit & intra octo dies prorsus cessavit; revalescens autem æger sub levi motu corpo-

ris & alia vice post ingestum jusculum carnezum haud satis frigidum novos morbi accessus patiebatur, hinc summa imperata corporis quiete & frigida diæta, nec non continuato electuario descripto, sensim integram sanitatem recuperavit. Historia hujus ægroti sat utilem ad pulmonarios tractandos doctrinam exhibere mihi videtur sc. 1) Tantam, licet raram, dari pulmonum laxitatem, ob quam indicatio his morbis congrua expectorans atque depurans restringi debet. 2) Talem pulmonum dispositionem imprimis e sputi fluxu largo & facili cognoscendam, ejusque periculosos effectus tempestivo roborantium usu prævertendos esse, & demum 3) quo modo ægrotis perniciosam adeo congestionem ad flaccidos pulmones patientibus succurrendum sit. Diæta frigida, corporis quies, & laudatum electuarium ægrotum nostrum sanabant.

S E P T E M B E R.

I. **F**ebre bilioso-putrida 46 decumbebant, levius & brevius 22, gravius & diutius 24; unum parotis suppurata sanabat; metastatica tussis morbo succedebat in nonnullis, quorum uni præcipuum juvamen oleum asphalti ad-

afferebat; quædam duodecimo morbi die, persistentibus adhuc symptomatibus putridis, occupata fuit dolore gravi pressorio cardiæ attractum haud tolerante, pulsuque tenso, cum excretio primarum viarum & sursum & deorsum sat largiter jamjam effecta fuerit, potius metastasi hepar minanti, quam fordibus e novo generatis illud symptoma tribuendum erat, venæsectio igitur quater repetita & vesicatorium dolenti parti applicitum, in auxilium vocata timendum malum absque augmento primitivi morbi avertebant. Tres moriebantur, unus ob metastasin ad pectus cum impedito sputo, duo sub summa debilitate, stupore & maculis sphacelosis.

2. Febres intermittentes numero 33 aderant, plurimæ quotidianæ, nonnullæ quartanæ, paucæ tertianæ, interdum sola salina & emeticum curationem absolvebant, sæpius tamen cortice opus erat, in multis vertigo insignis, aut capitis molesta pulsatio paroxysmos comitabatur, vel vices illius subibat, etiam arthriticus dolor vagus sed haud periodicus cum febre alternabat; quædam continuam febrem biliosam quatuordecim diebus passa post emeticum corripiebatur dolore pressorio cardiæ, qui sanguine ter misso phlogistico cessabat, succedente vertigine periodica per corticem sanata; ad dolorem cardiæ, num

ex impuritatibus aut affecto hepate oriatur, dignoscendum bene convenit effectus propinati emetici, quod priorem dolorem tollit, saltem minuit, posteriorem verò non minuit vel auget. Altera tertianam a potione lactis frigidi aqua mixti sibi contraxerat; juxta consilium alterius: morbum eodem modo, quo ortus erat, fugandum esse, integram mensuram lactis æquali copia aquæ mixtam ingessit; vomitus hinc citabatur largus febrem quidem profugans, verum postea & jam per tres hebdomades durans, omnia ingesta rejiciens, sibi quæ juncta habens tumorem crurum & faciei sitimque multam; tinctura rhei aquosa ad guttas 60 trihorio exhibita & vomitum & tumorem intra quatuordecim dies tollebat.

3. Diarrhœæ dysentericæ paucæ levioris momenti & curatu faciles grassabantur; majus timebam malum ob siccissimam & calidissimam, quæ prægressa erat, æstatem, ita ut soli huic causæ frequentia cruenti alvi fluxus tribui nequeat.

4. Febres peripneumoniacæ nonnullæ benignæ indolis; quidam 47 annorum emaciatus diu pulmonarius devicto hoc acuto morbo pergebat purulenta expectorare; variis frustra tentatis oleo asphalti sanabatur.

5. Paralyſis plena manus dextræ quinque hebdomadam ſine cognita cauſa orta cum ſenſibilitatis tanto defectu, ut acus ſat profunde cuti immiſſa ſentiri nequiret, balneo ſtillatio, cucurbitis ſiccis, urticatione extus adhibitis, intusque ſumtis eſſentia ſtibii cum ſpiritu lavendulæ compoſito, atque infuſo florum arnicæ, ſpatio 3 menſium omnino curata fuit.

6. Pauperem foeminam 40 annorum obſtructione hepatis afflictam unguentum neapolitanum cardiæ diligenter inunctum, ſalivationem largam inducendo, ſanavit.

7. Præter ſcorbutum in itinere maritimo contractum, ad ſummum gradum proſectum, vir 45 annorum ſimul alio laborabat ſymptomate notatu digno ſc. raucedine & ſenſu obſtaculi in regione laryngis, quod increſcendo deglutitionem magis magisque impedivit, ita ut vix liquida deſcendere potuerint, in faucibus autem nil præternaturale conſpiciebatur; hirudines circa laryngem, veſicatorium nuchæ applicitum, gargarismata varia nil effecerunt, demum verò ſponte fruſtum puris condenſati ſat magnum fuit exſcreatum, quo facto reſtituta mox erat deglutitio, & raucedo ſenſim ceſſavit. Hujus ſymptomatis cauſa ſine dubio fuit abſceſſus laryngis, in quali

recurrente casu vapor calidus inspiratus præcipuum emolumentum probabiliter præstabit.

SECTIONES.

8. Hepatalgia cum duritie perceptibili cardiat, ibidemque sub progressu morbi sentito obstaculo contra ingerenda, atque vomitu frequenti virum sexagenarium quinque mensium spatio sensim consumsit & demum e vivis sustulit. Aperto cadaveris ventre mox in conspectum venit vitiosa hepatis conditio sc. plures tumores steatomatosi, quidam ovi magnitudinis, alii minores, tam in utraque superficie, quam in substantia ipsa hujus visceris hærentes; omento minori & pancreati similia peregrina corpora erant annexa.

9. Dolor medii abdominis constans apud juvenem 27 annorum jam novem diebus aderat cum obstipatione alvi, pulsuque celeriterso, bis tantum vena secta fuerat; mox camphorata exhibui & sanguinem adhuc quater misi phlogisticum, unde die 11mo alvus bis sponte aperiebatur, somnus bonus accedebat, dolor fere cessabat, pulsus autem manebat admodum celer, die 12 alvus quinqvies fluxit; die 15to dolor in regione hypogastrii accessit cum urinâ parca stranguriosa, pulsus manebat idem valde celer & debilis; emulsio
cam-

camphorata, clyisma oleosum nullum levamen attulerunt, die 16to urinam largam misit, frigide sudavit, & vespera obiit æger. Aperto defuncti abdomine totum intestinum ileum inflammatum, passim sphacelo correptum inveniebatur; S. romanum aëre valde expansum & antrorsum propulsum, vesica urinaria tunicis solito crassioribus composita, & urina semiplena.

10. In similem morbum mox post febre intermittentem, pulvere partim gei urbani, partim corticis peruviani sanata, incidit vir 30 annorum jam octiduo ægrotans dolore & duritie abdominis, pulsu celeri tenso, obstipata alvo, intercurrente vomitu; quatruiduo insequenti septies mittebatur sanguis phlogisticus, & camphorata exhibita fuerunt, die 13tio alvus largiter aperta fuit, & flatus bene abierunt, reliquus morbi status tamen manebat idem, die 15to alvus involuntario fluebat cum delirio, sub cujus continuatione dies 17mus per mortem finiebatur. In abdomine cadaveris multæ & magnæ portiones intestinorum tenuium inveniebantur contractæ simulque aut inflammatæ aut sphacelatæ, aliæ autem intermedia intestinorum partes sanæ erant aëre notabiliter expansæ; reliqua viscera sana.

Quamvis multa dantur inflammationis intestinorum lentæ exempla, etiam fera artis ope curabilia, funestus tamen dictorum casuum eventus, certò certius principio eorundem neglecto adscribendus nos admonet, medicationem, securitatis ergo, haud secus in abdominis, quam in aliis inflammationibus, festinandam esse, præcipue autem hæc occasio me cautum reddit in spe sanationis inflammationis intestinalis, ex alvi fluxu restituto & decrescente dolore deducta, quas mutationes non minus per gangrænam letalem, quam per solutionem morbi salutarem effici fatum nostrorum ægrorum edocuit, celeritas pulsus post apparentem talem restitutionem permanens, qualis etiam apud nostros fuit, angvem adhuc in herba latentem indicat.

II. Putridis symptomatibus solitis jam per tres hebdomades laboranti juveni 16 annorum mox dedi emeticum, altero die ob cephalalgiam insignem cum pulsu lento, quem periculosa ad caput congestionis signum habui, hirudines temporibus applicabantur, alias per eccoprotica alvo bene laxato, mixtura camphorata acida exhibita fuit; nilominus 24to die supervenerunt convulsivi corporis motus post se relinquentes immobilitatem brachii dextri, hirudines ideo e novo temporibus, vesicatoria brachiis, epithema frigidum

dum capiti, & mixturæ camphoratæ moschus apponebantur, stupor tamen accessit enormis cum indefinente animi aberratione, singulari celerique oculorum rotatione, frequenti motu convulsivo brachii sinistri, aut versus oculos quasi excerpandos, aut ad genitalia scalpenda directo; caput semper ad latus sinistrum conversum fuit, quo sita a nobis in oppositum mutato, semper citabatur motus ille oculos circumvolvens & brachium sinistrum convellens; pressio itidem oculo sinistro variæ spasticæ contractiones in faciei musculis observabantur, sub pressione oculi dextri non accedentes: ultimo vitæ biduo somnus continuus lethargicus aderat cum accelerato pulsu, excrementis involuntariis, deglutitione impedita, sub quibus die morbi 3imo æger moriebatur. Dissecto cadaveris cranio, vasa meningum sanguine turgidissima apparebant, ventriculus lateralis sinister nec non basis cranii enormem copiam feri clari continebant, in cæteris autem vix notabile serum aderat; nervi optici præsertim, etiam reliqui nervi e cerebro exeuntes ad originem suam hydatidibus involuti s. circumdati deprehendebantur. Quod symptomata capitis tam in omnibus quam in acutis morbis eò gravioris momenti judicari debeant, dum simul pulsus lentus illis annectitur, præsens casus contestatur; observata enim apud nostrum illa conditione pulsus,

sus, junioribus medicis, mecum ægros nosocomii invisentibus, timendum prædixi periculum, illudque congrua, quamvis insufficiente pro hac vice, medela avertere conatus fui. Metastasin ad encephalum qualis non rarò putrida febre laborantes interficit, etiam huic evenisse ægroto credendum est, indeque ortam fuisse effusionem peregrini & post mortem detecti humoris, qui irritando & comprimendo præcipuum activitatis humanæ organon, primo singularia morbi symptomata, & demum ipsam mortem produxit.

12. Hydrope anasarca quinque septimanis laboraverat vir 32 annorum cum dyspnœa, tussi sicca, dolore & intumescencia regionis hepatis; diureticis variis frustra tentatis, regio hepatis unguento neapolitano omni vespera inuncta fuit, post decem dies salivatio incipiens & dein largiter procedens tumorem omnem tam corporis quam hepatis nec non dyspnœam evanescere fecit, verum asfulgentem spem citò exstinxit novum infortunium, dens sc. cariosus nullo modo evellendus sibi abscessum contraxit notabilem, qui simul ob salivationem adhuc continuantem oris & faucium tumorem insignem creavit; deglutitio hinc & respiratio magis magisque impeditæ reddebantur, demum cum stupore, delirio, pulsu haud celeri sed valde debili,

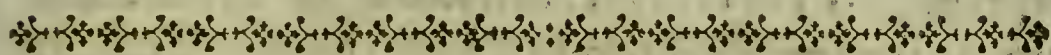
inspiratione singulari, quam nasalem profundam forsan appellare oportet, illo sc. peracta modo, & tali cum sibilatione, qualis auditur, dum clauso ore per nares aërem fortissima vi inspiramus, ægroti verò os tamen erat apertum; hirudines temporibus & circa laryngem applicitæ, vesicatorium nuchæ, sinapismi in suris, alviqve laxatio eventum descripti status post triduum letalem avertere nequibant. Aperto cadaveris cranio serum invenimus nonnullum inter duram & piam matrem atqve inter hanc & cerebrum ipsum, in omnibus etiam ventriculis & basi cranii, ossiculum præterea ungviforme, spiculis acutis in utroqve apice præditum, anteriori parti processus falcati infixum erat, nares intus muco sangvineo obducti, haud vero obstructi, maxilla inferior ad superiorem adeo fortiter attracta, ut validissima vi modo paxillum dimoveri potuerit; pharynx, larynx & reliquæ huic pertinentes partes naturalem habebant statum, in pectore pulmo sinister pectori fortiter accrescebat quoad posticam partem rubro-nigrescens cum tuberculis scirrhosis, pulmo dexter sanus, nulla extravasatio, cor ipsum insignis magnitudinis, in ventriculo sinistro modicum, in dextro autem notabilem habens polypum, longitudine dimidiæ ulnæ, album, crassum, compactum & fere tendinosum digitis haud dilacerandum; in abbomine
he-

hepatis sinister lobus debito major sed naturalis substantiæ, lien itidem insignis voluminis, reliqua sana.

Quænam fuit origo & qualis nexus finallium hujus morbi symptomatum atque internarum in cadavere repertarum læsionum? Perpendenti malorum seriem vix improbabile videbitur, sanguinem liquidiori principio per salivationem orbatum, ideoque fibrosa parte abundantem & magis coagulabilem sub adjuncta respirationis difficultate, qua fluxus e corde in pulmones impediébatur, concretum generasse polyposum in ventriculis cordis imprimis dextro inventum; ex hac verò causa porro declarare licet 1) Profundam atque suspiriosam respirationem tanquam communem effectum notabilis anxietatis, qua cor in præsentī casu, contento immeabili pressum, atque dilatatum non poterat non insigni laborare gradu. 2) Pulsus debilem haud celerem, utpote sequelam impeditæ contractionis cordis. 3) Extravasatum in cerebri cavitatibus serum ob cordis jam repleti resistantiam contra descendentem a capite sanguinem, qui ideo abundans peregrino occupavit loca, atque pressione præternaturali stuporem ac delirium citavit. 4) Demum ipsam mortem, malo sc. tam cordis, quam cerebri

rebri ad gradum vires naturæ prorsus superantem provento.

O C T O B E R.

1. **F**ebre bilioso-putrida 24 laborabant, nempe 6 leviter 18 gravissime afflicti; cuiusdam die 14to, symptomatibus biliosis per evacuantia fugatis, supervenit dolor pectoris mediæ cum respiratione impedita pulsuque tenso, vena quinquies secta & vesicatorium pectori applicitum dolorem illum sine dubio metastaticum tollebant, & absque expectoratione ægrotum sanabant. Quædam jam tribus septimanis gravissime afflicta tam symptomatibus vere putridis, quam alvi fluxu torminoso valde frequenti per electuarium anti-dysentericum nostrum ab utroque malo liberabatur; nonnullis metheorismum progressus morbi intulit, quod symptoma pulvere corticis peruviani cum dimidia parte rhei mixto, ad cochleare minus omni hora alternatim cum mixtura camphorata moschata exhibito, indeque alvo modice subducta tollebatur; quinque e medio sustulit, aut metastasis, partim ad pectus cum sputo purulento demum impe-

dito, partim ad caput cum delirio & convulsionibus, aut virium summa debilitas.

2. Febre intermittente 15 laborabant ut plurimum inveterata, aut quotidiana aut quartana; in multis unus typus alteri succederat, sc. quartana quotidianæ, aut vice versa. Apud puellam sex septimanis duraverat talis febris initio quartana, dein tertiana, ad ultimum quotidiana, post adhibita in nosocomio salina & emeticum porrectus fuit cortex, vi cujus loco intermittens oriebatur vera pleuritica febris; hac per V. Snes & camphoram fugata, oriebatur dolor insignis constans capitis pulsatorius, nec non crurum tumor, vesicatorio nuchæ applicito, cessantem cephalalgiam excepit nova pectoris oppressio cum tussi sicca, dyspnœa, simulque evanuit tumor crurum, quibus ideo apposita vesicatoria pectus restituebant, & febrem revocabant regularem, cortice dein sanatam. Altera continuo febricitabat simul laborans dolore pulsatorio regionis temporalis dextræ, quavis pomeridie recurrente, post salina & emeticum cortex exhibitus fuit absque effectu, qui verò post emesin e novo institutam juvavit; similis procedendi modus ad alterum sanandum requirebatur. Alia vice febre cortice profligata successit cephalalgia continua, exhibito emetico, illius loco rediit febris, dein per
cor-

corticem debellata & sanata. Vir 27 annorum post febrem tertianam cortice abactam incidit in tumorem œdematosum crurum, femorum cum aliquali intumescencia regionis hepatis; adhibitis per quatuordecim dies pilulis ad hydropicos, nec non tinctura rhei cum solutione tartari tartarifati, evanescentem tumorem seqvebatur periodica valde molesta abdominis expansio cum aliquali cephalalgia omni vespera recurrens; paroxysmum talem, quater passus æger per decoctum corticis peruviani sanabatur. Puella 24 annorum sex diebus laboraverat febre pleuritica cum adjunctis symptomatibus biliosis, dolor aderat insignis constans pectoris sinistri & tussis sicca, quinqvies jam vena secta fuit & vesicatorium lateri applicitum; adhuc quater sangvinem misi quodammodo phlogisticum, alias exhibita camphorata, kermes decoctum senecæ nullum doloris levamen, nec expectorationem produxerunt; die 12 morbi supervenit paroxysmus febrilis, postea quotidie reversus cum diminuto dolore sub apyrexia, adaucto sub febre; hinc post citatam emesin dedi decoctum corticis peruviani, quod & febrem & dolorem pectoris prorsus sanabat. In alia ægrota febris quotidiana post nonnullos paroxysmos transibat in ischiadem lateris dextri, applicito ibidem vesicatorio, dolor ex allato loco migrabat in caput, vesicatorio igitur

nuchæ apposito, loco doloris resurrexit regularis quotidiana per corticem dein fugata. Ex allatæ epidemiæ febrilis decursu simili, ac in prægressis mensibus, adhuc magis patet singularis intermittentium cum aliis morbis alternatio vix alio modo comprehendenda, quam quod irritamentum febrile talem habeat naturam, ut vel in certis corporis partibus deponi & figi possit & tunc varios affectus dolorificos loco febris inducere, vel iterum in massam sanguinis reduci & tunc febrem loco doloris efficere. Porro confirmatur antea notata emeticorum virtus ad febres, quæ jamjam cortice frustra debellatæ sunt, per idem remedium post speractam emesin repetitum curabiles reddendas.

3. Tumori crurum duro dolenti, quem fœmiina 56 annorum per quatuordecim dies passâ erat, sponte evanescenti successit dolor cardiæ constans, attactum ægre ferens, cum intercurrente vomitu, tam spontaneo bilioso, quam ingestorum, nec non obstipatione alvi, jam undecim diebus durante, quandoque adhuc dolebant cura cum levi remissione doloris abdominalis: Clysmâ applicitum alvum aperiebat; missio sanguinis bis facta, mixtura camphorata non acida cum liqvore anodino minerali intus porrecta, linimentum volatile abdomini illitum, & vesicatoria furis

ris cum suppuratione diu per cantharidum pulverem, unguento digestivo mixtum, conservata, dolorem abdominis sensim tollebant, alvi fluxum liberum reddebant, sub qua redeunte valetudine simul surgebant ulcera crustosa capitis, qualia tamen post pueritiæ tempus haud adfuerant.

4. Haud dissimili dolore constanti cardiæ ab attactu parum incrementi, absque ullo perceptibili tumore vel duritie per quatuor hebdomades laborabat vetula sexagenaria, simul frequenter vomens haud ingesta, sed materiem mucosam partim biliosam, alvum naturalem pulsumque debilem habens, atque antea dolores nonnullos artuum, sub accessu hujus morbi evanescentes, passa, eadem ac in casu prægresso medendi methodus præsentem sanabat ægotam sub exorto aliquali dolore crurum, quibus ad præcavendum morbi reditum fonticuli applicabantur. Ex impuritate humorum, variis diætæ vitiis contracta, & in certis corporis pro earundem debilitate connata vel acquisita deposita, sine dubio plurimi morbi chronici ortum trahunt, siue externi extremitates, aut cutem occupantes, siue interni, dum viscera intus locata materies morbi petit; quamdiu hæc adhuc vaga est, aut nullam cujusdam organi destructionem, sed modò merum ibidem dolorem

quandoque sat diuturnum produxerit, spes sanationis superest per eliminationem nocivæ potentiæ; inter præcipua huic fini congrua auxilia, & mox allatis & aliis multis svadentibus exemplis, numeranda est suppuratio artificialis præsertim partibus externis, affluxu materiæ morbosæ antea molestatis, per vesicatoria inducta, diuque conservata, utpote quæ non modò ad pravyos humores e partibus nobilibus derivandos, sed quoque ad eosdem evacuandos inservit.

5. Choreia, ut dicitur, Scti Viti puellam 13 annorum, post scabiem unguentis tractatam & pro parte siccata, invasit; constitit hæc in convulsione extremitatum lateris sinistri præsertim se exserente, dum motum membrorum ægra intendebat, ita ut tunc loco voluntarii motus aliæ irregulares agitationes surrexerint, & sub ambulatione corpus saltationis adinstar circumrotare coacta fuerit ægrota. Oleum animale Dippelii ad guttas sex bis per diem, pulvis e temperantis salini camphorati uncia dimidia, lactis sulphuris drachmis duabus, moschi orientalis granis sex ad cochleare minus mane & vesperi, nec non balneum magnum tepidum, quibus scabies primò effloruit, & dein exsiccata fuit, sensim morbum diminuebant, & duorum mensium exacto spatio, prorsus sanabant.

6. Dolore abdominis, vomitu & omnium ingestorum & spontaneo bilioso, alvoque laxa octodécim diebus laboraverat fœmina 55 annorum, pulsum inveni debilem haud celerem; varia tentata remedia, emulsionem camphorata, julapium salinum, infusum radicis saleb., animam rhei, nec non reliqua ingesta evomit; die 22do morbi lac sponte appetiit, illudque solum ad mensuras tres nycthemero ingestum pro maxima parte retinuit, vomitus nunc rarior reddebatur, & alvus haud adeo frequenter caseosa excernebat, die 25to lingua fiebat aphtosa, accedebat singultus, abdomen dein expansum dolebat, vomitus prorsus silebat, alvi laxitas continuabat cum pulsu debili tardo; die 28vo lactis meri pertæsa, illud verò cerevisia mixtum desiderabat, & postea per quatuordecim dies loco omnis alterius ingesti adhibebat illo cum effectu, ut omnia allata symptomata sensim in naturalem statum conversa fuerint, atque appetitus ad ordinaria alimenta cum vi illa retinendi redierit: Descripti morbi phœnomena vix ex alia causa, quam enteritide intelligi possunt, verum alvi conjuncta laxitas, & felix eventus simul svadent, inflammationem haud in musculosa, sed tantum in villosa ponendam esse tunica, quæ pari modo ac membrana lingvæ, per aphtas separata, sine ulteriore noxa abscessit. Notatu quoque

dignus est singularis ægrotæ instinctus ad talia ingerenda, quæ licet medicis regulis minus congrua, ad morbum tamen adeo utilia & salutaria fuerunt, unde deducere licet, appetitui ægrotorum, etiamsi fere absurdo quandoque obtemperandum esse, præsertim in iis casibus, ubi probabile auxilium excogitari nequit, aut quævis excogitata & tentata spem fefellerunt.

7. Hydrope totius corporis cum tussi sicca & dyspnœa juvenis 24 annorum affectus sub usu & bono effectû diureticorum præsertim emulsionis ammoniacalis cito notabile decrementum morbi percepit, dein autem illius inexpectato reditu corripiebatur, præsertim dyspnœa insigni, suffocationem minante, quam humoribus hydropicis quandoque ad pectus conversis adscripsi; ideoque ad eosdem derivandos furis applicata fuerunt vesicatoria, unde serum diu & tanta effluxit copia, ut reliquum corpus omnino detumesceret; sub finem sanationis aliquot paroxysmi tertianæ febris supervenerunt sponte evanescentes.

8. Post tineam capitis consolidatam puer 12 annorum diuturno tempore patiebatur efflorescentiam varicellis non dissimilem irregulariter in facie & passim in corpore

pore præsertim sub frigore apparentem, verum sub lecti calore evanescentem, oculi quoque rubri serum acre stillabant; vesicatorio nuchæ applicito, ejusque suppuratione diu per cantharides promota, oculi prorsus restituebantur; ulcera nonnulla in capite redierunt, reliquæ tamen corporis maculæ non disparuerunt; sanationem utriusque mali perfecerunt pulvis ex antimonii crudi, oculorum cancrorum ppt. ana scrupulo ter die sumtus nec non infusum theiforme e radicis sassaparillæ, rasuræ ligni sassafras, foliorum sennæ s. s. æqualibus partibus paratum. Notabilis in hoc casu fuit exanthematis eruptio in corpore frigefcente, ejusdemque dissipatio per calorem, quia prorsus contrario modo se habere solent aliæ cutis efflorescentiæ; phænomeni hujus causa sine dubio fuit certa materiæ perspirabilis per impuritatem humorum producta spissitudo, quæ vi caloris soluta transitum per vasa exhalantia haud impedivit, sub frigore autem increscens humorum stagnationem, irritationem & exulcerationem procreavit.

SECTIONES:

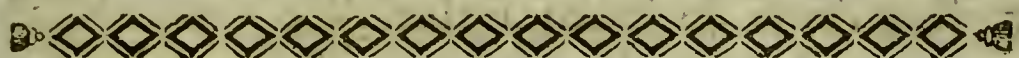
9. Vir 30 annorum post cephalalgiam vertiginosam aliquot dierum subito paroxysmo corripiebatur apoplectico post se relin-

qvente grave delirium & epilepsiam intercurrentem; venæsectiones largæ, hirudines temporales, cathartica, vesicatoria mortem quarto die a primo insultu apoplexiæ evenientem avertere nequibant. Sub dissectione cranii mox sanguis multus effluxit; meninges in omnibus punctis valde rubescebant cum vasis turgidissimis, atqve inter illas & cerebrum ubiqve inveniebatur insignis copia sanguinis partim fluidi partim condensati; unde superficies externa cerebri pluribus depressionibus notata fuit, ventriculi laterales paucum serum continuerunt.

10. Puella 25 annorum post apoplexiæ insultum laborabat paralyti lateris dextri cum plena aphonia, stupore insigni, excrementis involuntariis, quæ post sex hebdomades & frustra omnis generis auxilia tentata in mortem transibant. Reclusa calvaria, inveniam matrem, quatenus hemisphærium sinistrum cerebri obtegit, debito magis rubram cum vasis sanguine valde plenis, inter hanc & cerebrum aderat serum extravasatum incisione & pressione effluens; in margine lobi cerebri posterioris tam sinistri quam dextri pia mater inveniebatur crassa indurata quasi e pluribus corpusculis granosis duris albis composita, ventriculus sinister lateralis insignem copiam feri, dexter paucam continebat, in
basi,

basi cranii etiam notabilis quantitas feri extravasati rubelli aderat.

N O V E M B E R.

1. **F**ebre bilioso-putrida 27, modice duodecim, gravius quindecim ægrotabant; multi sub finem morbi patiebantur tussim criticam; quidam pro metastasi habuit œdema extremitatis inferioris sinistræ cum tumore duro circumscripto femoris, cui, ut credidi, suppurato applicitum fuit cataplasma emolliens, quo tumor ille sensim absque ulla mala sequela dissipatus fuit; unus ob impeditam expectorationem moriebatur.

2. Febres inflammatoriæ nonnullæ præsertim pectoris aderant; memorabilis fuit casus cujusdam juvenis 21 annorum, qui continuo febriebat cum frigore vago imprimis extra lectum, defectu appetitus, tussi & sputo paucopuriformi, nec non sudore admodum largo semper ad eandem exacte horam sc. tertiam nocturnam recurrente, & aliquot horis durante, regularis hujus periodi ergo corticem, ut contra intermittentes, porrexi, verum sudor ille haud minus copiosus redibat & simul

simul aliqualis pectoris oppressio oriebatur; seposito igitur cortice venæsectionem bis institui, & emulsionem camphorata exhibui; quibus intra biduum sudor ille cessavit, & pectus dein restitutum fuit. Ergo non omnis affectus periodicus, quamvis regularissimo typo notatus, per antiperiodicum corticem sanandus est.

3. Inflammatione intestinali apud puellam 22 annorum prorsus fugata, posteaque elapso triduo dedi pulveris rhei, temperantis salini camphorati ana drachmam dimidiam, unde largiter alvus fluxit, sed inflammatio recrudit: Repetita aliquoties, venæsectione & camphoratis sanabatur, dolor sc. prorsus cessavit, flatus abierunt, appetitus bene rediit; attamen quatruiduo integro frustra expectabam alvi aperturam, quam propriis naturæ viribus non effectam per pulverem nitroscamphoratum lacte sulphuris mixtum & in hoc casu securum produxi. Monitum contra rhei usum post inflammationem intestinalem, quod supra memoravi, etiam præsentī confirmatur exemplo, quodque docet, alvi djectionem spontaneam non semper esse devictæ inflammationis sequelam, sed artis opem quandoque desiderari.

4. Intermittente febre 17 laborabant potissimum quotidia, partim quartana, quoad initium communiter continua biliosa. Quidam tanta etiam extra paroxysmos debilitate ægrotavit, ut modò erectus situs in lecto lipothymiam inferret, vel minaretur, singularis quoque aderat dolorifica rigiditas totius spinæ dorsi constans; huic vesicatorium profuit, febrem ipsam abegit decoctum corticis peruviani haud tamen unica vice sed sensim paroxysmos diminuendo. Alter per 14 dies quotidia afflictus jam ter emeticum ingerat ante introitum, paroxysmi hic apparentes summe erant periculosi cum vertigine, delirio, tussî gravissima, tremore insigni artuum, atque duratione ad 12 circiter horas, cortex primo in substantia dein in decocto, hîrundines temporales, vesicatoria brachiorum nec febrem nec symptomata juvabant, aut levabant; porrectum igitur fuit emeticum, post cuius largum effectum repetebatur decoctum corticis, quod febrem plene fugavit.

5. Colicam 14 diebus patiebatur pistor 48 annorum cum dolore initio inconstanti, constrictorio, umbilicum occupante ad cardiam propagato & tunc gravem dyspnœam secum ferente; dolor hic proximis quatuor diebus erat continuus, fixusque circa umbilicum cum obstipatione alvi, oppressione pectoris

toris & debilitate dolorifica omnium artuum; mixtura anticolica nostra e pulvere foliorum fennæ, nitri puri, oleo lini, aqua menthæ composita initio alvum aperiebat cum levamine, dein autem nullius emolumenti erat; recruduit enim morbus cum vehementissimo dolore, tam abdominis, quam artuum inferiorum, clyisma oleosum, cataplasma emolliens abdomini applicitum, balneatio, laudanum mixturæ oleosæ appositum levamen optatum producere nequibant; demum solutio mannæ unciarum duarum, salis anglici uncix dimidiæ in aquæ fervidæ unciis quinque cum olei olivarum unciis duabus omni hora ad cochlearia duo porrecta alvum subduxit, omnes dolores abegit & ægrotum absque insequente paralytica debilitate sanavit; laxitas quidem aliqualis genuum & malleolorum per aliquod tempus supererat sponte evanescens, quæ sine dubio prægressis summis doloribus, indeque debilitatis nervis adscribi debet.

6. Vix dissimilem dolorem colicum factor viginti annorum semestri spatio sæpius reversum cum obstipatione alvi passus fuerat. Quinque diebus e novo hic dolor aderat, ut credidit æger, e refrigerio revocatus, circa umbilicum hærens constrictorius cum vomitu omnium ingestorum mox post assumptionem, singultu, alvoque clausa, & intolerantia

attactus dolentis partis, pulsum inveni ce-
rem tensum; altero morbi die chirurgus eme-
ticum præbuerat; sangvinem & quidem octies
phlogisticum mitti curabam, emulsio cam-
phorata, & oleum volatile, abdomini in-
unctum, in usum trahebantur; hisce per
quinque dies factis, flatus abibant & dolor
notabiliter remittebat descendendo, ut ægro
videbatur per femora ad genna, alvusque
sponte ter aperiebatur; vesicatoria jam suris
applicui ad dolorem in genubus figendum,
qui etiam insequentibus biduo summe intolera-
bilis reddebatur, & abdomen reliquit, dein
autem pro parte e genubus transmigravit in
abdomen, enormes afflicti alviqve ostipa-
tionem iterum producens; venæsectio bis in-
stituta & clyisma oleosum nec dolorem miti-
gare, nec alvum aperire valebant; hinc pro-
pinabatur solutio mannæ mox supra allata
simul cum balneatione corporis tepida, unde
sat cito excretio optata largiter promovebatur
cum decremento doloris, tam abdominalis,
quam crurum, qui demum sub continuata
dicta medela plene tollebatur. Possibilem
hic casus demonstrat nexum, forsan simulta-
neum, saltem successivum colicæ inflamma-
toriæ, quæ primam, & spasmodicæ, quæ al-
teram morbi nostri partem effecit; quæ ob-
servatio non parum ad praxin inservit, ut sc.
dictorum affectuum, sibi adeo similium, al-
ter-

ternationem signis tempestive perpensis animadvertere, atque medelam non prægresso sed præsentī morbo accommodare valeamus. Memoriae etiam commendo dolorem crurum apud ambo allatos ægros, qui, licet gravissimus, merum tamen fuit symptoma & effectus colicæ, cum hac tantum, non per se existens, eademque sublata evanescens.

SECTIONES:

7. Juvenis 16 annorum post febrem putridam, quæ demum per intermittentem cortice sanatam terminabatur, manebat fatuus, piger, cephalalgiam querens; hirudines temporales, vesicatoria, liquor nervinus nil profuerunt, subito enim nocturno tempore ejulare coepit, atque enormem queri cephalalgiam, quæ post dimidiam horam morte terminabatur. Aperto cadaveris cranio inter piam matrem & cerebrum, serum invenimus collectum, quod pressione harum partium effundebatur, vasa cerebri sanguine plenissima, omnes ventriculi, imprimis lateralis dexter aquam continebant, in basi autem cranii notabilis aderat sanguinis extravasati copia. Probabile est, in nostro ægroto per metastasin, qualis in aliis putrida febre demortuis detecta est, serum in cerebri interstitiis depositum, sensimque magis collectum pressione vasorum

forum demum tantam produxisse circulationis difficultatem, ut ruptura quædam notabilis facta fuerit.

8. Hydrops post febrem intermittentem diurnam, cujus paroxysmi nullum sudorem secum ducere solebant, exortus fuit, omnes extremitates occupans cum tussi sicca, dyspnœa notabili sub motu, decubitu tamen tolerabili in omni regione corporis; morbus hic sex hebdomadam spatio in nosocomio duravit nulla medicina juvandus, verum magis magisque adauctus, versus finem cum enormi junctus anxietate & inquietudine, situm horizontalem tamen haud impediens, Aperto cadaveris thorace, largum inveniebatur serum utramque cavitationem implens, præsertim pericardium insignem aquæ copiam continebat; ipsi pulmones quodammodo sani erant, in abdomine etiam extravasatum serum, pancreas induratum deprehendimus. Nonne defectus sudoris sub paroxysmis febrilibus hydropis apud ægrotum nostrum subsequens causa fuisset? Vero admodum simile videtur, humores serosos, vi febris e sanguinis massa separatos & per sudorem ejiciendos, propter singularem cutis resistantiam aut spissitudinem excernendi in cavitatibus internis effusos esse, ibidemque collectionem hydropicam generasse; etiam in casu nostro

notabam tolerabilem ægroti in dorso & quavis alia regione situm, indeque discebam, intolerantiam horizontalis decubitus non esse inseparabile hydrothoracis signum.

9. Dolor totius abdominis constans in puella 20 annorum per quatuordecim dies duraverat ad magnum gradum provectus cum singultu, duritie ventris, attactum non ferentis, obstipatione alvi, pulsu celeri debili; primis post introitum diebus sanguis ter fuit eductus prorsus naturalis, & camphorata exhibita fuerunt, clyisma etiam initio injectum largiter subduxit alvum, quæ dein sponte fluxit, reliquus tamen status non mutatus postea sibi annexa habuit vomitum frequentem quandoque vermium, cardialgiam molestissimam & linguam aphtosam, quæ demum post tres in nosocomio s. quinque morbi hebdomades exactas in mortem finiebantur. Recluso abdomine, in conspectum venerunt, serum nonnullum turbidum frustis purulentis mixtum, omentum extenuatum, lividum extus peritoneo, intus intestinis accretum, omnia intestina, tam tenuia, quam crassa per totum tractum colorem atro-rubescensem habuerunt, passim crusta purulenta obducta, illorum quoque variae portiones laxius vel firmitus, intermedia materia glutinosa aut filamentosa, tam sibi invicem quam omento, peritoneo, ossibusque

busque pelvis annexæ erant, superficies concava hepatis etiam pure denso tecta erat, quod tamen haud ab ipso hoc viscere aliàs sano, sed ab aliis vicinis partibus provenire videbatur.

10. Simili morbo sc. dolore abdominis jam duodecim diebus afflictus erat juvenis 24 annorum cum plena obstipatione alvi & flatuum, singultu, pulsu celeri tenso; quater jam vena secta erat, sed simul varia remedia ad aperiendam alvum a pharmacopœo porrecta, nulla aderant herniæ signa: Repetii venæsectionem ad quinque vices & camphorata propinavi, mox verò accessit vomitus, qui die 13tio vere stercoreus observabatur cum insigni expansione abdominis, die 14to reliquis accessit delirium, die 15to dolor abdominis cessabat cum intermittente pulsu, vomitu tamen stercoreo & ingestorum permanente, tentata clysmata nullum effectum produxerunt, die 16to sub enormi vomitu animam efflavit æger. Aperto cadaveris abdomine expanso, mox exhalabat vapor putridus, intus inveni omentum nigrescens, totum duodenum & jejunum valde expansa coloris pallidi, striis rubris longitudinalibus totum tractum persequentibus notata; partem jejuni ileo vicinam nigram sphacelositam levi tactu laceratam & ichorem brunnum effundentem,

totum ileum maxime contractum inflammatione & sphacelo adeo corruptum, ut minima extensione dissolveretur, cæcum contractissimum ad ovi magnitudinem, colon itidem ubique valde angustum, sed absque inflammatione, mesenterium passim inflammatum. Ex historia & anatome dictorum ægrorum juxta se invicem posita admodum elucescunt duo, qui enteritidem letalem reddunt, modi sc. suppuratio & sphacelus, nec non intestinorum status & symptomata ad singulas hæce mutationes pertinentia; suppurationi in prima ægrota contingenti juncta erant diuturnior morbi duratio & hecticus progressus, doloris non plena cessatio, restitutio alvini fluxus sub relaxatis per suppurationem vasis antea inflammatis, & demum post mortem apparens ipsa constitutio suppurati intestinorum canalibus, qui, testantibus non minus allato quam aliis exemplis, haud uti aliæ corporis partes per pus in abscessu collectum, destructioni & consumptioni substantiæ subjectus est, sed materiam purulentam in vasis inflammatis generatam exsudat, illoque obductus invenitur; sphacelus verò alteri ægroto mortiferus sibi nexa habebat citiorem morbi cursum, invincibilem alvi obstipationem, subitanam & totalem doloris cessationem, & demum, quæ extispicium monstravit, intesti-

no-

norum constrictionem, mollitiem substantiæ insignem, atque nigritiem.

D E C E M B E R.

I. **F**ebbris bilioso-putrida modò 20 personas, quinque modice, reliquas graviter afflixit; tussis cum expectoratione morbum apud quinque ægrotos finivit; in duabus febris decrefcenti & cessanti succedebat dolor crurum sensim & sponte evanescens, alteri harum imprimis digiti pedum simul exulcerati dolebant. Quidam pro metastasi habebat tumorem utriusque cruris maculis scorbuticis notatum gingivis dentium tamen illæsis, tres moriebantur, quidam susurrum capitis inveteratum ante morbum, & letalem huc versus sub morbo congestionem passus, alter ob impeditam expectorationem, tertia ob sphacelosam metastasin valde latam utriusque femoris.

Dolor colicus, qui a dolore crurum inceperat octiduo durans, cum opstipatione alvi vomitu, siti, pulsu duro haud celeri, primis post introitum quinque diebus debellatus fuit venæsectione decies repetita & campho-

ratis, verum cum symptomatum incremento, frequentiore vomitu bilioso, imo singultu; vix ideo ulteriorem e sola antiphlogistica medela spem habens alternatim cum emulsione camphorata exhibui solutionem mannato-oleosam supra laudatam, unde alvus per aliquot dies solvi pergebat & omnia symptomata sensim evanescebant.

2. Quartana febre laborantes sat numerosi nosocomium advenerunt, quorum decem licet difficulter sanabantur, reliqui tempus æstivum expectant.

3. Tremor notabilis omnium artuum post grave animi pathema indeque ortum unius diei delirium, viro 39 annorum supervenit; facies sat intense rubescebat, sanguinis evacuatio per phlebotomiam & hirudines temporales, laxantia, temperantia, liquor nervinus epithema frigidum capitis mensis spatio tentata morbum vix diminuebant, insigne autem emolumentum ad plenam fere sanationem usque percepit æger e mixtura camphorata moscho mixta atque pediluvio sinapino.

4. E tussi phthisin minante cum sputo puriformi, raucedine, emaciato corpore juvenis 25 annorum per oleum asphalti ad
gut-

guttas octo mane & vesperi exhibitum nec non jusculum secalinum prorsus sanabatur.

5. Diuturna per mœrorem! contracta infirmitate cum dolore & palpitatione cordiæ, vomitu frequenti, colore icterico, emaciato corpore foemina 19 annorum afflicta post absolutum partum adhuc debilior reddebatur, epilepsiam aliquoties patiens nec non cephalalgiam continuam cum nonnulla mentis aberratione, quibus demum jungebatur paraplexia s. paralyxis extremitatum inferiorum; ita se habens ægrotæ ad nos ducta per hirudines temporales, temperantia cum moscho & camphora satis cito a motibus convulsivis & cephalalgia liberabatur; permanente autem paraplectico statu; vesicatorium lumbis etiam dupla vice applicitum nil prodesse videbatur, hinc solita remedia antiparalytica in usum trahebantur, intus liquor nervinus, dein essentia stibii cum spiritu lavendulæ composito, extus cucurbitæ siccae; frictiones, urticatio, electrificatio, balneatio initio per aquæ vaporem dein per instillationem frigidam, quæ sex mensibus æstivis administrata vires artuum sensim reproducebant; nec parum huic conferre videbatur ipsius ægrotæ diligens ad motum conatus, quo ambulatio quotidie melior & demum perfecta reddebatur.

6. Arthritis inveterata apud duas puellas ultra annum protracta cum aliquali intumescencia juncturarum, atque extremitates tam superiores quam inferiores ad motum & laborem inutiles reddens, remediis antarthriticis variis imprimis antimonialibus, gvacacinis, balneis diu frustra oppugnata fuit, demum, quamvis nulla signa prægressa aut præsentia veneræ causæ aderant, mercurialia in usum vocavi, quæ per largam salivationem sanitatem restituebant.

SECTIONES.

7. Peripneumonia cum dolore totius pectoris dextri, insigni dyspnœa, sputo sanguineo demum impedito, ritis licet adhibitis auxiliis, juvenem 23 annorum nono morbi die necavit. Aperto thorace totus pulmo dexter conspiciebatur admodum ruber, quoad substantiam valde durus atque ponderosus, sub incisione multis punctis albis purulentam materiem effundens, extremitas inferior hujus pulmonis mediante crusta puriformi ad diaphragma agglutinata erat, pulmo sinister in parte posteriore erat coloris lividi, aliàs solito laxior, illoque dissecto materia tenuis brunna effluxit. Licet anatome utriusque pulmonis læsionem demonstrabat, probabile tamen est præcipuam & primariam morbi
atque

atque inflammationis sedem fuisse in pulmone dextro, qui comprimendo & sanguinis circulatione resistendo ansam dedit nocivæ sanguinis accumulationi etiam in pulmone sinistro.

8. Hydrops totius corporis cum tussi sicca dyspnœa magis magispve adaucta, demum cum decubitu in dorso intolerabili, sub quo insignis cordis palpitatio oriebatur, post quatuordecim septimanas juveni 18 annorum mortem intulit. Aperto thorace ambo pulmones antè ad costas spurias per filamenta membranosa firmiter accreti erant, postice in utraqve cavitate largissima copia feri sanguinolenti continebatur, utriusque pulmonis substantia valde rubra & punctis multis purulentis notata erat, pericardium quoad duas tertias partes tam arcte cordi coalescebat, ut separatio absque læsione fieri nequiverit. Probabile est læsionem pulmonum hydrothoracis fuisse effectum, haud causam, utpote quæ non tamdiu sine letali eventu protrahi poterat.

9. Simili morbo vir 29 annorum cum tumore extremitatum lateris sinistri post sex septimanas obiit. Apud defunctum ambæ thoracis cavitates largissimum serum continebant, pulmones ipsi sani erant.

10. Tertius 45 annorum eodem morbo quatuor mensibus laborans demum versus finem horizontalem situm tolerare nequivat, & vomitu frequenti ingestorum affectus erat. In utraque pectoris cavitate largissimum serum, nec non in pericardio, pulmones autem sanos extispicium cadaveris monstrabat.

11. Quartus tantum mensis spatio ægrotabat tussi, dyspnœa, tumore œdematoso crurum, dolore sub scapula dextra, sputo ultimis vitæ diebus sanguineo. In demortuo cavitas utraque pectoris largam copiam feri sanguinolenti includebat, lobus parvus pulmonis dextri inflammatus & striis purulentis obductus, tota quoque pleura dextri lateris admodum inflammata.

12. Quintus 39 annorum in itinere maritimo sibi contraxerat hydropem universalem jam ad quinque septimanas protractum cum dyspnœa, tussi sicca, adhuc mensis spatio in nosomio vixit, optimis frustra usus diureticis, cum incremento dyspnœæ, atque tumoris brachii dextri, dum sinistrum detumescebat, decubitu tolerabili in dorso haud verò in latere sinistro, nec non aliquali expectoratione versus vitæ finem puriformi. Aperto cadaveris thorace pulmo sinister, mediante crusta mucosa crassa condensata, ubique ad
co-

costas accretus inveniebatur, atque in superficie externa tuberculis parvis schirrhosis oblitus, in postica parte hujus cavitatis nonnullum serum sangvinolentum aderat; cavitas thoracis dextra enormem feri etiam sanguinei quantitatem inclusit, pulmo hic solito minor etiam tuberculis multis repletus erat.

13. Sextus 46 annos natus spirituosus olim deditus, colicam spasmodicam sæpe passus decem, cum ad nos venit, diebus notabili laboraverat anxietate & dyspnœa præsertim sub motu, adhuc situm in dorso & omni latere tolerante & absque omni pectoris dolore, nequidem sub profundissima inspiratione percipiendo, insomnia plena, morbum comitata erat, nec non tumor crurum per quinque dies, pulsum inveni durum fortem, haud celerem, urinam limpidam naturalis quantitatis; primis diebus venæsectio ter instituta sangvinem phlogisticum monstrans, camphorata, kermes minerale sine juvamine adhibita fuerunt; dein emeticum & quidem sub progressu morbi sæpius cum temporario levamine propinavi; ob dolorem nonnullum crurum accedentem nactus suspensionem arthritidis sub morbo latentis etiam solutionem resinæ gvajaci & vesicatoria in furis diu suppurantia præscripsi, postea diuretica, emulsio ammoniacalis, & alia in usum trahebantur;

verum dyspnœa anxia magis magispve increvit situm horizontalem demum adeo impediens, ut toto secundo & ultimo morbi mense æger sese extra lectum tenere coactus fuerit, nullo somno, nisi per laudanum promotum, fruitus. Dissecto pectoris cavitas utraqve dimidiam feri mensuram continuit, pulmo dexter costis firmiter accretus erat, ipsa pulmonum substantia sana; superficies plana cordis solito rubicundior, mediante crusta puriformi, ad pericardium erat agglutinata, & substantia ipsius ventriculi cordis sinistri debito magis crassa & compacta erat.

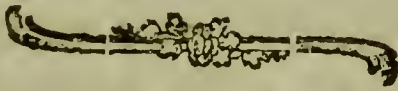
Hydropis adeò numerosa exempla, quorum plura adhuc supersunt, nullus decem annorum, quibus praxin in nosocomio feci, exhibuit; aeris conditionem, quæ causam hujus epidemiæ; ut ita dicam, hydropicæ prædisponentem & efficientem constituit, declarare difficile est, ni statuere licet calidissimam, quæ aderat, æstatem liquidiores partes detraxisse humoribus, qui ideo sub insequentis frigore hyemali præsertim intensiori ad inspissationem & stagnationem magis proni reddebantur; funestus autem fere omnium eventus & impotentia remedium, quæ tempore æstivo æque graves sanabant casus, potius vi frigoris, quam absolutæ morborum incurabilitati adscribi debent.

14. Dolor sub costis spuris sinistris prope cardiam a mœrore protracto apud foeminam 48 annorum abortus integro anno magis magisque increverat, quinque ante introitum in nosocomium septimanis exacerbatus, constans cum duritie insigni lapidea affecti loci, appetitu prostrato, alvo segni, emaciato corpore; adhuc decem hebdomadis perdurans hic cruciatus. remediis prorsus resistens, & laudano tantum mitescens consumptionem demum letalem induxit. Aperto abdomine hepar inveniebatur solito majus & quoad substantiam durius, lobi ejusdem minoris margo anterior sibi annexum habebat corpus peregrinum, substantiæ cartilagineæ, crassitiem digiti medii habens, quo mediante superius peritoneo & inferius ventriculo firmiter adhærebat, totum omentum minus in simile corpus crassum cartilagineum erat degeneratum, pancreas & glandulæ mesenterii admodum indurata, ventriculus insigniter & intestina tenuia ad diametrum calami scriptorii contracta, crassa autem valde expansa. Vivente ægrota nil præter hepatis scirrhum pro causa præcipua morbi statui; quam incerta autem nostra diagnosi esse possit, quotque vitiis vix credendis subjecta sit natura humana? Demortuæ anatomæ monstravit.

15. Juvenis 29 annorum duodecim, cum ad nos venit, diebus continuo febricitaverat cum cephalalgia & dolore articulari, quo ante triduum in dyspnoeam gravem mutato, bis missus fuit sanguis naturalis; pulsum inveni celerem irregularem, linguam sordidam, nec non purpuram albam in pectore manibusque apparentem; mox vesicatoria furis applicita fuerunt, camphorata emulsio alternatim cum kerme minerali intus propinata, altero die maculae purpureae evanescebant cum incremento cephalalgiae & dyspnoeae, nec non enormi debilitate, jam moschus reliquis remediis apponebatur, & dein, eodem permanente statu, liquor nervinus alias in purpura proficius loco alterius medicinae porrigebatur, omnia verò incassum, die vigesimo primo continuus aderat somnus. qui insequenti die per apoplexiam letalem finitus fuit. Aperto cadaveris cranio vasa cerebri admodum turgida reperiiebantur, in ventriculis serum nonnullum; cerebro autem a tentorio sublevato, in utroque latere comparuit sat larga copia sanguinis nigri haud coagulati nec non ruptura notabilis sinus utriusque lateralis, unde sanguis exprimi poterat. Raro exanthema miliare nostris morbis annectitur, verum aequè periculosum & quidem ob retrogressum ejusdem observatur;

vatur; singularis subtilitas & forsan acrimonia materiem hujus papulæ & ad facilem e cute resorptionem & ad depositionem in vasis minimis nervorum, atque encephali eorumque funestam læsionem disponere videtur; ita agenti apud allatum ægrotum retrogresso miasmati insignem virium jacturam, irritationem cerebri indeque productam letalem sanguinis in capite accumulationem adscribere vix dubito.

A N N U S 1 7 8 4.

MENSIS JANUARIUS.

1. **F**ebbris bilioso-putrida personas viginti tres & quidem octo modice, quindecim graviter afflixit, eorumque quatuor e vita sustulit; in quodam ægroto post parotidem, cujus suppuratione morbus terminatus fuit, consolidatam novus ibidem surrexit tumor rubens, cui aqua vegeto-mineralis applicita fuit, quique demum post mensis spatium sub continua exsudatione serosi fluidi pone aurem affecti lateris evanuit.

2. Intermittente febre maxime quartana non pauci ægrotabant, morbus hic utpote jamjam inveteratus & ob hyemale tempus curatu difficilis diuturna per digestiva præparatione, nec non protracto corticis usu ad dispositionem febrilen nervis inhærentem eradica-
dicandam, ejusdemque omnia & minima vestigia securitatis ergo delenda opus habuit,
quan-

quandoque demum vernale tempus curationem reddidit possibilem; contigit etiam mihi observare singularem quartana laborantium aptitudinem ad infectionem a putrida febre suscipiendam, verum absque salutari influxu in quartanam, quæ quidem sub acuta febre disparuit, hac autem sanata recurrit. Quædam tertianam partim ob adjunctum hydropem, partim ob recidivantem indolem per octo menses passa simul quadrimestri salivatione spontanea notabili absque signis scorbuti aut obstructi pancreatis laborabat; indifferens etiam hoc symptoma fuit, febrem non minuens diuque post eandem superstes.

3. Hydropica 44annorum præter tumorem universalem semestrem simul dolore cardiæ pressorio, dyspnœa, diarrhœa torminosa affligebatur; unguentum neapolitanum tenuiter regioni cardiæ inunctum; pulvis radicis gei urbani pro sedanda diarrhœa & aliàs infusum juniperinum, anima rhei, oxymel scilliticum cum mucilagine gummi arabici junctum, spiritus salis dulcis successive juxta diversum morbi statum adhibita mox aliqualem, mox nullam sanationis spem dederunt. Quarto sub his tentaminibus elapso mense post prægressa quædam vestigia febrilia, quæ ipsi naturæ tanquam utilia conamina commisi, & sponte evanescentia oriebatur su-

dor totius corporis largus per tres hebdomades continuas, sub quo & alvus reddebatur naturalis & tumor omnis cessabat; restitit quidem levis hepatalgia succo recenti herbarum sanata. Sudorem hunc licet raram tamen veram fuisse criticam hydropis evacuationem nemo est, qui dubitabit; quin imo illud exemplum continet rationem e simili excretionem in aliis casibus accidente æque faustum sperandi eventum, quem partim administratæ medicationi atque per illam resolutis & evacuationi adaptatis humoribus, præsertim forsan aëris constitutioni vernali adscribendum esse puto; raro occurrunt hydropici, ubi immutatio & conditio humorum, quæ ad sanitatem restituendam convenit, adeo manifesto apparet, ac in nostra ægrota, sc. eorundem tanta attenuatio & resolutio ut vias excretorias permeare valeant, unde deducendum est, contrariam humorum indolem sive spissitudinem non minus in multis aliis casibus ac in præsentī proximam hydropis causam efficere.

4. Post consolidatam efflorescentiam crustosam utriusque cruris apud foeminam 52 annorum surrexit dolor, initio fixus in malleolis cruris sinistri, dein vagus in reliquis juncturis ejusdem lateris; ultra annum afflictio hæc duraverat & ambulationem impedire.

diverat, frequenter præsertim in malleolis gravissime exacerbata & tunc spasticum s. involuntarium cruris & pedis motum secum ferens, nunquam tamen in loco dolenti observabatur tumor aut alia visibilis læsio. Tempore, quo in nosocomio suscepta fuit ægrota, dolor in lumbis & ischio sinistro hæsit; intus propinata camphora & vesicatorium suræ applicitum dolorem ad crus derivabant, haud autem minuebant, dein balneum vaporis & solutio gummi gvajaci aquosa in usum tracta verum absque levamine fuerunt, postea cataplasma emolliens dolenti loco ad motum mitigationem & transitum mali ad ischium produxit; nunc juxta mentem Cotunnii suræ externæ ad aliquot pollicum distantiam infra genu applicui vesicatorium, cujus suppuratio unguento basiliconis pulvere cantharidum mixto per octo dies conservata dolorem omnem fugavit & vim ambulandi integram restituit. Probabile est materiem acrem, quæ cutem exserat, ad interiora conversam ipsos nervos immediate aggressam fuisse, itaque non modo cruciatus enormes, sed etiam facultatis motricis jacturam intulisse, nec minus verosimile est suppuratione per cantharides inducta & tamdiu protracta morbosum illud irritamentum eliminatum fuisse; crebro in aliis sed frustra contra ischiadem tentata. Cotunni methodus sine dubio nostræ ægroræ

profuit, quia acrimonia dolorifica, quæ vagando volatilem suam indolem perdidit, ad evacuationem aptior fuit.

5. Ab ictu miles 24 annorum corripiebatur dolore regionis lumbaris sinistrae, qui jam quatuordecim diebus duraverat absque mutatione externa, tamen tanto gradu ut nullius trunci aut extremitatum inferiorum motus possibilis vel tolerabilis fuerit; venæsectio pluries instituta, cucurbitæ cruentæ, vesicatoria, camphorata nullum levamen produxerunt; semicupium aliquoties adhibitum in melius ægroti statum adeo mutavit, ut femore dextro per manum anticæ positam corroborato quodammodo ambulare potuerit; hoc autem fulcro ablato corpus sponte antrorsum ad lapsum usque inclinaret; prima vertebra lumborum, ubi ictum passus erat, tamen dolere perrexit & attactum tolerare nequivit, verum absque visibili læsione, indeque dolor ægroti extendi videbatur ad regiones iliacas & ingvinales, quando sc. sedebat aut decumbebat, haud vero in situ erecto; nunc præter semicupium, inunctio primò per oleum volatile, postea per unguentum neapolitanum, atque intus pilulæ resolventes e sapone veneta, extracto cicutæ, gi ammoniaco, kerme minerali paratæ, dein solutio gummi gvajaci aqvosa, extractum
aco-

aconiti, verum absque juvamine adhibita fuerunt; quinimo simul accessit dolor in crista ossis tibiæ dextræ sensim adauctus, osteocopus, cum aliquali tumore ipsius ossis; jam venereum aliquid pertinaci morbo subesse credens propinato mercurio largam salivationem mensis spatio protractam suscitavi; cum autem sub eadem exostosis & magnitudine & dolore increverit, nec non maculæ lividæ numerosæ crurum scorbutum manifestantes apparuerint, loco ulterioris per mercurium tentaminis antiscorbutica, serum lactis, succus recens herbarum in usum tracta fuerunt, & exostosi cataplasma e mica panis cum aqua vegeto-minerali applicitum, quibus post tres hebdomades æger ita restituebatur, ut modò superesset pristinus lumborum dolor cum impotentia flectendi corpus, qui post dictas medicationes ultra septem menses institutas non mutatus manebat; ultimum nunc factum fuit experimentum per fonticulum ad latus dolentis vertebræ applicitum, cujus suppuratione larga lumbi sensim meliores reddebantur, motusque corporis & ambulatio post quinque hebdomades adeo perfecta, ut æger ad exercitia militaria prorsus idoneus nosocomium reliquerit. Memoria commendandam observationem duplicem continet ille casus, alteram de exostosi & quoad originem scorbuticam, quæ rara est, & quoad sanationem im-

primis per cataplasma saturninum peractam notabili, alteram de efficacia fonticuli prope vertebrae diuturna labe affectas appliciti, cujus adminiculi utilitatem eo magis demonstrat & confirmat nostri aegroti exemplum, quo plura remedia illi opposita erant & quo pertinacius eidem resistebat gravis ille momenti morbus.

6. Diarrhoeam jam trimestrem nauta 32 annorum in insulis Americanis sibi contraxerat cum dejectione frequenti ad triginta vices nycthemero, mucoso-sanguinea, tenesmo, dolore medii abdominis, cui tribus septimanis tumor oedematofus crurum junctus erat, attamen sapor, lingua, appetitus naturales inveniebantur; variis remediis frustra tentatis pulvis radiceis gei urbani ad cochleare minus, initio omni hora, dein rarius propinatus post aliquot hebdomades aegroti rem eo perduxit, ut tantum quater vel quinquies alvus evacuetur nycthemero, quali restitutione contentus & in reliquis sanus nosocomio exiit ager; praeterlapso autem tempore brevi rediit gravi afflictus peripneumonia, sub qua praegressa diarrhoea prorsus filebat; persanato autem pectoris morbo alvi recurrebat fluxus; repetitus ideo gei pulvis utilitatem nullius momenti produxit; nunc radiceis ipecacuannae scrupulus exhibitus vomitum

mitum largum citavit, quo facto & diarrhœa nihilominus persistente tertiam partem grani ipecacuannhæ facheri mixtam trihorio sumendam præscripsi, unde alvus post aliquot dies naturalis reddebatur succedente dolore primò lumborum dein totius spinæ dorsi, qui applicitis cucurbitis cruentis transiit in dolorem humeri sinistri redeunte simul nonnulla laxitate alvi, quapropter ipecacuannhæ dosis ad granum dimidium bihorio ingerendum augebatur cum optato effectu in sistenda diarrhœa, dolor humeri autem permanebat & quidem me suadente sibi ipsi per aliquod tempus relictus, atque demum appposito vesicatorio sublatus absque reversione cujusdam incommodi abdominalis. Singularis, cujus exemplum allata historia tradit, morbus ob convenientiam symptomatum essentialium non immerito dysentericæ & quidem lentæ ob durationem insolitam nomen meretur; plures, qui juxta ordinem temporis in posterum memorandi sunt, ejusdem indolis casus mihi obvenerunt & quidem omnes in itinere maritimo diuturno ab India occidentali vel orientali oborti. Num aquæ corruptæ, aut aliis diætæ vitiis sc. crudis alimentis, perspirabili materiæ introrsum versæ illud adscribendum sit malum? Certo stabilire vix audeo; probabile saltem est apud nostrum ægrotum, materiem acrem primis viis inhaerentem

morbi causam, quæ, intestinis per laudata remedia contractis & roboratis, ad externas corporis partes propulsa salutarem diarrhœæ transitum in dolores arthricos produxit.

7. Debilitate & contractione involuntaria extremitatis inferioris dextræ puella 12 annorum per quatuor menses continuo afflicta fuerat, ita ut genu antrosum ad abdomen, pes autem retrorsum posita essent, illeque situs haud vi ægrotae propria, attamen aliena mutari posset. Præterea ante decem dies paroxysmus levis epilepticus supervenerat, sub quo, non sæpius tamen reverso, protrusa lingua ad notabilem distantiam extra os adhuc hærebat, nec retractionis vi ipsius ægrotae, nec aliorum reponendi conatibus obediens, illaque e causa loquelam imperfectam & deglutitionem difficilem fluida, modo admittentem, inveniebamus. Hisce juncta erant scabies diuturna, ulcera tineosa capitis inunctione varia tractata, intercurrentis abdominis dolor punctorius, vermes etiam evacuati erant. Oleum volatile collo inunctum & infusum salviæ cum quarta parte mixturæ acido-camphorææ frequenter in ore contentum lingvæ situm sensim & post quinque dies perfecte naturalem reddiderunt, ita ut faucium functiones rite peragi potuerint; contra superstitem femoris affectum cum scabie & suspectis

pectis vermibus balneum tepidum intusque pulvis vermifugus cum dimidia parte florum sulphuris ad cochleare minus ter per diem adhibita mensis spatio ægrotam nostram prorsus sanabant. Incertum fuit, num vermium irritationi per consensum agenti, aut acrimoniæ per morbum cutaneum generatæ nervos aggredienti allata symptomata singularia essent tribuenda? Hoc dubitans connubium medicaminum utriusque possibili causæ convenientium aptum judicavi, speique respondens eventus & eligendi illam regulam congruam probavit, & exemplum in similibus casibus imitatione dignum mihi exhibuit.

SECTIONES:

8. Arthritidi evanescenti apud virum 44 annorum successerat status valetudinarius jam diu durans cum tussi sicca dyspnœa, tumore œdematoso crurum; adhibitis licet variis diureticis increvit dyspnœa decubitus in omni corporis regione impediens & anxietatem præsertim incipiente somno, cui æger valde deditus erat, inducens, atque demum post aliquot menses per mortem finita. Aperti pectoris utraque cavitas imprimis dextra insignem copiam feri clari continebat; ambo pulmones tuberculis parvis repleti, pericardium abundantem aquam includens, cor præternaturali

M 5   magni-

magnitudine gaudens, hepar induratum, tuberculis granulosis quasi compositum, lien durus, glândulæ mesentericæ debito majores, quædam nucleos referentes inveniebantur. Descriptam hanc viscerum læsionem a materia arthritica intus collecta deducere haud difficile est.

9. Dyspnœa etiam sat molesta cum tussi sicca, decubitu tamen in dorso & lateribus tolerabili, fœmina 30 annorum & gravida quatuor septimanis affligebatur; pulsus erat celer, durus, nullus verò extremitatum aut faciei tumor; plus simplice vice missus sanguis phlogisticus, initio camphorata exhibita, vesicatorium pectori applicitum, dein kermes minerale, emulsio ammoniacalis juvamen non attulerunt, morbus verò incrementum cepit cum decubitu in dorso intolerabili & palpitatione cordis notabili, septem hebdomadis ita elapsis fetum vivum enixa est ægrotæ & post duos dies expiravit. In defuncta ambæ cavitates thoracis fero multo abundabant, illius autem præcipua & insignis copia in pericardio continebatur; in reliquis nullum vitium detegimus. In historia hujus ægrotæ nulla mihi relata fuit occasio hydrothoracis originem declarans; palpitatio cordis a nonnullis tanquam signum pericardii hydropis æstimata, non rarò tamen juxta meam experien-

rientiam absens, nostram ægotam urgebat, forsan quia circulationis impedimentum merito talis palpitationis causa habendum, per compressionem vasorum ab utero gravido augebatur.

10. Ab ictu regionis lumbaris apud virum 31 annorum ortus erat dolor internus renum nec non abdominis jam quatuor septimanis protractus ultimo tempore cum frigore frequenti, debilitas aderat insignis cum pulsu celeri, parvo, urinaque purulenta; triduo apud nos commoratus æger moriebatur. Aperto illius abdomine hepar enormis magnitudinis prope vesicam felleam inflammatum inveniebatur; ren uterque intus multum pus continebat & in sacco purulento, qui e membrana renum adiposa in pus conversa formatus erat, natabat. Saltem ad diagnosin & prognosin in simili casu confirmandam hic casus mihi inserviet.

FEBRUARIUS.

1. **F**ebre putrida tantum undecim afflicti erant, quorum unicus moriebatur.

2. Febres pleuriticae nonnullae benigni moris & omnes sanatae.

3. Febres intermittentes varii typi maximum habebant numerum, Harum dimidia pars emetico & salinis remediis sanabatur, altera simul corticis ope indigebat: quaedam sibi junctam habuit diarrhoeam, qua post usum ipecacuannae persistente pulverem radice gei urbani praeberi illoque diarrhoeam sedavi, ipsa vero febris superstes cortice peruviano tollebatur.

4. Ischias postica, in qua sc. dolor a regione ischii per exteriorem partem femoris & cruris ad pedem extendebatur, frustra solutione gummi gvajaci, vesicatorio ipsi ischio applicito, balneo vaporis per mensem adhibitis debellata, suppuratione juxta mentem Cotunni in sura affecti lateris per cantharides inducta & aliquot diebus sustentata tollebatur.

5. Dolor pectoris fixus, diuturnus cum nonnulla tussi absque febre apud nautam adhibitis venæsectione saepius instituta, vesicatorio, camphoratis ne minimum quidem mutatus aut minutus fuit; tandem gingivarum indoles cruenta apparuit & crura doluerunt tamen absque maculis; incipienti ideo scorbuto totum symptomatum complexum adscri-

scribens remedia huic morbo congrua sc. elixirum antarthriticum & acetum squilliticum ana ad guttas 60 ter per diem, nec non infusum trifolii fibrini propinavi, quibus æger noster sat brevi tempore convaluit; talis ideo dolor pleurodynæ scorbutica nominari meretur.

6. Tussis cum dyspnœa & sputo mucoso suturem 26 annorum magis magisque debilitabat atque demum expectorationem producebat purulentam, tumorem crurum nec non tantum respirationis impedimentum, ut in situ erecto extra lectum diu noctuque sedere coactus fuerit æger; kermes minerale, gummi ammoniacum, radix senega, oleum asphalti successive in usum tracta nec non jusculum secalinum progredienti morbo non obstant; etiam maculæ lividæ in cruribus apparentes succum herbarum recentem, poma citrina, serum lactis propinanda svaserunt, quæ autem vix tentata rejecit & sibi intolerabilia declaravit æger; morbo sic per duos menses protracto inter sputum purulentum comparuit materia fundo vasculi adhærens, sat larga, lateritia, initio rubro-flavescent dein albescens, quæ ultra octo dies quantitate tamen sensim minuta expectorata fuit; reliquis tamen ægroti status non melior nil nisi mortem expectare me fecit; æger autem ipse sub miseriis hisce licet quam maximis

mis nondum desperans vitamque vehementer exoptans singulari quasi instinctu medicamenta, quæ antea contemserat, postulabat; hinc potius illius desiderio quam spe cujusdam effectus commotus præscripsi mixturam e spiritus salis dulcis, aceti squillitici anadrachmis duabus aquæ melissæ unciis sex, syrupi altheæ unciis duabus ad cochlearia duo majora bihorio sumenda; adhibita per aliquot dies hæc medicina salutarem se præstitit, urinam reddendo largiorem, sputum facile, somnum quietum, etiam in lecto, tumoremque minorem; quodnam morbi decrementum mensis spatio prorsus absolutum sanitatis voti ægrotum compotem fecit; laudes verò hujus eventus allatæ mixturæ tribuendas esse, adhuc magis sequens probat experimentum, quod sc. illius loco sub decrecente morbo præberim emulsionem ammoniacalem aliàs in simili casu efficacem, cujus usu æger malum ingravescere sentiit, pristinamque ipse petens repetiit, & ad integram valetudinem recuperatam continuavit. Concrementa calculosa & per tussim ejecta, & in pulmonibus demortuorum observandi mihi aliquoties data fuit occasio; hæc autem re vera erant calculi compacti pisi circiter magnitudinis; stamina verò calculi, qualia noster æger expectoravit, me antea vidisse nescio, utriusque tamen vitii præcipua origo eadem & æque probabilis habea-

bea-

beatur singularis sic dictus error loci, quo prima calculi elementa naturaliter in circulantibus humoribus generata & contenta haud juxta sanitatis ordinem per urinæ colatorium evacuantur, sed succis pulmonum commixta in folliculis eorundem deponuntur, ibidemque vel fabulosam collectionem, qualem urina sæpe continet, vel verum calculum progignunt. E tali peregrina materie pulmones magis magisque irritante facile est allatum morbum, ejusdemque integrum progressum & augmentum declarare; verum etiam probabile est, irritamenti hujus solutionem & evacuationem non parum contulisse imo necessariam fuisse ad insequentem sanationem aptis remediis peractam.

7. Hysterica cardialgia nec non dolore abdominis rarò & breviter remittente, quo signo solo inflammationis absentia indicabatur, ultra quatuor septimanas cruciata quadragenaria variis aliis antihysterics frustra adhibitis aqua menthæ vinosæ ad cochlearia duo majora initio sola dein cum liqvoris nervini guttas viginti sæpius per diem ingesta sanabatur.

S E C T I O.

8. Ischii sinistri dolore sartor 25 annorum, cum ad nos venit, tribus mensibus laboro-

boraverat cum impedimento motus sat notabili, doloris extensione ad genu & crus ejusdem lateris, nec non tumore nonnullo duro glandularum ingvinalium. Varia antarthritica & resolventia intus exhibita ut solutio gummi gvajaci, essentia stibii, extractum aconiti, pulvis alterans, pilulæ saponaceæ, extusque applicita oleum volatile, unguentum neapolitanum, balneum vaporis, emplastrum cicutæ, cataplasma emolliens nec ad minuendum morbum, nec ad incrementum illius avertendum inserviebat; sed tumor ingvinis magis magisque volumine & duritie augebatur cum plenaria immobilitate femoris; sub finem mensis quinti tumor œdematosus extremitatis inferioris sinistræ accessit sensim major & demum enormis; sexto mense exacto impediēbatur diuresis, parce & raro sponte procedens, sæpius cathetere promovenda; abdomen simul valde expandebatur & alvus non nisi clysmate & quidem difficulter fluebat; hisce demum ad novem menses protractis miseriis indeque productæ summæ corporis contabescentiæ finem imposuit optata mors. Aperto cadaveris abdomine invenimus intestinum colon per totum tractum enormiter ultra volumen brachii adulti expansum, colon descendens, S romanum & intestinum rectum sursum compulsa, ita ut curvatura intestini, quæ in pelvi locum

na-

naturalem habet, prope ventriculum posita esset, huius situs causam constituebat tumor enormis ultra dimidiam partem cavitatis pelvis sinistram & iliacam implens, in ingvine notabiliter protuberans, continuus cum ipsis vicinis ossibus sc. superficie interna ossis ilei, osse ischio, & acetabulo, substantia illius cartilagineæ simillima partem sibi annexorum ossium, quæ pro altera parte cariota erant, in naturam suam commutaverat. Immedicabile hoc malum miram degenerationis facultatem corporis humani demonstrat, modus vero ipse, quo talia monstrosa producta nascuntur, omnem imaginationis vim superat.

M A R T I U S.

1. **F**ebris bilioso-putrida paucos invasit, septem modico & alios septem graviori gradu, horum tres metastasin ad pectus salutare expectoratione finitam patiebantur; cujusdam vehementissimo morbo successit obnubilatio visus vesicatorio nuchæ diu suppurante sanata; unicus scorbuticus & inveterata tussi affectus hac febre moriebatur.

2. Febris pleuritica non rara, apud duos succedente tertiana solvebatur, notabilior verò ejusdem transitus observabatur in viro jam per septem dies dolorem totius pectoris dextri, tussim siccam & dyspnœam insignem patiente; gradus doloris & nondum incepta expectoratio me moverunt, ut insequenti octiduo sexies miserim sangvinem, qui phlogisticus erat, vesicatorium præterea camphorata, kermes minerale in usum tracta modicum tantum doloris levamen, nullam verò expectorationem aut aliam morbi crisin produxerunt, demum die 17mo morbi afflictio pectoris evanuit sub exorto dolore ischii dextri, qui brevi tempore per vesicatorium suræ dextræ applicitum tollebatur. Quod altera occasione monui, confirmat hoc exemplum. sc. inflammationes pectoris quandoque rheumaticam habere causam, ideoque venæsectionem initio neglectam serius tamen instituentem permittere imo requirere, imprimis quando nulla præsens expectoratio ut in nostro ægroto metum facit impediendi crisin per phlebotomiam debilitantem.

3. Febris intermittens potissimum regnabat, in plurimis emetico & salinis quandoque paucò rheo mixtis sanabilis; cortice interdum opus erat, illique non sufficienti repetitum emeticum sanandi viam parabat. Symptomata

mata obstructi hepatis per resolventia remedia in febrem intermittentem mutabantur; apud alios dolor artuum vagus post febrem superstes succo recenti herbarum tollebatur. Qvædam pulvere ostrearum largiter in cerevisia sumto febrem fugavit, succedente frigore continuo dorsi cum diarrhœa & tumore œdematoso faciei atqve extremitatum inferiorum; pulvere rhei mox sistebatur ille fluxus & dein per aliquot dies adhibitis anima rhei atqve pilulis squilliticis febris ipsa redibat, solita methodo breviter sanata. Hydrops anasarca jam notabilis, septem hebdomadas durans, febris intermittenti dimidii anni successerat; diuresi per cremorem tartari & infusum juniperinum mox insigniter adaucta indeqve hydrope decrescente provenerunt motus febriles initio modici, irregulares, cum sudore nocturno, deinceps autem omni tumore fugato regularis & gravior reddebatur febris, cortice peruviano tractata & sanata, succedente tamen novo œdemate crurum, continuatione solius corticis absqve diureticis abacto. Altera quartanam inveteratam per pipereum contusum in spiritu frumenti sumtum suffocaverat, quo facto mox oppressio cardiæ cum dyspnœa, tumore notabili extremitatum inferiorum atqve faciei exorta erat & jam per tres hebdomades protracta; mixtura composita e cremoris tartari solubilis sesqui uncia,

animæ rhei uncia dimidia, aquæ petroselinii unciis octo ad cochlearia duo majora ter quaterve die porrecta cito diuresin augendo tumorem notabiliter diminuebat, posteaque febriles surgebant motus, tumore dein sublato loco prioris medicinæ contra permanentia obstructi hepatis signa dedi animam rhei & solutionem tartari tartarificati ad partes æquales, donec sola superesset febris, quæ tunc cortice peruviano sanabatur, verum etiam hic ut in mox antecedente casu resurgebat crurum tumor rubens, dolens, quem tanquam scorbuticæ indolis succo recenti herbarum prospere oppugnabam. Sat notabilis, quæ his historiis demonstratur, mihi videtur hydropis cum intermittente febre alternatio, seu transitus febris aut sponte sua aut præsertim male tractatæ in hydropem, hujusque itidem imprimis rite curati, reversio in febrem; nonne ex infarctu hepatis febris intermittenti frequenter juncto, ideoque bilis defectu nasci hydropem statuere licet? Nonne abundans atque inspissatum serum partes solidas nervosque ad agitationes febriles inepta reddere valeret? Quonam obstaculo iterum ablato vires motrices pristini febrilis actus capaces fierent. Praxi verò inservit attentio ad methodum nostris agris proficuum, mihiqve aliàs usitatam, sc. resolventibus & diureticis tamdiu insistere, ipsamque tolerare febrem, donec hydropicus

cus status vel obstructi visceris signa quodammodo cessaverint.

4. Salivatio simul cum odontalgia dein evanida proveniens absque ulla ægrotæ cognita causa jam per tres hebdomadas duraverat, largissima cum excoriatis lingua, ore & gingivis, dentium vacillatione & impedita masticatione; vesicatorium nuchæ & exhibita laxantia nullum levamen morbi produxerunt; verum collutorium ex aquæ rosarum unciiis sex, mucilaginis feminis cydoniorum unciiis duabus, liqvaminis myrrhæ uncia dimidia, nec non pediluvium repetitum sensim illam excretionem tollebant, illius verò locum subiit dolor aurium imprimis sinistræ vesicatorio in nucha repetito, ejusque suppuratione per aliquot dies promota fugatus, vel forsitan potius mutatus in dolorem brachii dextri, ad quem per vaporis balneum & alia antarthritica sanandum sat diuturno tempore opus erat. Rara hæc fluxus rheumatici species utpote ad alia loca occupanda inclinans cautum s'vadet adstringentium usum, ne excernenda materies nobiliores petendo partes majus inferat periculum.

5. Dolor trimestris totius abdominis constans, nec non lumbago cum alvo segni non nisi per clysmata aperta, frustra ab aliis

medicis tractata, proximis tribus septimanis jungebantur cum nonnullo dolore & debilitate utriusque brachii, quo symptomate ad materiæ arthriticæ intestina molestantis suspicionem ductus, expellenti scopo præscripsi mixturam camphoratam cum liqvore anodyno minerali, qua simplici medicina bihorio omnis sumta intra paucos dies alvus reddebatur naturalis & dolor omnis relicto abdomine petebat brachia; hæc verò applicitis vesicatoriis cito juvata erant, ita ut intra quatuordecim dies morbus ille diuturnus cessaverit. Varii merito affectus internarum partium adscribi possunt arthriticæ ad illas conversæ materiæ, prouti hujus acrimonia vel copia diversa minorem majoremve irritationem infert, unde quandoque merus dolor, quandoque simul inflammatorius producitur, priorem verò in nostra ægrota adfuisse svadet ejusdem diuturnitas; nec minus verosimile est, alias multas, quæ inflammationes lentæ nuncupantur, molestias intestinales esse mere arthriticas similes dolori ipsi articulari, qui non rarò per longum tempus absque inflammatione eidem loco inharere potest.

6. Dolor pectoris sinistri fixus, nec non aliqualis artuum cum tussi & scabie siccis, macie & debilitate virum 47 annorum jam per quatuor hebdomades afflixerat, campho-
rata

rata, sulphurea, vesicatorium, imo venæsectio aliquoties instituta haud aliam mutationem morbi produxerunt, quam quod dolor demum spinam dorsi occupaverit secum ducens movendi impotentiam ita ut æger nec se erectum tenere, nec ambulare valeret. Fonticuli nunc cruribus appliciti & succus recens herbarum eatenus deperditam vim restituebant, ut balneum tepidum universale in usum traheretur, e quonam tempore scabies largiter efflorescebat, viresque sensim perfectiores fiebant, ita ut trimestri post incipientem restitutionem absoluto spatio æger sat bene valens nosocomio exiret. Quod pleurodyne hæc diuturna illamque sequens paralytica nervorum affectio impuritatem scabiosam, humoribus forsan nimis viscidis involutam, pro causa materiali habuissent, & durante morbo credidi, & adhuc certior factus fui per sanationem ejusdem, scabiei sufficienter prorumpenti præsertim tribuendam.

7. Non dissimilis morbus in viro 46 annorum mihi occurrit; varias hic & graves contusiones anno elapso passus fuerat, quibus etiam costæ nonnullæ fractæ erant iterum consolidatæ; postea verò semestri afflictus erat dolore spinæ dorsi, plurium costarum & ossis ilei utriusque, absque externa mutatione, verum cum tanta debilitate, ut nec corpus

erigere posset, nec ambulare nisi inclinato corpore & femora antice per manus sustentans. Venæsectio, inunctiones variæ, balnea, antarthritica longo tempore tentata doloris vim adeo frangebant & mutabant ut restrictus fuerit ad parvum locum mox infra ultimam costam lateris sinistri & ad pollicis distantiam a spina vertebrarum; debilitas verò descripta eadem permanebat; nunc parti dolenti fonticulus magnus erat applicitus, sub cuius suppuratione larga per poma aurantiorum majora promota dolor sensim minutus & fugatus fuit, facultas autem motrix adeo restituta, ut post sex hebdomades ab admoto fonticulo erecto corpore ambulans nos reliquerit æger. Hæc historia emolumentum fonticuli contra infirmitatem e læsis vertebris notabili exemplo Januarii mensis demonstratum corroborat.

SECTIONES:

8. Ulceribus crurum sponte consolidatis apud virum 25 annorum successit phthisis cum dyspnœa graviori intra mensis spatium lethalis. Dissecti pectoris utraqve cavitas nec non pericardium serum continebant largum, pulmones ipsi imprimis dexter multa tubercula scirrhusa habebant. Nil probabilius est quam utrumque æque funestum pectoris vitium

tium ex eadem derivare causa sc. resorpta ichorosa materie, quæ in pulmonibus deposita obstructionem & suppurationem hecticam produxerat, exhalanti autem in cavitatibus vapor acrimoniam communicaverat, vi cuius absorptio impedita collectioni serosæ ansam dederat.

9. Apoplexia tactus trigenarius cum aponia, motibus convulsivis, singultu, urina involuntaria, altero post accessum die moriebatur. Sub dissectione cranii defuncti multus sanguis ater effluxit, vasa duræ matris in pluribus locis disrupta inveniebantur, cerebrum ipsum & cerebellum sana, pulmo dexter ubique & firmiter costis accretus & in ventriculo cordis dextro polypus crassus ad longitudinem quatuor pollicum. Nonne e circulatione per coalitum pulmonis impedita generationem polypi cogitare licet? Et nonne ex ambobus vitiis descendenti e capite sanguini obstantibus vasorum impletio & ruptura apoplexiam faciens oriri potuit?

10. Dolor medii abdominis quinquagenarium jam per quatuordecim dies vexaverat cum retentione alvi & flatuum; intereaque modò semel vena erat secta; primo posthac biduo sanguis quinqvies missus, & exhibita camphorata dolorem abdominis fugabant, fla-

tuumque & alvi fluxum spontaneum restituebant; convalescentem ita ægrotum die decimo nono subitaneum breve frigus cum insequenti æstu aggrediebatur, altero die similis accedebat paroxysmus, die tertio aderat frequens & irregulare frigus, die quarto priorem referente dedi decoctum corticis peruviani larga copia; die quinto frigus adhuc frequens sed mitius; die sexto frigus prorsus aberat, sed nunc supervenit delirium nonnullum constans cum insigni dyspnœa, pulsu celeri, debili, excrementis, quæ hætenus liqvide fluxerant, jam quoque involuntariis, sub quibus triduo protractis adeoque die 27mo post accessum morbi abdominalis exspiravit æger. In aperto cadaveris abdomine invenimus partem intestini jejuni ad longitudinem digiti quodammodo inflammata, superficiem inferiorem hepatis colore livido præditam, reliqua in hac cavitate sana; in thorace autem superficies interna sterni & externa pulmonum pure obducta erat, atque postica pars cavittis utriusque insignem copiam materiæ purulentæ, tenuis, brunneæ continebat, pulmones vero ipsi erant sani. Varia utilisque doctrina ex hoc casu deduci potest sc. 1) manifestum & pluribus aliis valentius argumentum ad demonstrandam metastasin inflammatoriam seu quod materia purulenta in una parte per inflammationem generata ad alia dissita loca trans-

transponi qveat; integritas enim pectoris viscerum aperte indicat, materiæ ibidem collectæ originem in aliis partibus esse quærendam, ubi autem probabilius? quam in intestinis mox prægressa & quidem sat diu ad suppurationem generandam protracta inflammatione affectis. 2) Effectus & symptomata per talem transpositionem possibile sc. inopinato & e novo surgentes tumultus, & præsertim singularia illa frigora, per localem alterius partis affectionem finita, docet noster casus; ingenue enim fateor, mutationes hujus morbi tempore, quo fiebant, nec quoad causam nec quoad eventum me intellexisse, illas vero jam simul cum anatome defuncti consideratas perspicio & ad futuram similium dijudicationem applicare valeo. 3) Ad horripilationes & frigora suppurationi communiter juncta declaranda etiam inservit ægroti hujus historia; utrum enim hoc symptomâ fibræ solventem suppurationis vim patientibus, an potius resorptioni puris jam facti adscribendum sit? merito dubitari potest; posteriorem verò sententiam me iudice probat tardus in nostro frigoribus accessus sc. haud illo tempore, quo inflammatio intestinalis transeundo in suppurationem cessabat, sed demum post aliquot elapsos dies, dum juxta omnem probabilitatem resorptio confecti puris incepit, & donec perfecta fuerit.

II. Sub dolore medii abdominis constanti ægre attactum ferenti per venæsectiones plures & camphorata, quibus alvus quidem aperiebatur, tamen non mitescente, sed demum pulsu debilissimo & sudore frigido juncto post quinque dies exspiravit senex 56 annorum, spirituosus maxime abusus, & doloribus arthriticis ultimum morbum mox prægressis afflictus. Abdomine cadaveris aperto in conspectum venit omentum admodum pingve, pro maxima parte inflammatum, partim sphacelo correptum, ad pelvim prolongatum, ibidemque intestinis imprimis colo descendenti & recto etiam inflammatis adhærens; colon transversum ad sedem omenti annexi etiam inflammatum; in omento ipso præterea invenimus tumorem notabilis magnitudinis scirrhusum cum ventriculo ab una & colo ab altera parte coalitum, insignis copia fluidi purulenti in abdomine extravasata erat, & omnia intestina tenuia crassa atque valde expansa. Sat certo e scirrho omenti ad intolerabilem gradum provento funesta ejusdem inflammatio, similisque illi adjacentium intestinorum conditio deducuntur; verum limitata horum inflammatio ad loca contactus omenti inflammati mihi admodum congrua videtur ad confirmandam, quam jamjam antea notavi, vim inflammationis per contactum communicativam.

12. Dolorifica expansione abdominis constanti cum vomitu plurium ingestorum, alvo tamen quotidie, sed parce aperta jam sex hebdomades afflicta trigenaria, pulsu celeriterso prædita, menstruumque fluxum sub morbo nimis diuturnum jam verò præteritum passa, mox post introitum in nosocomio venæsectione & camphoratis tractabatur, quibus vomitus & dolor abdominis sublata erant, expansione autem permanente; varia multa, laxantia, roborantia, carminativa adhibita levamen quandoque, & spem sanationis sed fallacem dederunt; tribus ante mortem septimanis juncta erat tussis quotidie gravior demum cum expectoratione purulenta & contabescencia corporis, mediante qua, morbus per quatuor menses protractus in mortem finitus fuit. Aperto cadaveris abdomine omnia intestina notabiliter expansa, imprimis colon transversum ad pelvim depressum, ibidemque peritoneo filamentis membranosis annexum, reliqua intestina cum peritoneo & inter se invicem agglutinata, glandulas mesenterii induratas, nullum vestigium omenti; intestina, peritoneum, hepar, ventriculum innumeris corpusculis albidis, globosis, obfita invenimus. Aperti pectoris cavitas dextra enormem copiam feri sanguinolenti habuit, pulmo hic parvus, atro-ruber compactus, tuberculis scirrhorosis plenus, sub incisio-

ne materiem ichorosam e pluribus punctis effundebat, pulmo sinister ubiqve costis accretus, etiam durus, scirrhis obsitus erat, in pleura multa corpuscula illis in abdomine præsentibus similia observabantur. An inflammatio omenti prima hujus morbi origo fuit? An illius plenaria conversio in materiam purulentam & hujus in reliquis peritonei vasis depositio, atqve per moram contracta inspissatio ad omenti absentiam ejusdemqve, ut ita dicam, transmutationem in corpuscula allata declarandam cogitari potest?

13. Hepatalgia constanti, anorexia, sapore malo, debilitate & macie corporis sensim adauctis per quatuor menses, junctoque per sex ultimas hebdomades in nosocomio peractas vomitu frequenti, foetido, quandoque brunna, quandoque nigra vel sanguinea materia, vexatus & demum extinctus fuit vir 52 annorum. In aperto cadaveris abdomine hepar tuberculis multis magnis steatomatosis obsitum, omentum minus, curvatura minor ventriculi, atqve pylorus in corpus cartilagineæ substantiæ ad aliquot pollices crassum degenerata, pancreas & glandula mesenterica indurata reperiiebantur. Fontem causamqve materiæ ab ægroto nostro per vomitum ejectæ, quod præsertim cognoscere cupiebam, me docuit notabilis ventriculi

culi extispicio detecta degeneratio, vi cujus permulta & magna vasa obstructa non poterant non enormem sanguinis vim versus alia determinare vasa, quibus ideo vel nimis dilatatis vel disruptis in ventriculo effunderetur cruor, indeque aut nondum corruptus aut per stasin putrefactus evomeretur.

14. Diarrhœa ultra annum protracta ultimis mensibus per varia remedia frustra tentata foeminam 34 annorum sensim emaciando necabat. Cadaveris perlustrati intestina tenuia in variis locis inflammata naturalis tamen voluminis, cœcum magis expansum, colon angustius quam naturaliter, pancreas & præsertim glandulæ mesenterii notabilem indurationem habentia inveniebantur. Inter causas diarrhœæ funestæ a medicis jamjam recepta & sat cognita est obstructio glandularum mesenterii, cui etiam allatus morbus merito adscribendus est, quare autem hoc mesenterii vitium non rarò absque prægressa diarrhœa in defunctis deprehenditur? Gradui causæ diverso differens ille effectus sine dubio tribui debet; in minori enim gradu glandulæ vel non prorsus vel non omnes obstructæ transluentem chylum quodammodo susciperent, quod sub adultiore tali morbo fieri nequit.

A P R I L I S.

1. **F**ebre bilioso-putrida 23 laborabant, undecim levius duodecim graviter afflicti; utilitatem epithematis frigidi capiti diligenter admoti tantam comperire perrexī, ut universalem illius usum in tractanda putrida febre, sive major sive minor sanguinis congestio ad caput videatur, receperim, quædam moriebatur ob metastasin ad hepar cum ictero, cui antea sæpius ægrota obnoxia fuerat, altera jam in extremo sita, cum ad nos venerit.

2. Febres intermittentes diversi typi frequentes erant, quædam emeticis & salinis sanabiles, plures cortice indigentes; apud virum diuturna tali febre cum obstructione hepatis laborantem, aptis solventibus & dein cortice peruviano sanatum, dolores artuum molesti superfuerunt, quos licet aliis scorbuti propriis signis destitutos, tamen huic morbo, quippe cui intermittens febris non raro adjuncta est, affines judicabam & ideo per succum citri ad cochleare majus bis indies porrectum breviter fugabam.

3. Arthritici quidam solutione gummi gvajaci sensim restituti, alii eadem frustra usi fuerunt; inter priores notabilis erat vir 31 annorum, qui quatuor hebdomadis laboraverat dolore nonnullo hypochondrii dextri, nec non molesta expansione abdominis, omni vespera recurrente; dum horum symptomatum accessu articularis morbus evanuerat, arthritidem anomalam in culpa esse suspicabar, ideoque liquorem nervinum bihorio sumendam & inunctionem abdominis per linimentum volatile præscribebam, quibus per aliquot dies factis sub notabili diminutione molestiæ abdominalis dolor brachii dextri resurrexit, quem suppuratione per cantharides producta & aliquot diebus conservata augere & huc versus omnem morbi materiam allicere studebam; incipiens hujus medelæ effectus etiam voto respondere videbatur, dein verò brachii dolore sponte abeunte abdominis afflictio pristina recrudit simul cum alvi segnitie, nunc solutionem gvajacinam ter quaterve per diem propinavi, cujus usus solus integram ægroti restitutionem produxit absque reversione doloris juncturarum, itaque exemplum virtutis hujus medicamenti baud contemnendæ exhibuit.

SECTIONES:

4. Hydropico tumori crurum & abdominis modico, cum obscura fluctuatione sub febre quotidiana orto, & post illam sponte evanidam continuanti cum nonnulla diarrhœa apud juvenem 20 annorum jungebatur demum dolor fixus in regione iliaca & inguinali sinistra cum pulsu debilissimo, lingua dein aphthosa, macie & virium prostratione sensim ad funestum gradum, quo trimestris hic morbus finiebatur, provectis. Ex aperto ægroti abdomine notabilis quantitas feri aurantii maleolentis effluxit, omentum longum pelvim fere attingens ad latus sinistrum sphacelo correptum & ibidem intestinis firmiter accretum inveniebatur. Ex acrimonia feri ortam fuisse omenti inflammationem & mediante illa hydropis lethalem surrexisse eventum, vix dubitari potest.

5. Inter levandum insigne pondus juvenis 20 annorum orientem sentit dolorem regionis hypogastricæ, qui per sex dies duraverat ultimo biduo junctus cum vomitu, siti insigni, expansione totius abdominis & demum singultu, alvus sub morbo naturalis fuerat, pulsum inveni parvum, celerem; altero post introitum die, sc. septimo morbi, sub allatis symptomatibus & sudore frigido mo-

moriebatur æger. Ex abdomine aperto insignis copia feri maleolentis cum intermixtis frustis purulentis effluebat, omentum, versus latus dextrum compulsum, sphacelofum, atque tam peritoneo, quam intestinis intermedio pure agglutinatum, omnia intestina tenuia crusta purulenta obducta sibi invicem & peritoneo adhæserunt, infini gyri intestinorum tenuium & S. romanum sphacelosa erant, eorundem verò constrictio nullibi observabatur. Tam notabilem citamque internarum destructionem partium, quam historia & sectio nostri ægroti monstravit, e simplice derivare inflammatione vix permittit hujus morbi solitus decursus, concludendo autem ab ejusdem causæ actione simili in internis ac in externis probabilius redditur, ecchymosin seu effusionem per vasa in abdomine sub nisu enormi levandi disrupta factam fuisse, celeremque humoris extravasati corruptionem vi caloris abdominalis esse promotam; concurrit itidem hic casus cum aliis jam supra allatis ad docendum, inflammationem intestinorum non semper secum ferre constrictiorem eorundem, & ex illa productam alvi obstipationem.

6, Abscessu manus dextræ, qui longum pus continuerat, citò per applicitum balsamum universalem consolidato, mox oriebatur dolor totius spinæ dorsi cum rigiditate ejus-

dem jam sub introitu decem diebus durans, alvus per octo dies involuntario & inscio ægroto fluxerat, ultimo quatruiduo extremitates inferiores prorsus quoad motum, sensu tamen integro manente, paralyticæ erant simul cum diuresi impedita atque tumore notabili, duro, dolenti regionis hypogastricæ; sitis aderat insignis, pulsusque celer, debilis, caput & mens sana. Hisce afflictus vir 23 annorum adhuc quinque diebus in nosocomio vixit; cathetere interea semper opus erat ad educendam urinam, quæ prima vice saturate aurantia, dein citrina & demum purulenta observabatur, vena aliàs quater secta, dorso applicitum vesicatorium, intusque adhibita camphora & moschus nullam morbi mutationem produxerunt, ultimo autem triduo oppressio pectoris enim ejusdem sibilatione sensim increscens, ægrotum suffocabat. In dissecti cadaveris abdomine invenimus vesicam urinariam valde expansam, urina sanguinea plenam & superficie interne nigrescentem, renes verò & reliqua viscera sana. Extus autem in latere sinistro inter musculos dorsales & spinam dorsi juxta totum ejusdem tractum larga copia veri puris, quo etiam cavitas ipsa spinæ repleta erat, inveniebatur. Gravis hæc metastasis medullam spinalem compri-mens sat facile declarat ægroti nostri paralyfin non modò extremitates inferiores occupan-tem,

tem, sed demum etiam musculos respirationi inservientes, quorum actione inhibita vitam cessare necesse erat; inflammationem vesicæ urinariæ itidem e retentione urinæ, ejusdemque inde producta nimis expandenti & irritanti vi quisque primo intuitu forsan intelliget; quomodo autem retentio hæc, ejusdemque necessaria causa sc. constrictio sphincteris resolutis licet reliquis vicinis nervis eorumque communi origine, medulla spinali læsa compressaque, locum habere potest? Num rami nervosi mediante nervo sympathetico magno ab ipso cerebro sphincteri vesicæ communicantur? An hoc svadet incontinentia urinæ, haud rarus apoplexiæ effectus? Praxi autem ipsi haud inutile videtur, occasione hujus historiæ recordari noxam e nimis cita consolidatione vulnerum imprimis largiter suppurantium possibilem atque timendam.

7. Dolorem artuum vagum, diuturnum, quandoque caput occupantem, illique junctam sex hebdomadis tussim siccam querebatur futor 56 annorum spirituosus abusus, morosus mentisque ut videbatur, haud satis compos. Cephalalgiam postea observabamus continuam cum stupore, sensim increcente, atque intercurrente delirio; tussis augebatur demum cum sputo purulento & insigni dyspnœa; versus finem motus membrorum convulsivi inter-

dum adfuerunt, pulsus magis magisque debilis reddebatur, duosque in nosocomio peractos menses placida mors terminavit. Aperto demortui cranio in ambobus ventriculis lateralibus præsertim tamen sinistro largum serum deprehendebatur, plexus uterque choroideus variis corpusculis globosis lentiformibus, partim albis durioribus, partim rubris minus duris obsessus; in basi cranii etiam fatlarga extravasatæ aquæ copia aderat; cum omnes costarum cartilaginee ossificatæ reperiiebantur, disquisitio pectoris, digitis pertranscisos musculos intercostales intromissis instituta, copiosum in utraque cavitate serum & magna tubercula scirrhusa utriusque pulmonis detegit; in abdomine inventa præternaturalis conditio erat induratio glandularum mesenterii. Notari simul meretur, ægrotum hunc ante quinque circiter annos in nosocomio pertinaci laboravisse vertigine, quæ variis frustra tentatis per suppurationem nuchæ diuturnam mediante setaceo promotam sanabatur. Fœcunda non minus moralium quam physicorum malorum mater apud nos meritò æstimari potest spiritus frumenti receptus & enormis usus, vis enim hujus liquidi humoribus corporis magis magisque communicata demum tantum visciditatis gradum producit, ut obstructions omnis generis viscerumque læsa functio imprimis apud personas minus
la-

laboriosam vitam degentes exsurgant; e simili origine haud inepte explicari possunt symptomata allati ægroti, partiumque status post mortem inventus; præsertim encephalum primis ebrietatis effectibus maxime subjectum, etiam consecutivam hujus vitii noxam sibi præcipue contraxerat sc. exhalantis liquidi acrimoniam atque lentorem, vi cujus impedita resorptio collectioni serosæ demum funestæ ansam dederat. Huc quoque referri potest observatio de plurimis bibonibus valens, quod sc. ebrietate frequenti cerebro talem læsionem inferant, ut simul ac noster demum absque bibendo quasi ebriosi reddantur, atque nobilissimam rationis facultatem, quam voluntario exstingvunt, demum physica necessitate perdant.

M A J U S.

1. **F**ebres bilioso - putridæ solito pauciores.

2. Intermittentes numerosæ potissimum tertianæ, paucae quotidianæ quandoque emetico & salinis, sæpius tantum cortice sanabiles.

3. Febres peripneumoniacæ nonnullæ potissimum rheumaticæ indolis; quidam memorabilis erat, ubi pectoris dolor, vena licet frequenter secta, & adhibitis camphoratis atque vesicatorio, tamen idem manebat cum dyspnœa, tussi sicca & decremento virium ad vigesimum primum diem, quo largus supervenit sudor, aliquot noctibus continuus reversus, unde omnia pectoris symptomata absque ulla expectoratione cessabant; virium jacturam postea reparavit decoctum corticis peruviani. Alter miles 39 annorum, post pectoris inflammationem similem, haud sufficienti ope tractatam, laboravit gravi dyspnœa, tussi sputoque purulento difficili; pectore præsertim per jusculum secalinum & kermes minerale depurato & in meliorem statum redacto, oriebatur notabilis hydropicus tumor extremitatum inferiorum, nec non feroti, qui diureticis multis, imprimis variis & squilla paratis remediis, pertinaciter resistens demum animæ rhei uncia, olei tartari p. d. drachmis duabus ad guttas sexaginta ter indies exhibitas, unde urina largiter fluxit, tollebatur.

4. Debilitatis notabili gradu corporis mentisque cum intercurrente lipothymia, amnesia, stupore fœmina 63 annorum septem mensibus ita affligebatur, ut lecto semper
tene-

teneretur, corpus extra illum haud sustentare, multo minus movere valens, nec loqueretur, nequidem interrogatis rite responderet, somno tamen, appetitu & alvi apertura naturalibus gauderet; quæ vita potius vegetabilis quam animalis judicanda erat, & absque influxu spiritus humani peragi videbatur; cum nulla scorbuti aut alterius morbi signa adfuerint, excitantem elegi indicationem, illique congrua medicamina varia stimulantia & nervina per bimestre spatium, verum absque effectu exhibui; contigit tunc, ut altera in vicino lecto sita ægrotæ graviter deliraverit, unde nostra perterrefacta, valde inquieta delirantis adinstar sponte lectum reliquit & ambulavit; paucos intra dies mentis quies redibat, attamen ambulandi movendique vis permanebat, debilior quidem, quam sub paroxysmo delirii, roborantium usu autem sensim melior & demum restituta; quoad reliquos etiam mores & animi alacritatem aliis hominibus similis reddebatur. Si quid circa nexum corporeæ, & spiritualis substantiæ hominem componentis cogitare licet, morbus ægrotæ nostræ, & præsertim ejusdem sanationis modus svadent statuere obstaculum, forsan, lentorem subtilissimi liquidi, quod ideo ad motum ab anima impressum suscipiendum, & propagandum haud satis aptum fuerat; aggressa autem valida terroris actio æqualem

impetum principii activi tantumque citavit, ut meatibus inhærentia obturamenta commota & profligata fuerint, simili ratione, ac fistula obstructa forti inflatione aëris expurgatur. Auxilium, quod casus fortuitus hic suppeditavit, simili perraro, si unquam postea mihi occurreret, morbo medendi viam monstrat sc. menti potius quam corpori vehementes & inopinatas inducere agitationes.

SECTIONES.

5. Peripneumonia afflictus vir 26 annorum cum oppressorio dolore totius & punctorio dextri pectoris, dyspnœa enormi, vomitu frequenti, tussi molestissima, adhibitis licet crebra venæsectione, camphoratis, vesicatorio, nono morbi die sub roncho pectoris expiravit. In dissecto thorace ambo pulmones costis & diaphragmati coaliti erant, pulmo dexter in superficie externa crusta purulenta erat obductus, incisa pulmonis utriusque substantia inflammata & partim sphacelata apparuit, in cavitate tam sinistra, quam dextra aderat largum serum, & hujus contentum simul frustis condensati puris mixtum reperiebatur. Tam universalem, quæ post mortem inveniebatur, læsionem pulmonum vivente homine possibilem credere vetat hujus organi ad vitam necessaria actio, eandem ideo a morbi

morbi initio præsentem statuere absurda foret opinio, sat verò probabile est, pulmonem jam notabiliter inflammatum partim ob impeditam circulationem, partim ob frictionem & irritationem e vâlda quassatione tussis sensim majorem & demum instante morte funestum morbi gradum contraxisse.

6. Febri continuæ apud puellam 20. annorum duodecimo die, qvo in nosocomio suscepta fuit, accesserat maxima inquietudo cum delirio atqve impeditis loqvela & deglutatione nec non involuntario urinæ fluxu; catamenia aliquot mensibus ante morbum emanferant, pulsum valde debilem inveni; variis licet tentatis auxiliis camphora, moscho, vesicatoriis, imo arteriotomia temporali, status tamen manebat idem, ultimo triduo insultus apoplectici pluries supervenerunt, sub quibus morbus demum die decimo nono per mortem finitus fuit. In aperto cranio vasa meningum sanguine valde turgida & ventriculi laterales enormi copia feri impleti reperiiebantur, ita ut vi ejusdem septum pellucidum esset dilaceratum, atqve ex uno aperto contentum utriusqve efflueret, cerebri pars infima & cerebellum solito laxiora inveniebantur. Vix verò similior morbi hujus, atqve eventus ejusdem declaratio fieri potest, quam per metastasin s. materiæ nocivæ, forsan serosæ indolis
in

in ventriculis cerebri depositionem, cujus citus effectus merito ejusdem copiae est impu-
tandus.

7. Hydrops anasarca apud virum 59 an-
norum spirituosus valde deditum jam aliquot
hebdomadis duraverat, ultimo biduo ante
introitum in nosocomium junctus cum coeci-
tate fere plenaria, stupore insigni, delirio
nonnullo miti, sub quibus ager apud nos
quinque diebus commoratus moriebatur.
Dissecto cadaveris cranio inter meninges &
gyros cerebri serum extravasatum reperi-
ebatur, ventriculi laterales itidem simili liquido
erant repleti, ejusdem verò maxima copia
aderat in basi cranii; arteriae ophtalmicae
sangvine valde turgescabant; hepar solito
majus, durum, diaphragmati ubique coali-
tum. Insignis in cerebro hujus aegroti extra-
vasati copia probabilem reddit obstructionem
venarum, e qua, transfluxui sanguinis arteri-
osi resistente, intelligi potest nimium imple-
mentum arteriarum ophtalmicarum, indeque
adjacentium nervorum compressio, atque
coecitas.

8. Ob dolorem regionis hepaticae sat
gravem, quem vir 32 annorum spiritu fru-
menti valde abusus jam quinque diebus patie-
batur cum aliquali tumore & attactu haud
tole-

tolerando dolentis loci, ter missus fuit sanguis quodammodo phlogisticus, vesicatorium quoque & camphora adhibita dolorem illum fugabant, verum octavo morbi die insignis surrexit dyspnœa, totum corpus intumuit, urina parcissime fluxit, & die insequenti aggressa apoplexia morbum vitamque finivit. Aperto defuncti cranio serum ubique extravasatum sc. inter meninges ipsas, inter has & cerebrum, in ventriculis lateralibus & basi cranii aderat. Pectoris utraque cavitas imprimis sinistra, nec non pericardium largissimum serum includebant; secto abdomine copiosa aqua aurantii coloris effluebat; hepar enormis erat magnitudinis solito durius & rubicundius, lien etiam naturali major & firmior. Apprime hæ historiæ conveniunt ad probandos & illustrandos miserrimos effectus execrabilis frumenti spiritus, cui eo justius culpa tribuitur, quia in ambobus ægrotis læsiones adeo similes produxerat sc. indurationem hepatis, hydropicam humorum dispositionem vel verum hydropem, & demum vasorum cerebralium relaxationem notabilem frequenti distentione sub spiritus actione productam, ita ut præ reliquis partibus ad noxam e prava sanguinis indole concipiendam apta & exposita essent. Verum mirus citissimusque in altero ægroto tam notabilis hydropis ortus quoad causam & modum disquisitione mihi ad-

admodum dignus videtur; an venæsectioni, & quidem repetitæ, illud phænomenon est adscribendum? Si solita valeat concludendi ratio, immediata successio, præsertim nulla alia probabili causa præsentē, affirmativam svadet responsionem; pro eadem sententia stat hydrops frequens quælibet sangvifluxum enormem insequens, unde merito deducitur, eandem causam s. detractionem sangvinis licet gradu minori vim habere eundem producendi effectum, præsertim cum hoc tendens altera causa sc. hydropica dispositio jamjam præsto sit. Modus autem ipse, quo talem noxam infert jactura cruoris, partim in ejusdem ob minutam quantitatem etiam fracta qualitate serosum liquidum attrahendi ponendus est, partim in retardato motu, quem grumosa sangvinis parte conservari jure putant physiologi, cujusque decremento feri a cruore separationem, faciliorem ideo per vasa minora secretionem, indeque largiorem in cavitatibus depositionem oriri mihi probabile videtur. Ut verò ad praxin ipsam redeam, juvat notare, quod me allati ægroti occasione attentiores redditum plures dein experientiæ noxam venæsectionis, eandemque ideo in subjectis hydropis dispositione & initio laborantibus, ni certa notabilis inflammationis signa urgeant, vitandam esse docuerint.

9. Febre intermittente sat diuturna per spiritum frumenti pipere contuso mixtum fugata apud hominem 22 annorum, ut nobis relatum fuit, ortus & jam quatuordecim diebus protractus fuit dolor abdominis pressorius cum vomitu ingestorum; ipsum ægrotum inveni aphonum, nullis conscientiæ sui ipsius præditum signis, quoad extremitates lateris sinistri paralyticum, cum pulsu lento, urinæque fluxu in lecto. Apertura alvi per laxans effecta & aliàs exhibita vesicatoria, venæsectiones, arteriotomia temporalis, non mutabant statum morbi, qui quarto post ægri adventum die morte placida terminabatur. Aperto defuncti cranio postica pars hemisphærii cerebri dextri prope processum falcatum multa corpuscula graniformia in superficie externa habebat; ablata in eodem loco parte substantiæ cerebri in conspectum venit abscessus sat magnus similibus corpusculis, sed rubicundis, impletus, præterea autem nullum cerebri vitium aderat; in abdomine omnia intestina imprimis colon transversum aëre valde expansa; tenuia etiam variis in locis inflammata & pro parte sphacelo correpta, hepar & reliqua viscera sana. Haud absconum mihi videtur, utramque æque funestam læsionem tam intestinorum quam cerebri ab eadem derivare causâ sc. calefacienti remedio, quod forsan a nostro solito largius

gestum etiam effectum solito graviolem induxerat.

10. Hepatalgia apud juvenem 22 annorum quotidiana febris unius mensis sponte evanida successerat & jam quatuor septimanis durabat cum dyspnœa, siti, anorexia, tussicula sicca; tumorem totius regionis cardiæ notabiliter prominentem & pulsum celerem percepimus, alvus quodammodo naturalis erat; post sex dies tumoris incrementum observabatur notabile cum mollitie & protuberante fastigio, maturato abscessui haud dissimili, cujus aperturam tamen chirurgus instigare non ausus erat; triduo abhinc sub anxietate enormi mortem minante æger evomuit materiem aliqualem foetidam purulentam, verum absque levamine, postridie accessit alvi fluxus foetidus purulentus, qui octo diebus continuans tumorem tamen vix notabiliter, sed vires sensim diminuit, itaque septimam morbi hebdomadem morte finivit. Ex recluso cadaveris abdomine nonnullum serum maleolens, nec non varia frusta purulenta effluabant; intestina tenuia in regione lumbari dextra sphacelosa, hepar in membranam sacciformem, quæ crassitiem duarum linearum & adhuc naturalem fere figuram habuit, degeneratum, intus pro parte vacuum, pro parte pus & hydatides continens; glandulæ mesenterii

terii induratae inveniebantur. Possibilem puris in hepate collecti transitum ad canalem intestinorum, indeque evacuationem sursum vel deorsum probat allata historia, qualli ideo dabili via modicae suppurationis operatus eventus forsitan erat sperandus, sub graviore autem & ampliori visceris hujus solutione, imprimis nostrum exemplum referente, incipienti naturae evacuationis operi haud lætam superstruere expectationem etiam ille casus docet certumque reddit.

J U N I U S.

1. **F**ebre bilioso-putrida 28 ægrotabant, undecim modice emeticis & eccoproticis juvati, septendecim gravius, non pauci maculis petechialibus, fere omnes notabili ad caput congestione hirudinum tamen atque epithematis usu vincenda gravati; e duobus demortuis unus symptomatibus peripneumoniæ simul laborare videbatur, quapropter ter ante ægri ingressum in nosocomio instituta venæsectio forsitan causa fuit virium postea ad expectorationem promovendam haud sufficientium.

2. Febres intermittentes non paucae, quandoque cum signis obstructi hepatis, cui malo resolventia solita sc. tinctura rhei cum solutione tartari tartarifati & decoctum graminis atque taraxaci medebantur, interdum simul sublata, interdum superstitite febre, cortice peruviano dein sananda; apud quendam febri ita curatae successit molestus artuum dolor sat pertinax, demum per succum citri ad cochleare majus bis per diem sumtum domitus; alterius ipsam febrem diuturnam cortici & aliis antifebrilibus remediis prorsus resistentem, junctumque cum notabili stupore & pigritia tamen absque genuinis scorbuti signis eodem modo porrectus citri succus omnino sanabat. Notatu autem dignissima erat Judaea, quae febrem intermittentem, vel tertianam, vel quotidianam ultra dimidium annum, antequam in nosocomio suscepta erat, & in eodem novem mensibus patiebatur cum sapore oris semper amaro, gravi dolore arthritico nec non intercurrente lipothymia; complicato huic, ut videbatur, morbo multifaria remedia successive opponendi occasionem mihi praebeuit ejusdem diuturnitas; emetica, eccoprotica, resolventia ut decoctum graminis & taraxaci, succus recens herbarum, gummi gvajacum, cortex peruvianus, radix gei urbani, antihysterica, imo mercurialia ad salivationem usque, vesicatoria diu suppurantia, sed omnia
fine

sine fructu adhibita patientiam meam aliquoties tentabant; adeo ut ægrotam hanc impatientissimam atque ob querelas indefinentes ipsis afflictibus majores mihi & aliis adjacentibus ægris valde molestam, ni Christi religio intervenisset, e noscomio dimississem. Demum supra allatis exemplis ductus succum citri porrexī, qui quatuordecim diebus adhibitus difficillimo huic morbo optatum finem imposuit.

Scorbutus solito plures ad nosocomium adduxit; omnes spatio trium circiter hebdomadum eadem sanavit methodus sc. elixirium antarthriticum pharmacopœæ nosocomii ad guttas 60 ter per diem, serum lactis, pomum citri quotidie sumtum, infusum trifolii fibrini & corporis motus, quantum, coactus licet, ægrotus absolvere potuit, præsertim in libero aëre. Solita scorbuti symptomata & signa apud omnes adfuerunt excepto unico, cui dentes & gingivæ integerrime erant. Ex hisce ægrotantibus duos in eadem cella humida habitasse, quoad æthiologiam scorbuti notatu haud indignum aestimabam.

3. Ad scabiosam familiam pertinens ancilla 39 annorum domestico cœpit laborare malo, quod tamen sponte evanuit, postea valetudo illius fiebat adversa cum anorexia,

sapore amaro, diarrhœa mœdica, dolorifica, vertigine gravi quandoque lapsum minante, quibus per mensem protractis indeque corpore valde debilitato & emaciato nosocomium adiit ægrota; initio & frustra radix ipecacuanhæ & rhabarbari tentabantur, dein vero pulvis radicis gei urbani bihorio porrigebatur & ægrotæ ad frigus corporis valde pronæ, ut constanter lectum teneret, imperabam; hinc diarrhœa sensim nec non reliqua symptomata prorsus abacta fuerunt sub scabie largiter efflorescente & dein solita ratione sanata. Licet morbi hujus origo haud dubia fuit scabiosa humorum corruptio, symptomata exinde orta illius tamen erant indolis, ut methodum tali debellandæ causæ congruam sc. vertigo balnei & diarrhœa sulphuris usum sine graviore timendo malo admittere non possent; novam ideo & quidem prosperam incessi viam, sistente nimirum virtute gei intestina roborando & constringendo, itaque, affluxum humorum ab iisdem avertendo, dum ab altera parte lecti calor continuus ad cutem emolliendam, & illuc versus morbi materiem provocandam tanquam conveniens præscriptus, utilisque repertus fuit.

4. Matrona nobilis 40 circiter annorum omnia veræ fortunæ dona possidens & quod prosperius erat, ipsa agnoscens, tanta felicitate

tate fruendi potentiam per diu perdiderat ob laborem insignem sanitatis, cujus ideo recuperandæ gratia e Norvegia Hafniam profecta & nosocomium nostrum ingressa fuit. Morbus ille jam ultra duos annos protractus constitit in singulari efflorescentia s. exulceratione capillatæ partis capitis & totius fere trunci, magnas sc. corporis plagas invadebant ardor, rubor & pruritus intolerabilis, ex affectis ita locis dein effluebat largum acre serum, quo cessante epidermis exsiccata per squamas abscedebat; unius autem partis restitutionem mox alterius afflictio excepit, qualis mali in circulum repetitio ægrotam fere indefinenter inquietaverat, somnumque vitæ imprimis miseræ summum solatium impediverat. Tussi molestissimæ, diuturnæ remediis, quorum indolem ægrota ignorabat, sanata ægritudo illa cutanea successerat, variisque tam in Norvegia quam in Svecia petitis & applicitis auxiliis pertinaciter restiterat. Quoad reliquam sanitatem, menstruationem alvum, appetitum, nihil irregulare aderat. Primis duobus circiter mensibus, qui hyemales erant, pulveres ex antimonio crudo, oculis pptis. cancrorum ana ad scrupulum ter die porrecti, infusum ex radice sassaparillæ & rasura ligni sassâfras paratum, nec non balneatio frequens affectarum partium primò per decoctum avenæ dein per aquam marinam mor-

bum prorsus intactum relinquebant; tempore vernali & æstivo loco alterius medicinæ succus recens herbæ & radicis taraxaci ad patellam ter indies sumtam, feri lactis mensura quotidie ingesta, infusum supra allatum, crebra lavatio exulcerati corporis per meram aquam frigidam, atqve mixtura antiscorbutica resolvens ad guttas 60 ter indies in usum tracta citum levamen & post tres menses sanationem adeo completam effecerunt, ut restituto corpore lætoqve & grato animo patriam reverteretur nostra Norvega. In simplici hac methodo sane ultra exspectationem proficua simplicissimum quidem, sed simul maxime conveniens atqve efficax lavacrum per aquam dulcem frigidam me iudice æstimandum est, idqve jamjam ante electionem ejusdem æstimabam. Meditatus enim quidnam inter topica possibilia ægrotæ nostræ optimo emolumento esset, calida vel tepida tanquam relaxantia, acria vel in acrimoniam prona tanquam irritantia, & adstringentia etiam tanquam retropellenti & periculosa vi prædita rejeci, illoqve ratiocinio ductus fui ad ipsius naturæ aptissimum ob simplicitatem depurationis medium omnibus aliis arte paratis & compositis præferendum, e cujus liquiditate diluentem, puritate innoxium, & frigore roborantem effectum præstantissimo modo & gradu exspectare potui, eventusqve spei respon-

spondentis pro futuro tempore non oportet esse immemorem.

5. Hemicrania lateris sinistri militem 34 annorum sex hebdomadam spatio magis magisque afflixerat, noctesque præsertim inquietaverat & bina vice paroxysmum lipothymico-convulsivum sibi junctum habuerat. Ante dimidium annum simili dolore capitis per diuturnam & largam salivationem mercurialibus provocatam liberatus erat. Curationem incepti per hirudines regioni temporali applicitas, fonticulum brachio affecti lateris atque solutionem Sviettenii; alvo verò exinde laxa reddita nec per decoctum album, aut essentiam adstringentem sistenda, loco solutionis inunctionem mercurialem præscripsi, quæ sex hebdomadam spatio mox adhibita mox ob diarrhœam nulla arte cohibendam seposita nullius prorsus utilitatis erat, quinimo dolor increvit, lipothymia aliquoties invasit, & corpus ob insomniam atque cruciatus valde debilitatum & emaciatum fuit; setaceum nuchæ diu & largiter suppurans, cum nullum levamen attulerit, iterum consolidatum fuit. Nunc solutionem opii initio ad unum dein ad duo & demum ad quatuor grana porrexi omni vespera atque mane. Quodnam remedium solum adhibitum mox vim doloris fregit, illamque quamdiu in usu fuit, haud autem

sepositum, suppressere perrexit, alvum reddidit naturalem, indeque tanquam secundarios effectus somni, virium, carnis restitutionem produxit, adeo ut absoluto mense tamen cum monito de continuanda hac medicina nosocomium reliquerit. Experimentum hoc licet haud satis perfectum tamen apponi potest aliis antiveneream opii virtutem testari incipientibus. Dantur nimirum, qualis noster fuit, affectus syphillitici mercurio invicti & invincibiles, ob miserrimos tamen cruciatus medicorum opem quam maxime efflagitantes, verum illa hucusque fere orbat; eo gratiori animo agnoscendus est ille misericordia ipsa divina exhibitus casus, quo nuperorum attentio ad desideratum auxilium in opio detegendum ducta fuit, cuique observationi superstructa dein ulteriora tentamina jamjam docuerunt. 1) Opium syphilliticis haud secus ac ipsis Turcis etiam ad notabilem dosin hisce consuetam, dummodo apud illos sensim augetur, tolerabile nullaque ratione, etiamsi diuturne & forsan indefinenter adhibeatur, noxium esse. 2) Idem hoc remedium morbi venerei specifico minerali haud sanandi unicum esse solatium, non modo symptomatum molestam sensationem, ejusdemque effectus insomniam corporisque tabem tollens; verum etiam ipsa vitia atque solutiones continui saltem apud nonnullos in naturalem reducens

ducens statum forsan modo temporarium nec sine continuo laudani usu existentem, attamen nulli contra summas calamitates levamini longe præferendum. Enimverò, quamdiu universalis luem eradicandi virtus mercurio proprie appertinens nondum per sufficientem experientiam in opio inventa & demonstrata est, gravis momenti est cautela, novum non applicare, nisi antiquum & probatius spem fefellisset.

SECTIONES.

6. Cephalalgia enormis, constans, partim punctoria, partim tensiva, visum obnubilatum atque pupillas dilatatas secum ducens, ad miserum ejulatum sæpe cogens, nec non efflorescentiam tineosam capitis jam semestrem sibi junctam habens, remediis variis congruis frustra tentata puellam 17 annorum quatuordecim diebus exactis per placidam demum mortem e vivis sustulit. In aperto demortuæ cranio meningis magis quam naturaliter tensæ, illarum vasa sangviscera valde turgida, feri notabilis quantitas in ventriculo laterali sinistro, tertio & basi cranii inveniebantur; nervis opticis, ubi in sella turcica uniuntur, nec non medullæ oblongatæ adhærebant corpora nonnulla, hyatides maxime referentia, materiem valde spissam includentia.

Ad vitia hæc encephali, quibus morbus nostræ ejusdemque funestus finis merito adscribuntur, producenda & declaranda vix aptior causa argui potest, quam resorptio materiæ tineosæ, quæ, licet non prorsus exsiccatis hisce ulcusculis, tamen locum habere potuit.

7. Hydropica 39 annorum cum tumore totius corporis, tussi molesta, dyspnœa magis magisque adaucta, demum cum decubitu in dorso intolerabili, frequenti sanguinis sputo, post mensis spatium morbi exspiravit. Aperto defunctæ abdomine serum largum effluebat, hepar inveniebatur enormis magnitudinis quasi tripartitum, dum sc. lobus ejusdem major in margine anteriori appendicem habebat, qui lobum minorem æqvabat atque deorsum infra umbilicum sese extendebat, in cavitate thoracis dextra serum sanguinolentum largissimum aderat, pulmo hujus lateris vix tertiam partem naturalis magnitudinis continens atro-ruber & in putridam massam resolutus erat; in cavitate sinistra multo minus erat serum ejusdemque pulmo etiam solito minor. Notabilem e fero thoracis hydropico noxam in comprimenda & destruenda pulmonum substantia exhibet ille casus; num verò pectoris morbo primam originem vel ansam dederat enormis magnitudo hepatis
ejus-

ejusdemque singularis, sine dubio tamen ipsius naturæ lusu constructa figura?

8. Vir 28 annorum bimestri spatio valetudinarius fuit cum dolore vago pectorio pectoris, tussi, dyspnœa, sudore nocturno, quibus junctæ observabantur maculæ crurum scorbuticæ, appetitus & alvus naturales. Adhibitis per aliquot dies antiscorbuticis subito supervenit vertigo cum visu duplicato, timens læsionem cerebri hirudines temporibus & vesicatorium nuchæ applicari curabam, verum altero die stupor insignis, deliratio, motus convulsivi brachiorum, excretio involuntaria, deglutitio prorsus impedita, & demum respiratio stertorosa agonizantis imaginem præbuerunt, adeo ut ipsam mortem intra aliquot minuta futuram prædicere haud dubitaverim, tertio tamen die contra omnium expectationem status in meliorem vertebatur cum restituta deglutitione, respiratione naturalem referente, pulsuque forti, sanguis ideo bis detractus fuit phlogistica indolis, & mixtura camphora cum moscho porrecta; quarto die status idem observabatur, respiratio tamen crebrior, quinto die vera mors morbum finivit. In aperto cranio cadaveris ventriculi nonnullum, basis verò largissimum serum continebant, processus clinoidei postici solito magis prominebant, pectoris cavitas dextra lar-

largam aquæ copiam inclusit, pulmo ejusdem lateris cum pleura coalitus in extremitate inferiore inflammatus, sphacelosus, tuberculis scirrhis multis stipatus, diaphragmatis pars pulmoni dicto adjacens etiam inflammata apparuit; in altera cavitate pectoris nullum vitium, pericardium autem insigni copia feri repletum, cor sanguine valde turgidum & vasa coronaria quasi injectione artificiali distenta.

Notabile pectoris vitium defluxui humorum e capite obstans sub corrupta, jamjam solutaque sanguinis indole celerem & insignem feri apud cerebrum intulisse effusionem, illamque dein subito exortorum funestorum symptomatum & ipsius mortis fuisse causam vix dubitandum est; non parum verò mirabar duplicatum ut ita dicam, potentiæ hujus letiferum effectum, quo æger semel fere necatus pro tempore ad vivos redibat, ut novam veramque pateretur mortem. Ex effusi liquidi diversa sede primò forsan in ventriculis nobiliores cerebri partes comprimendis, ejusdemque dein facta transpositione ad basin cranii, ubi diuturnior & largior collectio ante funestum eventum fieri potuit, illud phænomenon declarare haud absolum videtur.

JULIUS.

I. **F**ebre bilioso-putrida octodecim laborabant septem modice evacuantibus sanati, undecim gravius; quidam ex hoc morbo diu protracto, cum diarrhoea & metheorismo juncto demum convalescens pergebat tamen alvum laxam habere, pulsumque celerem, tensum, superveniens etiam dolor fixus abdominis me in suspicionem inflammationis induxit, quapropter bis secta vena & adhibita emulsio camphorata brevi ægrotum sanabant. Alteram in vigore putridi morbi die circiter decimo quarto corripuit dolor pectoris cum tussi molesta, sputo sanguineo, pulsuque duro, phlebotomia tunc bis repetita absque incremento primitivi morbi pectus levavit, vesicatorium dein & ob febrem vespertinam decoctum corticis peruviani cum radice senegæ paratum & copiose ingestum sanationem complebant. Præsertim verò mihi memorabilis videbatur juvenis 21 annorum integro mense, antequam nosocomium intravit, valetudinarius cum debilitate notabili, vertigine, stupore, siti, anorexia, lingua sordida, halitu malo oris, alvo segni, pulsu celeri,
fa-

facie pallida, oculis hebescentibus; post evacuantia solita, exhibui corticem, camphoram, vesicatoria, verum status permanebat idem, nec melior nec peior, nauseante igitur ægroto diuturnam medicinam, ejusdemque efficaciam ipse desperans svasi solum rhenanum vinum quotidie ingerendum, cujus ope appetitus viresque tam corporis quam animi sensim ad integram sanitatem redierunt, convalescentis quidem crura nonnullus tumor cedematosus sine dubio metastaticus occupabat, usu tincturæ rhei aqvosæ fugatus. Non modo vini rhenani in hoc ægro laudabilis virtus ad materiam morbi & ipsis naturæ viribus & aliis roborantibus remediis usu recepti superiorem vincendam, separandam & ad partes externas profligandam, sed etiam ipsius morbi ob indolem symptomatum vere putridi habendi rarus & abnormis progrediendi modus, vel potius perseverantia diuturna in eodem statu, qui alias in putridis multo citius mutari solet, observatione digna sunt. Priores verò duo casus docent vel confirmant venæsectionem in putridis saltem tunc temporis utilem imo ad majus malum avertendum necessariam, dum nobili parti periculosam inflammationem infert metastasis. Duo ex hisce ægrotis ad introitum jam summe debilitati servari nequibant.

2. Febres intermittentes permultæ varii typi, fere omnes cortice opus habentes. Quidam licet salinis, eccoproticis emetico sat bene ad corticis usum præparatus, illo tamen non juvatus fuit, sed adhuc duplici repetitione emetici ante sufficienti specifici effectum indiguit. Apud puellam quartana unius & dimidii anni per scabiem, quam nec unquam antea passa erat, nec per infectionem contraxerat, solvebatur superstitite tamen febris levi vestigio, quod porrecto cortice, posteaque largiter erumpente scabie evanuit; quatuordecim dein elapsis diebus sub continuato corticis usu per inunctionem linimenti mercurialis scabiem aggrediebar, atque sine reversione febris profligabam. Alter novem mensibus quartana afflictus cum dolore oppressorio cardiacæ, alvo segni, tumore œdematoso notabili faciei, & crurum per decoctum graminis & taraxaci atque animam rhei solutione tartari tartarificati mixtam brevi tempore cardiacam restitutam sentit, contra febrem verò gravio-rem redditam propinatus cortex primò sine effectum fuit, dein autem post emesin institutam continuatus non modò febrem, sed quoque omnem tumorem hydropicum diuresin augendo fugavit. Aliquoties mihi contigit similem observare corticis vim & febrem & ex illa natum adjunctumque hydropem sanandi; qualem effectum e vasorum robore, hu-

humorumque stagnantium motu restituto derivare forsan licet.

3. Scorbuto nonnulli laborabant; quidam præter signa hujus morbi quoque dolorem pectoris sinistri fixum quatuordecim diebus protractum querebatur cum nonnulla cussi; affectionem hanc pectoris decoctum radice senecæ cum oxymelle scillitico intra octiduum tollebat; apud alterum scorbutus subito post validum effectum purgantis remediï evolutus observabatur.

4. Arthritis sat memorabilem originem & decursum narravit æger 57 annorum ob recidivam hujus morbi in nosocomio susceptus; prima vice ante 34 annos mox post febrem intermittentem electuario corticis sanatum illo afflictus erat malo, quod dein omni quarto circiter anno redibat; octo autem proxime elapsis annis singulis aut verno aut autumnali tempore recruderat arthritis ad octo circiter hebdomades semper protracta, finitaque per rigiditatem cujusdam juncturæ digitorum manuum, adeo ut jam quatuor digitos manus sinistræ & duos minimos digitos manus dextræ rigidos invenerim; ultima hæc reversio sub usu solutionis gummi gvajaci aquosæ spatio sex hebdomadam sanabatur. Experientiæ aliàs satis confirmatæ memoriam mihi renova-

va-

vabat ille casus sc. arthritidem arthritidis esse
feminium atque increscenti ætati maxime ini-
micam. Apud alterum artuum dolor jam qua-
tuor hebdomadam post institutam venæsecti-
onem transiverat in dolorem dorsi, & abdomi-
nis jam octiduo durantem, & quidem per qua-
tuor dies cum obstipatione alvi & vomitu om-
nium ingestorum; venæsectio semel instituta
sangvinis naturalem indolem demonstrans,
liqvor nervinus bihorio porrectus, suppara-
tio crurum per cantharides excitata & conser-
vata dolorem abdominis tollebant, alviqve
aperturam efficiebant; verum contra alvum
deinceps segnem redditam exhibitus pulvis e
nitro, lacte sulphuris & camphora sedes qui-
dem tres producebat, mox verò abdominis
dolorem revocavit cum obstipatione alvi, re-
petita tunc supra laudata & efficax methodus
atque tribus septimanis continuata diversam
morbo faciem inducebat, ita ut ejusdem
symptomata mox evanuerint, mox redierint,
& quamvis artuum mox omnium mox inferi-
orum dolor per intervalla adfuerit, abdomi-
nis afflictio tamen permanferit; demum cram-
pis dolorosis manuum simul accusatis ad spas-
modicam nervorum passionem suspicandum
ductus præscripsi solutionem mannato-oleo-
sam, atque semicupium tepidum, quibus æger
absque arthritidis reversione sanabatur; siue
arthritica, siue mere nervosa judicanda sit hæc

colica, illius curationem balnei ope productam recordari emolumento est.

5. In itinere maritimo a China per integrum fere annum valetudine adversa laboraverat quinquagenarius sc. diarrhoea, tussis sputoque purulento, linguam inveni rubram, glabram, ardentem mox sc. aphtosam, atque corpus summe emaciatum, & debilitatum; pulvere radiceis gei urbani intra quatuordecim dies sanabatur diarrhoea, & juscule dein secalino solo atque ad aphtas, quamdiu opus erat, adhibito melle rosato cum borace veneta, tussis indies minuta fuit, appetitus rediit, & elapso bimestri spatio æger prorsus sanatus, & robustus nosocomium reliquit. Restrictionem regulæ prognosticæ phthisicorum continet hic casus præsertim forsan applicandam ad ægrotos, qui sub prava maritima diætâ morbum contraxerunt, quibusque aer victusque salubrior præcipuum restitutionis medium esse solet.

6. Dolore hypochondrii dextri quatuor mensium, cui intumescencia abdominis magis magisque adaucta, non fluctuans, nec non per quatuor hebdomades tumor œdematosus extremitatum inferiorum juncta erant, vir 44 annorum ægrotavit; animæ rheî, solutionis tartari tartarifati ana pars una, oxymellis spvillitici par-

partes duæ ad cochlearia duo minora bihorio sumta, nec non infusum juniperinum & inunctio dolentis lateris per linimentum volatile sub diuresi notabiliter adaucta intra tres septimanas morbum prorsus sanabant.

7. Ex refrigerio apud virum 48 annorum ante octo dies oriebatur tumor œdematosus, dolens totius faciei; postridie autem hic cessaverat sub accedente oppressione pectoris notabili cum tussi sicca; huic symptomati sponte evanido succedebat tumor, tam abdominis, quam præsertim scroti & extremitatum inferiorum, alvus, appetitus, diuresis naturali modo se habebant; cremor tartari, spiritus salis dulcis cum aceto squillitico, emulsio ammoniacalis, infusum juniperinum vel simul vel successive in usum tracta ne minimum quidem decrementum morbi produxerunt; præscripsi demum animam rhei unciam cum olei tartari p. d. drachmis duabus ad guttas sexaginta initio ter per diem, posteaque trihorio sumendas, quanam medicina & diuresis & sudor notabiliter augebantur, intraque mensis spatium æger prorsus restitutus fuit. Hoc primum fuit exemplum hydro-pici, ubi scopo diuretico animæ rhei oleum tartari p. d. apposui, ad qualem compositionem instituendam me præsertim duxit antea observata vis diuretica animæ rhabarbari, haud

iniquæ alcalino menſtruo, quod ad extrahendam illam tincturam adhibetur, ſaltem pro parte adſcribenda, quæqve ideo adaucta quantitate alcali adhuc major ſperari potuit. Plura dein facta experimenta eventum exſpectationi reſpondentem produxerunt. Apprime etiam convenit hic caſus ad hydropis e refrigerio ortum demonſtrandum, dum vix dubitari poteſt, quin materia perſpirabilis apud noſtrum per frigus ſuppreſſa in facie rheumatismum, inde ad pectus converſa oppreſſionem & demum tranſlata atqve in cellulosa diſfuſa hydropem procreaverit.

8. A gravi animi pathemate apud feminam 32 annorum ſubito oriebatur cephalalgia notabilis; huic poſtridie evanidæ ſuccedebat debilitas paralytica plenaria extremitatum inferiorum, nec non ſtupor extremitatum ſuperiorum, motu tamen illæſo. Quatuordecim abhinc diebus elapſis ſponte exortus erat ſudor totius corporis, largiſſimus verò capitis, quatrīduo protractus; ſub quo vires corporis redire ceperunt & per octo circiter dies adeo revaluerunt, ut ægrota in noſocomio ſuſcepta ſat bene ambulare potuerit, jam modò querens membrorum ſtuporem cum nonnullo ſuſurru aurium; alvus, appetitus, menſtrua ſemper naturali modo ſe habuerant; liquor nervinus, veſicatorium nuchæ applicitum
qve-

tribus septimanis reliquias morbi fugabant. Nonne sudor ille paralyseos crisis æstimandus esset? quod si probabile sit, quomodo animi pathema materiem hanc nocivam, perspiratione dein solubilem ad nervos obruendos dirigeret?

9. Vertiginem notabilem, ut credidit æger, a terrore ortam jam tribus septimanis patiebatur vir 23 annorum, cum cephalalgia imprimis nocturna, somno turbulento, tremore aliquali continuo artuum, reliquæ corporis conditiones erant naturales, sanguis largiter & vario modo per venæsectionem, arteriotomiam & sangvisugium temporale mittebatur, emetica, laxantia frequentia, vesicatoria, pediluvia, epithema frigidum capiti, illiqve derafo linteam ceratum impostum, setaceum nuchæ nullam morbi mutationem produxerunt; demum ad antispasmodica converso animo præscripsi pulveris refrigerantis unciam, radicis valerianæ sylvestris unciam dimidiam, moschi orientalis grana quatuor, unde trihorio cochleare minus fumebatur, quoque per aliquot dies adhibito sudor crurum foetidus, quem tempore sanitatis solitum esse, sub hoc autem morbo absentem retulit æger, illo cum effectu revertebatur, ut omnia morbi symptomata insigniter minuerentur, & æger ad patriam sc. Fioniam

am redire appetens nosocomium reliquerit allati remedii usum continuare pollicitus. Haud absonum videtur, perturbatæ menti adscribere spasmodicam nervorum constrictionem, indeqve sudorem pedum inhibitu, cujus materia ad encephalum & nervos directa læsionem eorundem allatam produxerat. Talis originis morbo antispasmodica remedia præ aliis proficua esse, ut docuit hæc experientia, quoque rationi convenit.

SECTIONES.

10. Apoplexiam ante duos annos passa, posteaqve sanata foemina 57 annorum e novo incidit in vertiginem & stuporem capitis cum debilitate notabili, tamen non integra paralyfi extremitatum lateris sinistri, susurru aurium, oculis hebescentibus, sero abundantibus; talem statum aliquot mensibus protractum excepit delirium post tres hebdomades morte finitum. Aperto demortuæ cranio ventriculi laterales serum largum limpidum continebant, ejus autem maxima copia in basi cranii aderat; in abdomine hepar magnum durum, tamen absqve tuberculis; lien & glandulæ mesenterii itidem indurata. Reperta hæc viscerum obstructio arguit universalem serosi liqvidi spissitudinem, cui resorptionem

nem impediendi extravasatio cerebialis merito imputanda est.

II. Dyspnœa insignis cum tussi, sputo mucoso, verum absque dolore circumscripto pectoris, decubitus horizontalem bene tolerans, diarrhœam nonnullam secum ducens, nec venæsectione; quæ sanguinis bona indoles apparuit, nec alia convenienti medicatione mutanda sensim debilitando mortem post hæmophthoën pridie prægressam induxit. Aperto thorace ambo pulmones solito magis rubri inveniebantur, ponderosi, substantiam sub digitis tangentibus granulofam habentes, atque ex omnibus fere punctis liquidum spumescens rubro-brunnum quasi ichorosum effundentes; in singulis cavitatibus etiam paucum serum aderat. Inter pulmonum læsiones possibiles allata historia notam facit, non novam, saltem sat raram & memorabilem, eorundem fere universalem obstructionem in minimis, in defunctis palpabilem potius quam visibilem; in vivis gradu dyspnœæ notabili & absentia signorum alterius causæ conjectandam; remediis, quæ solventia erunt, saltem præsentibus, uti apud nostrum, diarrhœa vix vincibilem, & demum mediantibus ante tabe haud adeo diuturna funestam.

12. Sub levatione. gravis oneris puella 21 annorum corripiebatur sangvifluxu uterino per sex menses non desinente, illo tunc sponte sensimque minuto & demum ad normam naturalem reverso oriri cœpit tumor abdominis, magis magisque adauctus, jam quinque mensibus durans enormis æqvabilis cum fluctuatione obscura; per quatuordecim dies tumor crurum œdematosus junctus erat, trimestri quoque spatio dolor in regione ingvinali dextra continuus adfuerat; reliquæ functiones naturali modo sese habuerunt; tentatis variis diureticis absque effectu instituta fuit paracenthesis, quæ 12 mensuræ aquæ limpidæ educebantur, serum postea e vulnere abdominis largiter fluxit cum diuresi bona & decremento tumoris; clauso autem vulnere subito enormis oriebatur abdominis dolor cum vomitu & singultu, quæ venæsectione licet crebro instituta post septem dies morte terminabantur. Ex aperto abdomine effluxit serum largum, spissum, flavum foetidum, ovarium dextrum invenimus mutatum in tumorem durum steatomatosum magnitudine capitis infantilis, intestina tenuia supra umbilicum compulsa cum se invicem coalita, pro parte sphacelosa, hepar parvum atque durum. Rupturam vasis notabilis nimio labore corporis inductam principii hujus morbi sc. hæmorrhagiæ uterinæ causam fuisse sat manifestum est;

est; modum verò & ordinem, qvo reliqua abdominis vitia post sedatam menorrhagiam exorta sunt, comprehendere difficilior est, num etiam in ovario vas disruptum effudit liquorem sensim adauctum & inspissatum? Num e simili causa extravasationem feri in cavitate abdominis derivare oportet? aut superior hæc fuit effectus intumescens ovarii, cujus volumine compressæ venæ abdominales resorptionis debitæ incapaces redderentur? posterior sententia probabilior videtur, partim quia ascites haud immediate post violentam disruptionis causam oriri incepit, sed post elapsos aliquot menses, partim, quia experientia in aliis casibus monstrosi ovarii efficaciam in producendo hydropo monstravit. Institutæ paracentesi letalem enteritidem mortemque ægrotae acceleratam non possum non adscribere; num vero hæc sequela accidentale fuit malum liquidi effusi acrimoniæ post effluxum tenuioris & diluentis partis adauctæ & magis concentratæ tribuendum? aut magis necessarius fuit ille effectus ponderosi ovarii, quod in abdomine per serum copiosum valde expanso minorem pressionis vim contra adjacentia viscera exseruit, majorem verò, subitaneam, imo enormem post serum subito ablatum contractisque musculis abdominalibus? Utraque causa mihi adeo videtur suspecta, ut in casibus nostro

similibus paracentesi in ambiguum imo periculofam operationem declarem.

13. Dolor medii abdominis gravissimus virum 24 annorum, qui prægressis diebus se bene habuerat, nullamque morbi causam novit, subito post noctem quietam invadebat junctus cum vomitu bilioso & omnium ingestorum, atque obstipatione alvi; triduo talis duraverat status, intereaque laxante remedio & semel venæsectione usus erat; nunc sub introitu in nosocomium præter allata pulsus inveni exilissimum, qui post aliquot horas sub accedente morte fiebat insensibilis. In abdomine defuncti ventriculus magnus haud inflammatus, totus intestinorum tenuium tractus valde expansus rubescens, intestina crassa admodum contracta absque scybalis, omentum nigro-rubrum coalitum cum vesica fellea, & hæc ipsa colorem atro-rubrum habebat, partimque obducta erat pure, cujus nonnulla copia in vicinia hepatis extravasata inveniebatur. Extravasatio puris juxta solitum inflammationis progressum intra tres nostri morbi dies haud generandi mihi indicare videtur abscessum præexistentem clanculum formatum, cujus effusum pus vicinam felleam vesicam inflammavit; hujus verò afflictio dolorifica haud secus, ac præsentem calculo felleo cæteros enormes intestinorum motus vomitum.

tumque citavit; attentionem etiam meretur singularis illa per spasmodicum hunc affectum producta intestinorum constitutio sc. crassorum valida & universalis contractio, tenuium verò & ventriculi enormis expansio, num tanquam antagonistæ contra sese agunt intestina diversi ordinis? ita ut sub motu peristaltico ordinario tenuia, in opposito autem casu crassa prævaleant.

AUGUSTUS.

I. **F**ebris bilio-putrida 21 personas, tredecim modice, octo gravius detinuit. Apud quendam illius curatio difficilis, sed sat memorabilis erat, adhibitis sc. initio morbi evacuantibus efficacibus, sub progressu tamen accedebat diarrhœa valde debilitans, hac demum per decoctum corticis peruviani & cascariellæ sedata oriebatur salivatio pluribus diebus protracta demum secum ducens tantam sensibilitatem ventriculi, ut nec medicamenta, nec potus, urgente licet siti insigni, retineri potuerint; summa simul præsens debilitas certam efficeret mortem, ni allato symptomati per convenientem ingestionis methodum succurrissem, sperans sc. minutam quantitatem ventri-

triculo nimis sensili tolerabilem fere nil aliud præscripsi quam merum avenæ decoctum ad unicum modò cochleare sed eo frequentius sumendum, quæ via æger magnam hujus nutrimenti copiam retinendi capax redditus, itaque ex orci faucibus ereptus fuit. Tribus ægrotis hæc febris mortem intulit.

2. Febres intermittentes nonnullæ; tertiana plus quam trimestris omnigenis antifebrilibus remediis frustra tentata demum per abscessum inguinalem largum pus fundentem solvebatur.

3. Abdominis dolor gravissimus, pertinax apud duas foeminas spasmodicam suam indolem intermittendo prodidit, & præsertim mixtura e sale mirabili glauberi in aqua menthæ soluto, admixtaque anima rheii, quæ alvus per aliquot dies exonerata erat, sanabatur; talis enim colicæ sat frequens causa est primarum viarum saburra. In duobus aliis similis morbi maximus gradus me anxium reddebat

4. Vir nimirum 41 annorum brevi post arthritidem curatam elapso tempore ob grave refrigerium incidebat in dolorem constantem regionis supraumbilicalis, octiduo jam durantem cum alvo segni, nunc quatuor diebus
clausa

clausa, retentione flatuum, vomituritione, pulluque duro; septem sequentibus diebus sanguis naturalis indolis septies mittebatur, camphorata præterea & post emissos nonnullos flatus lac sulphuris cum nitro, clysmata, vesicatoria suris & sinapismi in brachiis in usum sed absque juvamine trahebantur; quinimo morbus increvit cum vomitu, singultu & plenaria insomnia; die 16to solus moschus ad granum sacharo mixtum omni hora dabatur, unde post elapsum biduum vomitus & singultus cessabant, somnus redibat, flatusque mittebantur cum levamine doloris notabili, alvo vero nondum aperta dedi solutionem mannæ calabrinæ cum anima rhei mixtam per cochlearia porrectam cum optato effectu; insequenti quidem sc. vigesimo morbi die renovari videbantur dolor & obstipatio, repetitus autem moschus alternatim cum mixtura mannata minitanti morbum mox iterum compescebant, ita ut modo aliqualis oppressio molestæ cardiæ superesset, epithemate ex herbis aromaticis vino imbutis juvata; convalescens dein mixturam camphorata cum liqvore anodyno cautionis ergo ad integram restitutionem continuavit, interea tamen odontolgiam vix injusto arthriticam censendam passus. Quamvis ob morbum prægressum, sanguinis missi naturalem conditionem, magnumque morbi gradum tandiu protractum, & ab inflamma-

toria

toria origine sine letali eventu vix possibilem indoles hujus colicæ arthritica sat probabilis videretur, attamen prudens medicus quippe haud omnino de absentia inflammationis persuasus, antiphlogisticam methodum inire debet.

5. Apud alterum 23 annorum post cerevisiam frigidam, calefcente corpore ingestam exortus dolor abdominis constanter jam quatuor diebus duraverat cum vomitu frequenti, obstipata alvo, pulsu tamen haud febrili; quater jam vena erat secta absque levamine; post tres insequentes dies, quibus sanguis naturalis quidem indolis adhuc sexies educabatur, & mixtura camphorata sumebatur, alvus sponte fluxit remanente tamen vomitu cum dolore abdominis, qui applicito vesicatorio ibidem transivit in dolorem scapulæ sinistræ; hujus autem loco confestim insignis recrudit abdominis dolor cum vomitu & obstipata alvo, hinc iterum sanguine hac vice phlogistico quater emissio, continuata camphora & vesicatoriis ad suras applicitis alvus aperiebatur, & dolor abdominis post plures tamen recursus mox ad spinæ dorsi varias regiones, mox iterum ad ventrem, demum omnino cessabat, verum convalescentiæ hujus paucis diebus elapsis sc. 27mo die ab invasionem primi morbi ægrotum nostrum adhuc valde de-

debilem corripuit vera putrida febris, ob quam instituta per emesin & catharsin evacuatione virium oriebatur summa dejectio cum obnubilato visu, in situ corporis erecto prorsus deficiente, atque animi deliquio; hinc imperato continuo horizontali situ nec non decocto corticis peruviani & vino rhenano frequenter ingestis vis vitæ adeo sustentata & corroborata fuit, ut decimo quarto die crisis per aphtas & salivationem largam dein sextiduo protractam absoluta fuerit, posthæc demum reversus somnus & appetitus summam nostri infirmitatem in lætam sanitatem commutabant. Nonne effectus abdominalis in hoc ægroto rheumaticus censendus est? Vix aliud credere permittit ejusdem cum artuum dolore alternatio. Subsecuta in nostro casu putrida febris fausteqve devicta, quamvis vires ægroti multiplice phlebotomia summe exhaustæ essent, me iudice haud inepte docet, venæsectionem in putridis haud, quatenus sanguinis copiam minuendo debilitat, adeo esse noxiam, verum alio modo, vix probabiliiori, quam resorptionem materiæ morbificæ præsertim in primis viis hospitantis ad sanguinis massam promovendo.

6. Arthritis vaga sat diuturna demum se fixit in genu sinistro, sibiqve junctum habuit tumorem enormem æqvabilem vesicæ

Aui.

fluido repletæ similem; præ variis hujus ergo tentatis antarthriticis, nec non vesicatorio ipsi tumori applicito manifestum juvamen attulit suppuratio in suræ externa parte infra affectum genu per cantharides diu continuata.

7. Consolidato apud virum 49 annorum spirituosis valde deditum inveterato ulcere cruris, frequenter recurrebat vertigo quandoque caduca, & adhuc crebrius singularis spasmus sc. involuntaria maxillarum constrictio cum torsione capitis ad latus alterutrum intra minutum cessans; evacuantia imprimis alvina, vesicatoria, nervina; fonticuli intactum relinquebant morbum, qui demum recrudescente ulcere inveterato vincebatur. Ulcera factitia naturalium vices haud supplere præter alias etiam hæc confirmat experientia.

8. Sub levatione gravis ponderis vir 38 annorum dolorem quasi ab instrumento scindente brevi durantem in regione perinæ sentiebat; post quatuordecim dies ejusdem loci dolor redibat jam diu protractus, quiescente corpore silens, sub omni motu autem & dejectione alvi sese exserens, adeo ut æger nec ambulare, nec alios solitos labores perficere potuerit; diuresis erat naturalis & in affecto loco nulla mutatio præternaturalis nec dolor a pressione. Post venam sectam, laxans porrec-

æctum & inunctionem perinæi per oleum hy-
ofcyami 14 diebus adhibitam dolor adeo mi-
tescebat, ut æger ambulare valeret; surrexit
autem tumor sat notabilis in regione iliaca
dextra sub situ erecto & motu corporis prove-
niens, alias recedens; huic post aliquot dies
sponte evanido successit expansio molesta to-
tius abdominis cum dolore funiculi spermatici
& testiculi dextri absque externa mutatione;
venæsectio bis repetita & mixtura camphorata
dolorem abdominalem fugabant, & hirudines
perinæo applicitæ etiam illius affectionem
prorsus tollebant; expansio autem abdominis
superstes eccoproticis pro parte cessabat, ita
ut tantum sub motu corporis quasi ab interna
causa extrorsum urgente redierit, pressione ta-
men coercenda; ideo svasi cingulum totum
abdomen circumdans, cujus ope ad labores
perficiendos sine incommodo aptus reddeba-
tur æger. Licet haud inutilem, sed ad similes
casus applicandam praxin contineat hæc
historia; illam tamen imprimis mentione
dignam habui ob singularia ejusdem sympto-
mata, eorumque vix explicabilem nexum;
num læsionem quandam mesenterii, relaxa-
tionem, distractionem; aliamve, ob quam
intestina haud debito gradu ad dorsum affixa
prolabi & expandi poterant, cogitare licet?

9. Hydropem anasarcam vir 35 annorum, sudans corpus aqua frigida lavando & indusium recens induendo, mox orientem sensimque jam per tres hebdomadas adauctum sibi contraxerat; cremor tartari cum infuso juniperino tumorem hydropicum, urinæ fluxum promovendo, tollebat; restitit vero expansio abdominalis non fluctuans, quam relaxationi ex abundante sero adscripsi; & per decoctum amarum laxans abegi; refrigerium tanquam manifesta hydropis causa hoc casu declaratur.

10. Simili morbo jam quatuor hebdomadam cum adjuncto tumore notabili abdominis absque distincta fluctuatione afflictus erat puer octo annorum, nuperque præterea correptus alvi fluxu frequentissimo, quandoque cum, quandoque absque sanguine; porrecto pulveris radices gei urbani cochleari minori omni bihorio diarrhoea & tumor sensim minui & spatio 14 dierum prorsus evanuisse videbantur, verum mox, alvo manente naturali, recrudit tumor hydropicus imo ad pristinum gradum, hinc tincturæ rhei aquosæ uncia cum olei tartari p. d. drachmis duabus ad gr. 40 ter indies porrigebatur, vi cujus diuresis adaucta morbum funditus sustulit. Cur sanatio hydropis in hoc ægroto per catharsin spontaneam adeo erat inconstans, per diuresin verò completa? Dum prorsus indif-

differens videtur, quanam via serum abundans eductum erat; nonne causam hydropis, forsan obstructionem hepatis, alvi fluxu intactam, simul debellaverit diureticum remedium?

II. Apud alterum 22 annorum anasarca trium hebdomadum cum levi tussi laborantem, adhibito per aliquot dies cremore tartari cum infuso juniperino, indeque per urinæ fluxum copiosum diminuto tumore, oriebatur paroxysmus apoplecticus, post se relinquens cephalalgiam cum debilitate brachii sinistri; hisce per venæsectionem, hirudines temporales, laxans, & vesicatorium nuchæ abactis, repetebantur allata diuretica cum optato effectu; tumore autem fere omni fugato aggrediebatur tussis molesta sicca sensim gravior, nunc timens serum ad pectus conversum vesicatoria suris cum diuturna suppuratione applicari curavi, intusque decoctum radicis senecæ oxymelle scillitico mixtum præbui, verum pectoris status, imo peior, manebat, & licet nullus ejusdem dolor sentiretur, tamen ob expirati aëris calorem notabilem pulsumque durum venam bis secui, quamvis absque levamine, expectoratio demum provenit parca quandoque sanguine tincta, alias cum frustis densis, albis quasi mucō condensato; verum in reliquis idem diu persistebat mor-

bus, & tumor hydropicus simul augebatur; nec seneca, nec kermes minerale, nec emulsio ammoniacalis successive in usum tracta statum ægri mutabant, demum exhibita mixtura ex aquæ melissæ unciis sex, aceti scillitici, spiritus salis dulcis ana drachmis duabus, syrupi althææ sesqui uncia ad cochlearia duo bihorio mox tussin levabat & octidui spatium simul cum omni tumore fugabat. An symptomata nostrum ægrotum sub decremento hydropis aggressa, primò capitis, dein pectoris, sero resorpto, & ad illas partes converso adscribi debeant? Saltem encephali afflicti vix alia causa cogitari potest; thoracis verò morbus forsan per se existeret, pro causa habens obstructionem tuberculosam, cujus resolutio allata symptomata produxit.

SECTIONES:

12. Post evanidum tumorem œdematosum crurum fœmina 35 annorum jam sex diebus laboraverat insigni & constanti dolore abdominis, atque dorsi, cum vomitu omnium ingestorum, singultu, sapore malo, cephalalgia, alvo tamen naturali, quæ symptomata octavo morbi die per mortem finiebantur. Aperto defunctæ abdomine omentum profunde in cavitate pelvis cum peritoneo coalitum, tamen absque vestigio inflammationis,

in-

intestinum cœcum & colon aëre valde expansa, non inflammata, hepar diaphragmati ubique annexum, ejusque intermedia tunica quæsi cocta, ipsa autem substantia debito magis rubicundior, ventriculus ipse naturaliter constitutus. Sine dubio inflammatio tunicæ, superficiem convexam hepatis tegentis, suo modo in gangrænam finita morbum hunc, mortemque creavit.

13. Status apoplecticus post cephalalgiam, ut nobis referebatur, octo dierum virum 36 annorum aggressus cum hemiplegia lateris sinistri, tremore verò artuum alterius lateris, stupore insigni & fere ignorantia sui ipsius, singultu, excretionem involuntaria, nec non epilepsia frequenter reversa, quinto die post susceptionem ægroti in nosocomio funestus reddebatur. Dissecto capite vasa meningum sanguine valde turgida reperiiebantur, nec non abscessus magnus largam copiam puris subviridis foetidi, sanguine tincti continens in lobo posteriore hemisphærii cerebri dextri, alius minor abscessus etiam aderat in lobo anteriore hemisphærii sinistri; ventriculus lateralis sinister ferum sat largum includebat. Suppressio facultatum mentalium a valida hac encephalum comprimente causa per se intelligitur, verum etiam affectio diversa laterum sc. hemiplegia sinistri & tremor dextri e differenti

abscessuum volumine declarari potest; major nempe dexter abscessus nervorum lateris sinistri vim prorsus resolvente, minor autem sinister abscessus leviozem debilitatis gradum sc. tremorem in latere opposito produxerat.

S E P T E M B E R.

I. **F**ebre biliofo-putrida No. 28; undecim solis evacuantibus sanati, reliqui gravius & diutius decumbebant, plurimi notabili sanguinis congestione afflicti cito & manifeste sangvisugio temporali & epithemate frigido capitis juvabantur. Quidam symptomatibus putridis magni gradus; nec non dolore faucium & deglutitione adeo impedita laborans, ut emeticum porrigi nequiverit, ope hirudinum circa laryngem applicitarum fauces ita pervias recepit, ut dein conveniens & sufficiens medicina porrigi potuerit. Apud alterum octiduo ægrotantem simile symptoma nec non summa ad caput congestio, & delirium per hirudines temporales adeo levabantur, ut dein emesis salutaris impune institui posset; morbus deinceps sese monstravit sub typo tertianæ malignæ, ita ut alternis diebus sola, sed enormis debilitas, aliis autem paroxysmi
apo-

apoplexiæ similes adfuerint; post alteram emesin ob linguam sordidissimam repetitam cortex largiter porrectus mox insequentem paroxysmum notabiliter diminuit, & cæteros prævertit; unica moriebatur, ubi morbus jam ante introitum tantus, & eo usque protractus erat, ut exhibitum emeticum intento effectui haud responderet, quapropter materies morbi funestam metastasin ad pectus & abdomen effecit.

2. Febris morbillosa ob levitatem symptomatum vix morbi nomine digna, sola diæta antiphlogistica, & calore lecti sanabilis paucos ad nosocomium adduxit.

3. Pectoris morbus frequens, apud duos protractus cum sputo purulento oleo asphalti juvabatur.

4. Dolor regionis iliacæ dextræ fixus apud foeminam 23 annorum mox post partum ortus, jam mense durans & triduo ultimo tumorem œdematosum extremitatis inferioris dextræ sibi junctum habens per venæsectionem ter institutam, & usum mixturæ camphoratæ intra quatuordecim dies simul cum allato tumore sublatus fuit. Nonne hæc inflammatio lenta ovarii censenda est, etiam feræ

R 4

per

per antiphlogisticam methodum sanationis capax.

5. Vomitu omnis cibi solidi, haud verò fluidorum, elapsa circiter hora post ingestionem, puella 16 annorum jam integro fere anno laboraverat cum expansione regionis supraumbilicalis sat notabili, pressioni cedente, alvus quodammodo erat naturalis, nec vermes unquam evacuati, haud aliam rationem morbi indicare potuit, quam malam dietam, pauperpatis ergo ante morbum actam, victumque pro maxima parte ex halecibus falsis, posteaque aqua frigida largiter ingesta. Mox abstinentiam ab omni cibo solido & nutrimentum tenue e jusculo carneo, decocto avenæ, lacte præscripsi, quo per octo dies adhibito, intereaque silente vomitu anima rhei ad guttas 60 ter indies exhibebatur, atque cibus solidior adaucta dosi in usum trahebatur; talique methodo ventriculus ad ingesta retinenda assuetus fuit.

6. Alter fere triennio vomitu post pa-
stum initio frequenter, tandemque semper
reverso cum alvo segni & eructatione quan-
doque acida laborans, variisque remediis tam
roborantibus, quam solventibus & eccopro-
ticis incassum usus erat; simili ac in prægresso
easu victus ratione per tres hebdomades ob-
fer-

fervata nec non magnesia alba, mane & vespere adhibita, ingesti retentio & egestio naturaliter peragebantur; ægroto tunc quam maxime esurienti cibos permisi solidos, haud postea per vomitum rejectos. Topicum in allatis exemplis stomachi morbum, quem ejusdem contractili vi debilitatæ adscripsi, haud inique nec improspere juvandum esse credidi, dum fibrarum elementis a se invicem dimotis apta per jejunium præbita fuit occasio sese attrahendi, itaque, restituto contactu debito, pristinum acqvirendi robur.

7. Præter dolorem omnium fere juncturarum apud virum mediæ ætatis jam quatuor menses durantem, etiam singularem tumorem mollem immobilem utriusque olecrani præsertim sinistri, ubi allatus tumor simul rubeſcebat & a rotatione brachii dolebat, nec non tumorem crurum œdematosum maculatum arthritide serius ortum, gingivas tumidas, exostofin in tibia sinistra, & demum supra claviculam dextram tumorem pugni circiter magnitudinis, durum, cuti affixum, pressioni non recedentem, tactuque dolentem inveni; antiscorbutica sc. elixirium anthartriticum & acetum squilliticum ad partes æquales, infusum trifolii fibrini & succus citri intus porrecta atque cataplasma saturninum tumori colli impositum mensis spatio descripta symp-

tomata fugabant. Nonne complicatae causae arthritidi sc. cum superveniente & adjuncto scorbuto adscribenda sunt peregrina nostri casus phaenomena a neutro morborum solo derivanda?

8. Hæmorrhagia uteri apud foeminam 35 annorum a mœrore diuturno contracta jam dimidio anno duraverat, haud quidem continua sed debito largior & protractior, ita ut modo paucis intermitteret diebus, quibus tunc loco sanguinis albus liquor copiosus fluxerat. Corpus erat valde debilitatum, emaciatum cum pallido faciei colore, lumbago continua vexabat, quatuordecim diebus proximis supervenerant dyspnœa, tussis sicca, anorexia cum alvo segni, pulsum inveni celerem, debilem. Pulvere radice gei urbani bihorio exhibito, atque infuso aqvofo e floribus trifolii albi, & fluxus uterque præternaturalis, & reliqua ab illo dependentia symptomata sanabantur.

9. Dolorem ischii dextri valde gravem octiduo durantem juvenis 22 annorum per unctionem spiritus vini camphorati fugabat, quo facto tota extremitas dextra quoad motum, superstita sensu, prorsus paralytica reddebatur. Demum post plures menses extus adhibita vesicatoria cum diuturna suppuratione,

ne, cucurbitæ siccæ, balneatio, frictio, urticatione, electrificatio intusque convenientia antarthritica eo usque ægrum restituebant, ut sponte ambulare attamen cum aliquali claudicatione potuerit. Infortunatus hic casus periculosum allati spiritus usum topicum in arthritide declarat.

ro. Post spasmodicum dolorem abdominis bimestrem fœmina 63 annorum subito incidēbat in apoplexiam cum pulsu admodum lento; insultu hoc per evacuationes largas sanguinis & alvi devicto, superstes observabatur singulare imaginationis vitium, sub quo ægrota calumnias varias sibi inflictas audire credidit; dum caput ejusdem simul valde calidum animadverti, epithema frigidum illi applicitum intusque acetum vini porrectum fuit; aliquot posthæc elapsis diebus locum illius hallucinationis subibat obauditio sat brevi tempore sponte evanida. Haud immerito & imaginationis error & illum insecuta surditas nervis ipsis auditoriis primò spastice affectis dein relaxatis adscribuntur.

II. Efflorescentia brachii, pectoris & dorsi sinistri lateris apud virum 52 annorum decem diebus aderat, initio pustulosa, jam verò a nobis observata ulcerosa cum molestissimo ardore, pulsus vix celer & alvus natu-

turalis erant; exhibitis primo octiduo camphoratis & laxantibus interpolatis, indeque ulcusculis passim siccatis improvise surrexit dolor gravissimus ardens circa extremitatem sinistri radii inferiorem absque externa mutatione, extensus ad loca exulcerata pectoris, secum ducens levem lipothymiaë insultum, & intra aliquot minuta sponte cessans, triduo continuo eadem hora sc. sexta vespertina reversum illud malum me ad corticem peruvianum, ut contra intermittentes ordinarias exhibendum commovit, proximus hinc paroxysmus solito tempore, sed minori gradu recurrebat, verum loco & tempore quinti accessus provenit largus sudor quoad periodicum illud symptoma omnino criticus; ulcuscula tamen & furunculi pauci in dorso & pectore persistebant summe dolentia, merito & praesertim ob allatos paroxysmos topica exsiccantia & retropellentia timens, oppositam pro acerrimo irritamento extrahendo viam inivi; ideoque primo per cucurbitas cruentas affectis locis impositas liquor sat largus serofus maleolens educebatur cum insigni levamine, redeuntibus autem adhuc paucis dolentissimis furunculis, unguentum basiliconis pulvere cantharidum mixtum, & dein solum applicui, vi cujus suppuratio initio largiter promota, paulatimque postea minuta, agrotum a singulari hoc, atque molestissimo cutaneo morbo, ad
septem

septem hebdomades protracto liberavit absque laesione reliquæ sanitatis. Mirum sane & notatu dignum judico periodicum nostri ægroti morbum, quatenus originem habuit adeo insolitam sc. materiem ichorosam nervos certo gradu & modo aggressam, nec minorem admirationem laudemque meretur corticis eadem virtus contra intermittentes affectus cujusvis indolis, & e quacumque causa exortos etiam hoc exemplo demonstrata.

12. Dolorem cardiæ continuum aliquali duritie & tumore, alvo segni, vomitu intercurrente, dyspnœa imprimis post ingestos cibos, & sub incurvato corpore, nec non emaciatione sat notabili integro circiter anno patiebatur vir 26 annorum. Adhibitis ideo fere absque levamine anima rhei cum solutione tartari tartarifati, atque pilulis saponaceis, simul in usum vocabam unguentum neapolitanum omni vespera cardiæ inungendum, unde suscitata & per tres hebdomades continuata salivatio optatam resolutionem effecit.

13. Arthritidi trimestri apud fœminam 48 annorum demum fixæ in juncturis utriusque manus, & pedis dextri cum articulorum notabili tumore, & rigiditate opposui solutionem gummi gajaci aqvosam ad cochleare majus trihorio sumtum, quæ per mensem
ad-

adhibita, intereaque alvo quotidie modice laxata, articulorum affectus minui incipiebat, vel potius transire in tumorem dolentem & rubentem faciei, qui iterum post aliquot dies cessabat sub exorto fluxu admodum largo ferroso narium, per mensem fere integrum durante illo cum effectu, ut simul arthriticus morbus evanuerit. Indubitata hanc & singularem arthritidis crisin, solventi virtuti adhibiti remedii meritotribuendam, haud antea observare mihi contigit.

SECTIONES.

14. Tumor hydropicus apud foeminam 26 annorum spatio decem hebdomadam sese exseruerat, primo extremitates inferiores sensinque totum corpus occupans, sex proximis septimanis maculae lividae petechiis minores in toto corpore praesertim pectore constanter praesto erant; octiduo junctus fuit mictus cruentus absque stranguria & lumbagine; toto morbi tempore alvus & appetitus naturali modo se habuerant, die ipso introitus supervientia querebatur cardialgiam molestantem, intercurrentem vomitum, frigus, tremorem, cephalalgiam; pulsum inveni valde debilem, & graviditatem jam triginta circiter hebdomadam adesse retulit aegrotans; decoctum corticis peruviani mox in usum praescribatur;

ve-

verum paucis elapsis horis dolores ad partum aggressi fuere cum vomitu frequenti viridi; fluxu sanguinis copioso per vaginam, & motibus convulsivis vehementissimis, sub quibus ægra subito expiravit. Aperto defunctæ cranio intra duram matrem inveniebatur larga copia sanguinis extravasati condensati, & hemisphærio cerebri sinistro agglutinati, quod coagulum continuum erat cum simili extravasato ventriculum sinistrum replente, ejusdemque figuram habente, substantia ipsa cerebri per hanc massam duobus in locis perforata erat; in ventriculo dextro paucum, in basi cranii largum serum; in pectore præter serum nonnullum omnia sana, in abdomine larga copia aquæ rubellæ, viscera ipsa illæsa; uterus sanguine multo nigro repletus, foetus ipse extra cavitatem uteri propulsus in pelvi & vagina dilatata continebatur. In aliis morbi maculoso - hæmorrhagici exemplis maculæ & fluxus pari tempore proveniunt & os quidem atque nares præsertim sanguinem fundunt; noster casus, licet hac ratione absimilis, & novus tamen ob eandem symptomatum indolem ejusdem essentia & speciei, ac reliqui morbi maculoso - hæmorrhagici censendus, ideoque illis convenienti antea in his actis descripta cura tractandus est. Eventus apud hanc ægrotam adeo cito funestus conatibus ad partum indeque productæ vasorum rupturæ
no-

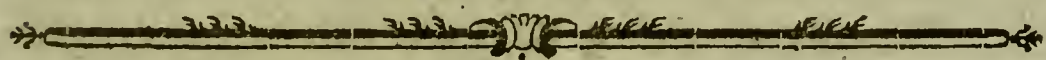

tabili merito adscribendus, nos monet periculum talis morbi e validiore corporis motu timendum.

15. Depresso animo diu afflictus juvenis Norvega 20 annorum subito querebatur cephalalgiam insignem cum debilitate virium notabili, anorexia, lingua fordida, pulsuque exili, quibus cito jungebantur maculæ petechiales, singultus, delirium; adhibitis licet bina vice sangvisugio temporali, alias evacuantibus primarum viarum, moscho, camphora, vesicatoriis, diem tamen morbi septimum finivit apoplexia letalis. Aperto demortui cranio vasa cerebri sanguine turgida inveniebantur, in ventriculis nullum serum, in basi vero illius uncia circiter aderat; sub dissectione autem substantiæ medullaris tam cerebri quam cerebelli puncta rubra, quorum in statu naturali pauca adesse solent, numerosissima apparebant sub levi, pressione substantiæ corticalis verum sanguinem guttatim effundentia. Huic plenitudini vasorum sangviferorum substantiam cerebri medullam pervagantium delirium & apoplexiam ægroti nostri adscribere mihi verosimile videtur.

16. Tumor cardiæ & hypochondrii dextri notabilis durus, dolens, diuturnus, haud ab ægro 34 annorum definiendi temporis junc.

junctus demum cum vomitu omnium ingestorum, & singultu molesto placidam induxit mortem; aperto demortui abdomine hepar reperiēbatur enormis magnitudinis infra umbilicum sese extendens, liquido flavo, puriformi obductum, quo absterfo color apparuit solito rubicundior; superficies utriusque lobi convexa quædam loca præ reliqua substantia habuit prominentia & mollia; hisce incisus largissima copia puris flavescentis densi effluebat, digitisque dein intromissis totum fere hepar in pus resolutum & excavatum reperiēbatur, extima substantia modo ad crassitatem aliquot linearum superstite; reliqua intestina & viscera præter situm & volumine hepatis mutatum naturalia erant.

O C T O B E R.

I. **F**ebbris bilioso-putrida personas 39, tredecim modice, viginti sex gravius afflictas detinuit, impuritates primarum viarum solito magis abundabant, crebriore ideo evacuatione opus habentes; repetitionis hujus indicia mihi fuerunt signa cruditatum post emesin semel institutam permanentia; in plurimis alvus modice laxa observabatur, verum indifferenter
 S quoad

quoad morbi eventum. Metastasis & particularis morbi directio ad certas, tamen varias corporis partes frequenter occurrebat. Juvenis 16 annorum post emesin bis ob cruditatum abundantiam institutam largissima afficiebatur narium hæmorrhagia; toto capite nihilominus tumente, rubente, & ardente, adhuc hirudinum temporalium usus requirebatur, diarrhœa simul adfuit, utrumque hunc fluxum compescuit & prævertit mixtura acida e spiritu vitrioli confecta. Apud alterum juniorem similis symptomatum complexus gradu tamen minori eadem medicina tollebatur. Quinque metastasin ad pectus patientes per sputum salutare evadebant. Apud puellam decimo quarto morbi die observabatur tumor genæ sinistræ sensim adauctus, dein glandulas submaxillares occupans, largam salivationem secum ducens, & demum in abscessum submento notabilem finitus. Alter jamjam ad aspectum convalescens decimo quarto morbi die subito corripiebatur dolore constanti abdominis cum alvo laxa, pulsu celeri tenso, lingua autem & sapore naturalibus; cum nullam externam causam hujus supervenientis mali detegere potuerim, & præsentem epidemiæ nostræ indolem recordans, metastasin ad intestina factam credidi, ideoque loco evacuantium, quæ in hoc casu ob irritationem vix non perniciosissima essent, methodum elegi

elegi antiphlogisticam, involventem & derivantem; venæsectio septies instituta, frequens inunctio abdominis notabiliter expansi per linimentum volatile, vesicatoria juxta furas, emulsio camphorata alternatim cum decocto albo, decoctum avenæ loco alterius ingesti, & post mitigatum dolorem, flatusque emissos injecta clysmata oleosa octiduo protractum morbum feliciter vincebant. Alteri decimo septimo die convalescenti supervenit tumor durus dolens notabilis magnitudinis in crure sinistro, applicito ibidem cataplasmate emolliente, & per quatuor dies continuato, e novo animadverti insurgentia symptomata prægressæ febris sc. nonnullum delirium, stuporem, debilitatem & alvum involuntario fluentem; originem febris recidivæ perpendens, tumorem metastaticum disquisivi, ejusque volumen ad dimidium minutum inveni, mox ideo cataplasma emolliens abstuli & illius loco vesicatoria furis & sinapismos plantis pedum admovi, his factis allata symptomata manifesto decrescebant, & demum cessabant sub spontanea, & diuturna suppuratione crurum maxime sinistri, ubi adfuerat metastaticus tumor, cujusque superstes vestigium, etiam sponte durante prædicta suppuratione disparuit.. Notabili sane hoc casu addisco, emollientia topica partibus metastasi affectis scopo perfectioris attractionis & maturationis appli-

cita oppositum effectum producere posse, attenuando nimirum materiam depositam, ejusque resorptionem promovendo, quapropter utentes hoc auxilio ad ejusdem effectum eò attentiores esse debent. Etiam hac historia patet, materiam metastaticam, in massam sanguinis reductam, retinere eandem vim febrem faciendi, ac ante depositionem. Octo ægros nostra febris mediante metastasi e vivis sustulit sc. foeminam ob utriusque parotidis intumescentiam sæpius letalem; alterum, cui die vigesimo primo morbi supervenit tumor enormis lividus unius femoris & genu, cito conversus in abscessum gangrenosum cum effluxu pessimæ ichorosæ materiæ; tres ob depositionem ad encephalum nullis remediis prævertendam aut domandam; duos per metastasin ad intestina cum diarrhœa colliquativa, & ultimum quidem, cujus historia memorabilis mihi videbatur. Sub progressu illius morbi tussis molesta cum raucedine accessit, hanc ad metastasin tendere suspicatus porreximi mihi in casu solitum & sæpius utile decoctum chinæ cum senega; post duos dies symptomata pectoris evanuerunt succedente diarrhœa initio absque dolore, dein cum illo magis magisque adaucto, quæ sub usu electuarii antidysenterici e cortice & rheo paratiungebatur cum expansione notabili abdominis, cardialgia enormi, subsultu tendinum, deglu-

glutioneque impedita, quæ intra quatuor dies morte placida finiebantur. Aperto cadaveris abdomine, omnia intestina inveniebantur inflammata, & totum ileum nigrum sphacelofum pure passim obductum, in infima parte abdominis largum pus tenue brunnum aderat; pectoris utraqve cavitas etiam nonnullum serum includebat. Corruptionis hujus intestinorum notabilis, atqve suppurationis tam cito peractæ vix alia causa, quam metastasis cogitari potest. Casus hic præcessit alterum supra allatum simili metastasi stipatum, sed fauste sanatum, priorisque infortunium ad aliam utiliore & experientia deinceps probatam methodum eligendam me commovebat, in universum historia hujus epidemiæ docet: 1) Differentem putridæ febris genus, vi cujus uno præ alio tempore ad metastasin formandam inclinatur; haud mihi absolum videtur, illam diversitatem derivare a varia visciditate materiæ morbificæ, minus ideo, magisque ad colatoria permeanda idoneæ, quali sententiæ convenit etiam circa hanc epidemiam notata tenacitas impuritatum intestinalium, quibus tanquam fonti insequens ipsius sanguinis corruptela merito adscribitur, illarumque ideo indolem retinet. 2) Epidemias putridas adeo ad metastasin pronas præ aliis esse periculosas, mortuorum enim numerus in præsentibus alias solitum longe superabat

& in omnibus a destructione per metastasin inducta originem trahebat. 3) Plurimas, si non omnes, corporis partes, ut apud nostros, caput, pectus, abdomen & artus, metastasi esse subjectas, maxime autem pulmones, quod aliarum experientiarum haud secus ac memorata contestantur, quosque præ cæteris internis visceribus ad materiam metastaticam impune excipiendam & evacuandam dispositos esse simul compertum est. 4) Epidemias tales, ut ita dicam, metastaticas ob singularem naturam & grave periculum appropriata quoque procuratione medicorum opus habere; principiis obstare, primas vias tempestive & sufficienter imprimis per emesin etiam repetitam evacuando, potissima sine dubio prævertendi mali regula sit; si nihilominus vel illa cautione neglecta, vehementia morbi damnosum eventum præfagiat, per citum vesicantium usum ad artus vim morbi dirigere conandum est; etiam me iudice confert, partes ipsas metastasi maxime nocendas respicere, illisque quantum potis est, cavere, capiti sc. per epithemata frigida, & intestinis fugiendo sub vigore morbi remedia alvum moventia & solis, dum opus est, clysmatibus blandis evacuationem promovendo.

2. Febres morbillosæ nonnullæ adhuc benignissimæ.

3. Arthritico dolore brachii sinistri afflicta puella 25 annorum demum incidebat in convulsiones, quæ extremitates lateris sinistri frequenter & irregulariter, quandoque cum, quandoque absque conscientia sui ipsius agitant; post harum accessum dolor brachii fere evanidus transiverat in debilitatem, quoad motum paralyticam; tentatis variis moscho, valeriana, oleo animali dippelii absque optato effectu fonticulus demum brachio affecto, applicitus fuit, intusque exhibita solutio gummi gvajaci aquosa ad cochleare majus trihorio, unde alvus quotidie & modice laxabatur, & ægrota sensim melior, post spatium sex hebdomadam a convulsionibus & arthritide liberata, nosocomio valedicebat. Casus hic pro exemplo convulsionis arthriticæ, quæ sc. ab arthritica materia originem traxerat, haud inique afferri potest, svadente doloris arthritici transitu in allatum spasmus; forsan materia morbosa, quamdiu nervorum ramos occupabat, dolorifica, profundius penetrando ipsumque nerveum truncum occupando, paralytin & convulsionem inferre valuit; illam sententiam quoque corroborat arthritici remedii sc. gummi gvajaci effectus nostræ adeo proficiuus & in aliorum similium emolumentum notatu dignus.

4. Diarrhœa jam octo mensium apud virum 24 annorum post potum multum aqvosum & fructum, Pisang dictum, copiose loco alterius nutrimenti per plures dies in Gvineâ ingestum exorta erat, primo trimestri spatio sangvineâ, postea mere aqvosa, variisque remediis in insulis americanis incassum tractata; huic binis proximis mensibus junctus erat tumor asciticus notabilis cum manifesta fluctuatione, eodem tempore genu sinistrum dolore & rigiditate laboraverat; per paucos dies crura quodammodo tumuerunt; corpus ægroti valde emaciatum inveni. Mox in usum præscripsi pulverem radices gei urbani ad cochleare minus bihorio, & infusum theiforme eradicæ althææ & semine lini ad partes anaticas, & genu cannabi picea involvebatur; post aliquot dies medicinæ hujus salutaris effectus sub decrescente diarrhœa & adaucta diuresi sese monstrans intra mensem sanitatem completam reproduxit. Curationem hanc, qualem antea nunquam observavi, minime ex allatis expectabam remediis, ad sedandam diarrhœam modò porrectis, quo facto, hydrope, quem superfuturum esse credidi, per appropriata diuretica aggredi cogitabam. Nonne inopinatus, faustusque ille eventus singularem hydropis speciem per laudata roborantia sanabilem prodit, atque docet? Utpote post alvi fluxum exortus, illoque sedato sanatus

natus fuit noster hydrops, eundem pro effectu diarrhœæ statuere sat probabile est, quomodo autem ille nexus declarabitur? Num calor intestinalis, sub laxitate alvi diminutus, vaporum exhalantium condensationi, impeditæ resorptioni; ideoque præternaturali collectioni ansam dedit? & nonne inhibitus per roborantia ille fluxus, calorque ita restitutus effectum contrarium ad humoris hydropici solutionem & absorptionem exseruit?

5. Alteram diarrhœam trimestrem in viro 24 annorum mox cum, mox absque dolore abdominis, quandoque cum dejectione sangvineâ post incassum tentata varia remedia, imprimis ipecacuannham, rheum & geum urbanum demum sanavit sequens per quatuordecim dies adhibitum decoctum sc. corticis peruviani, simarubæ, cascarillæ anadrachmæ duæ coctæ cum aquæ simplicis unciiis duodecim ad remanentiam unciarum octo, quibus post colaturam refrigeratis addebantur mucilaginis gummi arabici uncia duæ, olei olivarum albi uncia, unde bihorio cochlearia duo sumebantur.

SECTIONES:

6. Scabie per unguentum a mercurio præcipitato rubro paratum exsiccata vir 26

annorum mox sentiit dyspnœam, jam tribus septimanis durantem sat notabilem cum rauce-
cedine, tussi sicca, molesta, tumore œdema-
toso unius cruris, & reliquo corpore emaciato;
quæcunqve ad scabien revocandam adhibita
remedia frustranea erant, verum allata symp-
tomata increverunt, tussis demum reddebatur
humida cum sputo partim sangvineo, partim
purulento, intercurrenteque vomitu, his tu-
mores hæmorrhoidales valde dolentes etiam
jungebantur, extremitates inferiores magis
magisque intumuerunt, inquietudo & anxie-
tas erant notabiles ægrotum ad situm erectum
cogentes, quibus miseriis ad summum gra-
dum proVectis advenit optata mors. In
aperto cadaveris abdomine inveniebantur se-
rum nonnullum spissum flavescens, omnia
intestina tam tenuia quam crassa admodum
contracta, imprimis colon transversum, te-
nuia præterea passim inflammata, hepar soli-
tò durius, imprimis illius lobus dexter, vasa
mesorecti solito magis turgida & conspicua,
atqve ipsius hujus intestini tunicæ rubræ; pec-
toris cavitas sinistra serum largum spissum
flavescens continebat, pulmo ipse inflamma-
tus erat; pulmo dexter costis ubiqve per fila-
menta membranacea firmiter annexus, ejusque
substantia multis & magnis tuberculis scirrho-
sis erat conferta; pericardium reperiebatur
sero flavescenti viscido impletum, ejusque in-
terna

terna superficies inflammata, cor ipsius magnum & inflammatum, imprimis ventriculus dexter. Similitudo liqvoris in cavitatibus cadaveris reperti cum materia in pustulis scabiosis contenta fere extra dubium ponit hanc ipsam fuisse, quæ post retrogressum topico mercuriali effectum apud partes internas deposita inveniebatur, quæque vi acrimoniæ & spissitudinis reliquas detectas viscerum læsiones, tam obstructionem, quam inflammationem non poterat non procreare; indurationi autem hepatis sine dubio ex eadem causa ortæ plenitudinem vasorum hæmorrhoidalium, eorumque tumores molestos adscribere fas est.

7. Dolore cardiæ, & medii pectoris constanti admodum gravi, ad dorsum extenso, ab ingestis insigniter crescenti cum respiratione difficillima, decubitu horizontali impossibili jam novem diebus laboraverat puella, 13 annorum, ob summos cruciatus & inquietudinem difficulter allata morbi symptomata indicare valens; de causa ejusdem nihil nobis cognitum reddebatur, pulsum inveni celem, tensum, alvumque rite apertam; quinque adhuc diebus in nosocomio vixit hæc misera cum indefinente lamentatione inquietudine & dyspnœa ad letalem demum gradum adaucta. Aperto defuncti abdomine
totum

totum hepar solito magis rubrum, & durum inveniebatur, quoad superficiem convexam crusta tenui mucosa obductum, & mediante illa diaphragmati agglutinatum, incisa ejusdem substantia largum sanguinem fluidum fundebat; glandulae mesenterii erant induratae; in thorace cellulae mediastini anterioris serum spissum multum continebant, ambo pulmones intermediis crassis, numerosis filamentis membranaceis tam firmiter ad costas accreti, ut sine substantiae dilaceratione separatio non fieri posset, in posteriore parte utriusque cavitationis serum largum sanguineum continebatur, pulmones ipsi erant obscure rubri; pericardium in tota circumferentia cordi erat continuum, & tam arcte annexum, ut nullibi absque laesione cordis separari potuerit, membranae hujus involucris etiam solito crassiores erant. Haud mirum est, enormem hanc ipsorum vitalium viscerum laesionem maximos, quos nostra patiebatur, cruciatus intulisse; imprimis autem anxietatis insignis gradus, & in praesenti & in praegresso aegroto observatus, cordi ipsi, apud utrumque afflicto, imputandus est, ideoque in posterum sub concursu similium symptomatum pro signo vix incerto talis causae mihi inserviet.

8. Hypochondrium dextrum apud virum 29 annorum post dolorem diuturni ab aegro.

ægroto haud satis definiendi temporis demum intumuit, magis magisque cum protrusione costarum notabili, dyspnœa, tussi, sputo purulento, decubitu intolerabili in latere sinistro, consumptione phthifica & laxitate alvi, quæ die quinto post susceptionem in nosocomio per mortem terminabantur. Aperto demortui ventre mox effluxit nonnullum serum flavescent, hepar conspiciebatur magnum, adeoque depressum, ut margo anterior lobi dextri ipsam cristam ossis ilei attigerit, cujus situs causa pro parte erat notabilis diaphragmatis descensus, unde etiam superficies hepatis superior a convexa in concavam fere erat mutata; externa hepatis facies erat obscure rubra & dura; inter spinam vertebrarum & posticum hepatis marginem enormis aderat copia materiæ tenuis brunneæ, purulentæ, cujus fons inveniebatur tam hepatis lobus major in postica parte suppuratus, quam ren dexter pro suprema parte eodem modo læsus; præterea in interiore substantia hepatis varii parvi abscessus, nec non tumores steatomatosi continebantur, ob allatum enorme hepatis volumen ventriculi situs fere prorsus perpendicularis observabatur, & omnia intestina profunde versus pelvim locata; in cavitate pectoris dextra enormis aderat copia feri spissi, brunni, & loco pulmonis corpusculum oblongum adeo compressum, ut illius diameter modo

modo crassitiem trium circiter linearum habuerit, extus tunica alba obductum, intus nigrum compactum; pulmo sinister ob compressionem ex contento oppositi lateris etiam naturali minor; cor ipsum parvum. Tanquam primitivus, ad reliqua reperta vitia procreanda & declaranda aptus merito habeatur morbus hepatis, cujus insolita magnitudo in abdomine situm viscerum necessario perverterat, in pectore autem vasa comprimendo humorum produxerat extravasationem, cujus copiae sensim adauctae notabilem coarctationem pulmonum adscribere oportet.

N O V E M B E R.

I. **F**ebbris bilioso-putrida solito rarior undecim personas levius & octo graviori afflixit gradu, duo moriebantur sub delirio & insigni sanguinis congestionem ad caput.

Febre morbillosa non pauci mediae ætatis laborabant. Apud omnes pectoris oppressio adeo levis erat ut nulla venæsectio opus fuerit, sed eruptione facta & bene procedente sponte evanuerit, septimo die in genere morbus absque omni sequela finitus erat, interea
 dia-

diæta antiphlogistica calor lecti, & quandoque mixtura camphorata omne medicationis punctum tulerunt.

2. Asthma periodicum studiosum Islandum 34 annorum, adversa fortuna diu pressum, jam integro anno afflixerat, quinque septimanis exacerbatum, per unum alterumve diem intermittens, quandoque constrictionem molestantem faucium secum ducens; aliàs nullibi dolor fixus aderat, nulla tussis nec febris; præmissio emetico, kermis mineralis granum bihorio porrigebatur, unde post quatuordecim dies asthma prorsus evanuit, constrictione faucium tamen superstes usu liquoris antispastici tollebatur; jam oppressorius cardiæ dolor, ructus acidi, alvi segnities accusabantur, quæ per aliquod tempus roborantibus, eccoproticis, magnesia alba, absque perdurabili juvamine debellata mihi suspicionem impeditæ circulationis in hepate dederunt, eapropter propinata pilulæ e saponis venetæ drachmis tribus, extracti chamomillæ sesquidrachma, & aloës gummosi drachma ad grana quindecim ter indies sumta morbum prorsus extirpabant. Tam abdominalia symptomata quam juvantia remedia me iudice sat certa obstructi hepatis indicia erant; ex eodem fonte, contestantibus aliis similibus exemplis, affectum asthmaticum saltem pro

pro parte derivare licet; quamvis enim hæc causa per se haud sufficiat, quod asthmatis sanatio pergente adhuc hepatis morbo probat, attamen juncta cum certa nervorum sensibilitate talem effectum procreare valeret, a læso enim hepate ad læsionem diaphragmatis obnexum horum viscerum sat probabilis est conclusio; verum enimverò quanam ratione kermes minerale asthmaticum morbum, persistente licet illius præcipua causa, tollere potuit? Vix alio modo hanc virtutem exseruit, quam nervis ipsis singularem statum ad actum spasmodicum minus dispositum inducendo.

3. Dolori artuum superiorum apud virum 42 annorum sponte evanido successerat dolor abdominis totius jam octiduo protractus cum alvo per tres dies clausa, appetitu enormi, singultu intercurrente, pulsuque haud febrili; sanguine naturalis indolis per venæsectionem bis educto, ingesta mixtura camphorata, & post minutum dolorem evacuatione alvi per clyisma promota, symptomata allata intra quatuor dies cessabant sub exorta stranguria molesta, quæ urinam initio naturalem, dein verè purulentam, atque nonnullum dolorem regionis hypogastricæ secum duxit, verum absque lumbagine; nunc in usum trahebatur mixtura ex essentia
tica

corticis peruviani uncia, tincturæ antiscorbuticæ drachmis duabus composita ad guttas sexaginta ter per diem porrectas, urina autem eadem per 20 dies manente, & simul alvo segni observata, præter allatam medicinam dedi pilulas e pulvere radicis rhei & therebinthinæ venetæ s. qv. paratas a granis quindecim ad triginta mane & vesperi sumtas, brevi postea diuresis minus dolorifica reddebatur, & elapsis quatuordecim diebus quoad emissionem & contentum prorsus naturalis, atque talis per tres hebdomades, quibus æger in nosocomio præcautionis ergo moratus fuit, permanebat. Nonne arthritica indoles hujus morbi curationem possibilem reddidit? Quod probabile videtur ob allatam ejusdem primam originem, & quia vera vesicæ suppuratio ex inflammatione dependens sanationis vix capax est.

4. Hydrops apud virum 45 annorum quartanæ sponte evanidæ successit jam quatuordecim diebus durans, totumque corpus occupans cum tussi sicca atque dyspnœa, initio cremor tartari cum infuso juniperino in usum trahebatur, verum juvamine, non observato sed dyspnœa ad summum gradum incremente citissimamque requirente opem emulsio ammoniacalis in auxilium vocabatur, primo omni

T

hora,

hora, postea bihorio ad cochlearia duo majora, vi cujus periculum brevi cessavit morbiqve plenaria sanatio intra tres hebdomades absoluta fuit. Alterum 56 annorum e platea ad nosocomium ductum cum insigni dyspnœa, tussi sicca, somnolentia notabili atqve tumore hydropico totius corporis eadem medicina fluxum alvi modice, urinæ verò præsertim augendo intra aliquot hebdomades prorsus restituebat. Licet egregia hujus medicaminis antihydrica virtus in gravi casu aliis præferenda sæpe memorata sit, repetitam tamen pro illa experientiam certitudinis ergo notare confert.

5. Gastrodynia, splenalgia, vomitus intercurrents, cephalalgia frequens & tumor vagus artuum puellam 21 annorum nunquam menstruatam mensis spatio affligebant; præscripsi infusum theiforme e baccis juniperi contusis, ad unciam dimidiam, foliorum fennæ s. s. drachmis duabus seminis feniculi drachma, nec non pilulas ex assâ fœtida ad grana decem mane & vespera, post duos dies elapsos menstrua sat copiosa provenerunt & omnia prægressa symptomata prorsus evanuerunt. Num optatus eventus fuerit medicaminum effectus, dubium quidem est, utpote etiam ipsis naturæ moliminibus tunc temporis

ris perfectis adscribi potest, attamen illa, quam conceperam. idea diuretica cum cathartidis scopo emmenagogo combinandi primo hoc tentamine potius roborata quam fracta fuit.

6. Apud alteram integro anno menstrua emanferant, semestri spatio intumescencia abdominis observata fuit sensim major non dolens, æqvabilis, nec sonans, nec fluctuans; binis mensibus junctus erat dolor hepatis presforius, sub motu increscens cum flavedine cutis, dyspnœa, siti, tumore crurum; anima rhei & pilulis ad hydropicos per aliquot hebdomades adhibitis symptomata obstructi hepatis cessabant, verum expansio abdominis eodem gradu permanebat, nec decocto amaro laxanti dein porrecto, nec pilulis ex assâ fœtida mutabilis; demum tincturam martis mynsichti ad partes duas, spiritus salis dulcis partem unam, unde guttæ 60 ter indies sumebantur, eo cum effectu porrexī, ut tumor ille sensim & post quatuordecim dies prorsus evanuerit, verum absque restituto menstruorum fluxu. Ex juvante hoc medicamento, cujus efficacia roborans præsertim ob deficientem aliorum virtutem notabilis est, probabiliter concluditur, juvatum morbum fuisse insignem relaxationem tubi intestinalis.

7. Dolores vagi partim artuum imo pectoris & abdominis apud virum 34 annorum post herpetem inveteratum unguento quodam consolidatum exorti & jam trimestri spatio durantes, primò vesicatoriis diu suppurantibus, cucurbitis siccis, laxantibus frustra debellati, deinceps autem usu balnei tepidi universalis absque reversione herpetis fugati erant.

SECTIONES.

8. Dolore inconstanti pectoris, dyspnœa, tussî cum sputo mucoso bimestri spatio protractis sat debilitatus & emaciatus vir 33 annorum subito corripiebatur dolore ischii sinistri, gravissimo, qui initio alternans cum dolore urenti pectoris medii, dein fixior vesicatorio suræ sinistræ debellabatur, hinc ischiade mox fugata, pectoris affectio tantum restitit cum vomitu, convulsione, tremore artuum & demum delirio, quæ sexto die post dolorem ischii sublatum morte terminabantur. Aperto thorace superficies pulmonum pallido-rubra ubique multis stigmatibus, quoad formam & magnitudinem variolis mox disruptis simillimis, obsessa, substantia ipsa utriusque pulmonis itidem tuberculis parvis
scir-

scirrhis conferta, pericardium sero multo plenum cum corde exiguo, in abdomine omnia naturalia; materiam ichorofam e pulmonum ulcusculis resorptam primò ischium, dein nervosum systema aggressam fuisse, vix dubitari potest.

9. Febris putridæ symptomata apud foeminam 38 annorum decimo quarto die cessabant sub exorto dolore pectoris, scapulæ & brachii dextri; post vesicatorii ibidem appliciti effectum loco doloris mox evanescens oriebatur febris typi quotidiani, post cujus paroxysmos tres sat regulares dabatur cortex peruvianus, insequenti nyctemero febris triplex recursus levis, postea autem nullus observabatur; biduo verò præterlapso dolor iterum pectoris dextri acutus sentiebatur absque celeritate pulsus; e vena nihilominus, quantum vires permittebant, ter educto sanguine phlogistico, aliisque remediis convenientibus applicitis pectoris tamen affectio permanebat oppressoria cum tussi sicca, decubitu intolerabili in utroque latere, virium decremento & dyspnœa, quæ die decimo nono post ultimum doloris pectoris accessum ad gradum letalem perveniebat. Aperti thoracis cavitas dextra pure tenui flavo-viridescenti, odoris valde foetidi, prorsus erat impleta, ita ut ne

minimum quidem vestigium pulmonis dextri inveniri potuerit; hepar admodum profunde in abdomine depressum, ejusque lobus major superficiem superiorem loco convexæ concavam habuit, qui situs sat manifeste ab extravasato pectoris diaphragma deorsum urgente productus erat. Læsio hæc pectoris notabilis ortum duxit a materia metastatica, quæ testante recurso doloris sine dubio inflammationem pulmonis reduplicatam & mediante hac adeo totalem suppurationem procreavit, periodica, sub hoc actu aggressa febris merito, uti in similibus casibus antea notavi, resorpto puri tribuenda est, illam verò haud postea rediisse, corticis specificæ virtuti contra nervorum mobilitatem debetur. Præsertim autem notanda & hoc casu commonstrata veritas est integra resolutio & suppuratio alterutrius pulmonis; quis enim tantam destructionem visceris numerosissimis & maximis vasis compositi absque cito funesta hæmorrhagia crederet possibilem? Qvis non mirabitur singulare suppurationis opus, vi cujus vasa majora, quorum solutio letalis fluxus periculum habere videtur, successiva & haud comprehendenda ratione adeo mutantur, ut absque effusione contenti sanguinis in massam puris homogeneam converti queant.

10. Puerperalis febris symptomatibus, ut referebatur, quarto post partum die aggressis cum lochiis rite fluentibus laborans foemina 33 annorum sexto morbi die e nosocomio puerperarum ad nos ducebatur; abdomen aegræ haud expansum, sed dolens, pulsum valde celerem debilem & deglutitionem impeditam inveni, sub quibus aliquot horis post introitum elapsis moriebatur. Aperti abdominis omentum erat sphacelosum, ad finem intestini jejuni conspiciebatur volvulus ita sc. ut superior pars tubi intestinalis ad longitudinem digiti medii in inferiorem partem introducta esset, intus suscepta pars conditionis naturalis erat, pars autem intestini infra volvulum in variis locis inflammata; uterus nondum erat debito contractus in utraque superficie largo pure obductus, quo absterfo color ejusdem rubicundior observabatur, in cavo autem ipso sanguis ater effusus.

11. Ascites apud virum 59 annorum post febrem quotidianam ortus per diuretica frustra debellatus fuit & dein per paracenthesin, qua mensuræ sex aquæ aurantii coloris educebantur, postea tumor recrudit cum frequenti & demum constanti abdominis dolore & alvi laxitate, viribus simul consumptis magis magisque, bimestris morbus morte finitus.

erat. Post effluxum ex aperto abdomine extravasati liquidi omentum conspiciebatur sphacelofum, intestinum jejunum passim inflammatum, alibi sphacelo correptum, hepatitis tota massa debito durior, in pectore nonnullum serum, pulmones sani. Merito malominis habeatur saturatus color liquidi per paracentesin educti, ex ejusdem enim acredine atque pronitate ad putrescentiam funesta viscerum inflammatio, qualem allatum extispicium monstravit, facile producenda, ideoque timenda est.

12. Dolor totius abdominis constans cum expansione molesta & alvo clausa apud foeminam 49 annorum biduo aderat, ortus post motus febriles irregulares & diarrhoeam dolorificam sex dierum, in regione hypogastrica praeterea percipi potuit tumor durus ovalis, pulsus inveni celerem debilem: duobus in nosocomio peractis diebus sub signis gangraenae manifestis, dolore sublato, vomitu, singultu, sudore frigido advenit mors. Aperto abdomine effluxit largum serum valde foetidum, & dein in conspectum venit corpus peregrinum in medio hypogastrio positum, caput infantile superans, variis prominentiis obfessum & muco quodam ad omentum & intestina laxè agglutinatum, quod ab hac connexiono-

nexione solutum reperiēbatur esse ovarium dextrum quoad substantiam schirrosū; ex- crescentiæ in superficie ejusdem variæ erant magnitudinis & indolis, quædam pugni magnitudine mollis livescens, intus sanguine repleta, aliæ minores serum gelatinosum vel hydatides includentes, aliæ prorsus duræ scirrhosæ, liquor mucosus albescens peritonei superficiem internam obducebat, nec non intestina ipsa, quæ aëre valde repleta alias sana inveniebantur. Nonne excreſcentiæ illæ pro ovulis ipsis ab impeditum circulum sensim adeo degeneratis habendæ sunt? Nonne diversitatem contenti partim a vasis disrupti & liquoris effusi differentia, partim a resorptionis vario gradu derivare licet? Quoddam horum tuberculorum sine dubio illud molle livescens sphaæloſa corruptione mortis causa fuisse videtur.

 D E C E M B E R.

I. **F**ebriſ bilioſo-putrida 35 personas, earumque quindecim leviori, viginti graviori gradu afflixit; in univēſum ejusdem indoles

fervabatur benigna post evacuationes bene & largiter peractas modo debilitatem camphora cortice, vesicatoriis facile devictam secum ducens absque pronitate ad metastasin, aut congestiones particulares, cujus absentia benignitatem epidemix putridx me iudice præsertim constituit. Complicatio mentione non indigna aderat apud sutorem 32 annorum, quem ob phthiseos metum in nosocomio candidatus haud suscipere ausus erat, ipse ideo illum visitans inveni valde emaciatum, tussi plurium annorum afflictum nec non raucedine nuperius juncta, exactius autem inquirendo mihi innotuit, symptomata febris putridx quoque per quatuordecim proximos dies præsto esse, quorum indolem dubiam ex relatione ipsius ægroti vix eruendam manifestius declaravit observata obauditio sat pathognomonicum putridx febris signum; admissio ideo ægroto propinabatur kermes minerale alternatim cum decocto corticis, verum ob vomitum inde citatum, imo etiam seposita illa medicina continuantem, levaminis potius quam curationis spe dedi julapium salinum s. potum antemeticum Riverii extra effervescentiam ad uncias octo cum syrupi altheæ uncia ad cochlearia duo majora omni bihorio; vomitus hinc cito sedabatur, & tussis tolerabilior fiebat, iusculo secalino deinceps simul in usum tracto
sen-

sensim pristinam valetudinem recepit æger. Alteram jam per plures hebdomades ægrotantem in summo morbi gradu atqve periculo inveni cum pulsu vix sensibili, insigni expansione abdominis, obauditione, alvo involuntaria, tussi atqve raucedine, quæ simul maxima paupertate & defectu omnium pressa absque dubio periisset, ni in nosocomio suscepta curaqve convenienti tractata fauste evasisset, quod exemplum simulac plura similia sanationem putridæ febris vix unquam prorsus desperandam declarat, quodqve medicum, bonam conscientiam appetentem, vix ullum hoc morbo afflictum rejicere & deferere oporteat. Tres hac epidemia moriebantur cum pectoris affectione gravi, sputumqve licet solum deglutientes, quod mali ominis signum communiter comperi.

Febres inflammatoriæ haud raræ fauste sanatæ tam pectoris quam abdominis; apud duos inflammatorius dolor tractum funiculi spermatici occupabat, nec non alterutrum testiculorum, solita antiphlogistica medicatione non difficulter fugatus; in duobus aliis, ubi inflammatio intestinalis pertinax & vehemens multiplicem venæsectionem desideraverat nec non exactam abstinentioniam a nutrimentis minimo stimulo præditis, oriebatur agrypnia in-

plenaria tamdiuprotracta, ut deliratio inciperet; inanitioni hoc symptoma adscribens jusculum e sago cum vino paratum sensim ingerendum concessi, & mox subsequente optato effectu sc. somno bono, quo delirium fugabatur, gavissus fui. Absentia mentis e pervigilio haud infrequenter observata est; nec difficulter intelligitur, deficere functiones, dum ad illas perficiendas requisitæ vires somno reparandæ deficiunt; rationem verò, quæ exinanitio somnum fugat, declarare nescio.

2. Febris morbillosa undecim personas afflixit, gravior quam in prægressis mensibus, apud omnes tamen sanata, quendam enormis angebat pectoris oppressio etiam loquendi vim supprimens, venæsectio quinque repetita gravitatem & periculum hujus symptomatis abegit, & morbilli deinde quinto copiose proruperunt. In universum exanthema morbillosum vere criticum observabam, sub quo proveniente & per regimen modice calidum conservato reliquæ molestiæ mox levabantur & cessabant.

3. Quartanam quatuor mensium variis remediis & cortice peruviano ordinario frustra

stra tentatam sanabant pulveres febrifugi de Frescarode, quorum quatuor duobus diebus primis apyretis, & iduo insequenti biduo porrigebantur; febris mox prorsus evanuit, nec minimum illius vestigium rediit. Alterius similis febris, sed ultra annum protracta eadem medicatione perfectissime tollebatur.

4. Tussi convulsiva, quæ in urbe ipsa sat frequens erat, tantum tres juvenes in nosocomio laborabant, post exhibita emetica moschi usum, verum absque effectu feci; illi ideo substituta fuit mixtura ex extracti cicutæ drachmis duabus solutis in aquæ melissæ unciiis sex, syrupi althææ uncia ad cochleare majus ter quaterve indies, quæ medicina intra paucos dies tussis insigniter minuta fuit, verum insequenti tempore, continuato licet & adaucto illo medicamine, tussis tamen ad pristinum fere gradum recrudescebat, e novo ideo repetitus moschus desideratam præstitit opem. Apud cunctos tres eadem horum medicaminum actio observata fuit.

5. Contusione gravi in regione cardiæ, quam puella 23 annorum ante triennium patiebatur, ortus erat dolor ibidem fixus demum

mum post dimidium annum solutus per vomitum sat diuturnum materiæ partim purulentæ partim sangvineæ. Postea per duas hyemes adfuerat cardialgia cum vomitu frequenti ingestorum, quæ autem mala tempore æstivo siluerant; jam demum tertiæ hyemis duobus mensibus idem reversus erat morbus sc. cardiæ dolor constans jejuno ventriculo tolerabilis, post ingesta autem sive cibum sive potum increscens cum adjuncto vomitu; cardiæ regionem inveni parum tumidam, duram & attactu dolentem; pulsus erat non febrilis, alvus communiter segnis jam triduo clausa, menstrua regularia. Anima rheî cum solutione tartari tartarificati ad guttas 60 ter indies, unguentum neapolitanum omni vespera cardiæ inunctum, decoctum radicum graminis & taraxaci, & clysmâ initio curationis frequenter injectum mensis spatio ægotam sanabant; quod notabile censui, & cuius ergo hanc historiam præsertim memoravi, erat singularis illa reversio hyemalis, nonne per primam læsionem sine dubio hepatis, ejusdemque inflammationem, & partialem suppurationem inducta fuerat certa angustatio vasorum, quæ sub constringente vi frigoris circulationem impedire, itaque allata symptomata inferre valuisset.

S E C T I O.

6. Alvi fluxu trigenarius per quinque menses ladorabat, initio dysenterico, dein mutabili cum vel absque dolore, minoris majorisve gradus; quandoque sanguis vel excrementis mixtus vel merus, quandoque nullus effluxit, semper dolor notabilis spinæ vertebrarum etiam post venæsectionem sæpius repetitam accusabatur, ultimo bimestri spatio abdomem magis magisque intumuit demum cum manifesta fluctuatione, ob quam instituta paracentesis octodecim mensuras feri viridis eduxit, consumptio tandem virium plenaria placidam mortem induxit. Aperto defuncti abdomine haud exigua feri aurantii copia effluxit, omentum maxima ex parte erat consumptum, ejusque superstes pars lividi coloris; totum mesenterium & mesocolon eundem colorem habebat; intestina quodammodo sana, attamen S romanum & intestinum rectum solita magis constricta & rubra erant; hepar modo dimidiam partem soliti voluminis continebat, alias durum & tuberculosum, lien autem debito compactior molem naturali duplo majorem habebat, ita ut hepar & lien æqualis magnitudinis esse viderentur; pancreas parvum & induratum. Dolor ad tractum

tum spinæ dorsi, morbo nostro ab initio adjunctus, sine dubio fuit effectus læsionis mesenterii per sectionem cadaveris detectæ; ob hanc verò, ut & indurationem hepatis notabilem necessario impediretur sanguinis, & humorum intestinalium circulatio, atque recursus per venas abdominales, unde diarrhœa insanabilis, dejectio sanguinea, feri extravasatio & collectio, atque atrophia facile declarari possunt.
